MANOLI TRIANDAFILIDI

GRAMATICĂ NEOELINĂ

Traducere din neoelenă Radu Teodorescu

Atena Grecia

Cuvânt înainte al traducătorului

Limba neoelină a început să se vorbească din jurul anului 1453 după căderea Constatinopolului. Filologii au luat ca şi an de separaţie anul 1453 fiindcă el a marcat pronfund cultura şi civiliaţia neoelină. Mai înainte de anul 1453, în Grecia se vorbea elina veche sau paleo greaca. Dintre marii scriitori antici care au vorbit în limba greacă veche amintim pe Cratinos, Dionisis din Halicarnasos, Esop, Heliodor, Isocrate, Libanios, Longin, Longos, Lucian din Samosata, Plutarh sau Xenofon. La fel de bine dintre marii poeţi vorbitori de greacă veche amintim pe Homer, Hesiod, Eratostene, Eschil, Pindar, Sappho, Sofocle, Solon, Xenofan sau Teocrit. Cultura şi civilizaţia antică grecească s-a extins pe mai bine de 1400 de ani. Tot în această perioadă s-a incorporat şi mai multe influenţe latineşti care au fost asimilate de cultura elină odată cu ocupaţia imperiului italian cu capitala la Roma.

După căderea Constatinopolului după cum am spus, în jurul anului 1453, limba elină a simţit profunde reforme şi transformării. Aceasta fiindcă ea nu mai era singura limbă vorbită în imperiul bizantin. Aşa a început să se cristalizeze o nouă limbă, este vorba de limba neoelină pe care o cunoaştem astăzi şi care este limba Greciei moderne. În această limbă au scris, şi unii mai scriu, nume mari cum ar fii Nikos Kazanţakis, Iconomu Kristu, Mitsu Andreas, Staikos Andreas, Trivizas Evghenios, KIlifatidis Thodoros, Kristiani Ioana, Panu Ghiannis, Galanaki Rea, Papadaki Alkioni, Themelis Nikos, Matesis Pavlos, Kavafy, Ritsos Giannes, Stamatis Alexis, Panaiotis Nellas, Ioanis Ziziulas, Paisie Eznepidis, Christos Yannaras, Hristos Ziatas şi mulţi alţii pe care nu îi putem enumera pe toţi.

Motivaţia pentru care am tradus această lucrare a renumitului filolog atenian Manoli Triandafilidi vine pe fondul faptului că în formaţia mea personală am intrat în legătură cu mai mulţi ani în urmă cu limba neoelină. În jurul anului 1995 am început să învăţ sistematic limba elină veche. Studii de limbă greacă am făcut mai apoi şi în Statele Unite ale Americii şi în America întâlnind simpatizanţi ai limbii greceşti. Apoi am executat mai multe vizite în Grecia ocazie cu care am avut şansa de a îmi perfecţiona limba neoelină.

Au existat din punct de vedere istoric şi câţiva sfinţi creştini ortodocşi care au vorbit în limba neoelină dintre care am putea amintii pe Sfântul Nicodim Aghioritul sau Sfântul Nectarie din Eghina care au fost vorbitori şi scriitori de limba neoelină. Cei care vor să se folosească de scrierile acestor doi sfinţi în original le v-a fii de mare folos această gramatică neoelină.

Ţinem să facem distincţia că în Grecia la ora actuală în limba de cult al Bisericii Ortodoxe încă se mai vorbeşte limba greacă veche fiindcă această limbă se vorbea la vremea Domnului Iisus Hristos. Limba greacă era la vremea Domnului Iisus Hristos o limbă folosită în tot bazinul Mării Mediterane deşi oficial la acea dată limba era limba latină. Pentru greci limba greacă veche încă se mai vorbeşte în cultul Bisericii şi este adevărat că ea este o limbă cu profunde încărcături nu numai istorice ci şi semantice.

Avertizez cititorul că nu sunt absolvent al nici unei facultăţi de filologie dar împrejurările au făcut să deprind şi să învăţ limba neoelină într-un timp destul de scurt. Cu ceva timp în urmă am întreprins un pelerinaj la Muntele Athos din Grecia şi în dialog cu un monah atonit el mi se plângea că deşi sunt foarte mulţi români care merg pe la Muntele Athos, foarte puţini sunt dispuşi să înveţe limba neoelină. Acel monah de la muntele Athos mă v-a ierta că nu îi menţionez numele. Deşi a trecut câtva timp de la acel dialog din Athos, am luat în serios îndemnul monahului athonit şi am purces la o traducere a unui manual de limbă şi gramatică elină.

Acest manual se adresează celor care au cunoştinţe generice de limba greacă şi vor să şi le perfecţioneze. Mai mult este şi o dovadă a iubirii frăţeşti care există între cele două popoare, cel român şi cel elin cu care ne simţim profund solidari. Manualul v-a putea fii de folos şi tinerilor din noua generaţie care nu sunt familiari cu comorile de cultură, civilizaţie şi vorbire elină. Trebuie să menţionăm că Grecia antică a fost prima mare cultură a Europei şi una dintre primele culturi ale lumii în mare, ea mergând înapoi la timpurile Feniciei, Mesopotamiei, Asiriei, Persiei, Sumeriei sau Babiloniei. Prin urmare această traducere este şi o dovadă istorică a continuităţii şi formării lexicurilor şi a filologiilor. Cititorul îmi v-a ierta unele greşeli gramaticale sau fonetice care s-au strecurat în acest volum. Ele sunt inerente unei cărţi care condensează în sine mai bine de 600 de ani de istorie. Limba pe care am tradus-o aici se vorbeşte astfel începând din jurul anului 1453. Sper ca această carte să fie de folos celor care la fel ca şi mine acum cu mulţi ani în urmă m-am avântat în studiul limbii eline. Acum după mai bine de 15 de când am făcut acest lucru nu îmi pare rău şi nu regret deloc că am făcut-o.

Radu Teodorescu

PRIMA PARTE

FONEMATICE ŞI LITERE

CAPITOLUL 1

Fonematicele limbii eline

Atunci când vorbim despre abordarea cuvintelor έλα, μιτέρα, σπίτι, βιβλίο,[1] vorbim de cuvinte în sensul propriu. Fiecare cuvânt se formează simplu după fiecare sunet. Doar cuvântul ελα se formează după suntele έ, λ, α. Limba elină are 25 de fonematice secvenţiale:

Α, ε, ι, ο ου, Β, γ, δ, ζ, Θ, κ, λ, μ, ν, π, ρ, σ, τ, φ, χ, μπ, ωτ, γκ, τς, τζ.

Literele limbii eline

Literele digitale sunt scrise prin semne personalizate a fonematicelor. Ε λ şi α se scriu cum se citesc jucând rolul fonematicelor ce sunt exprimate, când vedem cuvântul έλα.

Literele care se scriu cum se citesc dintre fonematicele limbii eline sunt 24, şi toate fac la un foc alfabetul limbii eline sau mai prescurs alfabetul elin.

Literele alfabetului elin s-au scris în vremurile vechi în serii secveţiale numindu-se serie alfabetică:

[1] A venii, mamă locuinţă, carte.

Α	**α**	*άλφα*	**Η**	**η**	*ήτα*	**Ν**	**ν**	*νι*	**Τ**	**τ**	*ταυ*
Β	**β**	*βήτα*	**Θ**	**θ**	*θήτα*	**Ξ**	**ξ**	*ξι*	**Υ**	**υ**	*ύψιλον*
Γ	**γ**	*γάμα*	**Ι**	**ι**	*γιώτα*	**Ο**	**ο**	*όμικρον*	**Φ**	**φ**	*φι*
Δ	**δ**	*δέλτα*	**Κ**	**κ**	*κάπα*	**Π**	**π**	*πι*	**Χ**	**χ**	*χι*
Ε	**ε**	*έψιλον*	**Λ**	**λ**	*λάμδα*	**Ρ**	**ρ**	*ρο*	**Ψ**	**ψ**	*ψι*
Ζ	**ζ**	*ζήτα*	**Μ**	**μ**	*μι*	**Σ**	**σ**	*σίγμα*	**Ω**	**ω**	*ωμέγα*

Corespondenţa fonematicelor şi a literelor

Trebuie să remarcăm că în alfabetul neoelin toate fonematicele eline nu au toate literele separate. Astfel când scriem fonematicele ου, μπ, ντ, γκ, τς, τζ, abordăm două litere într-o catenă. Încă odată avem mai multe litere persoanlizate în aceiaşi fonematică. În aceiaşi fonematică avem două sunete: o şi ω în timp ce fonematica i are trei reprezentaţii gramaticale: ι, η, υ.

Vocale şi consoane

Fonematicele sunt separate în vocale şi consoane: vocalele sunt remarcate numai în cadrul silabelor: α, ε, αέρα [aer]. Consoanele sunt fonematice care nu formează numai silabe, ci stau toate lângă fonematice: λ, γ, λέγω [eu spun]. Literele care încep cu fonematice se împart în consoane şi vocale.

Vocale sunt literele α, ε, ι, ο, υ, ω.

Consoane sunt literele β, γ, δ, κ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ (-ς), τ, φ, ψ.

De remarcat. În vechime η, se pronunţa ca şi ee, ω, ca şi oo, şi vocalele α, ι υ, simplu ca şi αα, ιι, υυ. La fel de bine, η, şi ω, au fost denumite pe termen lung, în timp ce ε şi o pe termen scurt, şi α, ι, υ, curse.

Începutul şi sfârşitul literelor. Finalul consoanelor este în limba elenă ν şi ς. Unele consoane se finalizează epifoneme şi cuvinte străine: αχ, ουφ, Αδάμ, χερουβείμ, Ισαάκ, σοφέρ, Μωάμεθ ετλ.

Literele duble

Literele ξ şi ψ, se citesc dublu, fiind catene personalizate ca şi două fonematice, ξ fiind diftongul κς, şi ψ fiind diftongul πς: λοξος, ψυχη, ξεψαχνίξο, εξάπλσαμος..[2]

Ortografie. Πσ se scrie întotdeauna ψ. κς se scrie ξ, dar nu în cuvintele în care sunt compuşi cu εκ: έξω, άξιος, εκ-στρατεία..[3]

Legături

Legături denumite două litere lângă personalizarea unui diftong.

Vocale de legătură

a. Ου lângă diftong (ου) ουρα, Βουνου.[4]
b. Αι se pronunţă ca şi ε σημαιες [steaguri].
c. Ει, οι, υι se pronunţă numai ι în κλείνει, κάτοικοι, υιοθετώ.[5]

---

[2] Oblic, suflet, cutreierat, tiradă.
[3] În afară, vrednic, campanie.
[4] Coadă, munte.
[5] A închide, rezident, adaptator.

Consoane de legătură.
Mπ, ντ, γκ, se pronunţă cu accent nazal.
Accentul cade pe μπ, ντ, γκ, când se găseşte
a. La începutul cuvântului μπαίνο, μπαούλο, εντρέπομε, γκέμι, γκρεμός[6].
b. În interiorul cuvântului după consoane şi cel mai mare după vocale (şi la toate cuvintele străine) μπράμπας, τροθμπίνα, μπρεντές, φίλντισι, αργκό, μπαμπάς, μαντέμι, μπαβέτα.[7] Mai mult accentul μπ şi ντ este nazal. De exemplu, prima literă, μήν, se pronunţă după cum se citeşte, şi al doilea μ ή ν, pronunţat ca şi formaţie dublă μπ, ντ. Cuvintele αμπέλι, Λαμπρή, παντότε, πέντε, se pronunţă după cum se scrie αμ-πέλι, Λα-μπρή, παν-τότε, πέν-τε. Similar şi cuvintele care au γκ şi γγ prima literă se pronunţă fără ν, şi a doua κ şi γ ca şi dubla γκ. Mai apoi avem cuvintele αγκάθι, αγκαλια, φεγγάρι, Αγγλια, se pronunţă ca şi literele αν-κάθι, αν-γκαλια, φεν-γάρι, Αν-γλια.

Combinaţiile μπ, ντ, γκ, au pronunţia primelor cuvinte fără consoanele nazale, denumite nazale complexe.
Tς, şi τζ
Tσαμπι, ετσι, κοριτσι, Ελενιτσα, Μποτσαρις
Tζιτζικας, τζιτζιφο, τζακι, Τζαβελας.[8]
La mai multe cuvinte după τς şi τζ urmează un ν βιολοντσελο, νεραντζι.
Complexele ωτζ şi ντς trebuie să aibă un singur τζ şi τς. Citim cu ν, γαντσος, καλικανζαρος, μπρουντος, σκανζοιχερος, μαντζαρος,[9] toate fără ν. Μελιζανα, τζιτζικι.
Divizia şi denumirea consoanelor.
Consoanele se împart în sunete fonice şi nefonice. Nefonice sunt γ, β, δ, ζ, τζ, μπ, ντ, κγ, λ, μ, ν, ρ. Sunetul celor fonice se simte cu degetul pe gât.
După durată se simte din clipă în clipă şi prin laringe. Din clipă în clipă: se pronunţă numai prin sunet, prin deschiderea gurii κ, π, τ, γκ, μπ, ντ, τς, τζ. Prin laringe sunt în general sunetele fără final: γ, β, χ, φ, θ, ζ, λ, , ν, ρ.
După partea în care se deschide gura. Buze: π, β, φ, μπ. Pe dinţi: τ, δ, θ, ντ. Printre dinţi sau sâsâit ς, σ, ζ τσ, τζ. Prin laringe κ, γ, χ, γκ. Pe limbă λ ρ. T λ se citeşte υγρα. Nazale μ ν. Pronunţia se face prin aerul pe nas. M se pronunţă pe buze şi ν pe limbă.

[6] A intra în, cufere, spiluri, ruşinat, pantă abruptă.
[7] Brumby, turbină, marcă. Din catalogul limbilor străine, cu consoane duble. P. 209.
[8] Bucată, aşa, fată, greier, jujube, vatră.
[9] Camion, Kilimanjaro, Brunei, Manzara.

Masa consoanelor.

Κατά τα μέρη όπου σχηματίζονται	Κατά τη διάρκεια			
	Στιγμιαία		Εξακολουθητικά	
	Άηχα	Ηχηρά	Άηχα	Ηχηρά
Χειλικά	π	μπ	φ	β (μ)
Οδοντικά	τ	ντ	θ	δ
Διπλοδοντικά (συριστικά)	τσ	τζ	σ	ζ
Λαρυγγικά	κ	γκ	χ	γ
Γλωσσικά (υγρά)				(ν) λ, ρ
Ρινικά				μ, ν

După formare: pe buze, pe dinţi, sâsâit, pe laringe, pe limbă, nazal. După durată momentan şi laringal. Sonor şi nesonor. Σ se pronunţă sonor ca şi ζ ca şi secvenţă a consoanelor fără sunet (ασβεστις, σγουρος, διειστυση, καλεσμενος)[10] se constituie cu λ (προσλαμβανος, ισλαμισμος).

Diftongi

Νεραιδα, αηδονι, ροιδι, βοηθα

Cuvintele αι, αη, οι, οη se pronunţă într-o silabă. Două foneme care se pronunţă într-o silabă se numeşte diftong. Πιανο, γυαλι, αδειος, θειαφι, ποιες., ποιοι, ποιους. Cu cuvintele ι, υ, ει, οι, urmate de vocală se numesc diftongi abuzivi.

Consoane identice

Σαββατο, εκκλισια, αλλος, γραμμα, γεννο, παππους, αρρωστος, τεσσερα περριτος.[11] Aceste cuvinte scriu două consoane, care se pronunţă ca şi diftong. Aşa s-au născut BB, κκ, λλ, μμ, νν, ππ, ρρ, σς, ττ. Acestea sunt două consoane.

Combinaţia αυ ευ

Combinaţiile αυ ευ au accent dublu. În cuvintele παυω, Λιγουστος, αυριο, Εβα, ευλογω, εφευρεση, αβ, εβ. În cuvintele ναυτης ευχαριστω, ευτυχια, se pronunţă αφ, εφ. Când este urmare de o consoană sonoră se pronunţă αβ, εβ. Se pronunţă αφ, εφ, când sunt urmare de consoane nesonore.

Litere nefonice

Câteva litere nu se pronunţă ca şi cuvintele. Aceste litere se numesc afonice. Afonicele sunt υ, ευ, urmate de sunte formate din consoane fonetice. Se pronunţă υ, ευ, când sunt urmate

[10] Văr, ondulat, oaspeţii, penetrare.
[11] Sâmbătă, biserica, altele, programul, născut, bunicule, bolnav, patru.

de β φ. Ευφορος se pronunţă fără εφορος. Ευφορια se pronunţă fără εφορια. Există doar două consoane identice αλλου, αμμος.[12] De multe ori π din complexa μπτ. Ακαπτος, αμεμπτος, Πεμπτη, συμπτομα.

Capitolul 2
Cuvinte şi silabe

Fiecare cuvânt se scrie separat.

Ortografie. Scriem un singur cuvânt: 1. aritmetic de la 14 la 19: δεκατρια 13, δεκατεσσερα 14, δεκαπεντε 15, δεκαεξι 16, δεκαεπτα 17, δεκαοκτω 18, δεκαεννεα 19. 2. antonimic καθενας - καθεμια – καθενα, καθετι, κατιτι, οποιοσδηποτε[13] 3. Nedeclinabile

Απαρχης= începuturile.
Απεναντιας=opus
Απευθειας=direct
Αφοτου=după
Αφου după
Δηλαδη de exemplu
Διαμιας rămâne
Ειδαλλως altfel
Ειδεμι sau
Ενασω în timp ce
Ενθαξαι bine
Ενω în timp ce
Εξαιτιας din cauza
Εξαλλου în plus
Εξαρχης început
Εξισου la fel de
Επικεφαλης șefi
Επιτελους sunt în cele din urmă
Καθαυτο în sine
Καθεξης pe
Καλημερα bună dimineața
Καληνιχτα noapte bună
Καλισπερα bună seara
Καλησρα timp frumos
Καταγης fractură
Κατευθειαν drept
Κιολας deja
Μεμιας dintr-o dată
Μολαταυτα cu toate acestea
Μολο mall
Μολονοτι deşi
Ολημερα toată ziua
Οληνιχτα toată noaptea
Ολωσδιολου întru totul

---

12 În altă parte, nisip.

13 Toată lumea, fiercare, tot, catic, orice.

Οπουδηποτε oriunde
Οπωσδηποτε definitiv
Προπαντων în special
Υπόψη cont
Ωστοσω totuşi.
Scopul lui σε [σ] acuzativul când este articulat στον φιλον μου [fiului meu], στον αφρο τον θαλασσα din spuma mării, στο πεζουλι της ελλισιας mantelul bisericii etc.
Antonimul σου se scrie separat şi cu apostrof σ το διμω în Dimo, σ' το εστειλα.
Se scrie în două cuvinte
Καλω οριστες Categoric bun venit, καλω (την, το) bun venit la, μετα χαρας cu bucurie, τελος παντων oricum.
Silabele
Ο-χι, τρα-γου-δι, α-στέ-ρι, αη-δ-νι, και-με-νος, ει-μαι.[14]
Fiecare cuvânt se înţelege în teme mai mici. Fiecare dintre ele poate avea o consoană sau mai multe într-un singur sunet al diftongului şi există un singur sunet în diftong. Fiecare astfel de temă a cuvântului se citeşte ca şi o silabă.

1. Monosilabice sunt cele alcătuite dintr-o singură silabă, ναι, γως, μια.[15]
2. Disilabice sunt alcătuite din două silabe. Παιζω=a juca.
3. trisilabice sunt cele alcătuite din trei silabe πα-τε-ρας. Τρα-γου-δη.
4. Polisibalice sunt cele care au mai mult de trei silabe. Αυ-λο-γη-ρος, λα-χα-να-γο-ρα, α-γιο-βα-σι-λι-α-τι-κος.[16] Ultima vocală din cuvânt se numeşte ligusă [maturizată] în timp ce a doua de la sfârşit se numeşte paraligusă [penultima]. Prima silabă a cuvântului se numeşte bază.

În cuvântul αυ-λο-γι-ρος., silaba ρος este matură. Silaba γη penultima şi silaba λο, antipenultima în timp ce silaba αυ prima. Când scriem, arătăm de mai multe ori nevoia de schimbare a literei fără să o punem la sfârşitul cuvântului. Acestea pot fii recunoscute fără cuvântul al doilea.

Divizarea unui cuvânt în silabe se numeşte silabism. După silabism, silabele sunt legate după cum vom vedea mai jos:

1. O consoană are şanse să fie un fonem silabisind cu al doilea sunet ε-χω, κα-λο-σι-νε-ψε, πα-ρα-κα-λω, πα-τι-μα-θα. Două consoane au şanse să devină foneme prin silabisirea celui de al doilea sunet, care începe după acelaşi cuvânt elin:

Λας-πι, noroi, (σπιθα)
Ε-θνος, θνιτος, neam
Υπο-πτος (πτωμα) cadavru
Αφθονος (φθογγος) abundenţă
Ε-βγαλα (βγαηνω) mi-am luat
Ε-τσι (τσαρουχη) aşa
Αι-σχηλος, Eschil,
Κο-φτερος (φτοχος) tranşant
Τζι-τζι-κας (τζαμι)
Α-τμος (τμημα) abur

[14] Nu, cântec, stea, privighetoare, bietul el, am.
[15] Da, lumină, una.
[16] Curte, legume din piaţă, care ţine de sfântul Vasile cel Mare.

Astfel, despărţirea de prima consoană se leagă de consoane anterioară şi a doua de cea care o însoţeşte Θαρρος (curaj), αλλος (altfel), Θαλασ-σα (mare), περ-πατω (plimbare), ερ-χομαι a merge, Dαφνη, βαθμος grad, ταγμα decret. Mai mult de trei consoane au şanse să alcătuiască două foneme prin silabisirea sunetului care le însoţeşte toate începând cuvântul elin cel mai puţin după primul şi al doilea: α-στρο/στρονω, ε-χθroς/σθεχινος, σφυγη/σθεσιμος, σφιριχτρα (χτενι), αι-σχρος (σχεδιο).[17] Astfel, împărţirea şi prima consoană se face cu sunetul precedent care este împreună: αν-θροπος, νεραντξια, εκστρατεια.[18].
Dublele μπ, ωτ, γκ, se împart în silabe: μπου-μπουκι, α-μπελη, ντα-ντα, πεν-τε, μου-κριζω.[19] Cuvintele complexe dimpreună cu silabismele urmează acelaşi canon: προ-σεχω, υ-πευθυνος, ει-σοδος, πα-ρα-κουω.[20]

Fonemele duble, diftongii, diftongii şi cuvintele compuse întrebuinţate eronat αυ şi ευ după silabism se imaginează fără nici un sunet αι-μα, νε-ραι-δα, α-πια-στος, ναυ-τις..[21]

Capitolul 3

Παιδη, γραφω, ανθρπος, σιδηροδοδρομος, μηλο, ναυτες[22]

În fiecare cuvânt în care sunt mai puţind de două silabe prima silabă este puternică dintre toate fiind cea care dă tonul. De sus, din sunetul silabei are loc o denumire lângă semn şi se citeşte ca şi tonalitate. Ca şi semn al tonalităţii se foloseşte accentul acut: κήπος, γερός, αγαπούμε.[23] În primul cuvânt tonalitatea trebuie să fie numai pe primele trei silabe
Λέμε, έλεγαν, ξαναλέγαμε.[24] În cuvinte încovoiate tonul nu dăinuieşte pe aceiaşi silabă
ο αγγελος, του αγγελου, τον αγγελον
η μοιρα οι μοιρες, τωμ μοιρον, τις μοιρες
δενω, εδενα, θα δεθω.[25]

În esenţă tonul numelui este singular [ο αγγελος], la fel este singular numele de arsenic ca şi singular în epitet [ο ωραιος] şi a primei feţe a singularului în prezenta finală a verbelor (δενω) citit ca şi ton primar. Notă. Mai întâi au fost utilizaţi în scriere trei semne tonice (acut, grav, circumflex) precum şi două respiraţii (aspirat şi inspirat). Astăzi se mai folosesc numai cele acute, consoane care sunt împreună cu cele model.

Canoanele sistemului monotonic

Semnul tonic apare la cuvântul din două sau mai multe silabe. Puterea şi cazul în care cuvântul se termină monosilabic vine după lipsa şi mai apoi şi după ce se pierde tonul sunetelui prin îndepărtare. Semnul tonic al cuvântului vine şi după ce se termină

---

17 Astru, inamic, hei, fluier, obscent.
18 Om, campanie.
19 Mmugur, viţă de vie, Danny, cinci, rage.
20 Respectați RESPONSABIL, autentificare, nu se supune.
21 sânge, zâne, evaziv, greață.
22 Copil, scris, căile ferate, măr, marinari.
23 Grădină, ger, iubire.
24 Spune, spune, spune din nou.
25 Îngerul, soartă, grindă cu zăbrele, eden, obligaţiuni.

monosilabicele de la final
λίγ' απ' όλα, πάντ' ανοιχτά, είν' ανάγκη, ήρθ' εκείνος, μήτ' εσύ μήτ' εγώ κτλ.,

ή αποκοπή, π.χ. φέρ' το, κόψ' τους, άσ' τον κτλ.

Singurul tip care rimează când este atonic se deduce prin împingerea semnului tonic din cuvântul de la început
π.χ. μου 'φερε, τα 'δειξε, να 'λεγε, θα 'θελα, που 'ναι (αλλά πού 'ναι;), μου 'πε κτλ.

Cuvintele monosilabice nu primesc semn tonic. Se iau în considerare silabele şi numai atonicele şi genurile sintetice (două foneme care se pronunţă fără o silabă)

μια, για, γεια, πια, πιο, ποιος - ποια - ποιο, γιος, νιος, (να) πιω κ.ά.

Atenţie la accent.
μια - μία, δυο - δύο, ποιον - (το) ποιόν, το βιος - ο βίος

(la fel ca şi diftongii întrebuinţaţi greşit)
Monosilabicele definitive sunt însoţite şi urmate numai de enclitice şi nu primesc un semn tonic
πες μου το, δες του τα, βρες τους την, φα του τα κτλ.

Se exclud sau se primesc semnele tonice a. Numele proprii
'Η η 'Αννα ή η Μαρία

Întrebările πού şi πώς.

Που πως primesc semn tonic când se găsesc în jurul unui expresii.

Πού πήγες; Δε μας είπες πού πήγες.
Πώς σε λένε; Μας είπε πώς τον λένε.

Din ce surse? Nu ştiu din ce surse.
Care zicală? Îţi voi spune care zicală.
La fel de bine găsim semne tonice που πως în cazurile în care ele sunt însoţitoare:

πού να σου τα λέω,

από πού κι ως πού,

πού και πού,

αραιά και πού.

—Τους έστειλες το γράμμα; Πώς!

Πώς βαριέμαι!

Κοιτάζω πώς και πώς να τα βολέψω.)

La câte pleacă autobuzul?
De unde şi până unde?
Unde şi până unde?
Subţire şi unde?
Unde ai pus litera? Care!
Ce plictiseală!
Uite cum se învinge.
Που şi πως nu primes semne tonice dacă nu sunt tematice de legătură (atunci când που este adverb, antonim, legătură, şi πως la fel legătură.

Αυτό που σου είπα.

Μας είπε πως τον λένε Βασίλη.

Cine eşti.
Eu sunt Vasile.

Genurile imposibile de antonime personale (μου, σου, του, της, τον, την, το, μας, σας, τους, τα), în context sunt un eveniment ce trebuie considerat ca fiind modal.

π.χ. ο πατέρας μού είπε (= ο πατέρας είπε σ' εμένα) ενώ ο πατέρας μου είπε (= ο δικός μου πατέρας είπε)· η δασκάλα μάς τα έδωσε (= η δασκάλα τα έδωσε σ' εμάς) ενώ η δασκάλα μας τα έδωσε (= η δική μας δασκάλα τα έδωσε).

Tatăl meu mi-a spus
Dascălul mi-a dat.
Acestea sunt genuri imposibile pentru antonimele personale (μου, σου, του κτλ.) şi nu se găsesc în nici un caz ca fiind identice fonetic cu cele identice neprimind un semn tonic.

γιατί μας τα λες αυτά;
τι μας έστειλες;
όταν μας τα έστειλες,
η δασκάλα που μας έστειλαν,
η δασκάλα που θα μας στείλουν,
μας έστειλαν μια δασκάλα κτλ.

Pentru că spui
Ceea ce ne-a trimis
Dascălul care m-a trimis
Dascălul care v-a trimite
M-a trimis dascălul meu

Cuvintele monsilabice se comportă ca şi genuri ce se pliază tipurilor μπω, βγω, βρω, 'ρθω, toate după persoană şi după număr, fiind acceptate ca şi un ton. θά μπω după cum se pronunţă θα, la fel ca şi μπο.

νά βγω - να βγω,

θά 'ρθω - θα 'ρθω,

θα τού 'ρθει - θα του 'ρθει,

να τά βρει - να τα βρει κτλ.

θά μπεις - θα μπεις κτλ.,

Introducere mersul a găsi
Tonul encliticei se găseşte pe sunetul primar în spre cuvântul în spre care înclină.

ο πρόεδρός μας,

χάρισμά σου,

άφησέ του το κτλ.

Preşedintele
Harismă
A plecat
Acest gen de formă se naşte după prima dintre cele două enclitice preliminare

δώσε μού το,

φέρε μάς τους κτλ.

dămi
Adu-ne

Numirea cuvântului după tonalitate
Primul ton se citeşte

1. ascuţit când tonalizează cu sunetul primar

εμπρός, γιατί, τα μικρά παιδιά.

Faţă, pentru că, micul copil

2. supratonalizat când se găseşte penultimul

τρέχα, ταχυδρόμος.

Tren, poştaş

3. cel mai acut ton atunci când tonalizează cu antipenultimul.

άνθρωπος, γυμναστήριο.

Omul, sala de gimnastică.
Cuvinte enclitice

Το βιβλίο μου. Το τετράδιό σου

cartea mea, caietul meu
În modelul cuvintelor μου, μας, avem aceleaşi cuvinte ca şi în cuvântul anterior unde tonul nu se aude (το βιβλίο μου) şi se aude numai al doilea ton din (το τετράδιό σου). primul sunet din cuvântul anterior

Se numesc enciclice cuvintele care se citesc cu tonalitate pe prima dintre sunete din cuvântul anterior. Cuvintele enclitice frecvente sunt monosilabice ca şi gen al persoanei al antonimelor

μου με μας, σου σε σας, τος τον τοι τη τες κτλ.

pe primul din cuvântul antecedent există numai un fel de enciclică şi numai cel de apoi este ascuţit.

φέρε μού το, δώσε μάς το.

Se renunţă numai la cuvântul penultim care tonalizează pe un sunet în tonalitatea de dinainte de a devenii maturizată

το φως μας, η χαρά μου, να τους, τα δώρα του, οι φίλοι σας.

cazul punctului tonic
Punctul semnului de punctuaţie

1. de sus se tonalizează sunetul literei mici εγώ, τιμώ. eu, pedeapsă
2. cu faţa în sus spre capul tonalizat al sunetului Άβδηρα,

   Έβρος, Ήφαιστος.

3. deasupra sunetului diftongului ce se pronunţă cu putere νεράιδα. zână.
4. pe al doilea sunet din fonema dublă a combinaţiei αυ şi ευ la fel ca şi a diftongilor abuzivi πούλησα,

   είμαι· αύριο, εύλογος· πιάνω, μοιάζω.

am vândut, suntem, ieri, binecuvântat, pian, a semăna.

Capitolul al treilea

Scheme ortografice –fraze sau stihuri
Abrevieri

Scheme ortografice

Cu excepţia semnelor tonice se abordează scrierea şi unele puncte ortografice. Aceste puncte sunt

1. apostroful care constă în examinarea impregnaţilor, îndepărtarea şi a celor de mai înainte.

2. Virgula, punctează de cele mai multe ori antonimia anaforică ó şi τή care este special conecţiilor.

O

'Ο,τι και να πεις έχεις δίκιο.

'Ελεγε ό,τι αισθανόταν.

Αλλά: *'Ελεγε πάντα ότι θά 'ρθει, μα δε φάνηκε.*

O ce să spun, dreapta.
Se citeşte neplătit.
Alte: citesc toţi care vor venii dar mi s-a părut.
Virgula se inserează şi la toate numerele zecimale care stau ca şi numere întregi a monadelor după zecimale 0,15; 15, 3586.
Solvenţii
Mai apoi se inserează ι şi υ fiindcă trebuie să arătăm că ι şi υ se pronunţă separat lângă sunetul alăturat α, ε ο, υ.

παιδί — χαϊδεύω, θείος — θεϊκός,
ομόνοια — ευνοϊκός, βοϊδάκι, υιοθετώ — μυϊκός,
αύριο — πραΰντικός, πλευρό — ξεΰφαίνω.

Copil-scutece, unchi-dumnezeiesc, nefavorabil-favorabil, a adopta, muşchi, mâine, mitigativ, pe verso-pe faţă.
Nu se inserează solvenţi
1.decât dacă vocala precedentă are tonalitate:

νεράιδα, πλάι (αλλά *πλαϊνός), κορόιδεψα* (αλλά *κοροϊδεύω).*

zână, cadru, luat în derâdere.

3. Când nu are vocală dublă:

διυλιστήριο, Πομπηία, πρωί, Μωυσής.

rafinărie, procesiune, dimineaţă, Moise.
Cratima. Pronunţia cratimei

1. la sfârşitul seriei nu poate fii nici un fel de cuvânt de-a lungul şi el trebuie tăiat sau despărţit. Μαλ-λια.[26]

[26] Păr.

2. după cuvânt:

Αγια-, Αϊ-, γερο-, γρια-, θεια-, κυρα-, μαστρο-, μπαρμπα-, παπα-, sfânta, secol, vechi, sălbatic, mătuşă, mamă, barbă, tata, când se află lângă un nume propriu Αγια-Σοφιά, του Αϊ-Λια, της κυρα-Ρήνης, ο παπα-Δημήτρης. Sfnta Sofia, seculara Lia, mama [doamna] Rinis, tata Dimitris. Aceste cuvinte nu au ton propiu.

Accentul şi punctuaţia

Când învăţăm înfiripăm fiecare astfel uneori mai puţin şi uneori mai mult că sensul frazei vine prin respiraţie. Sau din nou prin plecarea sau pentru a cere sau pentru a arăta această greşeală, expresia bucuriei sau ceea ce simţi.

Cum mijloacele de scris este imposibil să arătăm rolul jucat de vocală. Vom trata în continuare un duplex de semne şi vom arăta că trebuie ne oprim la momentul potrivit şi ne ridica de fiecare dată, şi vom face c-a sunetele să sune cât mai potrivit. În cazul în care acesta lipseşte este dificil să sensul lecturii. Acest gen de construcţie se numeşte semn de punctuaţie.

Semnele de punctuaţie

Cele mai cunoscute semne de punctuaţie în neoelenă sunt 1. punctul (.), punctul de final sau suspensie (˙) semnul de exclamaţie (!).

Mai puţin frecvente sunt punctul dublu (:) parantezele (). Punctele de final ....; linia de («»). dialog -; linia de dialog dublă, semen de citate

1. Punctul este cel care se pune la finalul unei fraze pentru a desemna încheierea unei propoziţii sau fraze. Se arată astfel că trebuie să oprin semnul sunetelor.

Ο ήλιος βασίλεψε.

Την Κυριακή θα πάμε εκδρομή στη θάλασσα.

Soarele domneşte pe cer. Această duminică vom face o excusie la mare.

Ortografie. Întotdeuna după un început în gramatica există un punct de oprire.

2. în neolină punctual şi virgula se scrie doar un punct sus ˙

Acest semn grammatical ţine în neoelină locul celor două puncte

Αυτός δεν ήταν άνθρωπος˙ ήταν θεριό, δράκος, του βουνού στοιχειό.

Aici nu este un om ci o bală. Elemental muntelui.

3. Virgula este un semn de puctuaţie care în neoelină este mai mult decât orice un fel de oprire paţială a sensului frazei sau al propoziţiei.
4. Virgula separă

5. cuvinte deconectate, ce apaţin aceluiaşi loc al cuvântului:

Μας πρόσφερε ψωμί, σύκα, πορτοκάλια, κρασί.

Χτες, προχτές, αντιπροχτές έβρεχε ακατάπαυτα.

Eu am pus pâine deoparte. Smochine, portocale, vin
Ieri, o zii înainte de ieri, alaltăieri, plouă neîncetat.
În decădere:
Deschis, dulcea mea mamă, indesctructibila sa îmbrăţişare.
Intenţii similare disjunctive

Βγήκαμε από το σχολείο, πήραμε το δρόμο και σε λίγο φτάσαμε στην πλατεία.

A venit la şcoală fiindcă a învăţat drumul în câteva momente.
d. al doilea gen de alăctuiri

Δεν πρέπει να ξεκινήσουμε, γιατί ο καιρός άρχισε να χαλά.

Αν θέλεις, έλα.

'Οταν χάθηκε ο πατέρας, φρόντισε για όλα ο θείος μας.

Σαν τον φοβάσαι τον γκρεμό, έλ' απ' το μονοπάτι.

Nu trebuie să începe să ne mişcăm până când nu v-a venii vremea.
Numai dacă vrea ea.
Atunci când părintele a murit a rămas numai cu unchiul meu.
El a rămas stană de piatră când s-a speriat.
Virgule nu separă nimic special, ca şi punctual şi virgule ca şi alte semen de punctuaţie nesigure,

Έγραψε πως θα έρθει. Δε μου είπες αν γύρισε ο πατέρας. Φοβούμαι μήπως βραχείς.

Scrie cum îţi vine. Lasă-mă să fac o fotografie cu tata.
Punctul şi virgula (;) denotă un fel de pauză deductivă în cursul propoziţiei sau al frazei.
Mai în ce hal a ajuns!
Care a fost.
De ce nu te aştepţi?
Semnul de exclamaţie se spune de cele mai multe ori la sfârşitul unei exclaţmaii sau al unei urări cum ar fii bucurie, speranţă, durere, frică, comandă.

Τι λαμπρός άνθρωπος!
Ζήτω! Μακάρι!

Ce om răsărit!
Iată este fericit!

Αχ! Οχ! 'Οχι!
Ντροπή! Αλτ! Στάσου!

Ah! Oh! NU!

Ruşine! Atitudine!
Ortografie
Atât semnele de semnul exclamării cât şi semnul de punt şi virgulă se pun la final

Πού πήγες; Τι είδες στα ταξίδια σου;
Τι όμορφη ιστορία! Με πόση ευχαρίστηση την ακούει κανείς!

Care a fost; ceea ce a făcut în excursia ta;
Ce istoria frumoasă! Îţi mulţumesc că am ascultat-o!
Se continuă cu o literă mai mică în fraza ce urmează:

«Πού είσαι;» ρώτησε άξαφνα.
Ζήτω! φώναξαν όλα τα παιδιά.

Unde este? a zis ea brusc
Iată, au strigat toţi copii.
Două puncte
Exprimare
Se folosesc foarte mult în funcţie de logica care se exprimă în cuvânt:

Ο Χριστός είπε: «Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Hristos spune: iubiţi pe toţi.
Se găseşte trecerea în revistă care oferă care oferă o interpretare eficace termenului

Τα μεγαλύτερα ελληνικά νησιά είναι: η Κύπρος, η Κρήτη, η Εύβοια.
Κάθισε στο τραπέζι όλη η οικογένεια: ο παππούς, ο πατέρας, η μητέρα, τ' αδέρφια μου.
Δεν εδούλεψε ποτέ του. Και το αποτέλεσμα: δεν έκαμε καμιά προκοπή.

Cele mai mari insule elineşti sunt Cipru, Creta şi Evia.
La masă a venit toată familia: tata, mama, bunicul şi sora mea.
A lucrat cât a putut. Şi foarte eficace. NU a scos nici un profit.
Parantezele
Se pun în paranteze cuvinte care explică sensul celor afirmate dintr-o frază sau o propoziţie

Η βάρκα (ακόμα τρέμω που το θυμούμαι) χτύπησε ξαφνικά στην ξέρα.
Στους βαλκανικούς πολέμους (1912 - 13) λευτερώθηκαν η Μακεδονία, η Ήπειρος και πολλά νησιά.

Ştiam că barca (încă îmi amintesc) s-a scufundat prin ciognire
În timpul războiului din Balcani s-au eliberat mai multe insule, Macedonia şi Epirul.
Punctele de final (...)
Punctele de final se folosesc într-o frază care lasă un anumit sens subînţeles

Θέλω να σου ζητήσω να... μα καλύτερα άλλη φορά, όταν ξανασυναντηθούμε.
Πρόσεξε, μην το ξανακάμεις αυτό, γιατί...
Τι θαυμάσιες μέρες! ...

Îi vor cere să... dar mai bine altă dată, dar mai bine când ne vom revedea.
Să observăm că nu face din nou, deoarece...
Ce zile minunate!
Linia dreaptă de dialog
Linia de dialog se foloseşte pentru a exprima cursivitatea unui dialog dintre unul sau mai mulţi interlocutori

— Πότε θά 'ρθεις;
— Αύριο.
— Θα σε περιμένω.

- atunci când vine.
- Mâine.
- Voi aştepta

Linia de dialog dublă

Se foloseşte când în cadrul unei expresii se foloseşte un sens pentru a delimita explicaţii suplimentare referitor la ceea ce se vorbeşte în text.

Ο πατέρας μου —μύρο το κύμα που τον ετύλιξε— δεν είχε σκοπό να με κάνει ναυτικό.

Tatăl – care este înfăşurat într-o manta – nu este vremea rea să nu putem ieşi în larg cu barca.

Semnul de citate (« »).

Semnul de citat se foloseşte de cele mai multe ori când se exprimă ceea ce a fost spus de o altă persoană sau de un alt interlocutor de faţă sau în absenţă

Τα εγγόνια έλεγαν στον παππού: «Πες μας, παππού, πάλι το παραμύθι της Γοργόνας».
'Οποιος άκουε τ' όνομά του φώναζε: «παρών».

Nepoţii i-au spus bunicului: „bunicule, te rugăm se ne spui din nou povestea Gorgonei.”
Care am auzit numele ce se aude: „prezentare.”

Abrevieri

Se scrie frecvent de ia multe ori pe scurt cu virgule. Acest gen de scriere se denumeşte abreviere.

Cele mai frecvente sunt însoţitoare:

άγ.	άγιος
Αγ. Γρ.	Αγία Γραφή
αρ.	αριθμός
βλ.	βλέπε
γραμμ.	γραμμάρια
Δδα	δεσποινίδα
δηλ.	δηλαδή
δρχ.	δραχμές
εκ.	εκατοστό
κ.	κύριος, κυρία
κ.ά.	και άλλα
Κ.Δ.	Καινή Διαθήκη
κ.κ.	κύριοι ή κυρίες (όχι κύριοι κύριοι)
Κος, Κα	Κύριος, Κυρία
κτλ.	και τα λοιπά
κυβ.	κυβικά
λ.χ.	λόγου χάρη
μ.	μέτρα
Μ. Ασία	Μικρά Ασία (Μικρασία)
μίλ.	μίλια
μ.μ.	μετά το μεσημέρι
μ.Χ.	μετά Χριστόν

după vânturi
Sfânt, sfânta scriptură, număr, a vedea, grame, a pierde, de exemplu, drahmă, domn doamnă, şi cu toţii, Noul Testament, şi altele, cub, exemplu, acţiune, Asia Mică, milă, după amiază,După Hristos, Vechiul Testament, înainte de prânz, modele drăguţe, înainte de ungere, notă pagină, acri, patratice, tetragonice, tonuri, greutate specifică, tetragonica, post-scriptum, kilograme

A	ανατολικός
B	βόρειος
Δ	δυτικός
N	νότιος
BA	βορειοανατολικός
BΔ	βορειοδυτικός
NA	νοτιοανατολικός
NΔ	νοτιοδυτικός

la est, de nord, spre vest, nordest, nordic, sud-estic, sudvest.
După luni,

Ιαν., Φεβρ., Μάρτ., Απρ., Ιούν., Ιούλ., Αύγ., Σεπτ., Οκτ., Νοέμβρ., Δεκ.

Capitolul patru
Fonematic pasiv

A spune ceea ce se scrie:

Δύο, αλλά και *δυο*.
Δε χρεωστώ, αλλά και *δε χρωστώ*.
Ύστερα από το μάθημα, αλλά και *ύστερ' απ' το μάθημα*.
Πού είναι ο Γιώργος; αλλά και *πού 'ναι ο Γιώργος;*
Όλο έκλαιε, αλλά και *όλο έκλαιγε*.
Λέγω, αλλά και *λέω*.
Η κορυφή του βουνού, αλλά και *η κορφή του βουνού*.

Doi plus doi
Nu datorez
În urma lecţiei
Unde este Gheorghe
Toţi plâng
Vârful muntelui

După cum vom vedea unele cuvinte nu se citesc obişnuit după genul capitol diftongilor care sunt pierduţi la schimbare, terminându-se cu accept pasiv. Vom vedea în continuare că se întâmplă ca pasivul să nu fie lângă două foneme aparţinând de silabele vecine din acelaşi cuvânt (doi şi doi) cel mai frecvent în două cuvinte. Această întâlnire se denumeşte hiat. Se întâmplă ca de mai multe ori după pasive ca hiatul să fie evitat. Aşa se analizează pasiva principală.

Vocalele pasive

Primele pasive din sunete sunt scurtate, contradicţiile, presarea, îndepărtare, sincopa şi exemplul. După aceste cuvinte eclipsa se foloseşte numai în cuvântul generic sau ştiinţific. De multe ori toate aceste duc la o limba pronunţată dificil mai ales în poezie şi în cuvintele accentuate.

Scurtările

Cuvântul βοηθεια ajutor este un cuvânt format din trei silabe. Primele sunt citite ca şi două silabe şi cea de a treia ca şi o silabă.

În mai multe cuvinte care au după ele însoţitoare cu vocala ι (η, υ, ει, οι) şi ε (αι) cuvintele care urmează se citesc lângă prima silabă. Aceste cuvinte citite în acest mod sunt scurtate. Diftongul ε scris ca şi αι, când este pasiv se citeşte şi se scrie cu sunetul alăturat.

γενεά — γενιά, εννέα — εννιά, παλαιά — παλιά.

Generaţie, nouă, antic.

κάποιος, όποιος, ποιος, τέτοιος κτλ.

Mai multe cuvinte se citesc numai pe silabe.

αδειάζω, άδειος, ήλιος,

a părăsi, licenţă, soarecineva, care, astfel de.

Contracţie

ακούουν — ακούν, δεκαέξι — δεκάξι

auzi, şaisprezece

Contradicţia

În aceste cuvinte vecine, vocalele diftongi ουου, αε, se unesc într-una. Unirea a două vocale vecine într-una se numeşte contradicţie. Dacă fonemele vecine sunt identice se pronunţă într-un singur sunet

ακούουν — ακούν, λέ(γ)ετε — λέτε. dacă fonemele vecine a accent dublu conferă aceiaşi tărie. Acest gen de foneme vecine au mai mult decât orice accent dublu. Cea tare este α şi ea este însoţită de seria de diftongi: ο, ου, ε, ι.

δεν καλοακούω — δεν καλακούω, ακούεις — ακούς, ακούετε — ακούτε.

Nu flata, ascult

Şaisprezece δεκαεξη, a devenit δεκαεξη,

Νικόλαος — Νικόλας, παραί-

πιες — παράπιες, Θεόδωρος — Θόδωρος, τρώ(γ)ετε — τρώτε.

A bea, Teodor, , a mânca

Presărea

του ουρανου — **τ'** ουρανού	**τα** άλλα — **τ'** άλλα
θα ακούσετε — **θ'** ακούσετε	**από** όλους — **απ'** όλους

Cerul, a asculta, celălalt, de toate

Articolele του, τα, θα şi prepoziţia απο apare mai sus ca şi paradigmă pusă la finalul sunetului, atunci când se găseşte la în faţa cuvântului care începe cu o vocală. Astfel, la

cuvintele care se găsesc terminate şi însoţite la începutului cuvântului de mai multe ori acesta pierde vocale de la final de la penultima. Acest fenomen se numeşte presărare.
La începutul fonematicelor unde se găseşte presărare se pune apostrof. Presărarea generică cu vocale în faţa aceloraşi cuvinte (care este mai mult o sinteză a cuvântului poetic şi accentuat:

articolele

το, του, τα: τ' ωραίο παιδί, τ' ουρανού, τ' άλλα.

θα, να: θ' ανεβείτε, ν' αρχίσετε.

facţiunile înc
arcă, începe.

3. antonimele

με έδειρε — μ' έδειρε,

το ονειρεύτηκες — τ' ονειρεύτηκες,

τα άφησε — τ' άφησε.

cu bătut, el a visat, a plecat

από, με, σε, για:

Proteza

απ' όλους, μ' εσένα, σ' εμένα, γι' αλλού.

După, Cu, în, pentru
Cu toată lumea
În faţa expresiilor σε, απο, παρα, se pune presărare, şi în faţa cuvintelor accentuate

σ' αυτόν, απ' άκρη σ' άκρη, παρ' όλο πού.

Legătura και se scrie în faţa unui cuvânt care începe cu cu vocală κι, (fără apostrof)

κι άλλος, κι όμως, κι έπειτα, κι ύστερα.

mai
mult, încă, şi apoi, şi apoi.

Îndepărtare

πού είναι; — που 'ναι; εσύ είσαι — εσύ 'σαι

μου έφερε — μου 'φερε θα έχει — θα 'χει

Unde este,
mi-a adus,
tu eşti,
v-a avea

Ca şi model al doilea cuvânt are la început legătură. Dacă la finalul cuvântului se găseşte al doilea cuvânt se găseşte la începutul cuvântului legătură. La fel de bine dacă la începutul cuvântul se găseşte un sunt şi acesta începe după vocală, acesta pierde începutul vocalei de la cuvântul însoţitor. Acest fenomen se numeşte îndepărtare sau renunţare. În cuvântul în care are loc acest fapt se pune apostrof. Renunţarea pasivă are o parte a sunetului de început, ε ι unde cuvântul anterior este antonym personal, tematica που, referinţa που, facţiunle

μου 'πε, τα 'φερε, που 'κοψε, θα 'μαστε, να 'ρθει.

IP-ul meu, le aduce, care a tăiat,

Urmat de accentul **να με, να σε,** este în cele mai multe cazuri pronume personal şi mai poate fii şi expresia ειμαι.

Στο ρόδινο μακάριο φως, να με, ανεβαίνω της αυγής

με σηκωμένα χέρια. **(Σικελιανός).**

'Ηθελα να 'μαι κι εγώ εκεί.

Rozul este o culoare frumoasă, mă, de zori, cu mâinile ridicate, vin şi eu

Sincopele

κορυφή—κορφή, σιτάρι—στάρι, φέρετε—φέρτε, κόψετε—κόψτε

De sus, grâu, aduce, a tăia

În unele cuvinte găsim acest model format dintr-un cuvânt cu două expresii. Acest fenomen se numeşte sincopă.

Exemplul

φέρε το — φέρ' το,
κόψε το — κόψ' το,
από το σπίτι — απ' το σπίτι,
μέσα στη θάλασσα — μες στη θάλασσα

aduce, tăiat, acasă, în mare
În acest gen de expresii se foloseşte de cele mai multe ori apostroful. Doar expresia μεσσα se scrie fără apostrof şi cu finalul ς μες στη θάλασσα este un gen de vocală care mai primeşte μέσ' από το σπίτι.

Ortografia
Apostroful se foloseşte de cele mai multe ori în lipsă, în îndepărtare, şi în exemple.

θ' ακούσετε — μου 'φερε — απ' το σπίτι.

Vocale de început

εβδομάδα — βδομάδα   Τσιγγάνος — Ατσίγγανος   έξαφνα — άξαφνα

Vocale de început, ţigan, brusc
Mai multe cuvinte se încheie cu începerea unor modificări: ei pierd începutul cuvântului, ele pot primii la începutul cuvântului, şi mai mult decât orice se pot finalize într-un alt sunet. Sancţiuni. Acest gen de cuvinte se citesc se citesc la începutul termenului. Acest gen de cuvinte se numesc cuvinte sancţionate. Aceste cuvinte sunt αγελάδα, αμύγδαλο, εβδομάδα, εμπρός, εξάδερφος, εξομολογώ, ερωτώ, ευλογώ, ηγούμενος, ημέρα, υγεία, υπερήφανος κτλ. που λέγονται και γελάδα, βδομάδα, ρωτώ, βλογώ, μέρα, γεια, περήφανος κτλ.

vacă, amigdală, săptămână, faţă, văr, mărturisire [spovedanie], a iubi erotic, a binecuvânta, egumen, zii, sănătate, a face pe grozavul.
Prefixul
Unele cuvinte primesc la început un sunet care este de cele mai multe ori α. Acest fenoment se numeşte prefix şi cuvântul protactic.

βδέλλα — αβδέλλα, σκιά — ίσκιος.

lipitoare, umbră

Schema sinoptică a de la finalul cuvântului

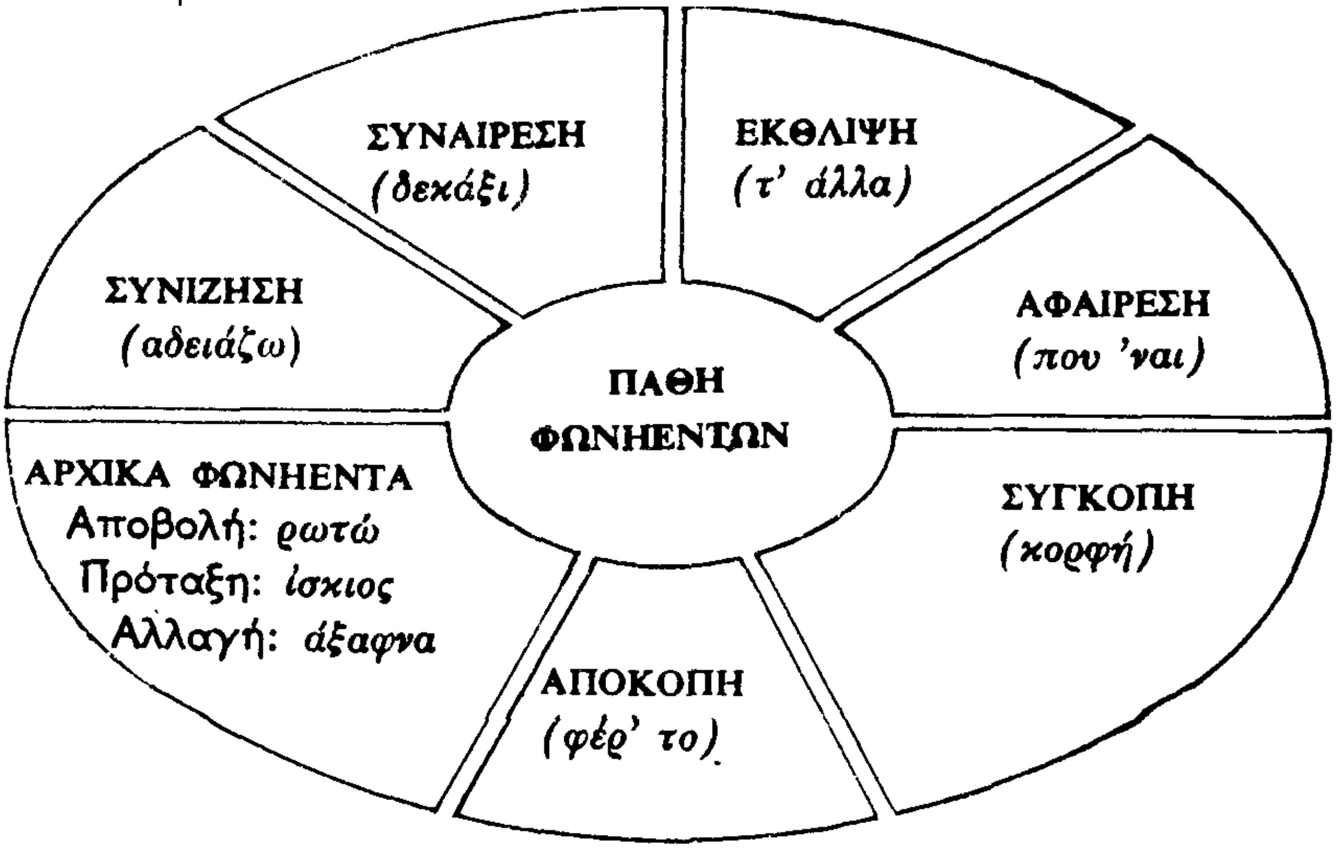

sancţiuni şi dezvoltare a lui γ când apare cu vocale. Unele cuvinte pierd pe γ când sunt urmare de vocale. Acest gen de cuvinte se încheie în două feluri

ραγίζω — ραΐζω, λέγω — λέω, τρώγω — τρώω.

băiat, citesc, mănânc

Consoane pasive

Aceste cuvinte primesc un γ eu fonic când sunt urmate de două vocale şi totdeauna atunci când au două accente:

έκαιε — έκαιγε, έκλαιε — έκλαιγε, καίεται — καίγεται.

Am ars, plâns,

N de la final

τον άνθρωπο — το θρόνο
τον καιρό — το δάσκαλο
την πόλη — τη χώρα
δεν έχω — δε φοβούμαι
μην τρως — μη βιάζεσαι

Omul – tronul
Vremea – dascălul
Oralul – ţara
Nu eu – nu mă tem
Nu mânca – binişor

Unele cuvinte nu urmăresc acest model şi astfel unele au la final ν în timp ce altele nu. Aceste cuvinte sunt articolele τον την, articolele numerice şi ale aoristului **έναν, η**, antonimele sau pronumele personale ale persoanei a treia **αυτήν, την** şi nedeclinabilele **δεν, μην.**

Paza de final. Atunci când înlocuieşte un cuvânt începe cu o sintagmă consonantică (κ, π, τ, μπ, ντ, γκ, τσ, τζ) şi dublele (ξ, ψ):

τον αέρα	μην ακούτε	δεν είδα	
έναν καιρό	δεν μπορώ	μην περάσεις	την πρόφτασα
είδα έναν ξένο	τον τόπο	την ντροπή	αυτήν ήθελα

aerul, am vreme, am văzut un străin, ascultă, nu se poate, locul, n-am văzut, nu trece, ruşine, pentru a prinde din urmă, am vrut-o.

Modul finalului ν, când este la început cu o guturală

(γ, β, δ, χ, φ, θ, μ, ν, λ, ρ, σ, ζ):

το γέρο	τη βρύση	δε γράφω	μη δέχεσαι
τη χαρά	το φόβο	τη φοβήθηκα	ένα λαό
τη μητέρα	τη νίκη	μη ρωτάς	μη σταματάς
τη ζωγραφίζει	αυτή θέλω		

Vechi, bucurie, mamă, a zugrăvii, robinet, frică, victorie, ne dorim ca acest, nu scrie, de voce, nu întreba, nu accepta, un popor, nonstop. N de la final ţine locul articolului των, la pronumele persoanel de la persoana a treia **αυτόν, τον,** după şi cum tematica de loc **σάν:**

των φίλων μου, των συμμαθητών μου, αυτόν θέλω, τον βλέπω, φώναξέ τον, σαν θάλασσα, σαν βαρύ είναι.

pritenul meu, colegii mei de clasă, ca el, îl văd, strigă, ce mare, cum ar fii o grea.

Potriviri ale complexelor

βροχή, χτες, πρωί, στρατιώτης, άβραστος, άχτιστος, έρχομαι, άστρο

ploaie, ieri, dimineaţă, soldat, nefiert, ahtiat, mergem, stea.

În aceste cuvinte avem două consoane principale una după alta:

βρ, χτ, πρ, στρ, ρχ. combinaţiile după cele două consoane principale se numesc potriviri complexe.

De mai multe ori în aceste cuvinte relationarea potrivirilor complexe se încheie cu un accent complex.. Se citeşte:

φτερό, φτερούγα (με φτ)	και	περίπτερο, πτέρυγα (κτιρίου) (με πτ)
λεφτά (με φτ)	και	λεπτός, λεπτό (το), λεπτολογώ (με πτ)
σκολειό, σκόλη, ξεσκολίζω (με σκ)	και	σχολείο, σχολή (με σχ)
πράμα, πραμάτεια (με μ)	και	πράγμα, πραγματικός (με γμ)
συχαρίκια (με χ)	και	συγχαρητήρια (με γχ)
νύφη, νυφιάτικος (με φ)	και	νύμφη (θεά), νυμφίος (με μφ)

aripă, bani, şcoală, lucru, vestea cea bună, chea,
Note, potrivirilor complexe.

PARTEA A DOUA

CUVINTELE SAU LEXICUL
Originea cuvintelor
Capitolul 1
Cuvintel laice şi cuvinte logice
Lexical neoelen

Mai multe cuvinte din neoelenă sunt arhaice. Ele sunt folosite de poporul elen din vremuri istorice şi au fost folosite în această ţară fără întrerupere şi s-au statornicit în forme invariate pe parcursul a câtorva mii de ani şi nu s-au schimbat nici cum cu excepţia elinei vechi.

θεός, γη, ουρανός, φως, βαθύς, καλός, πέντε, δέκα, εγώ, εκείνος, εκεί, κάτω, πού, από, προς, χωρίς, και, ούτε, αλλά, επειδή κτλ.

Dumnezeu, pământ, cer, lumină, adânc, frumos, cinci, zece, eu, ea, acolo, de mai jos, unde, la, de, fără, şi, nici, alte, pentru că.
Cuvinte care s-au schimbat:

άντρας (ανήρ), δέντρο (δένδρον), μισός (ήμισυς), παλιός (παλαιός), πόλη (πόλις), χέρι (χειρ) κτλ.

bărbat, copac, ură, vechi, oraş, mână.
Acestea sunt moştenite din cuvintele laice.

Aceste cuvinte sunt străine. Ele sunt cuvinte care au fost formate în mai multe epoci din mai multe limbi ale pământului şi ele se pronunţă şi azi fără nici o diferenţă. Mulţi termeni străini există şi azi în neoelenă. Aceste cuvinte sunt

αμήν, Πάσχα—κάρβουνο, κάστρο, κελί, παλάτι, σπίτι, ακουμπώ — γκιόνης, κοτέτσι, τσέλιγκας — γιαούρτι, τζάκι, καρπούζι, τενεκές — καπετάνιος, καπέλο, μπαρμπούνι — βαγόνι, καμπίνα, ρεκόρ, σπορ, τουρισμός κτλ.

amin, paşte, cărbune, castele, chilie, palat, locuinţă, atingeţi, Gionis, coteţ, Ţeligas, iaurt, taxi, pepene verde, staniu, căpitan, pălărie, lumânărică, vagon, grajduri, înregistrări, spor, turism.

Primele dintre cuvinte şi-au schimbat forma şi accentul, închid toate cuvintele neoelene şi care nu ies în evidenţă. Toate aceste cuvinte sunt cuvinte laice. În elenă sunt foarte multe cuvinte care au fost alăturate pe parcursul secolelor, în timp ce mai multe cuvinte au fost derivate din alţi termeni mai vechi. Aceste cuvinte sunt:

Ακαδημία, γυμνάσιο, καθηγητής, κατάστημα, ξενοδοχείο — αστεροσκοπείο, ασύρματος, ατμομηχανή, δημοσιογράφος, ηλεκτρισμός, οικογένεια, προσγειώνομαι, προσωρινός, πυροσβέστης, τηλέγραφος, τηλεόραση, τηλέφωνο, φωτογραφία, χωροφυλακή κτλ.

academia, gimnaziu, profesor, magazin, hotel, telescop, radio, motor cu aburi, ziarist, electricitate, familie, a coborî din avion, temporar, pompierii, telegraf, televizor, telefon, fotografie, jandarmerie. Acestea sunt cuvinte logice. Aceste cuvinte logice şi laice au dat în neoelenă foarte multe neologisme. Scrierea acestor cuvinte este productivă şi ele sunt mai mult sintetice.

Toate aceste cuvinte abordează ceea ce am putea spune lexicul limbii neoeline sau mai bine spus limba populară.

Schemele lexicului

Capitolul 2

În general

Cuvântul *παιδάκι* [coaste] provine din cuvântul *παιδί* cu un sufix.

Expresia şi formaţia *φανερώνω* provine din epitetul *φανερός,* deschis, după ce a luat un sufix. Aceste cuvinte care derivă din altele sunt sunt cuvinte produse artificial.

Din cuvântul αγιος, şi λουλουδη avem flori de câmp. Din cuvântul αστραπή fulger, şi cuvântul βροντή tunet, avem cuvântul furtună. Acest gen de cuvinte care se formează din alte două cuvinte este mai mult decât orice o sinteză. Acest cuvânt care se formează prin schematizarea unei rădăcini este mai mult decât orice un cuvânt care se numeşte cuvânt rădăcină. Cuvinte rădăcină sunt

γράφ-ω, καλ-ός, μικρ-ός, γελ-ώ.

a scrie, frumos, mic ridicol. Cuvântul care se formează din alt cuvânt prin adăugarea unui sufix se numeşte un cuvânt produs.

κληρ-ώνω tombolă, este un cuvânt care formează apartenenţă, Καλουτσικος este un format al lui καλος bun. Acest gen de cuvinte care se formează din cuvinte sufix se numesc cuvinte sufix. Cuvântul suffix se foloseşte în primele silabe.

μῆλο — μηλ-ιά, καρφί — καρφ-ώνω, αγόρι — αγορ-ίστικος.

măr, cui, piaţă.
Un cuvânt care se foloseşte din alte două cuvinte se numeşte un cuvânt sinteză. Un astfel de cuvânt este καλότυχος. noroc.
De la Hristos şi de la ψομι avem χριστοψομο [prăjitură de crăciun].
Cuvântul care se formează din două sinteze lexicale se numeşte cuvânt sintetic. În cuvântul χριστοψομο avem două astfel de sintetice. Un astfel de cuvânt este un cuvânt amplu.
În cuvântul formar sau derivat avem de a face cel mai mult cu manevrarea unor sufixe:

ρίζ-α — ριζ-ώνω, άγρι-ος — αγρι-άδα,
βροχ-ή — βροχ-ερός, τραγουδ-ώ — τραγουδ-ισ

Rădăcina, feroce, ploaie, cântec.
După sinteză tema se pierde a primei teme sintetice lângă o vocală obişnuită cu o

καλ-ός — καλ-ο-πιάνω — καλ-ό-τυχος,
ανοίγ-ω — ανοιγ-ο-κλείνω.

Frumos, pian frumos, noroc, a rupe.
Familia lexicului

Toate cuvintele care au ieşit din acelaşi cuvânt simplu formează ceea ce am putea denumii un fel de familie lexicală. Cuvântul care formează o familie se numeşte un cuvânt relaţional. În această familie se găsesc cuvintele

κλήρος, κληρώνω, κλήρωση, κληρωτός, ξανακληρώνω, απόκληρος, αποκληρώνω, άκληρος, ακλήρωτος, κληρονόμος, κληρονομώ, κληρονομία, κληρονομικός, κληροδότημα, κληρούχος, κληρικός, ξεκληρίζω κτλ.

apar, tombole, de schiţa, recrut, a reînchide, proscris, fără moştenire, neocupate, moştenitor, memorie, cleric, şters.

CAPITOLUL 3

PRODUCŢIILE

A verbe de producţie

Verbele sunt produse din alte verbe, după nume şi după declinaţie. După alte verbe:

κλαίω (έκλαψα) — κλαψουρίζω,
φέγγω — φεγγίζω,
ψάχνω — ψαχουλεύω.

cleo
sclipind,
privind
după nume

γείτονας — γειτονεύω, είμαι γείτονας,
κατσούφης — κατσουφιάζω, γίνομαι κατσούφης,
θημωνιά — θημωνιάζω, κάνω θημωνιές.

cartier, a se alătura, sunt vecin
Posac, a se încrunta, el a devenit posac, a stivui.
Verbele produse după nume sunt

-άζω, -ιάζω : *δόξα — δοξάζω, κόπος — κοπιάζω.*
-ίζω : *αρχή — αρχίζω, αφρός — αφρίζω.*
-εύω : *σημάδι — σημαδεύω, όνειρο — ονειρεύομαι.*
-ώνω : *θεμέλιο — θεμελιώνω, κλειδί — κλειδώνω.*
-αίνω : *ακριβός — ακριβαίνω, ζεστός — ζεσταίνω, φαρδύς — φαρδαίνω.*

Mărire, a mării, trudă, muncitor
Început, a începe, spună, balon
Marca, cicatrice, vis, a visa
Temelie, cheie, încuietoare
Scumpe, devenii mai drag,
Căldură, a încălzii, lăţime, a scoate
După declinaţie
Verbele care sunt produse din adverbe, formaţii fonice, şi alte formaţiuni nedeclinabile şi care sunt însoţite de sufixe:

-ζω, -ίζω : *συχνά — συχνάζω, παράμερα — παραμερίζω, αντίκρυ — αντικρίζω, σαράντα — σαραντίζω.*

schemă, a schematiza, din drum, linie de garare
După frază

(λέω) καλημέρα, καληνύχτα, καλώς όρισες bună ziua, noapte bună, bine ai venit

καλημερίζω, καληνυχτίζω, καλωσορίζω.

după cuvintele γαβ, νιανου uau! Miau avem verbele *γαβγίζω, νιαουρίζω.* a râgâi, a mieuna

Produce în esenţă
a. verbele esenţiale după esenţa de producţie pot însemna:
persoană care acţionează
Sufix:

της –ιστης

υφαίνω (ύφανα) — υφαντής, λυτρώνω — λυτρωτής,
ψέλνω (έψαλα) — ψάλτης, θερίζω — θεριστής, τραγουδιστής·
ράβω — ράφτης, παίχτης.

a ţese, ţesător, răscumpără, mântuitor, psalm, psalt, a cosi, cositoare, cântăreţ, coase, croitor, jucător.

Finaluri mai rare

-(ά)τορας: *συμβουλεύω - συμβουλάτορας, εισπράττω — εισπράκτορας.*

-έας, -ιάς: *γράφω — γραφέας, γραφιάς, κουρεύω — κουρέας, σκάβω — σκαφτιάς.*

a sfătui, mentori, adunat, colector,
A scrie scriere, tonsoare frizer, cerceta, muncitor necalificat
Funcţiile eficace ale articolului της
Sufixe

-μός : *λυτρώνω — λυτρωμός, χάνω — χαμός, έρχομαι — ερχομός, σέβομαι — σεβασμός, διώχνω — διωγμός.*

-ση (-ξη, -ψη) : *θυμούμαι — θύμηση, απαντώ — απάντηση, γεννώ — γέννηση, βράζω — βράση, διευθύνω — διεύθυνση, φυλάγω — φύλαξη, λάμπω — λάμψη.*

-σιμο (-ξιμο, -ψιμο) : *στρώνω — στρώσιμο, χάνω — χάσιμο, δέρνω — δάρσιμο, ψήσιμο, τρέξιμο, σκάψιμο.*

-μα : *μηνώ (μήνυσα) — μήνυμα, καίω — κάμα, κλαδεύω — κλάδεμα, φορτώνω — φόρτωμα, κεντώ — κέντημα.*

-ίδι : *στολίζω — στολίδι, σκουπίζω — σκουπίδι, τρέχω (έτρεξα) — τρεξίδι.*

-ητό : *βογκώ — βογκητό, παραμιλώ — παραμιλητό, ξεφωνίζω — ξεφωνητό.*

-ούρα : *κλείνω — κλεισούρα, σκοτίζω — σκοτούρα.*

-α : *ανασαίνω — ανάσα, παστρεύω — πάστρα.*

-ι, -ιο, -ος : *ζυγιάζω — ζύγι, κολυμπώ — κολύμπι, βαφτίζω — βαφτίσια (τα)· γελώ — γέλιο· κοστίζω — κόστος.*

-ιά, -ία : *μιλώ — μιλιά, ομιλώ — ομιλία, βαθμολογώ — βαθμολογία.*

-ειά, -εία : *δουλεύω — δουλειά, γιατρεύω — γιατρειά· λατρεύω — λατρεία, θεραπεύω — θεραπεία.*

-εια (προπαροξύτονα) : *καλλιεργώ — καλλιέργεια, προσπαθώ — προσπάθεια, ωφελώ — ωφέλεια.*

răscumpără, a răscumpăra, a murii moarte, a merge, venire; a respecta respect; a risipi-risipitor; a amintii, amintire; a răspunde – răspuns; a naşte- născut; clocoti- clocot; şef-a comanda; a păzii-păzitor; lampă-lampagiu; a presăra-presărat; a pierde-pierdere; copac-bătaie; foc; alerga; săpat; a reclama-reclamaţie; a tăia-tăietură; centru-central; bijuterie; a curăţa-curăţenie; ieşire violentă; a geme - gemet; a închide; a întuneca-întuneric; respirat-respiraţie; eu cred; a boteza-botez; a râde – râs; a costa-cost; a învăţa-învăţătură; a vorbii-vorbire discurs; marcajele-marcaţie; muncă a muncii; a vindeca-medicină; a adora-adorare; a vindeca-terapie; (supratonalele) lucrare frumoasă; încerc; beneficiar-câştig.

Organul şi energiile simple

Sufixe

-τήρας : καταβρέχω — καταβρεχτήρας, λούζω — λουτήρας, κινώ — κινητήρας.

-τήρι : κλαδεύω — κλαδευτήρι, ξυπνώ — ξυπνητήρι, σκαλίζω — σκαλιστήρι, ψέλνω (έψαλα) — ψαλτήρι.

-τήριο : εκπαιδεύω — εκπαιδευτήριο, γυμνάζω — γυμναστήριο, δικάζω — δικαστήριο.

se năpusti-stopitoare; deluxe-cadă; motor; a tăia; treaz-ceaş deşteptător; săpăligă; psalm-psalmodia
Formatori, gimnaziu, fie pentru; tribunal.
Esenţială după esenţială
Diminutive

παιδί — παιδάκι, πέτρα — πετρίτσα.

Copil copilaş; piatră-pietricică.
Diminutivele sunt mai mult un fel de separaţie a cuvintelor prototip.
De mai multe ori abordăm diminutivele nu numai ca fiind lucruri mici, ci ca fiind mângâietoare.

Μανούλα! Έλα δω, γατούλα μου. Πιες νεράκι.

Manula! Vino aici pisicuţa mea. Bea nişte apişoară. Cuvintele la diminutiv sunt:

-άκι : αρνί — αρνάκι, δαχτυλάκι, ψαράκι.

-άκης : κόσμος — κοσμάκης, Γιώργος — Γιωργάκης.

-άκος : δρόμος — δρομάκος, μαθητής — μαθητάκος, γεροντάκος.

-ίτσα : Ελένη — Ελενίτσα, κλωστίτσα, μηλίτσα.

-ούδα, -ούδι : κοπέλα — κοπελούδα, άγγελος — αγγελούδι.

-ούλα : βρύση — βρυσούλα, κορούλα, μητερούλα, Αγγελικούλα.

-ούλης : αδερφός — αδερφούλης, παππούλης.

-ούλι : κρυφτό — κρυφτούλι, σακί — σακούλι.

-όπουλο, -οπούλα : βοσκός — βοσκόπουλο, βοσκοπούλα.

Negativ-miel; deget; peştişor; lume-lumişoară; Gheorghe-Gheorghiţă; drum-drumuşor; ucenic-ucenicuţ; bătrânel; Elena-Elenuţa, cloşcuţă; fiice; mămică; Angelica; frate; frăţilor, bunicuţ.
As ascunde şi a căuta; sac săculeţ; cioban-ciobănel; ciobăniţă.
Finalurile sunt mai rare:

-αράκι : *μήλο — μηλαράκι, φύλλο — φυλλαράκι.*

-ουδάκι : *λαγός — λαγουδάκι, χωριό — χωριουδάκι.*

Măr-merişor
Prieten prietenuţ
Finalurile care sunt sufixe

-ίδιο : *κράτος — κρατίδιο, σφαίρα — σφαιρίδιο.*

-ίσκος : *σατράπης — σατραπίσκος, θάλαμος — θαλαμίσκος, αστερίσκος.*

membru, stat membru; bilă - granulă,
Satrap satrapism; cameră, nişă, asterisc.
Unele diminutive derivă din alte diminutive:

άγγελος — αγγελούδι — αγγελουδάκι,

πέτρα — πετράδι — πετραδάκι.

înger, îngeraş, îngerel
Piatro, pietricică, pietruţă.
Unele cuvinte oferă un diminutiv mai întâi cu un alt sens similar

β ά ρ κ α : βαρκάκι — βαρκίτσα — βαρκούλα,

γ ά τ α : γατάκι — γατίτσα — γατούλα — γατούλι,

π έ τ ρ α : πετρίτσα — πετρούλα — πετράδι — πετραδάκι.

Barcă, bărcuţă,
Pisică, pisicuţă
Piatră, pietricică
Măririle
Expresiile de mărire
Sunt cuvinte care primesc unele sufixe pentru a exprima o mărire

-α : θηλυκά: *βαρέλι — βαρέλα, κασόνι — κασόνα, κολοκύθι — κολοκύθα.*

-άρα : θηλυκά: *φέτα — φετάρα, φωνή — (αγριο)φωνάρα.*

-αράς : αρσενικά: *κοιλιά — κοιλαράς, χορευτής — χορευταράς, δουλευταράς.*

-αρος : αρσενικά: *σκυλί — σκύλαρος, Γιάννης — Γιάνναρος, παίδαρος, ποντίκαρος.*

feminin baril-varela, lăzi lădoaie, strivit, sunet
Masculin burtă, burtoi; dansator, dansator, muncitor harnic
Câine, dulău, spelndid
Tonicele
Locul sensului
Sufixe

-αριό : *καμπάνα — καμπαναριό, σκουπίδι — σκουπιδαριό, πλύστρα — πλυσταριό.*

-άδικο, -ίδικο: *γαλατάς — γαλατάδικο, ασβεστάς — ασβεστάδικο, ράφτης — ραφτάδικο, παλιατζής — παλιατζίδικο.*

-ιο : *εστιάτορας — εστιατόριο, φύλακας — φυλάκιο.*

-είο : *Πατριάρχης — Πατριαρχείο, βιβλιοπωλείο, δασαρχείο, ιατρείο, κουρείο, σχολείο, ταχυδρομείο* κτλ.

Campana, gunoi, spălătoreasă
Lapte, neatins, croitor, gunoier, restaurator, închisoare.
Patriarh, patriarhie, librărie, pădure, medic, frizerie, şcoală, poştaş.

Recipiente αχερώνας archeon [format după αρχον] ελαιώνας
Eeleonon, mai mulţi măslini pe acelaşi loc. Recientele înseamnă de mai multe ori mai mult conţinut arătat de primul cuvânt doar când se găseşte în acelaşi cuvânt.
Sufixe:

-ιά, -ιάς : *άμμος (αμμούδα) — αμμουδιά, πλατάνι — πλατανιά· πεύκο — πευκιάς.*

-ώνας, -ιώνας : *αμπέλι — αμπελώνας, άχερο — αχερώνας, ελιά* (αρχαίο *ελαία) — ελαιώνας, ξένος — ξενώνας, στρατός — στρατώνας· καλάμι — καλαμιώνας, περιστέρι — περιστεριώνας.*

nisip, Planania, pin, vie, archon, măslină, străin, strat, parte, porumbiţă.

-

din recipiente se nasc mai multe toponime: πευκιας πιν. Platonia a fost un alt nume dat Eladei sau Greciei în vechime.

Naţionale

Se referă la omul care contorizează anumite locuri care îi aparţin. Sufixe

-ίτης : *Ανατολή — Ανατολίτης, Πόλη — Πολίτης, Αράχοβα — Αραχοβίτης.*

est-estic, oral-orăşenesc, Arachova-arahovean

-αΐτης : *Μοριάς — Μοραΐτης, Χρυσό* (κοντά στους **Δελφούς**) — ***Χρυσαΐτης.***

Moria-morian, Hristos-hristic

-ιάτης : *Μάνη — Μανιάτης, Μύκονος — Μυκονιάτης, Σπάρτη — Σπαρτιάτης.*

Mani-Manian Mikonos-Mikoniatis, Sparta-Spatan

-ώτης, -ιώτης: *Ήπειρος — Ηπειρώτης, Σούλι — Σουλιώτης, Θρακιώτης, Βολιώτης, Ρουμελιώτης, Φανάρι — Φαναριώτης.*

Τα θηλυκά των εθνικών αυτών τελειώνουν σε **-ισσα :** ***Πολίτισσα, Μοραΐτισσα, Μανιάτισσα, Σουλιώτισσα*** **κτλ.**

Epir-epirot; Souli-Suliot, Tracia-Trac, Rumelia-Rumelian, Fanar-fanariot

Mai multe dintre cuvintele entice se găsesc în –ισσα cultural, moraitissa, manitissa, sulitisa.

-ανός, -ιανός: *Αφρική — Αφρικανός, Αμερικανός, Πάρος — Παριανός, Ψαρά — Ψαριανός.*

spumă, spumegând, american, Paros, Parianos, pescar

-άνος : *Πρέβεζα — Πρεβεζάνος, Αμερικάνος.*

-ινός : *Αλεξάντρεια— Αλεξαντρινός, Ζάκυνθος—Ζακυνθινός, Λάρισα— Λαρισινός, Πάτρα — Πατρινός, Τρίκαλα — Τρικαλινός.*

Preveza, American, Zakintos-zachintian, Larisa-Larisian, Patras-Patrian, Tricala Trikian.

Femininele în -νος (-νός) care se termină în η sunt semitonice şi cele care se termină în α sunt supratonice.

Συριανός — Συριανή, Πρεβεζάνος — Πρεβεζάνα.

Sirian, etc
Feminul de la american sau african în elenă este americanida sau africada.

-ιός : Θεσσαλονίκη—Θεσσαλονικιός, Λήμνος—Λημνιός, Μυτιληνιός.

Tesalonic, Limnos, Mitilinios.
Mai puţine scheme au sufixele:

-ιος : Αίγυπτος — Αιγύπτιος, Κόρινθος — Κορίνθιος.
-αίος : Ευρώπη — Ευρωπαίος, Θήβα — Θηβαίος, Κερκυραίος.

Egipt-egiptean; Corint-corintian; Europa-europenist, Teba-Teban, kerchirian.

Unele naţionale în -ιός se pot termina şi în -αίος :

Μυτιληνιός — Μυτιληναίος, Σμυρνιός — Σμυρναίος.

Femininele naţionale sunt -ιός, -ιος, -αίος formându-se în α

Θεσσαλονικιά, Κορίνθια, Κερκυραία.

-έζος : Βιέννη — Βιεννέζος, Κίνα — Κινέζος, Μάλτα — Μαλτέζος.

Femininele naţionale în -ος (-ός) care se termină obişnuit în **-ίδα:**
Γαλλίδα, Γερμανίδα, Ελβετίδα, Αγγλίδα.

unele se termină în **-έζα** *Δανέζα, Ουγγαρέζα.*

Cele care se termină în -δός cum ar fii *Θεσσαλός* sunt femininele în **-ή:** *Ινδή, Θεσσαλή.*

Mai există şi etnice anomalice:
Γιάννενα — Γιαννιώτης, Ιος — Νιώτης, Νάξος — Αξιώτης· Κύμη — Κουμιώτης· Τροία — Τρωαδίτης· Λονδίνο — Λονδρέζος.

Profesionalele

Sufixe

-άς : *αλεύρι — αλευράς, κεραμίδι — κεραμιδάς, γαλατάς, σιδεράς.*

-άρης : *βάρκα — βαρκάρης, περιβολάρης.*

-ιάρης : *κάρβουνο — καρβουνιάρης, σκουπιδιάρης.*

-άριος : *αποθήκη — οποθηκάριος, βιβλιοθήκη — βιβλιοθηκάριος.*

-τζής : *κουλούρι — κουλουρτζής, παλιατζής.*

f

făină, plăci, lapte, fier,

Barcă,

Cărbune, cărbunier, măturător de stradă

A stoca, stocător, bibliotecă bibliotecar

Pâine, gunoier.

Expresii bărbăteşti

În neoelina laică există şi cuvinte care se formează sau apar din cuvinte care se formează prin masculinitate. Aceste expresii se numesc masculine sau bărbăteşti:

Dimitroaica este un fel de bărbătesc de la Dimitra.

Sufixe

-αινα : *Γιώργαινα, Κώσταινα, Τζαβέλαινα.*

-ίνα : *Θοδωρίνα, (Μπούμπουλης) Μπουμπουλίνα.*

mai multe extensii pot semnifica:

-ιά: *αμύγδαλο — αμυγδαλιά, βαλανιδιά, κερασιά, τριανταφυλλιά·*
ανήφορος — ανηφοριά, πλαγιά·
σύννεφο — συννεφιά, παγωνιά, καλοκαιριά·
βράδυ — βραδιά, νυχτιά, χρονιά·
άρχοντας — αρχοντιά, λεβεντιά, μαστοριά, παλικαριά.

-ιστής : *εγώ — εγωιστής, άνθρωπος — ανθρωπιστής.*

-ισμός : *χριστιανός — χριστιανισμός, αθλητής — αθλητισμός.*

-ίας : *επάγγελμα — επαγγελματίας, κτήμα — κτηματίας.*

-λό(γ)ι (περιληπτικά): *άρχοντας — αρχοντολό(γ)ι, συγγενής — συγγενολό(γ)ι.*

-ουριά (περιληπτικά): *κλέφτης — κλεφτουριά, λάσπη — λασπουριά.*

amigdală, stejar, cireşe, trandafir, pnată, parte, nor, păuni, vară, noapte, timp.
Arhonte, laventia, fabricaţie. Gălăgios.
Eu, egoist, om, uman
Creştin, creştinism, atlet, atletism, profesional,. Propietar de pământ,
Arhonte
Nobil, nobilime, nepoliticos.
Hoţ, noroi- noroios.
Esenţialele după epitete
Σκληρος feroce, σκληραδα rezistenţă
Νοστιμος savuros νοστιμαδα picanterie.
Sufix

-άδα : *άγριος — αγριάδα, εξυπνάδα, νοστιμάδα.*
-ίλα : *άσπρος — ασπρίλα, κοκκινίλα, μαυρίλα, σάπιος — σαπίλα.*
-οσύνη : *αγράμματος — αγραμματοσύνη, καλοσύνη.*
-ότητα : *αθώος — αθωότητα, γενναίος — γενναιότητα.*
-ύτητα : *βαρύς — βαρύτητα, ταχύς — ταχύτητα.*
-α, -η : *αρμυρός — αρμύρα, γλυκός — γλύκα, ξερός — ξέρα, πικρός — πίκρα, φοβερός — φοβέρα, ψυχρός — ψύχρα· ζεστός — ζέστη.*

feroce, sălbăticie inteligenţă, nostim
Aspru, cochilie, ticăloşie, putreziciune.
Neînvăţat neînvăţare, bunătate.
Nevinovat, nevinovăţie, curajos. Vitejie.
Greu, preţios, rapid
Armira, dulce, usuce, uscată, amărăciune, amărât, ângrozitor, îngrozitoare, calmezi. Căldură, călduroasă.
Adjective derivate
După verb

Epitetele verbale se citesc cu terminaţia **-τός**.
Sufixe

-τικός : *ενοχλώ — ενοχλητικός, παραπονιέμαι — παραπονετικός, δροσίζω — δροσιστικός, περνώ — περαστικός.*

a supăra, supărător, reclamaţie, reclamant; perfecţionare-răcire; cheltuire-trecători.
Aceste gen de adjective se formează ca şi analiză din cei care εκεινος που şi din verb. Cei care supără, cei care reclamă, cei care se perfecţionează, cei care trec.
Mai rar sunt sufixele

-ερός, -ικός, -τήριος : *θλίβω — θλιβερός, λάμπω — λαμπερός, καρτερώ — καρτερικός, πειθαρχώ — πειθαρχικός, κινώ — κινητήριος, σώζω — σωτήριος.*

a întrista-întristare; lampă-strălucitor
Rezidenţă-rezidenţial; disciplină-disciplinat
A mişca-mişcare; a salva-mântuitor

-τός: adverbe adjectivale: mai multe produs adjective ce se termină în

-τός (-ητός, -ωτός, -στός, -φτός, -χτός κτλ.):

ξυπνώ — ξυπνητός, καμαρώνω — καμαρωτός, ακούω — ακουστός, καπνίζω — καπνιστός, κλείνω — κλειστός, σβήνω — σβηστός, σκύβω — σκυφτός, πετώ — πεταχτός, σφίγγω — σφιχτός, βάζω (έβαλα) — βαλτός.

a ridica-ridicat; face paradă de; a auzi-ascultător; a fuma-fumător; a închide-închis; a strange-stringător; a pleca-stins; a zbura-zburător, asfinţit-sfinx; vază-mlaştină. Uneori epitetele simple se citesc deplin fără să se poată citii la cazuri:

λέγω (είπα) — ανείπωτος, υποψιάζομαι — ανυποψίαστος· μιλώ — γλυκομίλητος, βρίσκω — δυσκολόβρετος, βγαίνω — πρωτόβγαλτος.

-σιμος : *(τρώγω) έφαγα — φαγώσιμος, κατοικώ — κατοικήσιμος* (που μπορεί να κατοικηθεί).

a citii, nespus, noi bănuim, nu bănuim, sociabil, găsiţi, dificultate, se desprinde, neisprăvit, Mâncat, comestibil, locuitor. Locuibil.

Adjectivele cu **-τέος** continuă foarte mult. Acestea sunt cele care arată ceea ce trebuie să devină: *αφαιρετέος,* detaşabil trebuie să devină **αφαιρεθεί.** acestea sunt *μειωτέος* descăzut, (care este mai mult un fel de prescurtare) *διαιρετέος* dividend, (a divide), *πολλαπλασιαστέος, προσθετέος* de înmulţit,

suplimentare, (când are o valoare de micire şi când are sensul înmulţirii) **πληρωτέος** plătibil (când are sensul de a plăti).

După esenţă **δροσιά — δροσάτος,** rouă-înrourat; când are sensul de rouă

χώμα — χωματένιος, praf-prăfuit. Când se referă la praf.

πατέρας — πατρικός, tată, patern când are sensul de părinte.

Sufixe:

-άρης, -ιάρης : *πείσμα — πεισματάρης, κοκαλιάρης.*
-άτος : *αφρός — αφράτος, μυρωδάτος, σπαθάτος.*
-ένιος : *ασήμι — ασημένιος, κυπαρισσένιος, μαρμαρένιος, σανιδένιος.*
-ινος : *μαλλί — μάλλινος, ξύλινος, πέτρινος.*
-ερός : *βροχή — βροχερός, δροσερός, φαρμακερός, φλογερός.*
-ής : *βύσσινο — βυσσινής, θαλασσής, τριανταφυλλής.*
-ωτός : *αγκάθι — αγκαθωτός, μεταξωτός, φουντωτός.*

încăpâţinare, încăpăţînat, neruşinat
Spună, pufor, miros, sabiea
Argint, argintat, chiparos, marmură,
Lână, lânos, timbrat, pietrar
Ploaie, polios, răcăros, farmaceutic, flaut
Cireaşă, cireş, mare, trandafir
Ghimpe, ghimpat, mătase, îngrămădit.

-ακός, -ιακός, -ικός, -ικος :

οικογένεια — οικογενειακός, ηλιακός·
σεληνιακός·
αδερφικός, έθνος — εθνικός·
γέρος — γέρικος, κλέφτικος, ψεύτικος.

familie, familial, solar,

Lunar
Frăţesc, etnic, etnie
Vechi învechit, tâlhăresc falsă.

Mai sunt adjectivele **-ικός, -ικος** după numele etnic

Γάλλος — γαλλικός, Θεσσαλός — θεσσαλικός, Ρουμελιώτης — ρουμελιώτικος, Σουλιώτης — σουλιώτικος.

francez, franţuzesc, marinic, rumelikos, rumeliotic suliotis suliot.

-άτικος, -ιάτικος : *Κυριακή — κυριακάτικος, άνοιξη — ανοιξιάτικος, χειμωνιάτικος.*

-ίστικος : *αγόρι — αγορίστικος, κοριτσίστικος, κουκλίστικος.*

-ίσιος : *αρνί — αρνίσιος, βουνίσιος, παλικαρίσιος.*

-ιος : *αιώνας — αιώνιος, Μαραθώνας — μαραθώνιος, ουράνιος, τίμιος.*

-είος : *άντρας — αντρείος, γυναίκα — γυναικείος* (και *γυναίκειος*).

-ειος : Από κύρια ονόματα: *Αριστοτέλης — αριστοτέλειος, Κύκλωπας — κυκλώπειος, Πυθαγόρας — πυθαγόρειος.*

duminică, dominical, reducere de primăvară, de iarnă
de fată, captivant,
Piaţă, care este ca în piaţă
Henri, miel, de vară
Eonic-veac, Maraton- ca şi la Maraton, cer, sincer
Bărbat, bărbătesc, femeie-femeiesc
După numele proprii, Aristotel, aristotelic, Ciclop-ciclopic, PItagora-pitagoreic.

Unele cuvinte care se termină în **-ειος** se citesc la genul neutru şi pot însemna ceea ce a devenit din ceea ce a ieşit din numele proprii:

Αρσάκης — Αρσάκειο, Βαρβάκης — Βαρβάκειο, Ζάππας — Ζάππειο, Μαρασλής — Μαράσλειο.

sufixe mai mari

-αίος : ακμή — ακμαίος, μοίρα — μοιραίος.
-λέος : πείνα — πειναλέος, δίψα — διψαλέος.
-λός : σιωπή — σιωπηλός, αμαρτία — αμαρτωλός.

acenne, înflorire, soartă, fatal
Foame, flămând, sete-însetat
Tăcere-tăcut, păcat-păcător.
După adjective

ψηλός — ψηλούτσικος, înalt, înălţător
μικρός — μικρούτσικος, cel mai mic-micşorat

Epitetele care sunt produse după alte epitete sunt de cele mai multe ori diminutive. Cele care ies în evidenţă au un grad mai mic care mijloceşte pentru prototip.
Sufixele:

-ούλης : άσπρος — ασπρούλης, κοντούλης, μικρούλης.
-ούτσικος: ζεστός — ζεστούτσικος, καλούτσικος, ψηλούτσικος
-ωπός : άγριος — αγριωπός, κοκκινωπός, πρασινωπός.

Aspru-albicios, fante, micşorat
Căldură-călduros, înălţător
Feroce-bătător la ochi, rumen, verzui. Se înţeleg prin aceasta mai mult cele care se arată în cuvântul prototip.

-ιδερός : άσπρος — ασπριδερός, μαυριδερός.
-ουλός : βαθύς — βαθουλός, παχουλός, μακρουλός.

alb-albicios
Adâncimi-concave, dolofan,
După adverbe

sufixe

-ινός : κοντά — κοντινός, μακριά — μακρινός, αντίκρυ — αντικρινός· σήμερα — σημερινός, χτεσινός, αποψινός, φετινός, πέρσι — περσινός, τωρινός, κατοπινός, παντοτινός.

-ιανός : παρακάτω — παρακατιανός, αύριο — αυριανός.

în apropiere-apropiat; departe-îndepărtat; opus, azi, curent, la noapte, an, sezonul trecut, trecut, curent, după, deplin, deţinător, mâine
Lucruri adverbiale
Adverbele urmează după adjective, pronume personale şi acţiuni şi după adverbe.
Sufixe:

-α : ευχάριστος — ευχάριστα, καλός — καλά, ωραίος — ωραία, καλύτερος — καλύτερα, ωραιότερος — ωραιότερα, χαρούμενος — χαρούμενα.

-ως : άμεσος — αμέσως, ευχάριστος — ευχαρίστως.

-οῦ : άλλος — αλλού, αυτός — αυτού.

-θε : εδώ — εδώθε, εκεί — εκείθε, όλος — ολούθε.

mulţumire-mulţumită, bun-bună, frumos-frumoasă, mai bine-mai bună, mai frumos-mai frumoasă, bucuros-bucuroasă.
Direct-imediat; mulţumire-fericire
Altele altele, el al lui
Aici, proxim, acolo

CAPITOLUL AL PATRULEA
Compoziţie
Compusele se schematizează în două moduri:
Primul cuvânt i-a l-a început o fracţiune lexicală nedivizată:

βραστός — ά-βραστος, πουλώ — ξε-πουλώ.

Fiert-nefiert; pasăre-târguială.
Două cuvinte primare se pot unii şi forma un singur cuvânt:

Σάββατο — Κυριακή: Σαββατοκύριακο.

sâmbătă, duminică, sfârşit de săptămână
Compoziţia particulelor nedivizate

Mai multe cuvinte nedivizate sunt formate din monosilabice şi sunt disilabice sau mai bine spus sunt formate din disilabice şi au mai mult decât orice ceea ce am putea denumii un fel de formare complexă a primelor şi sunt citite ca şi particule nedivizate. Particulele nedivizate sunt α, ανα şi ανα ca unele de scop. Mai rar avem **ανα–** şi αν.

α–δούλευτος, neangajat, sălcâm, neuitat, lipsit de delicateţe, **ά-χαρος.** **ανα–βροχιά,** peste ploaie, unde se adaugă substantivul feminine ploaie **ανα–δουλειά, ανα-μελιά.** moale. **αν–ήλιος,** soare unde apare acest substantinv masculine. **αν–άλατος, αν-άξιος, αν-έλπι-στος.** nesărat, nevrednic, neaşteptat.

ξε-

1. **έξω: ξεμυτίζω, ξεπορτίζω, ξέχειλος.**

a mitiza, debordant.

2. **πολύ: ξέμακρα, ξεμακραίνω, ξεκουφαίνω.**

departe, se îndepărtează, din.

3. **εντελώς: ξεγυμνώνω, ξεπαγιάζω, ξεπουλώ, ξετίναγ**

dezbrăca, a se ferii de rece, a se debarasa

4. **στέρηση: βάφω — ξεβάφω, γράφω — ξεγράφω, ξεδιψώ, ξεκαρφώνω, ξεκουράζω, ξαρματώνω, ξαρμάτωτος.**

vopsea, decolora, a scrie, scrie-l, a îşi potolii setae, cuier, stai pe spate.
Ανα este vechea formaţie ανα.

Mijloace

1. επάνω: *ανασηκώνω, αναπηδώ.*
2. **πάλι, πίσω: *αναθυμούμαι, ανακαλώ, αναχαράζω, αναγέννηση.***
3. **(διάφορα): *αναδακρύζω, αναρωτιέμαι.***

În sus, a desface,
Înapoi, fum, a grava, nenăscut.
Diferenţă, fără a văsa lacrimi, a întreba.

În mare nu se pierde privativul **ανα-** .
Compoziţii cu particule care nu se divid
Alături de cele mai de sus în neoelină sunt mai mult cuvinte care nu se compus sau necompuse şi care nici nu se divid. Acestea sunt vechi formaţii lingvistice sau mai mult decât orice cuvinte care nu se declină, care astăzi se găsesc în neoelină numai ca şi complexe prime.
Cuvinte princiapale care nu se divid
exemple

αμφι-	*αμφίβιο, αμφιθέατρδ, αμφίκυρτος, αμφιβολία*
αρχι-	*αρχιεπίσκοπος, αρχιεργάτης, αρχιστράτηγος, αρχιχρονιά*
δια-, δι-	*διαβαίνω, διάμετρος, διαγώνιος, διακηρύττω, διέξοδος*
διχο-	*διχόνοια, διχοτόμος*
δυσ-	*δυσεύρετος, δυσάρεστος, δύστυχος, δυστυχία*
εισ-	*εισάγω, εισαγωγή, είσοδος*
εκ-, εξ-	*εκθέτω, εκφράζω, εξαγριώνω, εξελληνίζω, εξάτμιση*
εν- (εμ-, εγ-, ερ-, ελ-)	*ενήλικος, ενάρετος, εμπιστεύομαι, εγκοπή, έλλογος*
επι- (επ-, εφ-)	*επιβλέπω, επίγειος, επεκτείνω, εφαρμόζω, έφηβος, έφιππος*
ευ-	*ευαγγέλιο, ευάερος, ευλογώ, ευτυχία, ευερέθιστος, ευφορία*
ημι-	*ημίθεος, ημικύκλιο, ημισφαίριο*
ομο-	*ομόγλωσσος, ομόφωνος, ομόθρησκος*
περι-	*περιβόλι, περικυκλώνω, περιμαζεύω, περιορίζω — περιζήτητος, περίφημος*
συν- (συγ-, συλ-, συμ-, συρ-, συσ-, συ-, συνε-)	*σύνδεσμος, συνένοχος — συγγραφέας, συγκρατώ, συγχαίρω — συλλυπούμαι — συμμαζεύω, συμπέθερος, συμφωνώ — σύρριζα — σύσσωμος — συσταίνω, συχωριανός — συνεπαίρνω*
τηλε-	*τηλέγραφος, τηλεόραση, τηλεσκόπιο, τηλέφωνο*
υπο- (υπ-, υφ-)	*υπόγειο, υποδιευθυντής, υπόστεγο — υπαξιωματικός, υπαρχηγός — υφυπουργός, ύφαλος.*

ambibiu, amfiteatru, biconvex, îndoială

arhiepiscop, bătrân simpatic, arhistrateg, anul nou.
A traversa, diametru, diagonală, a promulga, recurs.
Discordie, dihotom
Imposibil de obţinut
Dezagreabil, biet, mizerie
Importurilor, introducere, ieşire
Exponent, voce, a se înfuria, a eleniza, evaporare
Adult, virtuos, încredere, mozaicar, raţional
Supraveghetor, pământesc, a se extinde, implementează, adolescent, echitate,
Evanghelie, aerisit, a binecuvânta, fericire, excitabil, euforie
Semizeu, hemiciclu, emisferă
Vorbitor de aceiaşi limbă, omofor, coreligionistic
Grădină, busolă, raclă, limitat, căutare, grozav
Legătură, complicitate, scriere, a guverna, a felicita, a aduce condoleanţe, rudă prin alianţă,
La rădăcini, într-un organism, colegialitatea din sat, a încânta,
Telegraf, televizor, telescop, telefon
Subsol, asistent manager, bici, vicenimistrul, banc de nisip

Comentarii

Particulele nedivizate δια-, επι-, υπο- este pus de obicei la finalul cuvântului ca şi al doilea compus cu care începe termenul:

δι-ορίζω, επ-άγγελμα, υπ-αρχηγός.

numit, profesional, bici.

επι- şi υπο- se face εφ υφ când al doilea compus este primul în termenul aspirat:

επι-ίππος — έφιππος, υπο-ήλιος — υφήλιος.

pe cal, sub soare.

Eκ devine εξ când este pus după o a doua compusă care începe după o vocală

εξ-ασφαλίζω. a asigura.

Eν şi συν devin εμ şi συμ după sunete pronunţate pe buze şi după μ¨

έμ-πορος, σύμ-φωνο, συμ-μαζεύω. comerciant, simfonie, a băga.

Συν devine συγ când se află în faţa unei consoane laringiale:

συγ-κρατώ, συγ-γραφέας, συγ-χαίρω. a guverna, a scrie, a felicta.

Συν devine συλ, συρ, συςcând este urmat de λ, ρ, ς.

συλ-λυπούμαι, σύρ-ριζα, σύσ-σωμος. condoleanţe, rădăcină, într-un organism.

De mai multe ori συν îl pierde pe ν ori devine συνε

σύ-θαμπα, συ-χωριανός, συ-στεγάζω, σύ-σταση, συνε-φέρνω.

Adunare plictisitoare, consiliul satului, plus cazaţi, mai multă distanţă, a reînvia.

Lexicul sintetic

Importanţa compuşilor

Cuvintele compuse prin importanţa lor se împart în expresii tactice, atributive, posesive, obiective.

Sintetice cu implicaţii tactice

γυναικόπαιδα femei şi copii γυναίκες şi copi

παιδιά στενόμακρος alungit, îndeaproape, lung îngust

αναβοσβήνω clipeşte, ανάβω în sus σβήνω în jos.

Compuşii sunt de mai multe ori unici şi de mai multe ori sunt duali formaţi din και. Acest gen de compuşi se citeşte ca şi expresii tactice.

esenţiale

αγγουροντομάτα, ανεμόβροχο, αστραπόβροντο, γιδο-πρόβατα, μαχαιροπίρουνα, μερόνυχτο, χιονόβροχο, πορτοπαρά-θυρα κ.ά. Castravetele, zii şi noapte, vreme fleşcăită,

adjective

ασπροκίτρινος, μαυροκόκκινος, γλυκανάλατος, roşu negru, lacrimogen, dulce acrişor, gânduire,

verbe

a rupe, a merge, a învârti

adverbe

dreapta, nord estic

Compuşi sintetici

αγριοπερίστερο — άγριο περιστέρι
συχνορωτώ — ρωτώ συχνά
αετοφωλιά — φωλιά αετού

sălbătici
e. Cuib de vultur
În astfel de compuse prima compusă este atribuită cele de a doua. O aastfel de compusă este mai mult decât orice o atributivă. Prima compusă este mai mult decât orice una esenţială, mai apoi adjectivală, adverbială, şi în cele din urmă de scop. Modele primelor sintetice sunt de

1. esenţiale

γιδόστρατα, ηλιοβασίλεμα, λαχανόκηπος, νυχτοπούλι, σπιτονοικοκυρά.

2. 2. adeverbiale

ξαναθυμούμαι, χαμόκλαδο, σιγόπερπατώ.

3. de scop

ξαναθυμούμαι, χαμόκλαδο, σιγόπερπατώ.
απόμερος, παραμάνα, πρόσχαρος, κάτασπρος, κατάκαρδα, αντίλαλος.

4. posesive composite

καλόκαρδος bun la suflet, provine de la o inimă bună
albină.
μεγαλόσωμος răguşit. Provine de la un trup şi la ceva mare.
Aceste gen de compuşi se numeşte în mare compuşi posesivi. Modele
χος, μαυροφρύδης, μεγαλοδύναμος, Μεγαλόχαρη, σκληρόκαρδος.

γαλανομάτης, γλυκόφωνος, κακόμοιρος, καλότυ-
Noroc, atotputernic împietrit

Obiectiv compus

κανττηλανάφτης paraclisier, μελισσοφάγος albină, χασομέρης trena.

Aceste gen de compuşi pot fii verbali (ανάβω, τρώγω, χάνω) mă duc sus, mâncător, şi într-un alt (καντήλα, μέλισσα, μέρα) sunt esneţiale când sunt puse mai înainte de rimă. Acest gen de cuvinte şi expresii se numesc cuvinte de obiect.

Modele λαιμοδέτης, ψωμοζήτης, θαλασσομάχος, ζαχαροπλάστης, κτηνοτρόφος, χορτοφάγος. cravată, luptă cu valuri, turnător, şeptel, vegetarian.

formele compuselor
Liantul sunetelor

După acest gen de compuşi avem mai mult decât orice αναβοσβήνω clipeşte care se uneşte cu tema primului compus ανάβ-ω mă dus sus.
Când prima compusă este directă, ea se uneşte cu al doilea cuvânt şi formează un alt compus. Aceste cuvânt este unul obişnuit şi se citeşte sunt conjunctiv.

*γυναίκες — παιδιά: γυναικ-**ό**-παιδα*
*νύχτα — πουλί: νυχτ-**ο**-πούλι*
*χάνω (έχασα) — μέρα: χασ-**ο**-μέρης*
*πικρή — δάφνη: πικρ-**ο**-δάφνη.*

femei – copii, fetiţe
Noapte –pasăre, pasăre de noapte
Această zii, în această zi
Amare, dafin- amarul dafinului.
Aşa se formează termenul compus şi multe alte adverbe:

*συχνά — ρωτώ: συχν-**ο**-ρωτώ, κρυφά — μιλώ: κρυφ-**ο**-μιλώ.*

de multe ori-rădăcină;

άρχοντας — άνθρωπος: αρχοντ-άνθρωπος
δεκαπέντε — Αύγουστος: δεκαπεντ-αύγουστος
όλος — ορθός: ολ-όρθος
χρέος — οφειλέτης: χρε-οφειλέτης.
Αλλά: *βορειοανατολικός, Ελληνοαμερικάνος, αλληλοαγαπιούνται.*

arhonte – om, om primar,
15 august
Tot drept,
Datorie, debitor de datoriespre nord est. Eleno-american, iubire reciprocă.
Primul compus
În cuvintele compuse prima sunt nume mai mult (adjective substanţiale), numerale, verbe şi cuvinte declinabile (adverbele de scop)
Numele
În general primele compuse sunt nume care se încheie în anumite disfuncţionalităţi tonale:

*βαθύς : βαθύ-πλουτος, βαθύ–ριζος, **αλλά** βαθιο-ρίζωτος*
βαρύς : βαρυ–χειμωνιά, αλλά *βαριό–μοιρος, βαρι–ακούω*
μακρύς : Μακρυ-γιάννης, Μακρυ-ράχη, αλλά *μακρο-λαίμης*
πλατύς : πλατύ-σκαλο, πλατύ-στομος
πολύς : πολύ-γωνο, πολύ–γλωσσος, πολυ–κοιμούμαι

Adânc: bogăţiile din adânc, profunzime, tot din profunzime,

Greu: iarnă grea, soartă grea, greu de auz,
Plat: scară plată
Mult: poligon, poliglot,

De exemplu cuvintele în -ύς devin compuşi mai mult decât orice cu ιο, ο, ι.
Unele cuvinte de obicei primesc şi un fel de compuşi primi, care pun unele anomalii la sinteza lor.
Cuvântul

naşte γίνεται a

γη	γη-	γήπεδο , γήλοφος (κανονικά)
	γεω-	γεωγραφία, γεωλόγος, γεωμετρία, γεωπόνος
	γαι(ο)-	γαιοκτήμονας, γαιάνθρακες
πατέρας	πατρο-	πατρογονικός, πατροπαράδοτος
μητέρα	μητρο-	μητρόπολη
χέρι	χερο-	χερόβολο, χεροδύναμος (κανονικά)
	χειρο-	χειρόγραφο, χειροκροτώ, χειρούργος
καλός	καλο-	καλοδέχομαι, καλοκαίρι (κανονικά)
	καλλι-	καλλιγραφία, καλλιέργεια, καλλιτέχνης
μεγάλος	μεγαλο-	μεγαλοβδόμαδο, Μεγαλόχαρη (κανονικά)
	μεγ(α)-	μεγαθήριο, μεγάφωνο, Μεγαλέξαντρος.

stadion, pajişte
geografie, geolog, geometrie, argicultor, minereu
patruped
mitropolie,
putere,
manuscris, aplauze
noi binevenim, vară
kaligrafie, muncă frumoasă, tenhică eficentă
săptămâna mare, binecuvântat,
dihanie, megafon,
mare
Numeralul

Acest gen de numeral primeşte ceea ce am putea denumii ca şi genuri însoţitoare:
γίνεται

ένα	μονο-	μονάκριβος, μονομαχία, μονοπάτι
δύο	δι-	δίδραχμο, δικέφαλος, δίκοπος, δισύλλαβος
	δισ-	δισέγγονος, δισεκατομμύριο
τρία	τρι-	τρίγλωσσος, τριγύρω, τρίγωνο, τριφύλλι
	τρισ-	τρισάγιο, Τρισεύγενη, τρισέγγονο
τέσσερα	τετρα-	τετραβάγγελο, τετράγωνο, τετράποδο, τετράπλευρο.

geamăn, o singură luptă sau duel, coadă sau urmare
două drahme, două capate, cu două tăişuri, disilabic,
strănepot, miliarde
trilingv, zonă triunghi, trandafir
trisaghion,
Numerele până la cinci şi mai apoi apoi până la 20 au formarea în sunetul α
πεντάδραχμο, πεντάμορφη — εξάμηνο, εξατάξιο — Εφτάνησα — (ο)χταπόδι, geamăn, tetraevangheliar, pătrat, quadruped, quadrilateral.
οχτάστιχο — εννιά(η)μερα, εννιάχρονο — δεκάδραχμο — Δωδεκάνησα — εικοσαήμερο — τριαντάφυλλο κτλ. o zii, 10 drahme, doisprezece, douăzeci de zile, trandafir. O sută poate devenii termen de centenar
εκατόχρονα 100 de drahme.
Ortografie

Inseparabilitatea particulei δυς se scrie diferit după δισ- când genul lui δυο se foloseşte ca şi prima formaţie: δυχτιχια,
δυσεύρετος, αλλά δισέγγονος, δισεκατομμύριο.

mizerie, imposibil de obţinut, mare nepot, miliarde.
Verbele

χάνω (έχασα) — χασομέρης,
λείπω (έλειψα) — λειψυδρία,
φεύγω (έφυγα) — φυγόδικος, φυγόπονος,
μισώ — μισάνθρωπος.

Hanoi, a treba, absenţă, secetă, a merge, aptroniza, chiulangiu
Nu îmi place, mizantrop.
Vedem acest gen de forlosite a paradigmelor când avem de a face cu verbul primlor complexe, şi când se folosesc la genul temei aorist şi mai rar la timpul present.
Cuvinte aclitice
Adeverbe

πανωφόρι, κατωμερίτης, κατωσάγονο, (ε)ξωκλήσι, ξώπετσα, πισωπατώ·
χαμόκλαδο, χαμομήλι, χαμογελώ.

palton, locuitor la şes, maxilarul inferior, capelă, muşeţel, zâmbet authentic..
Acest gen de adverbe devin din acest punct de vedere un fel de sintetice care sunt păzite de ω
Scopul

καταςταλάζω, παραμάσκαλα, μεταφυτεύω, μετεξεταστέος, αντιαεροπορικός, ανθυπολοχαγός, απολείτουργα, απάνεμο, προσφάγι.

stabilit, report, antiaeriene, subaltern.
Din acest gen de formaţii avem mai multe cuvinte însoţitoare:

κατά, παρά, μετά, αντί, από, προς .

acest gen de expresii se termină cu un anumit fel de sunete, venind după sunet.
Dl doilea gen de formaţii
Al doilea gen de sintetice sunt de substantive, adjectivale, verbale, de împărţire sau separaţie. Substantivale
Când a doua substantivală este complexă, complexa este substantivală, adjectivală şi adverbială.
Compusele sunt de esenţă. A doua sintetică nu se schimbă.

ανεμό-μυλος,
πρωτο-μάστορας
αρχοντο-χωριάτης
εξώ-πορτα
μοναχο-κόρη
τριαντά-φυλλο
συννεφό-καμα.

Prima fabricaţie, primul de la sat, poarta de ieşire, fiică de călugăr, trandafir, nor.

Compusele sunt adjective. Doua compusă dacă nu se arată nu se schimbă.

ά-καρπος

σκληρο-τράχηλος

από-μερος

Αλλά:

καρδιά-στενόκαρδος

βολή-καλόβολος

τύχη-καλότυχος

αλάτι-ανάλατος

κομμάτι-μονοκόμματ

λαιμός-μακρολαίμης

μάτι-ανοιχτομάτης

Sterilitate, greu, guler cu pliseuri, de la locul, inimă stenocardă, împuşcătură reuşită, noroc, noroc bun, sare, nesărat, a urmării, gât, ochi, a privii.
Compusele sunt sintetice numai ca şi a doua compusă. Ele mai primesc şi sufixele ος şi ης. Sinteticele mai pot fii şi adeverbe. A doua epirimă este mai mult decât orice compusă a sufixului -α.

Ortografie. Cuvântul οδύνη chin, όλεθρος nenorocire, ομαλός, όνομα (όνυμα), οροφή regulat, nume,

acoperiş, şi ορυχείο sau mină se scrie cu ω mai înainte de o fără să primească a doua compusă ανώδυνος, πανωλεθρία, ανώμαλος, ανώνυμος, συνώνυμος, διώροφος, πολυώροφος, μεταλλωρυχείο. fără nici o durere, anomalie, anonim, sinonim, etaj, multietajate, mineri.

Adjectivele

Dacă al doilea epitet este adjectiv -ος, -η, -ο este mai mult decât orice ceea ce am putea definii ca şi

ακριβός — μονάκριβος, κίτρινος — ολοκίτρινος·
γαλάζιος — καταγάλαζος, ακέριος — ολάκερος·
μακρύς — στενόμακρος, παχύς — ολόπαχος, δεξής — ζερβόδεξος·
τρύπιος — μισοτρύπιος, άξιος — ανάξιος, ουράνιος — επουράνιος.

scump, sau doar, galben, deplin galben,
Galactic, supragalactic, fără vreme, vertical, strămutate, alungit, de-a dreapta, permenabil, ceresc.

Verbele

Când al doilea compus este verb, se menţine vechea rădăcină a verbului chiar dacă este un adverb substantival.

τρεμοσβήνω
σημαιοστολίζω
ξενοδουλεύω

Pâlpâitoare, steaguri, muncă

cu străini. Compusa este o rimă şi în acest caz şi nu se schimbă nici un fel de compusă.

παίζω — οργανοπαίκτης

χύνω — νεροχύτης

τρέχω — παπατρέχας

γράφω — φωτογράφος

μάχομαι — θαλασσομάχος

A juca, organist, a vărsa, ieşire violentă, scriu, luptă. Compusul este substantival. Al doilea cuvânt înlocuieşte expresia.
A suge. A face o pauză. Compusa este adverb.

ρουφώ — μονορούφι fără o pauză. Compusul este un fel de adverb.
A împărtăşi

κοσμο-γυρισμένος

ηλιο-καμένος

θεο-φοβούμενος glob pământesc, arsură de soare, cu teamă de Dumnezeu.
Adverb

κατ-άντικρυ

πρό-περσι

προ-χτές

ολό-γυρα (γύρω) cu un an mai înainte, alatăieri, în jurul.
Al doilea compus este mai mult decât orice adverb, şi în general este urmat de sufixul α.

Tonalitatea complexelor

Cuvintele compuse au mai mult decât orice ceea ce am putea denumii ceva care este mai mult decât orice un fel de tonalitate a celui de al doilea compus care creşte foarte mult.

Modele

Tonalitatea păzită

χωριάτης — αρχοντοχωριάτης, κλητήρας — αρχικλητήρας,
κύρης — καραβοκύρης, γιος — μοναχογιός, παππούς — γεροπαππούς,
βελονιά — σταυροβελονιά, βδομάδα — Λαμπροβδομάδα,
ράχη — αετοράχη, τραγουδώ — σιγοτραγουδώ,
γράφω — καταγράφω, γελώ — κρυφογελώ.

Sătesc, primul din sat, primul dintr-o administraţie, cel mai mare din administraţie, fiu unic, bunic, cântec, scris

Creşterea tonalităţii ultime

βοριάς — ξεροβόρι, βροχή — πρωτοβρόχι, πουλί — θαλασσοπούλι,
κλαδί — παρακλάδι, μαλλί — μακρομάλλης.
πάπια — αγριόπαπια, πέτρα — μυλόπετρα, βράση — κουφόβραση,
κλίση — έγκλιση, βράδυ — απόβραδο, γέρος — καλόγερος,
ακριβός — μονάκριβος, αντίκρυ — κατάντικρυ.

Bor, ploaie, pasăre, păsări de mare, măslin-vlăstar, lână, raţă, raţă sălbatică, piatră, piatră de moară, preparată, vechi-călugăr, scumpe, sau, doar, opus.

Supracompusele

καλωσορίζω — καλωσόρισμα
σιδηρόδρομος — σιδηροδρομικός

Bine aţi venit, căile ferate

Cuvintele **καλωσόρισμα, σιδηροδρομικός** nu se produc sau nu apar decât după cuvintele compuse. Cuvintele care se produc după cele compuse se numesc cuvinte supracompuse. Supracompusele pot apare şi după două cuvinte care constituie un fel de unitate. Ele sunt cele care apar din supracompuse:

Ἅγιος Τάφος — Αγιοταφίτης
Μαύρη Θάλασσα — Μαυροθαλασσίτης
Αιγαίο Πέλαγος — Αιγαιοπελαγίτης
Στερεά Ελλάδα — Στερεοελλαδίτης

Sfântul Mormânt
Marea Neagră, Marea Egee, Elada cea tare
Compusele autentice şi cele abuzive

Compusele cum este αστραπόβροντο provin din tema primului compus αστραπ-(ή), şi se unesc cu a doua sintetică (βροντή) din sunetul fonic o. Acestea sunt compuse fonetice autentice. Compusul Χριστούγεννα Crăciun fericit vine din Hristos şi gheno şi este mai mult decât orice o compusă în forma lui o. Acestea sunt mai mult un fel de compuse abuzive, cum ar fii sinteticele care se găsesc în cele din urmă fără să sufere nici o schimbare şi ele primesc tonalitatea celei de a doua compuse. Acest gen de compuse sunt

Νέα πόλη — Νεάπολη, Αδριανού πόλη — Αδριανούπολη,
Αλεξάνδρου πόλη — Αλεξανδρούπολη,
Κωνσταντίνου πόλη — Κωνσταντινούπολη.

Noul oraş, Adrianopolis, Alexondropolis, Constantinopol
IMPORTANŢA LEXICULUI
CAPITOLUL CINCI
METAFORA şi limbajul concret
O grădină frumoasă, copilul este în grădină

Ένα όμορφο αρνί — Αυτό το παιδί είναι αρνί

în prima propoziţie avem substativala αρνί care este mai mult decât orice o formă de exprimare concretă. Dar acest cuvânt poate primii şi sensul de metaforă. Acest cuvânt αρνί are caracteristica de a fii liniştit, care este mai mult decât orice naiv. Acest gen

de expresii se scriu cel mai mult ca şi:

ο άνθρωπος αυτός είναι αλεπού, acest om este viclean, ceea ce înseamnă mai mult decât orice un fel de negativ. Cuvântul

αλεπού, are numai un singur sens de răutate. Acest gen de expresii se folosesc ca şi substantivale, adjective, verbe şi adverbe:

'Εχει κορμί λαμπάδα (ίσιο). *Η καρδιά του είναι πέτρα.*
Γλυκός άνθρωπος. Πικρή ζωή (βασανισμένη).
Χύθηκε στον εχθρό (όρμησε απάνω του). *Μασά τα λόγια του.*
Αρρώστησε βαριά. Μίλησε ξάστερα.

Are lămpi. Inimea mea este de piatră. Om dulce. Viaţă amară. Vom învinge duşmanulm doar lăsaţi-vă în logica mea. S-a îmbolnăvit grav. Trebuie să vorbim.
Metaforele

se citesc şi se frazează aşa:

'Εχασε τα νερά του. Ρίχνει άγκυρα. Τρώει τα σίδερα. Τραβά τα μαλλιά του. Κοιμάται με τις κότες. Του γεννούν και τα κοκόρια.

Uite apa ta. Ridică ancora. Consumul de fiare de călcat. Trage de părul tău. El doar de-a binelea. Naştere şi cocoş.
Omonime
Superior

ψηλή λεύκα — ψιλή βροχή

Extrem de alb

Foarte alb

Cuvintele ψηλή şi ψιλή se pronunţă la fel, având ambele acelaşi sens.
Acest gen de cuvinte se numesc omonime. Acest gen de omonime sunt

κλείνω (την πόρτα) — *κλίνω* (ένα ρήμα).
Το κλίμα (της Ελλάδας) — *το κλήμα* (της αυλής μας).
Ο τοίχος (του σπιτιού) — *το τείχος* (της πόλης).
Λύρα (το όργανο) — *λίρα* (το νόμισμα).
Σήκω — *σύκο* κτλ.

A închide – paturi
Climă
Perete
Liră
A ridica
Paronime

Cuvintele σφηκα şi σφιγγα sunt pronunţate la fel, doar că nu au acelaşi accent.
Se pare că de mai multe ori în expresia nu se foloseşte şi el se pierde. Modele de paronime **αιθέρας — αθέρας** eter-cort (barbă, razor sunt cuvinte care se citesc în acelaşi dialect).

αμυγδαλιά — αμυγδαλή, -ές amigdal

Se pronunţă pe gât **αχόρταγος** aviditate

φτηνός ieftinătate

στερώ solid. Υστερω isterie.

Acest gen de cuvinte se împart după tonalitate: (ele ţin foarte mult de pronunţia ortografică).
Carnă

γέρνω — γερνώ | γέρος — γερός | θόλος — θολός
κάμαρα — καμάρα | (τα) μάγια—(η) μαγιά | νόμος — νομός
σκέπη — σκεπή | φόρα — φορά | παίρνω — περνώ
πίνω — πεινώ | χώρος (τόπος) — χορός | κτλ.

arc
acoperiş magie, o dată, cor, lege, iau, acoperiş,
acestea se citesc ca şi paronime de loc.
Sinonime
Sunt cuvinte care se aseamănă şi care au un sens diferit şi mai mult decât orice pronuncţia diferită.
Sinonime sunt escroc,

ραβδί, γκλίτσα, μπαστούνι, πατερίτσα·

ξημερώνει, χαράζει, γλυκοχαράζει, φέγγει, φωτίζει, ασπρογαλιάζει.

A lipsi, scroc, a lipi, croazier, sclipind, a prinde,
Acest gen de sinonime sunt mai mult decât orice cele care au aceiaşi noimă şi au mai mult decât orice ceea ce am putea denumii accente. Ele sunt cuvinte care nu se divid şi au acelaşi sens. Verbe sunt διακρίνω, αγναντεύω a d

βλέπω, κοιτάζω, παρατηρώ, ξεχωρίζω, sunt

A discerne, uite, a nota, singur
Ele sunt sinonime şi au sensul pe care îl şi spun.
Tautologii
Tautologiile sunt cuvinte care au un sens ce este la fel de bine identic.
Acest gen de cuvinte sunt:

αραποσίτι — καλαμπόκι | κοκκινογούλια — παντζάρια
αχλάδι — απίδι | όρνιθα, ορνιθώνας — κότα, κοτέτσι
γίδα — κατσίκα | πετεινός — κόκορας
διχάλι — διχάλα — δικράνι | στέγη — σκεπή
τριζόνι — γρύλος | φλαμούρι — τίλιο.

Porumb, pară, capră, furculită, crichet, triazol, greierii, sfeclă, sfeclă, găină, cocoş, acoperiş, tei.

PARTEA A TREIA

GREŞELI DE SCRIERE
LATERAL
Generalităţi
Flexibile şi indeclinabilele. Tipuri, sufixe, tematice, caracter
Limba elină are zece cuvinte specii care se numesc părţi de vorbire. Aceste părţi de vorbire sunt: directe, substantivale, adjective, pronume personale, verbe, adverbe, cuvinte care se împărtăşesc, adverbele de scop, cuvintele de legătură şi sufixele. Substantivele şi adjectivele se citesc ca şi nume.
Părţi de vorbire
Modele

Articole ο η το
Substantive

Γιώργος θάλασσα ουρανός George,
Mare, boltă cerească
adjective

ξάστερος γαλανή όμορφος

cer senin, Galaţi, frumos
Pronume

εγώ εσύ αυτός
Eu, tu, el,

Verbe γράφω ντύνομαι χτυπήθηκα
Scriu, a spilcui, a fost lovit

Comunale εργαζόμενος φαγωμένος muncitor, şlefuită.
Indeclinabile
Adverbe

εδώ, πολύ, επάνω, χτες, έτσι aici, mult, în sus, ieri, aşa.
Scop

από, για, μετά, παρά la, pentru, peste, împotriva

Conjuncţii şi, dacă, declaraţie, alte, comandă

Exclamaţii **ποπό! μπράβο! είθε! μπά!**

Transmiţător, bravo, mai, bă.

Articolele, substantivele adjectivele, pronumele, verbele şi cuvintele de scop se citesc ca şi cuvintele de formare a expresiei, care înclină cel mai mult în spre cuvintele care au cele mai multe forme accentuate:

το παιδί, του παιδιού, τα παιδιά, των παιδιών κτλ.

όμορφος, όμορφου, όμορφο, όμορφοι κτλ.

εκείνος, εκείνοι, εκείνους κτλ.

γράφω, γράφουμε, έγραφε, έγραψα κτλ.

ο γραμμένος, του γραμμένου κτλ. copil

Frumos, ea, scriu, scris.

Adverbele. Termenii care exprimă un scop, conjuncţiile şi termenii de expresie şi epifonicele sunt mai mult decât orice ceea ce am putea denumii cuvinte indeclinabile şi care se pronunţă de cele mai multe ori lângă cuvântul cu aceiaşi formă

εδώ, για, και, μπράβο! aici, pentru, şi, bravo.

Indeclinabile sunt şi unele adjective articol şi cele care se termină în

-οντας, -ώντας:

πέντε, έξι, δέκα κτλ. — γράφοντας, γελώντας. cinci, şase, zece, scris, râs.

Se numesc tipuri acele cuvinte care se scriu şi se pronunţă în forma accentuată. Tipurile cuvântului **ουρανός** sunt

ουρανός, ουρανού, ουρανό, ουρανέ — ουρανοί, ουρανών, ουρανούς. bolta cerească.

Expresile externe ale τρέχω ieşire violentă

τρέχω, τρέχεις, τρέχει, τρέχουμε κτλ. έτρεχα, έτρεχες κτλ.

În cuvintele accentuată tis se numeşte sufix şi nu articol.

Cuvântul ουρανός are următoarele sufixe:

-ος, -ου, -ο, -ε, -οι, -ων, -ους.

Sufixele verbului τρέχω sunt:

-ω, -εις, -ει, -ουμε κτλ. -α, -ες κτλ.

Se citeşte temă partea cuvântului neaccentuat care este la început şi care nu se schimbă ca şi formă. Temele cuvintelor

ουρανός, όμορφος, εκείνος, τρέχω, ακούω sunt

ουραν-, ομορφ-, εκειν-, τρεχ-, ακου-.

Se numesc caractere temele diftongilor de la final.

Căderile. Genul şi articolul

Articolul, substantivul, epitetul, pronumele şi cuvintele de comunicare se citesc cădere. La fel cinci cuvinte de acest gen se numesc tot cădere. Există patru căderi: de nume, de gen, acuzative şi declinabile. După nume sunt primele care răspund la forma interogativă

ποιος; τι;

care, ce.

Ποιος έρχεται; — Ο Γιάννης.
Τι ήρθε στο λιμάνι; — Το καράβι.

Care merge. Gianis. Cine merge la port: barca.

De gen sunt cele care răspuns la interogaţia **τίνος; ποιανού;** a cui? A

Τίνος είναι το βιβλίο; — Του Γιάννη

A cui este cartea? A lui Gianis.
1. după gen sunt trei căderi: masculine, feminine, şi neutre. Masculine sunt cele care primesc articolul o: **ο διαβάτης, ο καλός.** trecător, frumos.

Feminine sunt cele care primesc articolul η **η Ελλάδα.** Neutre sunt cele care primesc articolul το **το άλογο.** cal.

Acuzative sunt cele care răspuns la interogaţia **ποιον; τι;** cine?

Ποιον να φωνάξω; — Το Γιάννη.
Τι είδες; — Είδα το καράβι.

Cine ţipă? Giani. Ce a făcut? A făcut o barcă.
Cliticele sunt cele care se numesc sau denumesc pe cineva:

'Ελα δω, Γιάννη· πρόσεχε, Γιάννη.
Καράβι, καραβάκι, που πας γιαλό γιαλό.

Vine şi pasează aici Gianis. Barcă, barcă pleci de la mal.
În afară de căderi ca şi acestea alte căderi sunt de gen, de articol şi de abatere.
Articolele

Se citeşte ο συμμαθητής μου, colegul meu de clasă, când cuvântul este la prima persoană şi οι συμμαθητές μου, când cuvântul este la plural. Cuvintele care se constituie dintr-un singur articol şi cuvintele care arată mai multe expresii se numeşte articol de mulţime. Căderile au de obicei două articole: singulare şi plurale. Abateri de la regulă.

Sunt cele care sintetizează mai multe căderi într-una singură. Substantivele sunt cele care au lipsă masculinul, femininul şi neutrul. Cazul, genul, articolul şi formele neregulate cad de cele mai multe ori pe asocieri.

Părţile de vorbire flexibile

Primul capitol

Articolele

Uneori articolul este pus în faţa numelui unui mic cuvânt ο Γιωργος, η γη, διάβασα ένα ωραίο βιβλίο. George, pământul, el a citat o carte frumoasă.

Micul cuvânt flexibil pus în faţa cuvântului se citeşte articol. Limba elină are două genuri de articole: cel finalizat ο, η, το, şi cel nefinalizat sau neclar: ένας, μια, ένα.

Articolul finalizat se foloseşte atunci când vorbim despre anumite persoane, animale sau lucruri:

'Ερχεται ο Δημήτρης.

Γαβγίζει το σκυλί μας.

Η γη είναι σφαιρική.

Merge Dimitris.

Câinele meu pierde vremea. Pământul este sferic.

Articolul de finalitate se declină astfel: la singular

ο	η	το
του	της	του
το(ν)	τη(ν)	το

şi la plural

οι	οι	τα
των	τῶν	των
τους	τις	τα

articolul nu are vocativ. Dacă un nume este la vocativ el se pronunţă sau se foloseşte fără articol:

'Ελα, Μαρία.

Μέριασε, βράχε, να διαβώ.

Haide Maria. Iată, stânci diferite.

Astfel toate numele personale primesc forma vocală ε ε Γιώργο! Ei măi George.

Articolele neregulate

Se foloseşte articolul nehotărât sau neregulat când vorim despre anumite personae neregulate, fiinţe sau lucruri:

Με περιμένει ένας φίλος μου Să aştepte prietenul meu. (când cineva nu este denumit).

Είδα ένα ωραίο άλογο Am văzut un cal frumos. (orice cal).

Articolul nehotărât se delină astfel:

ένας	μια	ένα
ενός	μιας	ενός
ένα(ν)	μια	ένα

Articolul nehotărât nu are plural, şi numai cuvântul este pus la mai multe personae nedeclinabile, lucruri, fiinţe care sunt menţionate fără articol:

είδα λουλούδια σκορπισμένα·
πέρασε ράχες και βουνά·
παιδιά έπαιζαν στην αυλή.

Am văzut o floare risipită
Trece crestele şi munţii

Copii care se jucau în curte. ένας, μια, ένα sunt numerale când sunt folosite şi ca articol nehotărât. Este uşor să se distingă când este numeral. Se citeşte:

Ένας νίκησε πολλούς. Βρήκα **μια** δραχμή. Είχα λίγα λεφτά, γι' αυτό αγόρασα **ένα** μόνο βιβλίο.

Se câştigă mai multe. Am găsit o drahmă. Am avut bani prea puţini pentru a cupăra o carte. În astfel de împrejurări **ένας, μια, ένα** sunt numerale.

Ortografie. ν se foloseşte la articolele τον, την, έναν.

SUBSTANTIVELE
CAPITOLUL 2
SEMNIFICAŢIA ŞI PUNCTELE SUBSTANTIVELOR

Cuvântul Κολοκοτρώνης arată persoana. Cuvântul μαθητις [elen, învăţăcel] şi el arată persoana. Cuvânul άλογο cal şi el arată fiinţa. Cuvântul αυτοκηνητιο automobil şi el arată un lucru. Cuvintele declinabile care arată persoane, un lucru sau o fiinţă se numesc substantive. Cuvântul δουλειά, τρέξιμο muncă, alergare arată o faptă, sau o lucrare ori energie. Cuvintele ευτυχία, ησυχία. Cuvintele fericire, linişte arată o anumită stare sau conduită. Cuvintele εξιπναδα παλικαριά inteligenţă, găglăgios arată o proprietate sau un fapt de a fii al unui lucru sau persoane. Aceste cuvinte se citesc ca şi substantive. Sunt prin urmare substantive cuvintele care arată persoană, un lucru sau o fiinţă sau stare ori proprietate.

Substantivele primare şi cele neobişnuite

Numele proprii. Substantivele Πέτρος, Κανάρης [Petru, Canarie, credionciosul) Πιστος 'Ελλη grec, (vas de război) când au sensul de o anumită persoană, fiinţă, lucru, stare sau proprietate se citesc ca şi substative primare.

Numele obişnuite. Substantivele care înseamnă aceiaşi persoană, aceiaşi fiinţă, sau acelaşi lucru, sau o identitate (άνθρωπος, άλογο, λουλούδι, τριανταφυλλιά) om, cal, floare, trandafir şi substantivul faptei sau stări asemănătoare

(τρέξιμο, πίκρα, εξυπνάδα)

a fugii, amar, inteligenţă, se citesc ca fiind obişnuite.

Substantivele generice sau de sumar.

Nume obişnuite cum ar fii κόσμος, λαός,

στρατός, οικογένεια, ελαιώνας, τουφεκίδι

lume, popor, armată, familie, elin, împuşcătură când arată mai multe persoane lângă totalul unor lucruri se numesc substantive generice sau de sumar.

Substantivele abstracte şi substantivele concrete

Cuvintele comune sau obişnuite care arată persoana, fiinţa, lucrul sau starea ori proprietatea se numesc abstracte. Substantivele care arată o energie sau o lucrare se numesc abstracte.

Ortografie. Scrierea din capăt la început

1. Numele prime

Δημήτρης, Ελένη — Πλαπούτας, Τρικούπης·
Ελλάδα, Αργυρόκαστρο, Πιέρια, Θερμαϊκός, Ακρόπολη, 'Αγιοι Σαράντα.

Dimitrie, Elena – Plaputas, Trikupis

Elada, castel de argint, Pieria, Thermaki, Acropole, Patruzeci de sfinţi.

2. Numele etnice

'Ελληνας, Ρωμαίοι, Σερραίοι, Σουλιώτες

eleni, români, sirieni etc

3. numele lunilor, zilele săptămânii şi ale sărbătorilor:

Ιανουάριος, Κυριακή, Σαρακοστή, Πάσχα.

ianuarie, duminică, Postul Mare, Paştile.

4. Cuvintele

Θεός, Χριστός, 'Αγιο Πνεύμα, Παναγία

Dumnezeu, Hristos, Duhul Sfânt, Maica Precista şi sinonimele lor

Πανάγαθος, Παντοδύναμος, Θεία Πρόνοια, Μεγαλόχαρη.

5. Numele de fabrici, de literatură, şi de meserii:

Σχολειό του Γύζη, ο Παρθενώνας. şcoa *η Οδύσσεια; τα Λόγια της Πλώρης του Καρκαβίτσα, το Κρυφό*

Şcoala lui Ghizi, Feciorelnic, Odisea, cuvintele de arcuire, ascuns.

6. Genurile de titluri sau titulaturi:

ο Εξοχότατος, ο Μακαριότατος κτλ.

excelenţă, Prea Fericirea Voastră.

7. scrierea unor litere mici mai înainte la început: cuvinte care se pronunţă după numele primare

('Ομηρος) ομηρικοί ήρωες,
(Χριστούγεννα) χριστουγεννιάτικος,
('Ελληνας) ελληνικός, γαλλικός κτλ. O

Omiros [Homer], zile homerice, crăciun [ca şi de crăciun] elin, elinesc, franţuzesc.
Adjectivele care înseamnă o aderenţă triplă după scheme:

χριστιανός, μωαμεθανός, (Βούδας) βουδιστής κτλ.

creştin, mahomedan, buddhist.

CPITOLUL 3

GENUL SUBSTANTIVELOR

GENURILE

Genurile substantivelor sunt trei: masculin, feminin şi neutru. Numele de om şi de fiinţe sunt în mare masculine şi feminine sunt doar cele ce au dublul feminin al substantivului:

ο πατέρας — η μητέρα, ο γιος — η θυγατέρα, ο πετεινός — η όρνιθα.
tată-mamă, fiu-fiică, cocoş-găină. Numele lucrurilor sunt în mare masculine şi de gen

feminin: ο βράχος, η μέρα. piatră, zii. De mai multe ori ele se găsesc la un al treilea gen care nu este de cele mai multe ori neutru şi care citeşte litera de la genul neutru:

το βουνό, το λουλούδι, το κερί. munte, floare, ceară. Toate cuvintele de la genul neutru sunt acolo şi găsesc

το παιδί, το αγόρι,

το κορίτσι, το πουλί, το ελάφι. copilul, piaţa, coroana, pasărea, cerb. Genul se găseşte în litere: după prefixul genului singular:

ο νικητ-ής câştigător, [masculin], η βρύσ-η fântână, (feminin), το παιδ-ί neutru.

După articol: ο, ένας unul, (masculin) η, μια una, (feminin), το, ένα unele (neutru).

Formarea femininului

Mai multe substantive sunt de un singur tip şi au un singur gen: ο ανθροπος, η μέλισσα, το χώμα, ο αιτός. Melisa, Praf, vulture. Mai multe substantive sunt de două genuri, unul la masculine şi altul la feminine. Femininul are de cele mai multe ori următoarele sufixe: -ισσα, -τρα, -τρια, -αινα, -ίνα, -ού, -α, -η:

βασιλιάς	— βασίλισσα		ράφτης	—	ράφτρα
διευθυντής	— διευθύντρια		δράκος	—	δράκαινα
αράπης	— αραπίνα		μυλωνάς	—	μυλωνού
θείος	— θεία		αδερφός	—	αδερφή.

rege-regină, director-directoare, negru-neagră, unchi-mătuşă, croitor-croitoreasă, înger-îngeriţă, morar-morăriţă, frate-soră.

Femininul fiinţelor

Cele mai multe nume ale fiinţelor sunt formate dintr-un singur cuvânt, care este la masculin sau la feminine:

η αλεπού, η αρκούδα, ο παπαγάλος, η οχιά, vulpte, urs, papagal, viperă, **το ζαρκάδι.** cerb. Aceste nume se numesc mai mult decât orice comune. Sunstantivele care au mai mult decât o comuniune nu au nevoie să desemneze genul fizic şi au adjectivul masculin sau feminin:

το αρσενικό ζαρκάδι, ο θηλυκός σπίνος, η αρσενική καμήλα.

cerm mascul, cinteză femelă, cămilă mamă.

Unele denumuri pentru animalele de companie au o mai mare importanţă decât cea dată omului: acest gen de cuvinte face ca masculinul şi femininul să aibă finaluri diferite:

άλογο	— φοράδα	κριάρι	— προβατίνα	τράγος	— γίδα
πετεινός	— όρνιθα ή κότα	σκύλος	— σκύλα	κουνέλι	— κουνέλα
τρυγόνι	— τρυγόνα	περιστέρι	— περιστέρα	πρόβατο	— προβατίνα
ελάφι	— ελαφίνα	γάλος	— γαλοπούλα	γάτα	— γάτος.
λύκος	— λύκαινα				

cal-iapă, cocoş-găină, turturea-turture, elefant-elefantină, lup-lupoaică, berbec-oaie, câine-căţea, porumbiţă-porumb, curcan-curcancă, ţap-capră, iepure-iepuroaică, oaie-oier, pisică-pisoi.

Toate aceste cuvinte care desemează fiinţe printr-un singur cuvânt folosesc două genuri:

γάτα, σκύλος, άλογο, λύκος, γεράκι

. Pisică, câine, cal şoim.

Substantivele în două genuri

Mai multe substantive se termină în două genuri care au un fel de sufixe accentuate şi care la fel de bine mai primesc şi o tonalitate accentuată:

ο πλάτανος — το πλατάνι.

platformă. Aceste substantive sunt:

ο νοτιάς — η νοτιά
ο κρίνος — το κρίνο
ο σκύλος — το σκυλί.

ο πήχης — η πήχη
ο έλατος — το έλατο

ο τίγρης — η τίγρη
ο πεύκος — το πεύκο

sudic-sudică, crin-crină, câine-căţea, cot-cotă, brad-bradă, tigru-tigroaică, pin-pină.
Genul se schimbă în funcţie de importanţă

η βροντή — ο βρόντος

fulminant - fulminantă

Mai multe cuvinte au un gen dublu, aceasta în funcţie de importanţa care au au în finalitatea lor: βροντή este un cunoscut fenomen fizic [în greacă poate însemna şi fulger] βρόντος poate fii şi un accident tare, τραπέζι masă, putând avea şi anumite complicaţii τράπεζα. care poate duce la trapeze de la mănăstiri ce este mai mult un termen ecclesial şi care ţine mai mult de instituţiile de crez religios. Aşa iese în evidenţă importanţa cuvintelor:

άχνα (αναπνοή) — αχνός, κοπέλα — κοπέλι (παραγιός), μάντρα — μαντρί, μέση — μέσο, περίβολος — περιβόλι, πλευρό — η πλευρά, ρετσίνα — ρετσίνι, σκανδάλη (του τουφεκιού) — σκάνδαλο, σκάφη — σκάφος, σούβλα — σουβλί, χώρα — χώρος (τόπος).

aburi-abură, (respiraţie) prietenă-prieten (ucenic), mantră, mediu-medie, scandal, bărci, scuipat, ţară.
Mai multe cuvinte se scriu şi se citesc la acelai gen. Unele se citesc mai bine

η Πίνδος, η Πάρνηθα, το Ρέθυμνο, τα Φάρσαλα, ο Ακροκόρινθος.

Pindus, Parnitha, Rethymonon, Farsala, Corintul din curbă sau Acrocorintul. Nu trebuie să

ne ridicăm mai multe probleme în ceea ce priveşte η στήλη sau

ο στύλος.[27]

Stilul (de pomenire, de epitaf, electric), este de genul feminin şi se scrie cu η,

ο στύλος (coloana că ceva este acceptat) este la genul masculine, şi se scrie

cu oi οι στύλοι του Ολυμπίου Διός,

οι τη-

λεφωνικοί, τηλεγραφικοί, ηλεκτρικοί στύλοι.

stilul Dumnezeului din Olimp, telephonic, telegraphic, un stil electrizant.

CAPITOLUL AL PATRULEA

Numărul substantivelor

Mai multe cuvinte au numai un număr şi au numai o singură persoană. Cutumiar există numai unele care sunt concepute unice. Acestea sunt: 1. unele specifice mai multe terminologii de sumarizare, şi mai multe care sunt abseente:

αστροφεγγιά, οικουμένη, παράδεισος, χριστιανισμός — συγγενολόγι — ξενιτιά, άνθισμα, δικαιοσύνη, πίστη.

planeta, lună, ecumenic, paradis, creştin, ştiinţe înrudite, străinătate, înflorire, justiţie, credinţă.

Acest gen de expresii sunt de obicei scrise la plural:

ας λείπουν οι πολλές ευγένειες. lui îi lipseşte foarte mult politeţea. Numele de elemente, metal şi de minereuri:

[27] În limba elină cuvântul stil poate avea o formă feminină la fel ca şi una masculină după scriere.

υδρογόνο, οξυγόνο,

ασήμι, ράδιο, κοκκινόχωμα. hydrogen, oxygen, argint, argint, radium, praf roşu. Cuvintele prime se schematizează în modale: ele sunt 1. Numele care denumesc sărbători:

Λαμπρή, Πεντηκοστή. Radienat, Rusali. 2. Mai multe

toponime: Σπάρτη, Μακεδονία, Ιλισός. Sparta, Macedonia, Ilisos.

Atunci când se mai întâmplă să existe unele dintre topinime:

η Ελλάδα έχει δυο Πηνειούς και πέντε Ολύμπους·

în Grecia sunt două Pineios şi cinci Olimpi.

Când se foloseşte metafora: Pactolos s-au epuizat.

Numele de oameni: Pluralul se formează când pronumele este la mai multe personae în aceiaşi pronuncţie:

οι Παλαμάδες, οι Υψηλάντηδες. palmele, Ipsilantidele.[28]

Sintetizarea face una mai multe cuvinte la plural:

a. mai multe nume obişnuite sau commune:

άμφια, άρματα, βαφτίσια, γένια, γεράματα, εγκαίνια, έγκατα (της γης), εννιάημερα, κάλαντα, μάγια, μεσάνυχτα, περίχωρα, πολεμοφόδια, σωθικά, τρεχάματα, χαιρετίσματα.

veşminte, rezervoare, botezuri, generaţie, bătrâneţe, inaugurare, facilităţi, novena, fericit, magie, miezonpotică, suburbia, muniţii, burtă, salutări.

Sunt aici şi:

[28] Ipsilanti este un nume grecesc des întâlnit.

Rezumat la fel de bine:

ασημικά, γυαλικά, ζυμαρικά, χορταρικά. argintăr ie, ochelari, paste, ierburi.

Cuvinte care exprimă articolul următorului obiect:

τα γυαλιά, τα κιάλια, ochelari, binoculari. Compoziţiile paractactice:

γυναικόπαιδα, αμπελοχώραφα. femei copii.

Acestea înseamnă taxarea la ceva care este în lucru:

βαρκαριάτικα, κόμιστρα, ψη- στικά. barcariadă, acolo unde sunt mai multe bărci, tarif, cuptor.

Cele care denumesc o limbă: αρβανίτικα, ελληνικά, γαλλικά.
albaneză, elină, franceză.

După numele prime: 1. nume de vacanţe:

Χριστούγεννα, Φώτα, Νικολοβάρβαρα, Πα- ναθήναια.

Crăciun, lumini, Sfântul Nicolae şi Sfânta Varvara, Panathinaia.

2. toponimele:

Σέρρες, Σπέτσες, Σφακιά, Χανιά, Δελφοί, Άγραφα, Καλάβρυτα, Ουράλια, Πυρηναία.

Seres, Spetses, Sfakia, Xania, DElfi, Agrafa, Kalabrhta, Uralia, Pirinaia.

CAPITOUL 5

INVOCAREA SUBSTANTIVELOR

Privind separarea la invocarea substantivelor în funcţie de gen, acestea sunt masculinul, femininul şi neutrul. Fiecare substantiv se găseşte la acelaşi gen care are silabe cu articol, şi pe ele cad unele articole:

μήνας, μήνα, μήνες, μηνών
ώρα, ώρας, ώρες, ωρών
μήλο, μήλου, μήλα, μήλων.

lună, oră, a învăţa.
Acestea se numesc isosilabe. Nu toate substantivele au acelaşi număr de silabe.

περιβολάρης — περιβολάρηδες
γιαγιά — γιαγιάδες
κύμα — κύματα.

bunică, val.
Acestea se numesc anisosilabe. Anisolilabele masculine şi cele neutre. Toate aceste silabe masculine şi feminine sunt toate la plural ca şi silabele de mai sus:

σφουγγαράς, σφουγγαράδες, σφουγγαράδων·
γιαγιά, γιαγιάδες, γιαγιάδων·

burete, bunică. În timp ce neutrele sunt toate la plural şi la genul numerelor:

σώμα, σώματος, σώματα, σωμάτων.

trup. corp. Anisosilaba substantivală are două tematici care are două genuri de accentuare după singular şi după plural. Prima temă se oferă după cuvânt, care se pune după mutarea pe numele de la singular: -ας, -ης, -ές, -ούς al masculinului. -α, -ού al femininului, -α, -ο, -ας al neutrului.

ψωμ-άς, νοικοκύρ-ης, καφ-ές, παππ-ούς — μαμ-ά, αλεπ-ού — αίμ-α, γράψιμ-ο, κρέ-ας.

brutar, soţie de casă, cafea, bunic, mamă, vulpe, sânge, scriere, carne.

A doua temă este cea care urmează după cuvânt şi este însoţită de sufixul -ες care desemnează numele la plural al masculinului şi al femininului şi –α al neutrului.

ψωμάδ-ες, νοικοκύρηδ-ες, καφέδ-ες, παππούδ-ες, μαμάδ-ες, αλεπούδ-ες, αίματ-α, γραψίματ-α, κρέατ-α.

Genul pluralului nu arată întodeauna înţelesul substantivului care lipseşte din acest gen de schematizări.

Nu înseamnă genul pluralului: 1. substantivele care se găsesc după ζάχαρη zahăr.

Alte categorii de cuvinte care au diminutive ce încept cu -άκι (acestea arată de cele mai multe ori genul singularului), femininul în α,

δίψα, πάπια, σκάλα, τρύπα, sete, raţă, scară, gaură şi alte cuvinte

λεβέντης — λεβέντες, μάνα — μάνες.

Finalul acestor cuvinte nu au nevoie de genul plural pentru anisilabe:

λεβέντηδων, μανάδων. Sufixul tuturor substantivelor la numărul pural este -ων. Împărţirile substantivelor

Există substantive primare şi substantive obişnuite care pot fii specifice sau absente. La fel de bine substantivele sunt neutre, masculine şi feminine care la rândul lor pot fii isosilabice şi anisilabice.

Deviaţiile masculinului

Masculinele se încheie la singular cu terminaţia –ς,

(αγώνας, νικητής, καφές, παππούς, ουρανός)

Agonie, victorie, cafea, bunic, cer care sunt subdivizate în isosilabe şi anisosilabe. Isosilabele se găsesc în nume proprii, la acuzativ, şi la vocative la plural:

-ες: ο ναύτης — οι ναύτες, τους ναύτες, ναύτες. nausea. Anisosilabicele se termină în δες

ο περιβολάρης — οι περιβολάρηδες, ο σφουγγαράς—οι σφουγγαράδες.

Isosilabicele masculine σε -ας

ο αγώνας ο ταμίας ο φύλακας

competiţia, persoană ce are o trezorerie, prieten.

Isosilaba masculină care se termină în -ας este paroxitonală, şi proparoxitonală.
Singular:

ο	αγώνας	ο	ταμίας	ο	φύλακας
του	αγώνα	του	ταμία	του	φύλακα
τον	αγώνα	τον	ταμία	το	φύλακα
	αγώνα		ταμία		φύλακα

Plural

οι	αγώνες	οι	ταμίες	οι	φύλακες
των	αγώνων	των	ταμιών	των	φυλάκων
τους	αγώνες	τους	ταμίες	τους	φύλακες
	αγώνες		ταμίες		φύλακες

cele competitive sunt

αγκώνας, χειμώνας, αιώνας, στρατώνας, ενεστώτας, ιδρώτας, κανόνας, λιμένας, πατέρας, σωλήνας, κλητήρας κ.ά.
Μαλέας, Μαραθώνας κ.ά.
Αννίβας, Λεωνίδας, Φειδίας κ.ά.

agonie, iarnă, veac, baracă, timpul prezent, sudoare, model, port, tată, tub, mebru al administraţiei.
Cele care exprimă preţul sunt

άντρας, γύπας, μήνας, λοχίας, επαγγελματίας, επιχειρηματίας, κτηματίας κ.ά.

masculin, vultur, lună, sergent, practician, om de afaceri, proprietar de pământ
, cele care exprimă prietenia:

άμβωνας, άρχοντας, γείτονας, ήρωας, θώρακας, κήρυκας, κόρακας, λάρυγγας, πίνακας, πρόσφυγας, ρήτορας κ.ά.
Λάκωνας, Τσάκωνας κ.ά.
Αγαμέμνονας, Μίνωας, Κύκλωπας κ.ά.

Amvon, arhonte [conductor] cartier, erou, platoşă, predicator, corb, laringe, masă, recurs, retor, etc

Diasilaba -ας şi cele care se termină în -ίας se tonalizează cu genul plural al cuvântului primar

ο άντρας — των αντρών, ο μήνας — των μηνών, ο επαγγελματίας — των επαγγελματιών.

masculin, lună, practician Proparaxitonalele în -ας se tonalizează la plural după genul expresiei celei mai vechi:

ο φύλακας — των φυλάκων, ο πίνακας — των πινάκων.

prieten, masă.

Isosilabicele masculine în -ης

ο ναύτης ο νικητής

marinar, victorie.

Isosilabicele masculine în -ης sunt paraxitonale şi oxitonale.
Singulare

ο	ναύτης	ο	νικητής
του	ναύτη	του	νικητή
το	ναύτη	το	νικητή
	ναύτη		νικητή

οι	ναύτες	οι	νικητές
των	ναυτών	των	νικητών
τους	ναύτες	τους	νικητές
	ναύτες		νικητές

Plurale după marinar sunt

αγωγιάτης, επιβάτης, εργάτης, κυβερνήτης, ράφτης κ.ά.

βιβλιοπώλης, ειδωλολάτρης, ειρηνοδίκης κ.ά.

Ανατολίτης, Μανιάτης, Πειραιώτης, Πολίτης, Σπετσιώτης κ.ά.

tratament, pasagerilor, munictor, administrator, raft, bibliotecă orăşenească, magistrat.
După învingător sunt

αγοραστής, δανειστής, εθελοντής, ζυγιστής, μαθητής, νοικιαστής, πολεμιστής, προσκυνητής κ.ά.

comerciant, creditor, voluntar, cantaragiu, elev, închiriate, războinic, pelerin,

Paraxitonalele în ***-ης*** la genul plural se aşează pe tonalitatea celei mai vechi expresii:

ναύτης — ναυτών, επιβάτης — επιβατών.

marinar, pasageri.

Masculinele în **- α ς** anisosilabice burete

ο σφουγγαράς
του σφουγγαρά
το σφουγγαρά
σφουγγαρά

singular Plural

οι σφουγγαράδες
των σφουγγαράδων
τους σφουγγαράδες
σφουγγαράδες

după burete

Ele se clasifică în

βοριάς, παπάς, σκαφτιάς κ.ά.
αμαξάς, γαλατάς, καστανάς, μαρμαράς, ψαράς κ.ά.
μουσαμάς, ραγιάς, σατανάς κ.ά.
Μαρμαράς, Μιστράς, Πειραιάς
Καναδάς, Κραβασαράς, Κοκκιναράς
Παναμάς.

bor, papă, muncitor necalificat, carele, lapte, castan, marmură, prelate, şină, înger.
Unele paraxitonale şi proparaxitonale:

ρήγας, μπάρμπας, πρωτόπαπας.

paraxitonale

le şi proparaxitonalele care se termină în -ας se pun mai înainte de tonalitatea celei mai vechi dintre expresii:

ρήγας — ρηγάδες, πρωτόπαπας — πρωτοπαπάδες.

rege, străbunic αέρας devine la plural οι αέρηδες. aer.

Masculinele anisosilabice care se termină în - ης

ο νοικοκύρης soţie de casă

Anisilabicele masculine care se termină în -ης sunt oxitonice, paraxitonice, proparoxitonice.

ο	νοικοκύρης
του	νοικοκύρη
το	νοικοκύρη
Singular	νοικοκύρη

οι νοικοκύρηδες
των νοικοκύρηδων
τους νοικοκύρηδες
νοικοκύρηδες

Plural
După soţie de casă avem

γκιόνης, μανάβης, χαλίφης — βαρκάρης, περιβολάρης, τιμονιέρης, Παυλάκης, παππούλης κ.ά.
Αρμένης, Καραγκούνης,

Αλκιβιάδης, Βασίλης, Γιάννης, Μανόλης κ.ά.
Υψηλάντης κ.ά.
Γενάρης, Φλεβάρης κ.ά.

zarzavagiu, kalif, barcă, biciclist, şi aceiaşi chemare o au oxitonicele:

μπαλωματής, καφετζής, παπουτσής —
Απελλής, Περικλής — Κωστής, Παναγής — Κοραής,

cizmar, barman,

ca şi paraxitonalele φούρναρης, κοτζάμπασης şi

toponimele Δούναβης, Τάμεσης, Τίβερης (numai la plural).

Parxitonalele care se termină în -ης au tonalitatea care cade pe un singur ton la plural:

φούρναρης — φουρνάρηδες, κοτζάμπασης κοτζαμπάσηδες.

ο πραματευτής

Masculinele în - τ ή ς, cu plural dublu vânzător ambulant

ο	πραματευτής	οι	πραματευτές*
του	πραματευτή	των	πραματευτών
τον	πραματευτή	τους	πραματευτές
	πραματευτή		πραματευτές

cu acelaşi sens:

αλωνιστής, βουτηχτής, διαλαλητής, δουλευτής, κλαδευτής, τραγουδιστής scafandru, creainic, maşină de tăiat via, cu acelaşi sens

αφέντης, πληθ. αφέντες — αφεντάδες. şef.

Masculinele care se termină în -ές şi -ούς anisilabice:

ο	καφές	ο	παππούς	οι	καφέδες	οι	παππούδες
του	καφέ	του	παππού	των	καφέδων	των	παππούδων
τον	καφέ	τον	παππού	τους	καφέδες	τους	παππούδες
	καφέ		παππού		καφέδες		παππούδες

cafea, bunic după cafea καφές primesc sensul

καναπές, μενεξές, μιναρές, πανσές, τενεκές, χασές

Canapea, violet, minaret piaţetă, arbori, staniu, pierde. După

παππούς primesc sensul fără plural Ιησούς, νους.

Masculinele în -ος

ο ουρανός **ο δρόμος** **ο άγγελος** **ο αντίλαλος**

cerul, drumul înger, ecoul

Masculinele în os sunt toate isosilabice.

Singular

ο	ουρανός	ο	δρόμος	ο	άγγελος	ο	αντίλαλος
του	ουρανού	του	δρόμου	του	αγγέλου	του	αντίλαλου
τον	ουρανό	το	δρόμο	τον	άγγελο	τον	αντίλαλο
	ουρανέ		δρόμε		άγγελε		αντίλαλε

Plural

οι	ουρανοί	οι	δρόμοι	οι	άγγελοι	οι	αντίλαλοι
των	ουρανών	των	δρόμων	των	αγγέλων	των	αντίλαλων
τους	ουρανούς	τους	δρόμους	τους	αγγέλους	τους	αντίλαλους
	ουρανοί		δρόμοι		άγγελοι		αντίλαλοι

După **ο υ ρ α ν ό ς** cer avem:

αδερφός, γιατρός, γιος, θεός, κυνηγός, λαός, προεστός
frate, medic, fiu, Dumnezeu, vânător, popor, rector, şi competitivele substantivale care se

termină în **-μός:**

λογαριασμός, ορισμός, σεισμός,

χαμός κτλ.

Αξιός, Δομοκός κ.ά. *Δελφοί* κ.ά. *Βιζυηνός, Σολωμός* κ.ά.

cont, definiţie, seism, moarte, vrednic, după **δ ρ ό μ ο ς** au sensul

γέρος, ήλιος, κάμπος, στόλος, ταχυδρόμος, ύπνος, ώμος κ.ά.

Άγγλος, Γάλλος κ.ά. — *Βόλος* κ.ά. — *Αλέκος* κ.ά.

Αντρούτσος, Κάλβος κ.ά.
geros, soare, omidă, stol, poştaş, somn, crud,
după înger

άνεμος, απόστολος, δάσκαλος, δήμαρχος, έμπορος, κάτοικος, κίνδυνος κ.ά. — *Ιούνιος* κ.ά.

Αλέξανδρος, Φίλιππος κ.ά. — *Βόσπορος, Όλυμπος* κ.ά.

vânt, apostol, dascăl, primar, comerciant, rezident, risc,

după ecou avem

αντήφορος, ανθόκηπος, αυλόγυρος, κατήφορος, λαχανόκηπος, Χαράλαμπος, Χριστόφορος κ.ά. Μάντζαρος, Χριστόπουλος κ.ά. Αχλαδόκαμπος.

pantă, om, curte, declivitate, grădină de zarzavat,

Vocativul singularului se termină în -ε:

γιατρέ, ήλιε, δήμαρχε.

de ce, floare de soare, primar,

Cele care se termină în o:

1. paraxitonale de baptismale:

Αλέκο, Γιώργο, Πέτρο, Σπύρο

το Παύλος sunt la vocativ Παύλε şi Παύλο.

Unele paraxitonale substantivale cum ar fii γέρο, διάκο·

καμαρότος

şi vechi, orna, voios

καπετάνιος

căpitan se termină în o şi ε.

Unele oxitonale sunt baptismale: Γιαννακό, Δημη-

τρό, Μανολιό.

κύριε Παυλάκο.

Numele de familie sunt folosite cu domnule

Felul proparoxitonalelor

Când substantiveu proparaxitonalelor se termină la masculin în ος, sunt la singular accentul cade pe prima silabă sau expresie:

ο άγγελος — του αγγέλου, του ανθρώπου, του εμπόρου.

înger, om, comerciant

Împrietenirea tonalităţii din silaba cea mai veche şi a mai multor silabe şi a cuvintelor laice:

του αντίκτυπου, του ανήφορου, του εξάψαλμου, του καλόγερου, του ρινόκερου.

effect, pantă, tiradă, călugăr, rinocer.

Acelaşi model îl găsim şi la cuvintele primare sau nume proprii του Αχλαδόκαμπου, του Ξεροπόταμου, του Θόδωρου, του Χαράλαμπου, του Χριστόφορου şi la numele de familie του Ξενόπουλου.

Când poluralul cade pe tonul primei expresii:

των ανθρώπων — τους ανθρώπους, των κυρίων — τους κυρίους.

împritenirea tonalităţii primei şi celei mai vechi silabe sau expresii vine pe primul nume principal al omului:

των αντίλαλων — τους αντίλαλους, των μαντρόσκυλων — τους μαντρόσκυλους, των Χριστόφορων — τους Χριστόφορους, τους Χαράλαμπους, τους Ξενόπουλους.

Genul plural al lui χρόνος se tonalizează numai pe prima silabă:

είναι είκοσι χρονώ(ν)· είναι δουλειά δέκα χρονώ(ν).

Este ora 20, timpul pentru muncă începe la 10

Sumarizarea masculinelor

Isosilabice

-ός -οί

-ής -ές

-ης -ες

-ας -ες

-ος -οι

-ας -ες

-ος -οι

ουρανός	*ουρανοί*
νικητής	*νικητές*
ναύτης	*ναύτες*
αγώνας, ταμίας	*αγώνες, ταμίες*
δρόμος	*δρόμοι*
φύλακας	*φύλακες*
άγγελος, αντίλαλος	*άγγελοι, αντίλαλοι*

Cer, victorios, marinar, agonie, drum, prieten, înger, trimis.
Anisilabice

-άς	**-άδες**
-ές	**-έδες**
-ούς	**-ούδες**
-ης	**-ηδες**
-ης	**-ηδες**

σφουγγαράς	*σφουγγαράδες*
καφές	*καφέδες*
παππούς	*παππούδες*
νοικοκύρης	*νοικοκύρηδες*
φούρναρης	*φουρνάρηδες*

Burette, cafea, bunic, casnică, brutar

Anisosilabice cu plural dublu

-ής	**-ές**
	(-άδες)

πραματευτής	*πραματευτές*
	(πραματευτάδες)

Negustor de mărunţişuri

Remarci generale despre masculine

Masculinul se foloseşte numai la modul generic, acuzativ şi vocative fără –ς al numelor:

ο πατέρας — του πατέρα, τον πατέρα, πατέρα.
ο ναύτης — του ναύτη, το ναύτη, ναύτη.
ο παππούς — του παππού, τον παππού, παππού.

tată, marinar, bunic
pluralul are trei modalităţi de exprimare:

οι ναύτες, τους ναύτες, ναύτες. [nominativ,

acuzativ vocativ]. Nu sunt mai multe modele care se termină în -ος.

δρόμος — δρόμου, δρόμο, δρόμε· δρόμοι, δρόμους, δρόμοι.

drum,

Masculinul plural nominativ se termină în -ων:

των ουρανών, των νοικοκύρηδων.

Cer, Folosirea femininului

Femininul se împarte în isosilabic şi anisosilabic. Isosilabicul se termină în -ες: nominativ, acuzativ şi vocativ.

η μητέρα — οι μητέρες, τις μητέρες, μητέρες.

mamă, anisosilabicele se termină în -δες:

η αλεπού — οι αλεπούδες, τις αλεπούδες, αλεπούδες.

Vulpe
Femininele se tonalizează îăn numele de la singular, şi la genericul plural chiar dacă de mai multe ori cade pe ton:

η ελπίδα — της ελπίδας — την ελπίδα — οι ελπίδες — των ελπίδων κτλ.

speranţă, sau

ώρα — ωρών, θάλασσα — θαλασσών, σάλπιγγα — σαλπίγγων.

oră,

unele cuvinte urmeză modele de feminim neregulat şi se termină în –ος şi –η.

η διάμετρος — της διαμέτρου, η δύναμη — οι δυνάμεις.

diametru

feminilele în α

α) η καρδιά η ώρα η θάλασσα

inimă, oră, mare

singular

η	καρδιά	η	ώρα	η	θάλασσα
της	καρδιάς	της	ώρας	της	θάλασσας
την	καρδιά	την	ώρα	τη	θάλασσα
	καρδιά		ώρα		θάλασσα

Plural

οι	καρδιές	οι	ώρες	οι	θάλασσες
των	καρδιών	των	ωρών	των	θαλασσών
τις	καρδιές	τις	ώρες	τις	θάλασσες
	καρδιές		ώρες		θάλασσες

După inimă avem formate mai multe cuvinte (fără să fie pla plural)

αχλαδιά, δουλειά, ομορφιά, φωλιά, Κηφισιά κ.ά.

Pere, meserie, frumos, cuib. După oră avem

γλώσσα, ημέρα, ρίζα, χώρα, πλατεία, γυναίκα, μανούλα, δίψα, μαυρίλα, Μακεδονία, Μαρία κ.ά.

Limbă, zii, rădăcină, ţară, pătrat, femie, sete, ticăloşie

După mare avem

αίθουσα, μέλισσα, μαθήτρια, ειλικρίνεια, Κέρκυρα κ.ά.

Sală, ucenicie, veridic.

Femininele care se termină în *-α* din care am amintit pe *ώρα* şi *θάλασσα* când plularul cade pe cea mai veche silabă: *γλώσσα — γλωσσών, περιφέρεια — περιφερειών.*

β) η ελπίδα η σάλπιγγα

mare, limbă, periferia

speranţă trompetă

η	ελπίδα	η	σάλπιγγα	οι	ελπίδες	οι	σάλπιγγες
της	ελπίδας	της	σάλπιγγας	των	ελπίδων	των	σαλπίγγων
την	ελπίδα	τη	σάλπιγγα	τις	ελπίδες	τις	σάλπιγγες
	ελπίδα		σάλπιγγα		ελπίδες		σάλπιγγες

De la speranţă avem

αμαζόνα, γοργόνα, νεράιδα, σειρήνα, θυγατέρα κ.ά.

ασπίδα, γαρίδα, εφημερίδα, πατρίδα, σταφίδα, λαμπάδα κ.ά.

Αθηναία, Κερκυραία, Γαλλίδα κ.ά.

Ελλάδα, Ελευσίνα, Σαλαμίνα, Τραπεζούντα κ.ά. — **Ελπίδα, Αγγέλα** κ.ά.

Amazona, gorgona, zână, sirenă, fiică, aspidă, creveţi, ziar, patrie, stafide, candele, Atena.

De la trompetă

διώρυγα, όρνιθα, πέρδικα, σήραγγα, φάλαγγα κ.ά.
θερμότητα, ιδιότητα, ποσότητα, ταυτότητα, ταχύτητα, ικανότητα, αθωότητα, αυστηρότητα κ.ά.

canal, găină, tunel, falangă, căldură, proprietate, cantitate, capacitate, nevinovăţie, severitate. viteză, dentitate, Fmininele care se termină în a cum este speranţa sau trompeta au la fel de bine terminaţia în tonalitatea unicei vocale:

διώρυγα — διωρύγων, θερμότητα — θερμοτήτων

femininele în **- η**

η ψυχή	η νίκη	η ζάχαρη

suflet, victorie, zahăr

η	ψυχή	η	νίκη	η	ζάχαρη
της	ψυχής	της	νίκης	της	ζάχαρης
την	ψυχή	τη	νίκη	τη	ζάχαρη
	ψυχή		νίκη		ζάχαρη
οι	ψυχές	οι	νίκες	οι	ζάχαρες
των	ψυχών	των	νικών		—
τις	ψυχές	τις	νίκες	τις	ζάχαρες
	ψυχές		νίκες		ζάχαρες

din suflet avem

αδερφή, αλλαγή, βροντή, γραμμή, Αγνή, Αφρική κ.ά.

soră, schimba, tunet, literă, din victorie avem

ανάγκη, δίκη, φήμη, αγάπη, ζέστη, πλώρη, Ιθάκη, Αφροδίτη κ.ά.

nevoie, proces, reputaţie, iubire, cald, din zahăr

άνοιξη, αντάμωση, βάφτιση, γέμιση, θύμηση, καλοπέραση, καλυτέρεψη, κάμαρη, κάππαρη, κλείδωση, κούραση, κουφόβραση, ξεφάντωση, σίκαλη, σταύρωση, τσάκιση, φώτιση, χώνεψη κ.ά.

Λυκόβρυση, Λυκόραχη κ.ά. — Χρυσόθεμη.

primăvară, botez, umplutură, memorie, bunăstare, îmbunătăţire, cămară, capere, articulaţii, oboseală, zăduf, petrecăreţ, secară, cruce, încreţitură, luminat, digera,
Femininele care se termină în η, sunt în general plurale

των επιγραφών, των τιμών. epigraf, valorile. De mai multe ori tonul expresiei cade pe silaba cea mai veche din cuvînt sau expresie

ανάγκη — αναγκών, τέχνη — τεχνών.

nevoie tehnică. Acest gen de expresii nu sunt schematice. Sunt la plural

νύφη, αδερφή, εξαδέρφη

νυφάδων, αδερφάδων, εξαδερφάδων.

soră, verişoară
fulgi.
Femininele care început cu η

η σκέψη	**η δύναμη**

conferinţă, putere

η	σκέψη	η	δύναμη
της	σκέψης, σκέψεως	της	δύναμης, δυνάμεως
τη	σκέψη	τη	δύναμη
	σκέψη		δύναμη

οι	σκέψεις	οι	δυνάμεις
των	σκέψεων	των	δυνάμεων
τις	σκέψεις	τις	δυνάμεις
	σκέψεις		δυνάμεις

De la conferinţă avem

γνώση, δύση, έλξη, θέση, κλίση, κράση, κρίση, λέξη, λύση, πίστη, πόλη, πράξη, στάση, φράση, χρήση, ψύξη κ.ά.

Τοπωνυμίες: *'Ανδεις, 'Αλπεις, Σάρδεις.*

Cunoaştere, vest, tracţiune, teză, apel, vin, cuvânt, analiză, credinţă, oraş, fapte, stat, frază, criză, răcire.

De la putere avem

αίσθηση, ανάσταση, απόφαση, αφαίρεση, γέννηση, διάθεση, διαίρεση, είδηση, ειδοποίηση, ένεση, εντύπωση, ένωση, εξήγηση, επίσκεψη, ευχαρίστηση, θέληση, κατάληξη, κίνηση, κυβέρνηση, όρεξη, όσφρηση, παράδοση, προφύλαξη, συνεννόηση, σύνταξη, υπόθεση κ.ά.

Αλεξανδρούπολη, Κωνσταντινούπολη, Νεάπολη, Τρίπολη

senzaţie, înviere, apofază, îndepărtare, naştere, diateză, divizie, ştiri, notificare prealabilă, injecţie, impresie, tâlcuire, vizita, mulţumire, voinţă, sufix, mişcare, guvernare, poftă, olfactive, tradiţie, prevedere, sintaxă, ipoteză, concert. Femininele paraxitonale care au terminaţia η,

η δύναμη — οι δυνάμεις — των δυνάμεων — τις δυνάμεις.
putere
femininele în ω

η Αργυρώ	η Φρόσω

argint,

η	*Αργυρώ*	*η*	*Φρόσω*
της	*Αργυρώς*	*της*	*Φρόσως*
την	*Αργυρώ*	*τη*	*Φρόσω*
	Αργυρώ		*Φρόσω*

De la argint avem
Βαγγελιώ, Ερατώ, Καλυψώ, Κλειώ, Κρινιώ, Λενιώ, Λητώ, Σμαρώ κ.ά. — *Κω, ηχώ* (μόνο στον ενικό).

de la froso avem *Δέσπω, Μέλπω*

Femininele care se termină în ος **η διάμετρος** diametru
Femininele care se termină în os sunt oxitonice, paratonice şi supratonice.

η	*διάμετρος*	*οι*	*διάμετροι*	*(οι διάμετρες)*
της	*διαμέτρου*	*των*	*διαμέτρων*	
τη	*διάμετρο*	*τις*	*διαμέτρους*	*(τις διάμετρες)*
	(διάμετρο)		*(διάμετροι)*	

ele denumesc

άβυσσος, διαγώνιος, περίμετρος, είσοδος, έξοδος κ.ά.

Αγχίαλος, Αίγυπτος, Επίδαυρος, Κάρπαθος, Κόρινθος, Πελοπόννησος κ.ά.

abis, diagonal, perimetru, exod, intrare, paraxitonice

λεωφόρος, διχοτόμος, Δήλος, Κύπρος κ.ά.

al leului, dihotomie, Oxitonice

κιβωτός, Αιδηψός, Λεμεσός, Οδησσός.

chivot.

Unele feminine se pot termina în os dar pot primii la unele cazuri cum ar fii vocativul terminaţia ous.

η διάμετρος — της διαμέτρου — των διαμέτρων — τις διαμέτρους.

Vocativele sunt rare şi de cele mai multe ori se termină în o.

Femininele în ου

η αλεπού

vulpe

η	*αλεπού*	*οι*	*αλεπούδες*
της	*αλεπούς*	*των*	*αλεπούδων*
την	*αλεπού*	*τις*	*αλεπούδες*
	αλεπού		*αλεπούδες*

dîn vulpe se formează mai multe alte cuvinte cum ar fii

μαϊμού, παραμυθού, γλωσσού, υπναρού, φωνακλού κ.ά.

Κολοκυθού κ.ά. — *Ραλλού* κ.ά.

maimuţă, poveste, limbă, ţipător, Unele feminine care se termină în a sunt anisosilabice

cum ar fii femeie η γιαγιά.

η	γιαγιά	οι	γιαγιάδες
της	γιαγιάς	των	γιαγιάδων
τη	γιαγιά	τις	γιαγιάδες
	γιαγιά		γιαγιάδες

din bunică avem μαμά, κυρά. alte genuri ale femininului 1. isosilabic

-ά	-ές
-ή	-ές
-α	-ες
-η	-ες
-α	-ες
-η	-ες
-ώ	-
-ω	-
-η	-εις
-ος	-οι (-ες)

καρδιά	καρδιές
ψυχή	ψυχές
ώρα, ελπίδα	ώρες, ελπίδες
νίκη	νίκες
θάλασσα, σάλπιγγα	θάλασσες, σάλπιγγες
ζάχαρη	ζάχαρες
Αργυρώ	—
Φρόσω	—
σκέψη, δύναμη	σκέψεις, δυνάμεις
διάμετρος	διάμετροι(διάμετρες)

-ά -άδες

-ού -ούδες

anosisilabic

γιαγιά	γιαγιάδες
αλεπού	αλεπούδες

comentarii generice despre feminin

de mai multe ori plularul femininului se termină în s

η μητέρα — της μητέρας, η νίκη — της νίκης.

femininul are pluralul întreit la nominativ, la acuzativ şi la vocativ:

η γυναίκα, τη γυναίκα, γυναίκα —οι γυναίκες, τις γυναίκες, γυναίκες·
η αλεπού, την αλεπού, αλεπού—οι αλεπούδες, τις αλεπούδες, αλεπούδες·
η σκέψη, τη σκέψη, σκέψη — οι σκέψεις, τις σκέψεις, σκέψεις.

cele care se termină în os nu urmează acestui model: Pluralul fenimin în acest caz se termină în **-ων**

των ωρών, των γιαγιάδων, των νικών, των δυνάμεων, των διαμέτρων.

neutrele sunt subdivizate în isosilabe şi anisilabice. Isosilabicele feminine se termină în *-ο, -ι, -ος: βουνό, παιδί, βάρος.* Munte, copil, greutate.

Anaisosilabicele se termină în **-μα, -σιμο, -ας, -ως: κύμα, δέσιμο, κρέας, φως.**

isosilabicele neutre

1. Neutre în o

το βουνό	**το πεύκο**	**το σίδερο**	**το πρόσωπο**

Neutrele în o sunt nominative, acuzative şi vocative.

2. Munte, pin, persoană
3. singular

το	βουνό	το	πεύκο	το	σίδερο	το	πρόσωπο
του	βουνού	του	πεύκου	του	σίδερου·	του	προσώπου
το	βουνό	το	πεύκο	το	σίδερο	το	πρόσωπο
	βουνό		πεύκο		σίδερο		πρόσωπο

Plural

ια	βουνά	τα	πεύκα	τα	σίδερα	τα	πρόσωπα
των	βουνών	των	πεύκων	των	σίδερων	των	προσώπων
τα	βουνά	τα	πεύκα	τα	σίδερα	τα	πρόσωπα
	βουνά		πεύκα		σίδερα		πρόσωπα

Fier
De la munte avem

νερό, ποσό, φτερό, μαγειρειό, νοικοκυριό κ.ά.

Apă, cantitate, paznic de autovehicole, bucătărie, îngrijire a casaei,
De la pin avem

δέντρο, βιβλίο, θηρίο, αστεροσκοπείο, υπουργείο κ.ά.

Ναβαρίνο κ.ά.

copac, carte, bestie, telescop, slujire, de la fier avem

αμύγδαλο, δάχτυλο, σέλινο, σύννεφο, τριαντάφυλλο, χαμόκλαδο κ.ά.

Λιτόχωρο, Σαραντάπηχο κ.ά.

amigdal, deget, ecresc, nor, trandafir, scădere.
După persoană avem la singular şi la plural genul numelor

άλογο, άτομο, έπιπλο, θέατρο, κύπελλο, μέτωπο, όργανο κ.ά.

οι τοπωνυμίες: 'Αγραφα, Καλάβρυτα κ.ά.

cal, atom, complicaţii, teatru, cupă, în faţă, organ, alte toponime
Acest gen de expresii se tonalizează după persoană, şi după intensitate. Acesta sunt

βούτυρο, γόνατο, πρόβατο, ατμόπλοιο. Trisilabic

ele unt, genunchi, oaie, care lasă urme. toponimice şi ele se sintetizează după persoană:

του Μετσόβου.

Neutrele în ι

το παιδί το τραγούδι

Copil cântec Neutrele
în i sunt tonice şi supratonice.

το	παιδί	το	τραγούδι	τα	παιδιά	τα	τραγούδια
του	παιδιού	του	τραγουδιού	των	παιδιών	των	τραγουδιών
το	παιδί	το	τραγούδι	τα	παιδιά	τα	τραγούδια
	παιδί		τραγούδι		παιδιά		τραγούδια

negative, frânghie, mâncarede la copil avem

αρνί, σκοινί, σφυρί, ψωμί κ.ά.

Δαφνί κ.ά. de la cântec avem

Unele tonale sunt

-άδι, -ίδι, -άρι: ασπράδι, βαρίδι, βλαστάρι

ou, seară, vlăstar în timp ce altele sunt

-άκι, -ούλι: αρνάκι, μικρούλι

ερημοκλήσι κ.ά. Γαλαξίδι, Μεσολόγγι κ.ά.

neutrele în I sunt de mai multe ori formate după expresia matură la singular şi la plural

τραγουδιού — τραγουδιών. Diminutivele

-άκι, -ούλι sunt de mai multe ori de acelai gen: Citim astfel

το γατάκι — του γατακιού. piscuţă, la fel mai avem

το αρνάκι — του αρνιού, των αρνιών negative.

Mile,

Ortografie

Toate neutrele în I se şi scriu cu I

βράδυ, δόρυ, δάκρυ, δίχτυ, οξύ seară, satelit, lacrimă,

net, şi *στάχυ· βράδυ* la plural se scrie *βραδιού — βράδια*

Neutrele în os

το μέρος **το έδαφος**

Parte teritoriu

το	μέρος	το	έδαφος	τα	μέρη	τα	εδάφη
του	μέρους	του	εδάφους	των	μερών	των	εδαφών
το	μέρος	το	έδαφος	τα	μέρη	τα	εδάφη
	μέρος		έδαφος		μέρη		εδάφη

din parte avem

άλσος, βάρος, βέλος, βρέφος, γένος, δάσος, έθνος, είδος, θάρρος, κέρδος, κράτος, λάθος, μήκος, πάχος, πλήθος, στήθος, τέλος, ύψος, χρέος κ.ά.

'Αργος. 'Αστρος. Τέμπη κ.ά.

Din teritoriu avem

έλεος, μέγεθος, πέλαγος, στέλεχος κ.ά.

nutrele în os au pluralul căzând pe cea mai veche dintre sunete:

έλεος, μέγεθος, πέλαγος, στέλεχος κ.ά.

milă, mărime, golf, curs.

De mai multe ori tonul neutrelor în os cade pe ultima şi cea mai veche silabă, la singular şi a numelor la nominative, acuzativ şi la vocative:

το μέγεθος — του μεγέθους — τα μεγέθη.

Το πέλαγος golf este

το πέλαγο — του πελάγου τα πέλαγα. aces

te absenţe nu sunt la plural: θάρρος, κόστος, ύφος curaj, cost, modalitate

Neutrele anisosilabice

Anisosilabicele au la neutru numai o singură silabă: το κύμα — του κύματος — τα κύματα.

Val Neutrele în μα

το κύμα το όνομα

val, nume

Neutrele în μα sunt tonale şi paratonale

το	κύμα	το	όνομα	τα	κύματα	τα	ονόματα
του	κύματος	του	ονόματος	των	κυμάτων	των	ονομάτων
το	κύμα	το	όνομα	τα	κύματα	τα	ονόματα
	κύμα		όνομα		κύματα		ονόματα

După val avem

αίμα, άρμα, βήμα, γράμμα, δέρμα, δράμα, κλάμα, μνήμα, νήμα, σύρμα, σώμα, τάγμα, τάμα, χρήμα, χρώμα, χώμα, ψέμα κ.ά.

sânge, armă, pas, literă, piatră, dramă, plânset, memorandum, cablu, trup, tagmă, finaciar, culoare, praf, minciuni

după nume mai avem şi το γάλα. lapte.

După nume avem

Cele care absentează în ma άρματα sunt doar la plural: γεράματα, τρεχάματα, χαιρετίσματα κ.ά.
Bătrâneţe, salutări.

Neutrele în μα cad de cele mai multe ori pe tonul plural al celei mai vechi silabe: των κυμάτων, των ονομάτων.
Portofel, nume

Neutrele în -σιμο (-ξιμο, -ψιμο)

το δέσιμο a lega

Neutrele în -σιμο (-ξιμο, -ψιμο) sunt supratonale

το	δέσιμο	τα	δεσίματα
του	δεσίματος	των	δεσιμάτων
το	δέσιμο	τα	δεσίματα
	δέσιμο		δεσίματα

ele de mai multe ori sunt puse după verb

Neutrele în -σιμο (-ξιμο, -ψιμο) au tonalitatea în plural, şi sunt mai rare ca şi mod de exprimare sau schematizare: των δεσιμάτων.
captivitate.

Neutrele în **σε -ας, -ως**

το κρέας **το φως**

Carne, foc

το	κρέας	το	φως	τα	κρέατα	τα	φώτα
του	κρέατος	του	φωτός	των	κρεάτων	των	φώτων
το	κρέας	το	φως	τα	κρέατα	τα	φώτα
	κρέας		φως		κρέατα		φώτα

De la carne avem **πέρας** dincolo, **τέρας.** monstru. Asemănător cu foc este

καθεστώς γεγονός, regim, fapt, unde accentul cade cel mai mult pe ultima silabă

του καθεστώτος, του γεγονότος.

regime, fapt.

Alte exprimări ale neutrului

-ό	-ά
-ί	-ιά
-ι	-ια
-ο	-α
-ος	-η
-ο	-α
-ος	-η

Isosilabic

βουνό	*βουνά*
παιδί	*παιδιά*
τραγούδι	*τραγούδια*
πεύκο	*πεύκα*
μέρος	*μέρη*
σίδερο, πρόσωπο	*σίδερα, πρόσωπα*
έδαφος	*εδάφη*

εδαφος=pământ anisilabic

-ώς -ώτα
-ας -ατα
-μα -ματα
-μα -ματα
-σιμο -σίματα

καθεστώς	καθεστώτα
κρέας	κρέατα
κύμα	κύματα
όνομα	ονόματα
δέσιμο	δεσίματα

Comentarii generice la neutru
De obicei neutrul se găseşte la trei cazuri generice nominativ, acuzativ şi vocativ το μέρος — τα μέρη, το κύμα — τα κύματα κτλ. parţi, val anisosilaba cade cel mai mult pluralul ultimei silabe: κυμάτων, δεσιμάτων, κρεάτων, φώτων. portofel, robie, carne de cele mai multe ori pluralul neutrelor se termină în -ων.

CAPITOLUL ŞASE

SUBSTATIVE NEREGULATE

Mai multe nu sunt concordante care urmează după trei clişee. Acest gen de substantivele se numesc substantive anomalice sau neregulate şi sunt indeclinabile, eliptice, dublu declinabile, cu formă dublă, sau pot să fie şi de două ori mai mult declinabile decât restul.

Substantivele indeclinabile

Când unele substantive cad pe acelaşi sufix ele sunt indeclinabile. Acest lucru se poate vedea după articolul însoţitor: η μάχη του Κιλκίς. Bătălia de la Klikis.

Nehotărâte sunt: 1. cuvintele străine care au ca şi origine ρεκόρ· το ζενίθ, το μάννα, το ναδίρ, το ρεκόρ· zenit, mană, nadir, înregistrare.

2. literele alfabetului άλφα, βήτα, γάμα.

b. substantivele pro-tactice: Αγια-, Αϊ-, γερο-, θεια-, κυρα-, μαστρο-, μπαρμπα-, καπετάν, κυρ, πάτερ, sfânta, secol, vechi, dumnezeire, mama, barbă, căpitan, domn, tată atunci când are sensul de nume obişnuit ca şi cuvânt prim:

της Αγια-Βαρβάρας, την Αγια-Σωτήρα, του Αϊ-Δημήτρη, ο γερο-λύκος, του γερο-λύκου, της κυρα-Ρήνης, ο μαστρο-Πέτρος. Ο καπετάν Κωσταντής, του κυρ Γιώργη, ο πάτερ Ιωσήφ, του πάτερ Σωφρόνιου.

Sfânta Varvara, Sânta mântuire, Sfântul Dimitrie, lup bătrân, mama Rinis, maestrul Petru, căpitanul Constantin, domnul Gheroghe, părintele Iosif, părintele Sofronie.

Ortografie. Expresile pro tactice să scriu fără tonalitate, şi primesc cratimă. Scriu fără ton şi cratimă: καπετάν şi πάτερ. căpitan şi tată.

g. Paşte este şi el astfel cânt are mai multe toponime Ιερουσαλήμ, Σινά, Θαβώρ, Γιβραλτάρ Ier usalim, Sinai, Tabor, Gibraltar, şi nu străine de om ca şi Αδάμ, Δαβίδ, Μωάμεθ, Νώε Adam, David, Mohamed, Noe.

Mai multe nume de familie eline sunt de un caz de exprimare generic: Γεωργίου, ο Παπαναστασίου, ο Χριστοδούλου

Mai multe expresii de femei se schematizează după formarea masculinului

η κυρία Μελά — της κυρίας Μελά

η κυρία Ραγκαβή — της κυρίας Ραγκαβή.

Elipticile

Mai multe substantive se schematizează numai pe singular şi plural, şi când sunt la nominativ şi la acuzativ. Acest gen de substative se denumesc eliptice. De mai multe ori ele se sintetizează numai pe unele fraze: substantivele epiltice sunt: το δείλι

το δειλινό

laşitate când este alimetat de

τα ήπατα μου κόπηκαν τα ήπατα hepa

tocite ficatul meu copican

το όφελος τι το όφελος

προάλλες τις προάλλες beneficia, altă zii

πρωί dimineaţă când este alimentată de πρωινό mic dejun

σέβας reverenţă are la plural τα σέβη şi τα σεβάσματα

σέλας το βόρειο σέλας lumini, luminile de nord,

σύγκαλα ήρθε στα σύγκαλά του.

τάραχος έπαθε των παθών του τον τάραχο.

organizator, mergem la organizator
Agitaţie s-a întâmplat să fiu victima agitaţiei
Genul doar schematizează cuvântul

του κάκου — του θανατά (έπεσε του θανατά)

λογής (τι λογής), λογιών (πολλών λογιών, λογιών(ν) λογιώ(ν)).

rău-moarte
Logică
Substantice cu aceiaşi declinaţie
Se numesc substantive de declinaţie substantivele care nu au o modalitate directă de a se forma în schematizare. Ele sunt

1. unele masculine care se termină în -έας. Acestea sunt singularul de la ταμιας. Şi la plural au mai mult decât orice ceea ce am putea denumii un fel de chemare primară şi se schematizează cu -είς, -έων, -είς, -είς: caporal

ο	δεκανέας	οι	δεκανείς
του	δεκανέα	των	δεκανέων
το	δεκανέα	τους	δεκανείς
	δεκανέα		δεκανείς

La fel sunt şi γραμματέας, γραφέας, διανομέας, εισαγγελέας, κουρέας, σκαπανέας, συγγραφέας κ.ά.

grefier, scriitor, distribuitor, avocat, frizer, sapă, scriitor.

Unele neutre se termină în -ον, -αν, -εν, -υ. ele sunt 1. în ον: ον, παρόν, παρελθόν, προϊόν — καθήκον, ενδιαφέρον, συμφέρον, μέλλον·

-αν: παν, σύμπαν·

-εν: μηδέν, φωνήεν·

-υ: οξύ, δόρυ.

fiinţă, acest, tercut, produs-oală de noapte, interesant, interes, viitor

Singular: fiinţă, oală de noapte, tigaie, univers

το	ον	το	καθήκον	το	παν	το	σύμπαν
του	όντος	του	καθήκοντος	του	παντός	του	σύμπαντος
το	ον	το	καθήκον	το	παν	το	σύμπαν
	ον		καθήκον		παν		σύμπαν

Plural

τα	όντα	τα	καθήκοντα	τα	πάντα	τα	σύμπαντα
των	όντων	των	καθηκόντων	των	πάντων	των	συμπάντων
τα	όντα	τα	καθήκοντα	τα	πάντα	τα	σύμπαντα
	όντα		καθήκοντα		πάντα		σύμπαντα

zero, vocală, satelit
Singular

το	μηδέν	το	φωνήεν	το	οξύ	το	δόρυ
του	μηδενός	του	φωνήεντος	του	οξέος	του	δόρατος
το	μηδέν	το	φωνήεν	το	οξύ	το	δόρυ
	μηδέν		φωνήεν		οξύ		δόρυ

Plural

—	τα	φωνήεντα	τα	οξέα	τα	δόρατα
—	των	φωνηέντων	των	οξέων	των	δοράτων
—	τα	φωνήεντα	τα	οξέα	τα	δόρατα
—		φωνήεντα		οξέα		δόρατα

Zero nu are plural în limba elină. Acestea sunt cuvintele care nu am putea spune nu au un anumit grad, şi primesc un fel de plural **μηδενικό: τα μηδενικά.**

Declinaţii duble

Unele substantivele masculine au pluralul la neutru: **ο πλούτος — τα πλούτη·** bogăţie. Ele sunt modele şi pluralele neutrului: **ο βράχος —** piatră, **οι βράχοι** şi

τα βράχια. acest gen de substantive au două genuri de declinare şi se numesc declinaţii duble.

α) ο σανός — τα σανά
ο τάρταρος (ο Άδης) τα τάρταρα
η νιότη — τα νιάτα

β) ο βάτος — οι βάτοι — τα βάτα
ο βράχος — οι βράχοι — τα βράχια
ο δεσμός — οι δεσμοί — τα δεσμά
ο καπνός — οι καπνοί (του κανονιού) — τα καπνά (το φυτό)
ο λαιμός — οι λαιμοί — τα λαιμά (επιφάνεια του λαιμού, αρρώστια του λαιμού)
ο λόγος — οι λόγοι (ομιλίες, αιτίες) — τα λόγια (γεν. των λόγων)
ο ναύλος — οι ναύλοι — τα ναύλα
ο ουρανός — οι ουρανοί — τα ουράνια
ο φάκελος — οι φάκελοι — τα φάκελα
ο χρόνος — οι χρόνοι (οι χρόνοι των ρημάτων) — τα χρόνια
ο αδερφός — οι αδερφοί — τα αδέρφια (αγόρια και κορίτσια μαζί)

ο (ε)ξάδερφος οι (ε)ξάδερφοι—τα (ε)ξαδέρφια

fân, tartar, tineri, mărăcine, piatră, fier, fum, gât, logică, tarif, cerm plic, timp, frate, văr.
Cu formă dublă
Cu formă dublă sunt doar substantivele care au două tipuri pe rpima silabă:

γέροντας — γέρος. bătrân. Acolo:

a. formele duble şi articolul dublu:

γέροντας — γέρος, γέροντες — γέροι, δράκοντας — δράκος, δράκοντες

b. formă dublă numai la singular: 1. Neutru

γίγαντας — γίγας, ελέφαντας — ελέφας, Αίαντας — Αίας, Οιδίποδας — Οιδίπους, χάροντας — χάρος.

gigant, elefant, Ajax, Oedip, moarte.
Pluralul se schematizează după genul polisilabic

οι γίγαντες, οι ελέφαντες, οι Αίαντες, οι Οιδίποδες.

giganţi elefanţi

Femininul

Αρτέμιδα — Άρτεμη, Θέτιδα — Θέτη.

δεσποινίδα este un substantiv singular şi este vocativul lui

δεσποινίς: (η) δεσποινίς Έλλη. stăpână.

Dublajul

Dublele se citesc numai substantivele care are singularul şi pluralul cu două genuri:

Dublele la msingular sunt

Masculin

μάγειρας — μάγειρος, μάστορας — μάστορης.

a găti, fabricaţie

Salcâm, cămară

feminin

ανεμώνα — ανεμώνη, άκρια — άκρη, κάμαρα — κάμαρη.

neutru

χείλι — χείλος, δάκρυο (γεν. του δάκρυου) — δάκρυ.

buze, plâns dublele la plural sunt

ο γονιός — οι γονιοί και *οι γονείς* (κλίνεται κατά το *δεκανείς*)

ο καπετάνιος — οι καπετάνιοι και *οι καπεταναίοι*

ο φούρναρης — οι φουρνάρηδες και *οι φουρναραίοι*

ο νοικοκύρης — οι νοικοκύρηδες και *οι νοικοκυραίοι*

το στήθος — τα στήθη και *τα στήθια.*

părinţi, căpitan, brutar, casnică, piept. ele sunt

δεσπότης: *δεσποτάδες* (οι αρχιερείς)

δεσπότες (οι άρχοντες, εκείνοι που συμπεριφέρονται τυραννικά).

κορφή: *κορφές* (οι κορυφές των βουνών, των δέντρων κτλ.)

κορφάδες (για τα χορταρικά).

stăpân.

ADJECTIVE

CAPITOLUL ŞAPTE

DECLINAREA ADJECTIVELOR

Καλός άνθρωπος, ξερή γη, όμορφο ζώο

om frumos, pământ uscat, fiinţă frumoasă
Cuvântul καλος arată logica care este omul, cuvântul ξερη arată logica pământului, în timp ce cuvântul ομορφο arată logica cuvântul fiinţei. Se numeşte adjectiv cuvântul care arată logica şi care arată calitatea sau proprietatea unui substantiv. Adjectivele nu sunt sigure într-un cuvânt şi mai totdeauna se găsesc lângă un substantiv şi care îl slujeşte ca şi o paradigmă. În general epitele primesc genul substantivului, şi care se identifică ca vând trei genuri, şi care sunt distincte cu sufixul genului:

μεγάλος κήπος — μεγάλη πόλη — μεγάλο παιδί

βαθύς ωκεανός — βαθιά ρίζα — βαθύ όργωμα.

Grădină mare, oraş mare, copil mare, ocean adânc, rădăcină adâncă, ară adânc.
Adjectivele urmează în mare substantivul şi au terminaţia în acelaşi sufix ca şi substantivul. Numai adjectivele au terminaţia în

-ύς, -ής (βαθύς — βα-

θιά — βαθύ, θαλασσής — θαλασσιά — θαλασσί)

şi primesc un apel pe lângă. Epitetele care urmează după apel sunt cele care dau tonalitatea silabei şi se tonalizează de cele mai multe ori cu substantivul masculin:

έτοιμος, έτοιμη, έτοιμο, έτοιμου, έτοιμης, έτοιμων, έτοιμους κτλ.

κυριακάτικος, κυριακάτικου, κυριακάτικων, κυριακάτικους κτλ.

ανοιχτομάτης, ανοιχτομάτη, ανοιχτομάτηδες, ανοιχτομάτα κτλ.

gata, pregătit, duminică, ascuţite în ochi

-ος -η -ο

Epitetele care au masculinul în

καλός καλή καλό όμορφος όμορφη όμορφο

bun frumos

singular

ο	καλός	η	καλή	το	καλό
του	καλού	της	καλής	του	καλού
τον	καλό	την	καλή	το	καλό
	καλέ		καλή		καλό

plural

οι	καλοί	οι	καλές	τα	καλά
των	καλών	των	καλών	των	καλών
τους	καλούς	τις	καλές	τα	καλά
	καλοί		καλές		καλά

singular

ο	όμορφος	η	όμορφη	το	όμορφο
του	όμορφου	της	όμορφης	του	όμορφου
τον	όμορφο	την	όμορφη	το	όμορφο
	όμορφε		όμορφη		όμορφο

plural

οι	όμορφοι	οι	όμορφες	τα	όμορφα
των	όμορφων	των	όμορφων	των	όμορφων
τους	όμορφους	τις	όμορφες	τα	όμορφα
	όμορφοι		όμορφες		όμορφα

care se declină identic

Adjectivele care se termină în **-ος,** sunt de cele mai multe ori terminate în vocala sufixului:

ακριβός, δυνατός, σκοτεινός, ταπεινός, τυχερός· βραδινός, σφιχτός — άσπρος, μαύρος — δροσάτος έτοιμος, ήσυχος, ξύλινος, πράσινος, ακούραστος κ.ά.

scumpe, puternic, întuneric, umil, norocos, seară, strâns-rouă, cuminte, timbrat, verde, neobosit.

Tonalele şi paratonalele care au o tonalitate ce rezonează cu sufixul nu sunt întotdeauna

ι, υ, ει, οι:

ωραιός, στερεός· ακέραιος, βέβαιος, δίκαιος, μάταιος, όγδοος, παμπάλαιος, υπάκουος, στέρεος κ.ά.

subţire, stereo, întreg, sigur, drept, diacon, încurca, opt, ascultător.

Adjectivele în **-ος -α -ο**

ωραίος ωραία ωραίο **πλούσιος πλούσια πλούσιο**

frumos, bogat

Singular

ο	ωραίος	η	ωραία	το	ωραίο
του	ωραίου	της	ωραίας	του	ωραίου
τον	ωραίο	την	ωραία	το	ωραίο
	ωραίε		ωραία		ωραίο

plural

οι	ωραίοι	οι	ωραίες	τα	ωραία
των	ωραίων	τῶν	ωραίων	των	ωραίων
τους	ωραίους	τις	ωραίες	τα	ωραία
	ωραίοι		ωραίες		ωραία

ο	πλούσιος	η	πλούσια	το	πλούσιο
του	πλούσιου	της	πλούσιας	του	πλούσιου
τον	πλούσιο	την	πλούσια	το	πλούσιο
	πλούσιε		.ιλούσια		πλούσιο

οι	πλούσιοι	οι	πλούσιες	τα	πλούσια
των	πλούσιων	των	πλουσιων	των	πλούσιων
τους	πλούσιους	τις	πλούσιες	τα	πλούσια
	πλούσιοι		πλούσιες		πλούσια

După penalizarea formutării: mai toate adjectivele se formează după tonalizarea sunetului:

αθώος, αρχαίος, αστείος, κρύος, νέος, τελευταίος κ.ά.

nevinovat, vechi, rasă, nou, final.

Unele adjective se tonalizează pe cea mai veche silabă care este vocala caracterizatoare:

γκρίζος, πανούργος, σβέλτος (σβέλτα και σβέλτη), σκούρος, στείρος.

Gri, viclean, svelt, închise.

După bogat avem adjectivele care se termină în

-ιος, -ειος, -οιος, -υος :

άγριος, αδέξιος, αιώνιος, δόλιος, ίσιος, καινούριος, κούφιος, μέτριος, όρθιος, ουράνιος, περίσσιος, σπάνιος, τεράστιος, τίμιος, παλιός·
άδειος, επιτήδειος, κυκλώπειος, τέλειος·
όμοιος, ανόμοιος, παρόμοιος·
αλληλέγγυος.

feroce, nepriceput, veşnic, spectatori, drept, student în anul primar, gol, metru, în sus, cer, exces, uriaş, sincer, din nou, licenţă, abil, ciclopic, care ţine de scop, nici unul ca ea, diferit, asemănător.

Factorii care se termină în **-ένιος, -ίσιος,**
ασημένιος, βελουδένιος, μαρμαρένιος, σιδερένιος, αρνίσιος, βουνίσιος
argint, catifelat, de marmură, fier, miel, al boilor.
De mai multe ori finalizarea tonalităţii în os se foloseşte ca şi la substantive: **ο άρρωστος ο κύριος βάρβαροι** bolnav, domnul, barbari. Substativele se tonalizează cu singularele în mare şi cu acuzativul plural în timp ce tonul este în aceiaşi silabă. Vom spune:

το κρεβάτι του άρρωστου παιδιού, τους άρρωστους στρατιώτες, συνήθειες των βάρβαρων λαών·
αλλά *η καρδιά του αρρώστου, ο γιατρός κοίταξε τους αρρώστους, οι επιδρομές των βαρβάρων.*

copilul stă bolnav în pat, soldaţi bolnavi, obişnuit cu poporul barbar, inimă bolnavă, medicul consultă bolnavii, incursiunile barbarilor.

Adjectivele în **-ός -ιά -ό**

γλυκός **γλυκιά** **γλυκό** dulce

Singular

ο	γλυκός	η	γλυκιά	το	γλυκό
του	γλυκού	της	γλυκιάς	του	γλυκού
το	γλυκό	τη	γλυκιά	το	γλυκό
	γλυκέ		γλυκιά		γλυκό

plural

οι	γλυκοί	οι	γλυκές	τα	γλυκά
των	γλυκών	των	γλυκών	των	γλυκών
τους	γλυκούς	τις	γλυκές	τα	γλυκά
	γλυκοί		γλυκές		γλυκά

După dulce sunt mai multe adjective care se termină în -κός, -χός, -νός: γνωστικός, θηλυκός, κακός, κριτικός, μαλακός, νηστικός, φτωχός, ζακυνθινός şi φρέσκος, care este la feminin şi se termină în –η κακός — κακιά και κακή, φτωχός — φτωχιά και φτωχή, ξανθός — ξανθιά και ξανθή.

cunoscător, femini, rău, critic, delicat, înfometatе, sărac, Zakinthos, proaspăt.

Ortografie. Femininul adjectivelor care se termină în -ός -ιά -ό se scrie în –ι la plural (η γλυκιά) οι γλυκές — των γλυ-

κών, οι φτωχές, οι ευγενικές κτλ.

dulci, sărac, curtuazie.

Adjectivele care la masculin se termină în -ύς, -ής

Adjectivele în -ύς -ιά -ύ, -ής -ιά -ί

βαθύς βαθιά βαθύ σταχτής σταχτιά σταχτί

adânc, zgură

Singular

ο	βαθύς	η	βαθιά	το	βαθύ
		της	βαθιάς		
το	βαθύ	τη	βαθιά	το	βαθύ
	βαθύ		βαθιά		βαθύ

Plural

οι	βαθιοί	οι	βαθιές	τα	βαθιά
των	βαθιών	των	βαθιών	των	βαθιών
τους	βαθιούς	τις	βαθιές	τα	βαθιά
	βαθιοί		βαθιές		βαθιά

ο	σταχτής	η	σταχτιά	το	σταχτί
(του	σταχτιού)*	της	σταχτιάς	(του	σταχτιού)
το	σταχτή	τη	σταχτιά	το	σταχτί
	σταχτή		σταχτιά		σταχτί

οι	σταχτιοί	οι	σταχτιές	τα	σταχτιά
των	σταχτιών	των	σταχτιών	των	σταχτιών
τους	σταχτιούς	τις	σταχτιές	τα	σταχτιά
	σταχτιοί		σταχτιές		σταχτιά

De la **βαθύς** avem următoarele adjective **αδρύς, αψύς, βαρύς, δασύς, ελαφρύς, μακρύς, παχύς, πλατύς, τραχύς, φαρδύς.**

picant, greu, pletos, categorie uşoară, gros, plat, neregulat, lăţime..

de la **σταχτής** avem adjective numite de aceiaşi culoare: *βυσσινής, θαλασσής, κανελής, καφετής, μαβής, μενεξεδής, ουρανής, χρυσαφής* κ.ά.

bazin, mare, scroţişoară, maro, purpuriu, violet, cer.

Sunt rare cazurile la singular are masculinului şi ale neutrului

(του βαθύ και του βαθιού).

Τα αδρύς, (ε)λαφρύς

- - au şi genul

αδρός — αδρό, ελαφρός — ελαφρό.

Ortografie

υ ca şi sufix al neutrului şi al masculinului η se găsesc numai la nominativ, acuzativ şi vocativ restul se scriu

βαθύς, βαθύ — βαθιού, βαθιά, βαθιών· σταχτής, σταχτή

σταχτιού, σταχτιοί, σταχτιών.

-ης -ης -α -ικο

Adjectivele adjective

ο ζηλιάρης η ζηλιάρα το ζηλιάρικο

gel

os

Adjectivele care se termină în -ης -α -ικο sunt paraxitonale

Singular

ο	ζηλιάρης	η	ζηλιάρα	το	ζηλιάρικο
του	ζηλιάρη	της	ζηλιάρας	του	ζηλιάρικου
το	ζηλιάρη	τη	ζηλιάρα	το	ζηλιάρικο
	ζηλιάρη		ζηλιάρα		ζηλιάρικο

Plural

οι	ζηλιάρηδες	οι	ζηλιάρες	τα	ζηλιάρικα
των	ζηλιάρηδων		—	των	ζηλιάρικων
τους	ζηλιάρηδες	τις	ζηλιάρες	τα	ζηλιάρικα
	ζηλιάρηδες		ζηλιάρες		ζηλιάρικα

cuvinte asemănătoare de legătură:

α) ακαμάτης, κατσούφης. derivaţi cu **-άρης, -ιάρης:**

πεισματάρης, αρρωστιάρης, γκρινιάρης, ζημιάρης, κιτρινιάρης, μεροκαματιάρης, φοβητσιάρης.

încăpăţânat, bolnav, nemulţumit, răutăcios, groaznic adjective din doi compuşi

λαιμός, μαλλί, μάτι, μύτη,

πόδι, φρύδι, χείλι, χέρι:

μακρολαίμης, σγουρομάλλης, ανοιχτομάτης, ψηλομύτης, στραβοπόδης, καμαροφρύδης, απλοχέρης.

gât, păr, nas, sprânceană, buză, mână, păr ondulat, ascute-ţi ochii, îngâmfat, crăcănat, binevoitor.

La fel este şi cu genul pluralului care este feminin. Diminutivele în **-ούλης** sunt neutre **-ούλι: μικρούλης — μικρούλι, φτωχούλης — φτωχούλι.**

micuţ, cerşetor

Ele primesc la feminin sufixul **-ούσα** şi **-ού:**

ξανθομάλλης — ξανθομάλλα, ξανθομαλλούσα **και** ***ξανθομαλλού,***
μαυρομάτης — μαυρομάτα, μαυροματούσα **και** ***μαυροματού.***

blondă, negru

Unele nesilabice se termină în **-άς -ού -άδικο:**

υπναράς — υπναρού — υπναράδικο. somn orosos. Mai este şi **λογάς, φαγάς** conversaţie, mâncător.

Toate masculinele sunt denumite după ψωμάς, brutar şi la fel femininele

αλεπού. vulpe

170. **Συγκεντρωτικός πίνακας επιθέτων**

Καταλήξεις		Παραδείγματα					
Ενικός	Πληθυντικός	Ενικός			Πληθυντικός		
-ος -η -ο	-οι -ες -α	*καλός*	*καλή*	*καλό*	*καλοί*	*καλές*	*καλά*
		όμορφος	*όμορφη*	*όμορφο*	*όμορφοι*	*όμορφες*	*όμορφα*
-ος -α -ο	-οι -ες -α	*ωραίος*	*ωραία*	*ωραίο*	*ωραίοι*	*ωραίες*	*ωραία*
		πλούσιος	*πλούσια*	*πλούσιο*	*πλούσιοι*	*πλούσιες*	*πλούσια*
-ός -ιά -ό	-οι -ες -α	*γλυκός*	*γλυκιά*	*γλυκό*	*γλυκοί*	*γλυκές*	*γλυκά*
-ύς -ιά -ύ	-ιοί -ιές -ιά	*βαθύς*	*βαθιά*	*βαθύ*	*βαθιοί*	*βαθιές*	*βαθιά*
-ής -ιά -ί	-ιοί -ιές -ιά	*σταχτής*	*σταχτιά*	*σταχτί*	*σταχτιοί*	*σταχτιές*	*σταχτιά*
-ης -α -ικο	-ηδες -ες -ικα	*ζηλιάρης*	*ζηλιάρα*	*ζηλιάρικο*	*ζηλιάρηδες*	*ζηλιάρες*	*ζηλιάρικα*

Adjective neregulate

Adjectivele ο πολύς, η πολλή, το πολύ, mult, oraş, care este mai mult un fel de urmare.

Singular

ο	πολύς	η	πολλή	το	πολύ
	—	της	πολλής		—
τον	πολύ	την	πολλή	το	πολύ
	—		—		—

Plural

οι	πολλοί	οι	πολλές	τα	πολλά
των	πολλών	των	πολλών	των	πολλών
τους	πολλούς	τις	πολλές	τα	πολλά
	(πολλοί)		(πολλές)		(πολλά)

Ortografie

Adjectivul πολύς mulţi se scrie cu un λ, şi υ, la nominativ şi acuzativ masculin şi neutru se scrie cu doi le λ, când adjectivele se termină în -ος -η -ο.

Unele adjective se termină în -ης, -ης, -ες.

ο συνεχής η συνεχής το συνεχές continuu

Singular

ο	συνεχής	η	συνεχής	το	συνεχές
(του	συνεχούς)	(της	συνεχούς)	(του	συνεχούς)
το	συνεχή	τη	συνεχή	το	συνεχές
	συνεχή(ς)		συνεχής		συνεχές

plural

οι	συνεχείς	οι	συνεχείς	τα	συνεχή
των	συνεχών	των	συνεχών	των	συνεχών
τους	συνεχείς	τις	συνεχείς	τα	συνεχή
	συνεχείς		συνεχείς		συνεχή

la fel mai sunt **επιεικής, ακριβής, διεθνής, ελώδης κτλ.**

iertător, precis, internaţional, mlăştinos.

Aceste gen de adjective au aproape acelaşi gen ca şi masculinul şi femininul. Cuvintele accentuate care sunt la plural se termină de cele mai multe ori cea mai veche silabă: **ο ελώδης — των ελωδών.** mlăştinos, mlăştinoasă.

Adjectivele **συγγενής** rude, şi **ευγενής,** blând, se folosesc ca şi substantive masculine, când au un anumit gen **του συγγενή, του ευγενή.**

CAPITOLUL 8

CITATELE

DIGRESIUNI ALE ADJECTIVELOR

Ο Γιώργος είναι εργατικός.

Ο Γιώργος είναι εργατικότερος (ή πιο εργατικός) από το Δημήτρη.

Ο Γιώργος είναι ο εργατικότερος (ή ο πιο εργατικός) από τους συμμαθητές του.

Ο Γιώργος είναι εργατικότατος (ή πολύ εργατικός).

George este harnic.
George este harnic ca şi Dimitri.
George este harnic ca şi colegii de clasă.
Modelul persoanei de mai sus nu este de acelaşi grad şi greutate. Adjectivul arată un accept mai profund de tonalitatea schematizată:

εργατικός, εργατικότερος (πιο εργατικός), εργατικότατος (πολύ εργατικός).

Acest gen se numeşte profunzimea adjectivului. Sunt trei adâncimi ale epitetelor: hotărât, sintetic şi superlativ.

Ο Όλυμπος είναι ψηλός.

Olimpul este înalt. Adjectivul înalt adăugat Olimpului este mai mult decât orice o proprietate. Când adjectivul arată numai calitatea unui substantiv el se numeşte unul pozitiv.

Ο Όλυμπος είναι ψηλότερος από τον Κίσαβο.

Olimpul este mai înalt decât Kisabo. Aici avem doi munci Olimpul şi Krisabo în care ştim că Olimpul este prezentat ca fiind un lucru mai mare decât Kisabo şi acest lucru se face prin adjective. Atunci când adjectivul se găseşte cu un substantiv şi arată o calitate a acestuia, cum ar fii o adâncime mai mare se numeşte adâncime comparativă.

Ο Όλυμπος είναι το ψηλότερο (ή το πιο ψηλό) από τα βουνά της Ελλάδας.

Olimpul este cel mai mare dintre munţii Eladei.

Ο Όλυμπος είναι πολύ ψηλός (ή υψηλότατος).

Olimpul este foarte înalt (cel mai înalt).
În prima frază am făcut o comparaţie a Olimpului cu toţi munţii Eladei. Şi am descoperit că calitatea arătată de adjectiv este o adâncime mai mare. Atunci când adjectivul arată o calitate a substantivului, este mai mult decât orice un superlativ de comparaţie. A doua frază nu este comparativă, şi se citeşte numai că Olimpul este cel mai înalt munte, după

cum arată adjectivul. Atunci când adjectivul arată o calitate mai mare a substativului, uneori o face probabil şi alteori o face sigur. Superlativul şi comparativul se numesc mai mult un fel de citaţie a adjectivului.

Formarea citatelor
Formarea comparaţilor
Comparaţia de adâncime a epitetelor se formează perifrastic fiind pozitivă sau cantitativă cu verul πιο:

πιο καλός, πιο γενναίος, πιο βαθύς, πιο πεισματάρης.

mai bine, mai curajos, mai adânc, mai încăpăţânat. Mai multe adjective se schematizată comparativ cu sufixele pozitive: -τερος, -τερη, -τερο. acestea sunt comparative monolectice: -ότερος cu adjectivul os:

μικρός — μικρότερος, στερεός — στερεότερος

-ύτερος, mic, stereo, cu adjectivul -ύς:

βαρύς — βαρύτερος, μακρύς — μακρύτερος, φαρδύς — φαρδύτερος

greu, lung, lăţime
şi cu epitetele în os

-ος τα καλός, μεγάλος, πρώτος:

καλύτερος, μεγαλύτερος, πρωτύτερος. frumos mare prim -έστερος, cu adjectivele în

-ης, -ης, -ες: επιεικής — επιεικέστερος, επιμελής —

επιμελέστερος.

iertător. Unele epitete exprimă o comparaţie dublă, şi se termină în -ότερος şi -ύτερος:

ελαφρότερος και ελαφρύτερος
κοντότερος και κοντύτερος
χοντρότερος και χοντρύτερος.

Formarea superlativelor
brichetă, scurt, grosiere Superlativele relevante se formează după perifrasticele monolitice
Formarea superlativelor
Superlativele de comparaţie se formează perifrastic şi monolectice comparative care se formează cu articol:

ο πιο καλός ή ο καλύτερος
η πιο καλή ή η καλύτερη
το πιο καλό ή το καλύτερο.

superlativele absolute se formează pozitiv cu sufixele -τατος (-ότατος, -ύτατος). adjectivele care se termină în os ajung la superlativ să se termine în -ότατος şi adjectivele în υς se termină în -ύτατος:

μικρός — μικρότατος, στερεός — στερεότατος
βαρύς — βαρύτατος και γλυκός - γλυκύτατος.

mic, stereo, adânc, dulce.

Superlativul absolut se poate forma şi cu expresia πολύ şi pozitivul:

πλατύς — πολύ πλατύς,

πλούσιος — πολύ πλούσιος ή πολύ πολύ πλούσιος κτλ.

plat, foarte plat, bogat, foarte bogat.

Adjectivele în -ης, -ης, -ες cu superlativele în -έστατος: επιεικής -- επιεικέστατος, επιμελής — επιμελέστατος.

Modelele de formare ale nepozitivelor

ψηλός	πιο ψηλός	ψηλότερος	ο ψηλότερος ο πιο ψηλός	ψηλότατος πολύ ψηλός πολύ πολύ ψηλός

Anomaliile citatelor

Unele adjective se formează monoliptic ca şi citate şi au o rădăcină diferită şi la fel de bine şi o temă de început diferită care este diferită faţă de toate celelalte adjective. Acest gen de citate se numesc anomalice. Ele sunt

απλός	απλούστερος	απλούστατος
γέρος	γεροντότερος	—
κακός	χειρότερος	—
καλός	καλύτερος	άριστος.
λίγος	λιγότερος	ελάχιστος
μεγάλος	μεγαλύτερος	μέγιστος
μικρός	μικρότερος	ελάχιστος
πολύς	περισσότερος (σπαν. πιότερος)	—

naivitate, bătrân, rău, bun, puţin, mare, mic, mult.

Citatele eliptice

Citatele se formează monolectic dar şi perifrastic a mai multor epitete după cum sunt cele care urmează:

ασημένιος, μάλλινος, ξύλινος, σιδερένιος, χρυσός

Argint, timbrat, fier, aur, Originea de familie

σμυρναίικος, φράγκικος, προγονικός

De smirnă, limba francă, ancestral
Locul şi timpul

ουράνιος, γήινος, θαλασσινός — τωρινός, χτεσινός, κυριακάτικος

Cer, pământesc, maritim, curent, ieri, duminical. Situaţie după cum urmează

μισός, αθάνατος, πρωτότοκος

Ură, prim născut.
Citate de acţiune.
Citatele se formează din mai multe acţiuni pasive care au semnificaţia de a putea. Aceste citate sunt de cele mai multe ori perifrastice:

χαρούμενος	πιο χαρούμενος	ο πιο χαρούμενος	πολύ χαρούμενος
προκομμένος	πιο προκομμένος	ο πιο προκομμένος	πολύ προκομμένος
ευτυχισμένος	πιο ευτυχισμένος	ο πιο ευτυχισμένος	πολύ ευτυχισμένος

bucuros, greu de lucru, fericit
Citate adverbelor

La neutru plural adjectivele în os şi is primesc pe **-α, -ιά:**

ακριβός—ακριβά	αθώος—αθώα	άσχημος—άσχημα
καλός—καλά	γενναίος—γενναία	ευχάριστος—ευχάριστα
κακός—κακά	ωραίος—ωραία	όμορφος—όμορφα
βαθύς—βαθιά	βαρύς—βαριά	πλατύς—πλατιά.

scumpe, bun, urât, adânc, nevinovat, născut, frumos, greu, urât, mulţumesc, frumos, plat.

Aceste adjective sunt formate ca şi citate la fel ca şi adverbele monoliptice care primesc terminaţia -τερα -τατα perifrastică:

ωραία	ωραιότερα, πιο ωραία	ωραιότατα, πολύ ωραία
βαθιά	βαθύτερα, πιο βαθιά	βαθύτατα, πολύ βαθιά
καλά	καλύτερα, πιο καλά	άριστα, πολύ καλά

De la adjectivele πολύς şi λίγος mult şi puţin când au o citaţie în jurul lor:

πολύ	περισσότερο (πιότερο)	πάρα πολύ
λίγο	λιγότερο	πολύ λίγο (ελάχιστα).

Adverbele νωρίς, (ε)μπρός, ύστερα de vreme, faţă, după, se formează comparativ νωρίτερα, μπροστύτερα, υστερότερα. adverbe comparative αρχύτερα nu sunt nici pozitiv şi nici superlativ. Adverbul πρώτα unit în πρωτύτερα în prealabil, şi γρήγορα repede, care se uneşte şi formează το γρηγορότερο. mai repede. Aşa se formează mai multe citate perifrastice şi mai multe adverbe de loc:

κάτω — πιο κάτω — πολύ κάτω

πίσω — πιο πίσω — πολύ πίσω

έξω — πιο έξω — πολύ έξω κτλ.

de mai

jos, înapoi, în afară. Adverbele sunt în ως, în timp ce adjectivele sunt în -ης, -ης, -ες

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΚΑΣ

Παραδείγματα σχηματισμού παραθετικών

	Θετικό	Συγκριτικό		Υπερθετικό			
				σχετικό		απόλυτο	
		περιφραστικό	μονολεκτικό	περιφραστικό	μονολεκτικό	περιφραστικό	μονολεκτικό
επίθετα	ψηλός	πιο ψηλός	ψηλότερος	ο πιο ψηλός	ο ψηλότερος	πολύ ψηλός πολύ πολύ ψηλός	ψηλότατος
	σοφός	πιο σοφός	σοφότερος	ο πιο σοφός	ο σοφότερος	πολύ σοφός πολύ πολύ σοφός	σοφότατος
	ωραίος	πιο ωραίος	ωραιότερος	ο πιο ωραίος	ο ωραιότερος	πολύ ωραίος πολύ πολύ ωραίος	ωραιότατος
	πλούσιος	πιο πλούσιος	πλουσιότερος	ο πιο πλούσιος	ο πλουσιότερος	πολύ πλούσιος πολύ πολύ πλούσιος	πλουσιότατος
	βαθύς	πιο βαθύς	βαθύτερος	ο πιο βαθύς	ο βαθύτερος	πολύ βαθύς πολύ πολύ βαθύς	βαθύτατος
	επιεικής	πιο επιεικής	επιεικέστερος	ο πιο επιεικής	ο επιεικέστερος	πολύ πολύ επιεικής	επιεικέστατος
μετοχές	ευτυχισμένος	πιο ευτυχισμένος	—	ο πιο ευτυχισμένος	—	πολύ ευτυχισμένος πολύ πολύ ευτυχισμένος	—
επιρρήματα	ψηλά	πιο ψηλά	ψηλότερα			πολύ ψηλά πολύ πολύ ψηλά	ψηλότατα
	επιεικώς	πιο επιεικώς	επιεικέστερα			πολύ επιεικώς πολύ πολύ επιεικώς	επιεικέστατα

care sunt citate

-έστερα - έστατα: επιεικώς — επιεικέστερα — επιεικέστατα.

se termină în Ele formeaz

επιεικώς — πιο επιεικώς — πολύ πολύ επιεικώς.

şi parafrazează Ortografie. Citatele au de cele mai m

-τερος, -τατος· -τερα, -τατα :

1. **ο** *(-ότερος, -ότατος· -ότερα, -ότατα):*

σοφός	*σοφότερος*	*σοφότατος*
σοφά	*σοφότερα*	*σοφότατα*
ωραίος	*ωραιότερος*	*ωραιότατος*
ωραία	*ωραιότερα*	*ωραιότατα*

e ori sufixele

2. **ω** *(-ώτερος, -ώτατος· -ώτερα, -ώτατα),*

Când sunt derivate din adverbele topice în ω

(άνω) ανώτερος	*ανώτατος*
(κάτω) κατώτερος	*κατώτατος*

senior, de sus, inferior, minim.

3. **υ** *(-ύτερος, -ύτατος· -ύτερα, -ύτατα):*

βαθύς	*βαθύτερος*	*βαθύτατος*
βαθιά	*βαθύτερα*	*βαθύτατα.*

adânc adâncă.

Excludem pe **νωρίτερα,** (mai de vreme) care se scrie în ι.

CAPITOLUL 9
NUMERELE

τέσσερα αγόρια — μια μαργαρίτα
πρώτος μήνας — δεύτερο βραβείο
διπλός κόπος — τριπλή κλωστή
παρέλαση σε τετράδες — καμιά δωδεκαριά
κερδίζει διπλάσια χρήματα από μένα.

patru băeţi, o margaretă
Prima lună-al doilea premiutrudă dublă-sloturi triple, parade din paiţă-duzină, câştigânde de două ori bani de la mine.
Cuvintele de mai sus care arată unele cantităţi artimetice şi exprimă unele concepte numerice ale relaţiei se numesc numerale.

Numeralele sunt adjective (τέσσερα, πρώτος κτλ.) sau substantive (τετράδες, δωδεκαριά).

Adjectivele de număr
Adjectivele de număr de impart în perfecte, regulate, multiplicatori, şi analogici.
Numerele perefcte
Numerele perfecte sunt numai la pluralul persoanei, fiinţei sau lucrului: τρία παιδιά, πέντε άλογα, δέκα βιβλία.

ttrei copii, cinci cai, zece cărţi
Numerele perfecte doi şi cinci şi un milion sunt doar de un singur gen şi declinare. Numerele unu, trei şi patru au trei genuri şi în primesc pe unu numai la singular trei şi patru numai la plural.

unul

ένας	μία, μια	ένα
ενός	μιας	ενός
ένα(ν)	μία, μια	ένα

trei patru

τρεις	τέσσερις
τριών	τεσσάρων
τρεις	τέσσερις

feminine masculin neutru

τρία	τέσσερα
τριών	τεσσάρων
τρία	τέσσερα

numerele după o sută şi mai mult au trei genuri şi sunt numai la plural după cum este πλούσιος: bogat.

διακόσιοι — διακόσιες — διακόσια, χίλιοι — χίλιες — χίλια.

sută, mii. La fel sunt δεκατρείς, δεκατέσσερις, είκοσι ένας treisprezece, paisprezece, douăzeci.

Ortografie
Numrele între 13 şi 19 se sriu ca un singur nume: δεκατρία, δεκαέξι. De la 21 se scriu în numere diferite: είκοσι πέντε, ενενήντα οχτώ. Se scrie cu doi de ν, εννέα — εννιά, το εννιακόσια şi factorii: εννιακόσια, ένατος, ενενήντα.

Μισός — μισή — μισό ură
De la singularul cuvântului ură se formează adjectivul μισός - μισή - μισό. sinteza tuturor numerelor (când sunt regulate) cu μισός - μισή - μισό. este de trei genuri la genul -ήμισι care urmează după o consoană, şi -μισι după o vocală: τεσσερισήμισι μέρες, δυόμισι πεπόνια. patru şi jumătate, doi pepeni şi jumătate. Masculinele unu şi μισιος se citesc ca şi ενάμισης: πέρασε ενάμι- σης χρόνος.

Ortografie
Formarea celei de a doua sintetice μισός se scrie pe prima silabă în η, şi prima formată este masculinul ένας şi femininul μία, şi restul se formează după acest fel:

ενάμισης μήνας, ενάμιση τόνο, μιάμιση ώρα, μιάμισης μέρας, αλλά ενάμισι πεπόνι, εξίμισι τόνους, τρεισήμισ' ώρες.

jumătate, lună, o lună, ton, o singură lună, oră, zii, doar un pepene, şase jumate tonalităţi, trei ore.

Numele tactice

De obicei arată teza care este primită de acelaşi nume:

Ο Ιούνιος είναι ο έκτος μήνας.

Ο Δημήτρης είναι ο δέκατος στον κατάλογο.

Πήρε το πρώτο βραβείο.

Iunie este luna a şasea. Dimitris este al zecelea la catalog. A luat prima promovare.

Numerele tactice se termină în τος, cum ar fii δεύτερος, έβδομος και όγδοος, şi urmează doar adjectivele cu -ος, -η, -ο. aceste numerale regulate sunt tactice prin ceea ce arată şi semnifică.

1	α΄	ένας, μία-μια, ένα	πρώτος
2	β΄	δύο, δυο	δεύτερος
3	γ΄	τρεις, τρία	τρίτος
4	δ΄	τέσσερις, τέσσερα	τέταρτος
5	ε΄	πέντε	πέμπτος
6	ς΄	έξι	έκτος
7	ζ΄	εφτά (επτά)	έβδομος
8	η΄	οχτώ (οκτώ)	όγδοος
9	θ΄	εννέα, εννιά	ένατος
10	ι΄	δέκα	δέκατος
11	ια΄	έντεκα	ενδέκατος (εντέκατος)
12	ιβ΄	δώδεκα	δωδέκατος
13	ιγ΄	δεκατρία	δέκατος τρίτος
14	ιδ΄	δεκατέσσερα	δέκατος τέταρτος
15	ιε΄	δεκαπέντε	δέκατος πέμπτος

16	ιϚ′	δεκαέξι (δεκάξι)	δέκατος έκτος
20	κ′	είκοσι	εικοστός
21	κα′	είκοσι ένας, είκοσι μία, είκοσι ένα	εικοστός πρώτος
22	κβ′	είκοσι δύο	εικοστός δεύτερος
30	λ′	τριάντα	τριακοστός
40	μ′	σαράντα	τεσσαρακοστός
50	ν′	πενήντα	πεντηκοστός
60	ξ′	εξήντα	εξηκοστός
70	ο′	εβδομήντα	εβδομηκοστός
80	π′	ογδόντα	ογδοηκοστός
90	Ϟ′	ενενήντα	ενενηκοστός
100	ρ′	εκατό	εκατοστός
101	ρα′	εκατόν ένας, εκατό μία, εκατόν ένα	εκατοστός πρώτος
102	ρβ′	εκατό δύο	εκατοστός δεύτερος
200	σ′	διακόσιοι, -ες, -α	διακοσιοστός
300	τ′	τριακόσιοι, -ες, -α	τριακοσιοστός
400	υ′	τετρακόσιοι, -ες, -α	τετρακοσιοστός
500	φ′	πεντακόσιοι, -ες, -α	πεντακοσιοστός
600	,	εξακόσιοι, -ες, -α	εξακοσιοστός
700	ψ′	εφτακόσιοι, -ες, -α	εφτακοσιοστός
800	ω′	οχτακόσιοι, -ες, -α	οχτακοσιοστός
900	ϡ′	εννιακόσιοι, -ες, -α	εννιακοσιοστός
1.000	͵α	χίλιοι, χίλιες, χίλια	χιλιοστός
2.000	͵β	δύο χιλιάδες	δισχιλιοστός
10.000	͵ι	δέκα χιλιάδες	δεκακισχιλιοστός
100.000	͵ρ	εκατό χιλιάδες	εκατοντακισχιλιοστός
1.000.000		ένα εκατομμύριο	εκατομμυριοστός
1.000.000.000		ένα δισεκατομμύριο	δισεκατομμυριοστός

Numeralele multiplicatoare

În general arată o multimplicare (dublare, triplare) şi se termină în **-πλός, -πλή, -πλό:**

διπλό παράθυρο, τριπλή κλωστή.

geamuri duble, fitele triple. Numeralele multimplicatoare sunt *απλός (και μονός), διπλός, τριπλός, τετραπλός, πενταπλός, εξαπλός, δεκαπλός, εικοσαπλός, εκατονταπλός (πολλαπλός).*

În elineşte în gereal este se formează cu cuvântul *διπλός: τρίδιπλος,* δηλ. *τριπλός, τετράδιπλος (τετραπλός), εφτάδιπλος* κτλ.

Numeralele analoage

Numeralele analoage arată de cele mai multe ori mărimea şi se termină în

-πλάσιος, -πλάσια, -πλάσιο:

Αυτός κερδίζει διπλάσια χρήματα από κείνον.

El a avut de câştigat dublu faţă de câine.

Numeralele analoage sunt *διπλάσιος, τριπλάσιος, τετραπλάσιος, πενταπλάσιος, δεκαπλάσιος, εικοσαπλάσιος, εκατονταπλάσιος, χιλιαπλάσιος, πολλαπλάσιος.*

διπλάσιος, τριπλάσιος se citesc

δύο, τρεις φορές με- γαλύτερος.

Substantivele de număr

Numeralele de sumar

Numeralele de sumar sunt substantive absente. Ele se formează perfect primind unele sufixe.

-(α)ριά: *δεκαριά, δωδεκαριά, δεκαπενταριά, εικοσαριά, ενενηνταριά, τρακοσαριά* κτλ.

ele arată aproximativul: *δεκαριά* = δέκα δωδεκαρια duzină.

Sumarele în *-αριά* de obicei vin toate după expresia *καμιά: θα ήταν καμιά εικοσαριά άνθρωποι.*

au fost mai mulţi de douăzeci de oameni. **-άδα.**

Arată numărul de unităţi cele care sunt totale: *δυάδα, τριάδα, τετράδα, εξάδα, δεκάδα, εικοσάδα, εκατοντάδα* κτλ.

diadă, triadă, tetradă exadă, dekadă etc. *χιλιάδα* o mie se foloseşte la plural după un numeral regulat. Numeralul regulat *ένας* poate devenii substantivul *μονάδα.*

concentratea masei numeralelor

	-(τ)ος -(τ)η -(τ)ο	**-πλός -πλή -πλό**	**-πλάσιος -πλάσια -πλάσιο**	**-αριά**	**-άδα**
ένας	*πρώτος*	*απλός*	—	—	—
δύο	*δεύτερος*	*διπλός*	*διπλάσιος*	—	—
τρία	*τρίτος*	*τριπλός*	*τριπλάσιος*	—	—
κτλ.	κτλ.	κτλ.	κτλ.	—	—
δέκα	*δέκατος*	*δεκαπλός*	*δεκαπλάσιος*	*δεκαριά*	*δεκάδα*
κτλ.	κτλ.	κτλ.	κτλ.	κτλ.	κτλ.

CAPITOLUL ZECE

PRONUMELE

Τι κάνει ο Γιώργος; Δεν τον είδα Ce faci George, ce ai văzut?

Ποιος ήταν εκείνος; Cine a fost ea?

Το παιδί αυτό είναι ζωηρό. Τέτοιο Copilul tău

ήταν από μικρό.

este plin de viaţă. A venit de la cei mici.

Cuvintele care tratează teza numelui substantivului ca adjectiv se numesc pronume. Pronumele sunt de opt genuri: personale, posesive, reflexive, finale, deictice, referenţiale, interogative, neclaritate.

Pronumele personale

Pronumele persoane arată persoana a treia a cuvântului. Mai bine spus, cine ce se vorbeşte, (prima persoană εγω), cel care vorbeşte (persoana a doua εσυ) şi cel despre care se vorbeşte el αυτος.

εγώ *μιλώ* **εσύ** *γράφεις* **αυτός** *διαβάζει*

eu învăţ, tu scrii, el citeşte

		τύποι		τύποι	
		δυνατοί	αδύνατοι	δυνατοί	αδύνατοι
Ενικός	Ονομ.	εγώ	—	εσύ	—
	Γεν.	εμένα	μου	εσένα	σου
	Αιτ.	εμένα	με	εσένα	σε
	Κλητ.	—	—	εσύ	—
Πληθυντικός	Ονομ.	εμείς	—	εσείς	—
	Γεν.	εμάς	μας	εσάς	σας
	Αιτ.	εμάς	μας	εσάς	σας
	Κλητ.	—	—	εσείς	—

		δυνατοί τύποι			αδύνατοι τύποι		
Ενικός	Ονομ.	αυτός	αυτή	αυτό	τος	τη	το
	Γεν.	αυτού	αυτής	αυτού	του	της	του
	Αιτ.	αυτόν	αυτή(ν)	αυτό	τον	τη(ν)	το
Πληθυντικός	Ονομ.	αυτοί	αυτές	αυτά	τοι	τες	τα
	Γεν.	αυτών	αυτών	αυτών	τους	τους	τους
	Αιτ.	αυτούς	αυτές	αυτά	τους	τις (τες)	τα

Tipurile care denumesc puterea şi se găsesc sau schematizează cu un singur cuvânt se găsesc şi de disting după restul:

Ποιον φώναξαν; — Εμένα. Εσένα θέλω. Να φύγουν αυτοί, όχι εσείς.
cine strigă. Vomitiv. Vrei aceasta. Lasăţi vehiculele. Genurile lipsite de putere sunt frecvente. Ele exprimă mai mult separaţia şi împărţirea:
Με φώναξε. Σε θέλω. Μου το πήρε, σου το έδωσε, φέρε το.

Să strige. Vreau să. Mi-am luat, tu ai dat, aduce.
Prima şi a doua persoană au un anumit gen la a treia şi sunt mai mult decât orice anomalice. Anomalia celei de a treia persoane este mai mult decât orice separativă, şi urmează numai după epitetul καλος. Vocativul vine numai după a doua persoană:
εσύ, εσείς:

εσύ, έλα πιο κοντά· προχωρείτε, εσείς.

el încă mai continuă.
Τις se foloseşte de cele mai multe ori după verb şi de mai multe ori τες.
Αν τις δεις, χαιρέτα τες.

Dacă vedeţi, să să bucuraţi.
Pronumele personale preventive şi cele de mişcare

Schemă

Α΄ ΠΡΟΣΩΠΟ — Β΄ ΠΡΟΣΩΠΟ

		Α΄ πρόσωπο: τύποι δυνατοί	Α΄ πρόσωπο: τύποι αδύνατοι	Β΄ πρόσωπο: τύποι δυνατοί	Β΄ πρόσωπο: τύποι αδύνατοι
Ενικός	Ονομ.	*εγώ*	—	*εσύ*	—
	Γεν.	*εμένα*	*μου*	*εσένα*	*σου*
	Αιτ.	*εμένα*	*με*	*εσένα*	*σε*
	Κλητ.	—	—	*εσύ*	—
Πληθυντικός	Ονομ.	*εμείς*	—	*εσείς*	—
	Γεν.	*εμάς*	*μας*	*εσάς*	*σας*
	Αιτ.	*εμάς*	*μας*	*εσάς*	*σας*
	Κλητ.	—	—	*εσείς*	—

Γ΄ ΠΡΟΣΩΠΟ

		δυνατοί τύποι			αδύνατοι τύποι		
Ενικός	Ονομ.	*αυτός*	*αυτή*	*αυτό*	*τος*	*τη*	*το*
	Γεν.	*αυτού*	*αυτής*	*αυτού*	*του*	*της*	*του*
	Αιτ.	*αυτόν*	*αυτή(ν)*	*αυτό*	*τον*	*τη(ν)*	*το*
Πληθυντικός	Ονομ.	*αυτοί*	*αυτές*	*αυτά*	*τοι*	*τες*	*τα*
	Γεν.	*αυτών*	*αυτών*	*αυτών*	*τους*	*τους*	*τους*
	Αιτ.	*αυτούς*	*αυτές*	*αυτά*	*τους*	*τις (τες)*	*τα*

Tipurile care se numesc puternice sintetizează şi se găsesc numai la cuvântul care vrea să tonalizeze şi să arate o diferenţă:

Ποιον φώναξαν; — Εμένα. Εσένα θέλω. Να φύγουν αυτοί, όχι εσείς.

Cine strigă. Eu. Vă doresc. Să plece ei nu voi.

Genul neputernic este schematizat sau semnalizat. Acest gen de schematizare se foloseşte mai mult ca să exprime voinţa şi se foloseşte singur după restul:

Με φώναξε. Σε θέλω. Μου το πήρε, σου το έδωσε, φέρε το.

Să strige. Aş vrea. Mi-am luat, tu ai dat. Tu ai adus.

Apel. Prima şi a doua persoană au numai un tip, la genul al treilea şi se numesc anomalice. Pronumele personal la persoana a treia are un tip care se remarcă ce este la al treilea gen şi este clinic ca şi adjectivul καλος. Apelul este denumit numai de persoana a doua:

εσύ, εσείς:

εσύ, έλα πιο κοντά· προχωρείτε, εσείς.

Vino mai aproape, continuă tu. τις intră cu verbul şi τες se foloseşte după acesta:

Τις βλέπω που περνούν εκεί κάτω, σταμάτησέ τες.

Αν τις δεις, χαιρέτα τες.

Îl văd trecând pe acolo, le-a oprit. Dacă vreţi le voi da bucurie.

Pronumele personal de fugă şi cel prevenitv

De mai multe ori pronumele se verifică prin antistihul de tip mai puternic al persoanei a treia al pronumelui personal:

όσο για το Γιάννη, δεν τον είδα καθόλου.

Referitor la Giani nu ştiu prea multe. Acest fel de pronume se numeşte de fugă. În acest caz pronumele personal la persoana a treia prezice numele care v-a fii enunţat mai jos:

να την η Ελένη

τον είδες με τα μάτια σου τον πατριάρχη;

Atunci când Elena; L-am văzut pe patriarh cu ochii mei.

Acest gen de pronume se citeşte pronume preventiv.

Ortografie

Acuzativul singular al masculinului αυτόν, τόν este de pază la final cu ν: Τον βλέπω. Αυτόν θέλω. Νά τον În văd. L-am dorii. Îl...

Acuzativul feminin αυτήν, την se termină în ν şi însoţeşte cuvântul după sintagma suntelui cu vocală: Την έχω δει. Αυτήν ήθελα.
Am văzut. Vreau acest lucru.
Pronumele posesiv

Το βιβλίο μου. Η ποδιά της. Τα παιχνίδια τους.
Cartea mea. Picioareme mele. Jocurile mele.

Pronumele μου, της, τους exprimă posesia şi aparteneţa şi se numesc posesive. Pronumele posesive sunt de un tip fără putere al pronumelor personale de un gen fără tonalitate: μου, σου, του, της, του, μας, σας, τους. ele au sensul când sunt simple când exprimă lucruri care ne aparţin:

Ο πατέρας μου και ο φίλος του.
Η κόρη του με τη φίλη της.
Το παιδί καταγίνεται με τα παιχνίδια του.

Tatăl şi prietenul meu.
Fica şi prietena ta. Ceva se întâmplă cu copii de la jocuri.
Acesta vrea să exprime tonalitatea care aparţine cuiva şi care este izolat de factori de mai bine şi care sunt însoţite de pronumele posesiv:
Prima persoană

La un fondator **δικός μου, δική μου, δικό μου.** partidul meu

La mai mulţi fondatori

δικός μας, δική μας, δικό μας.

A doua persoană

La un fondator **δικός σου, δική σου, δικό σου.**

La mai mulţi fondatori **δικός σας, δική σας, δικό σας.**

Persoana a treia la un fondator

δικός του (της), δική του (της), δικό του (της).

La mai multe personae

δικός τους, δική τους, δικό τους.

Ο δικός μου πατέρας. Των δικών μου φίλων.

Τα βιβλία είναι δικά του, όχι δικά σου. Αυτό είναι δικό μου.

Prtidul tatălui meu. Partidul fiului meu. Cartea este partidul tău şi nu partidul. Acesta este partidul meu.

Pronumele reflexive **Το δικός,-ή, -ό** se formează cu **καλός, -ή, -ό.**

Φροντίζω τον εαυτό μου. Ήρθε στον εαυτό του.
Αυτοί σκέπτονται μόνο τον εαυτό τους.

Eu vă hrănesc pe voi. El a venit la tine. Voi meditaţi numai la voi.

Pronumele care arată energia aceleiaşi personae pe care o acceptă se numesc pronume reflexive. Pronumele reflexive au numai un gen şi sunt la acuzativ şi exprimă numai binele:

Singular

του εαυτού μου

τον εαυτό μου

του εαυτού σου

τον εαυτό σου

του εαυτού του (της)

τον εαυτό του (της)

Plural

του εαυτού μας ή των εαυτών μας

τον εαυτό μας ή τους εαυτούς μας

του εαυτού σας ή των εαυτών σας

τον εαυτό σας ή τους εαυτούς σας

του εαυτού τους (των) ή τῶν εαυτών τους

τον εαυτό τους (των) ή τους εαυτούς τους (των).

Pronumele de final

Ἠρθε ο ίδιος ο πατέρας του Tatăl tău a venit la fel. (tatăl tău şi nici unul altul).

Μας επισκέφτηκαν την ίδια τη μέρα El ne-a vizitat îna ceiaşi zii (şi în nici o altă zii).

Κάνει τις δουλειές του μόνος του Facem aceiaşi muncă [şi nici o altă muncă].

Pronumele care arată finalitatea şi stare ace vine după ele se citesc pronume de finalitate. Aceste pronume sunt:

Adjectivele ο ίδιος, η ίδια, το ίδιο cu articol,

Adjectivul μόνος, μόνη, μόνο, fără articol dar la genitivul tipului lipsit de putere, al pronumelui personal fără ton μου, σου, του, μας, σας, τους:

μόνος, -η, -ο μου μόνοι, -ες, -α μας

μόνος, -η, -ο σου μόνοι, -ες, -α σας

μόνος, -η, -ο του, της, του μόνοι, -ες, -α τους

Acelaşi ιδιος se pune după epitetul πλούσιος, bogat, şi μόνος şi după adjectivul μαύρος negru.

Pronumele deictice

Sunt pronumele care arată sensul sau utilizarea. Αυτό το παιδί. Εκείνο τον καιρό. Copilul tău. La momentul potrivit.

Pronumele deictice sunt următoarele

1. αυτός, αυτή, αυτό.

Abordarea a ceea ce arată o persoană sau lucru care sunt aproape de noi şi care menţionează chiar îaninte de

Αυτός ο κύριος είναι γείτονάς μας.

Θα έρθει αυτές τις μέρες.

Αυτά είπε και σώπασε.

Acest domn este din cartierul meu. Veniţi în această zii. Aşa spune şi zice el.

2. (ε)τούτος, (ε)τούτη, (ε)τούτο.
3. Exprimă de mai multe ori originea (a lucrului şi a persoanei)

Τουτο είναι το βιβλίο μου.

Aceasta este cartea mea.

4. εκείνος, εκείνη, εκείνο. arată de cele mai multe ori persoana sau lucrul care este departe

Εκείνο εκεί το σπίτι είναι καλοχτισμένο

Εκείνο το χρόνο μέναμε στο χωριό.

Acea locuinţă este bine construită. În acea vreme am trăit la sat.

5. τέτοιος, τέτοια, τέτοιο. arată de cele mai multe ori calitatea

Δεν είναι τέτοιος που νομίζεις.

Nu se numeşte aşa.

6. τόσος, τόση, τόσο. arată de cele mai multe ori cantitatea substantivului

Πέρασαν τόσα χρόνια από τότε. aAu trecut mai mulţi ani de când.

Pronumele au de cele mai multe ori αυτός, (ε)τούτος, εκείνος, τόσος calitatea de a exprima binele şi μαύρος, negru, exprimă de cele mai multe ori τέτοιος vine pe lângă

Pronumele de referinţă

Aceste pronume sunt cele care exprimă de-a lungul propoziţiei referinţa, atribuţile ale aceluiaşi cuvânt.pronumele de referinţă sunt: de obicei este πoυ.

Ο άνθρωπος που είδα.

Οι μέρες που πέρασαν.

Οι φωνές των παιδιών που παίζουν. O Omul pe care l-am văzut. Zilele de trecere. Vocile care au fost ale copiilor.

ο οποίος, η οποία, το οποίο

7. nu de mai multe ori. Sunt de trei genuri şi se declinează numai cu ωραίος. Ele se folosesc de πoυ când sunt evitate, şi sunt în jurul lui πλούσιος: c

Όποιος θέλει ας δοκιμάσει. *Έλα ό,τι ώρα μπορείς.*

Βάλε όποια ρούχα θέλεις. *Έφαγαν ό,τι φαγητά βρέθηκαν.*

Γράφε ό,τι ξέρεις.

Cine vrea să încerce. Valea care are haine la fel. Scrie au mâncat. Au mâncat ce au găsit.

8. **όσος, όση, όσο.** Vine după articolul şi epitetul negru *μαύρος:* *Ήρθαν όσοι μπόρεσαν.* cei Care au putut au venit.

Οποιεσδήποτε δυσκολίες. *Οτιδήποτε ζητήσεις θα το πάρεις.* Orice dificultăţi. Oricine cere la obraz. Pronumele -α, -ο — *όσος, -η, -ο* και *ό,τι* au finalul în *-δήποτε* şi sunt schematizare a mai multor tipuri:

οποιοσδήποτε	*οποιαδήποτε*	*οποιοδήποτε*
οσοσδήποτε	*οσηδήποτε*	*οσοδήποτε*
οτιδήποτε	*οτιδήποτε*	*οτιδήποτε*

orice.
Tot aici mai avem nedefinite importanţa pronumelui.
Ortografie

Pronumele referenţial se scrie cu virgulă, în timp ce pronumele **οτιδήποτε** se scrie fără virgulă. Οτι la fel se scrie fără virgulă.

Κάμε ό,τι μπορείς. Παίρνει ό,τι του δίνουν. Έλεγε ό,τι ήθελε.

Αλλά: *Νομίζει ότι αυτό είναι το σωστό.*

Είπε ότι θά 'ρθει ό,τι ώρα μπορέσει.

tu ai putea. Trebuie să ai putere. Este vorba despre aceasta. Crdem că acest lucru este drept. A venit la ora stabilită.
Pronumele de interogaţie
Pronumele interogative se citesc atunci când ridică o întrebare:

Ποιος ακούεται; Πόσοι ήταν;

Pe cine ascultaţi? Cât de mulţi au fost?

Pronumele interogative sunt τι

Τι θα κάμουμε; Τι ώρα έρχεται; Τι παιδιά είναι αυτά;

Ce facem?
Ce oră este? Care este copilul tău?

ποιος; ποια; ποιο; care urmează după epitetul παλιος din nou.

Ποιοι έρχονται; Ποια ώρα θα φύγουμε; Για ποιο πράγμα μιλάς;

Unde mergeţi? Ce oră este? Ce faptă învăţaţi?

Unele se găsesc formate după gen cu *ποιος* şi genul *τίνος* la singular şi rareori cu *τίνων* la plural:

Τίνος είναι το χωράφι; Τίνων παιδί είναι ο μικρός;

Cine este flămând? Cine este Acest copil mic?

πόσος; πόση; πόσο;

Πόσες μέρες πέρασαν; Πόσα χρωστώ; în ce zile trecel prin pasaj? Cât de mult valorez?

Ortografie

De mai multe ori pronumele de interogaţie ποιο se înlocuieşte cu πιο̈

Ποιο παιδί: Ποιο βιβλίο: ce copil, ce carte.

Αυτό είναι πιο μικρό. Αυτό το μήλο είναι πιο αφράτο.

Ποιο χωριό βρίσκεται πιο μακριά;

Acesta este cel mai mic. Al tău cel care învaţă este pufos. În ce sat se găseşte mai mult.

Pronumele de trecut

Se numesc pronume de trecut cele care o persoană, un lucru,

Περιμένει κάποιος στην πόρτα.

Με ποιον ήσουν; —Με κάποιον.

Aşteată în poartă pe altcineva. Unde erai? Cu cineva.

1) ένας, μια (μία), ένα:

Pronumele trecute sunt unele sunt aceleaşi cu articolul, şi au în mare un articol trecut:

Μου έλεγε ένας.

Eu citesc astfel.

2) κανένας (κανείς), καμιά (καμία), κανένα.

ένας, μια, ένα

nici unul, care se formulează cu singularul lui

κανείς ce faci erai două forme. Se formează cu cineva când fraza nu este la trecut:

Αν με ζητήσει κανείς. Πέρασε από το σπίτι καμιά μέρα. Αν δεις κανένα παιδί στο δρόμο.

dacă vă întrebaţi. Mergeţi la locuinţă în aceiaşi zii. Nu sunt copii pe stradă.

***Αν δεν το πήρε κανείς* (κάποιος), *θα βρεθεί. Δεν το πήρε κανείς. Δεν τον είδε κανείς* (ούτε ένας).**

el a luat şi el a găsut. Nu a luat nimic. Nu este aşa.

3) κάποιος, κάποια, κάποιο.

cineva se scrie după **πλούσιος:** bogat:

Ήρθε κάποιος. Είδα κάποιον στο δρόμο. Κάποια μέρα.

cineva a venit. Cineva este pe drum. Într-o zii.

4) μερικοί, μερικές, μερικά unele (care este al persoanelor) este doar la plural şi exprimă binele

Μερικοί το πίστεψαν. Μερικές γυναίκες. Έκαμα μερικά ψώνια.

Unii au crezut. Unele femei. Am făcut nişte cumpărături.

5) κάτι, κατιτί. ceva. Este indeclinabil:

Κάτι θα έγινε. Ξέρω κι εγώ κατιτί. Ήταν κάτι άνθρωποι. Διάβασα σε κάτι βιβλία.

ceva trebuie să se fii întâmplat. Sunt aceiaşi oameni. Citesc aceiaşi carte.

6) τίποτε (τίποτα). nimic. Este indeclibnabil şi are două personae

α) *Πες μας τίποτε* (κάτι). *Έμαθες τίποτε* (κάτι) *νέα; Αν βρεις τίποτε κάστανα, παίρνεις και για μένα.*

β) *Δεν ξέρω τίποτε. Τι θέλεις; — Τίποτε.*

Nu am nimic. Nu am învăţat nimic nou. Nu am nici un castan. Nu ştiu nimic. Cin este? NImeni.

7) κάμποσος, κάμποση, κάμποσο. ar ată o sumă, şi nu anumite lucruri şi vine după **όμορφος:**

Ήταν κάμποσοι άνθρωποι. Πέρασε κάμποση ώρα. Έχω κάμποσα βιβλία.

sunt mulţi oameni. Au trecut multe ore. Am multe cărţi.

8) κάθε· καθένας, καθεμιά (καθεμία), καθένα.

fiecare este indeclinabil şi se foloseşte numai cu adjectivul şi cu articol şi fără articol şi numeşte o cădere:

(Ο) κάθε ἀνθρωπος. (Το) κάθε παιδί. Κάθε βδομάδα. Η πρόοδος του κάθε παιδιού. Κάθε δυο χρόνια.
Fiecare om. Fiecare copil. Fiecare săptămână.
Progresul fiecărui copil. Fiecare doi timpi.
Fiecare este singularul lui unul:

Ο καθένας με τη σειρά του. Καθεμιά τη δουλειά της.

Fiecare serie. Fiecare meseria a ta. Nu se scrie καθένας άνθρωπος, fiecare om ci ο κάθε άνθρωπος 9) καθετί. tot
Este un neutru dedeclinabil şi se foloseşte cu articol sau fără articol la nomonativ şi la genitiv:

Θ' ακούσω (το) καθετί που θα πεις.

auzim pe fiecare.

10) (ο, η, το) δείνα, (ο, η, το) τάδε. cutare

Se citeşte ca şi sinteză a singularului, şi la genul al treilea. El exprimă finalitatea şi numeşte persoana şi lucrurile:

Ήρθε ο δείνα και μου λέει. Να πας στο τάδε μέρος.

Au venit relele. Pentru a merge în ziua cutare.

11) άλλος, άλλη, άλλο. altfel. Vine după negru μαυρος

Pronumele corelative
Sunt cele care primesc o anumită tematică a pronumelui şi acordă replica la unele pronume trecute sau mai vagi deictice şi referenţiale. Acest pronume sunt de relaţie şi

se numesc pronume corelative.

ποιος;	ένας, κάποιος	αυτός	(εκείνος) που
	κανένας, μερικοί	(ε)τούτος	όποιος
	άλλος	εκείνος	
	ο δείνα, ο τάδε		
	καθένας (κάθε)		
τι;	κάτι, κατιτί	αυτό, τούτο	ό,τι
	κάθε, καθετί	εκείνο	
	τίποτε		
τι (λογής);		τέτοιος	οποιοσδήποτε
τι (είδος);		τέτοιος	οτιδήποτε
πόσος;	κάμποσος	τόσος	όσος

Verbele
Generalităţi

CAPITOLUL 11
DIATEZELE ŞI SUNETELE
DIATEZELE

Ο τεχνίτης διορθώνει τη βρύση.
Ο Γιάννης ντύνεται.
Η κάμαρα φωτίζεται από τη λάμπα.
Ο εργάτης ξεκουράζεται.

Meşteşugarul potriveşte bateriile. Gianis spilcuieşte. Cămara se aprinde de la lampă. Muncitorul se relaxează.

În prima propoziţie verbul (διορθώνει) a potrivii, arată ceea ce face subiectul (ο τεχνίτης) meşteşugarul şi ceea ce lucrează el, în a doua

propoziţie verbul (ντύνεται) spilcuieşte arată ceea ce face subiectul şi lucrarea care se învârte în acelaşi fel şi în a treia propoziţie verbul (φωτίζεται) arată acţiunea suferită de subiect şi în a patra propoziţie verbul (ξεκουράζεται) arată energia pe care o suferă subiectul şi toate se găsesc la neutru.
Proprietăţile verbului de a arăta acţiunea, suferinţa unui lucru sau starea lui în care se găseşte subiectul se numeşte diateză. În lima elină sunt patru diateze ale subiectului: activă, pasiv, directă şi neutră.

Ο γεωργός οργώνει το χωράφι. Agricultorul îşi ară domeniul. În această propoziţie verbul (οργώνει) arată ceea ce face subiectul (ο γεωργός) În propoziţia τα παιδιά παίζουν στην αυλή, copii se joacă în curte, verbul arată cea ce face subiectul (τα παιδιά)
Verbele care arată acţiunile subiectului sunt active şi ele sunt la diateza activă.

Ο κάμπος φωτίστηκε από τον ήλιο. Omida stă la soare. Aici verbul (φωτίστηκε) arată ceea ce a acceptat subiectul (ο κάμπος) să facă dintre toate acţiunile. În propoziţia το δέντρο ξερι- ζώθηκε από τον αέρα,

copacul a fost dezrădăcinat din aer, verbul (ξεριζώθηκε) arată ceea ce face subiectul (το δέντρο) dintr-o mulţime mare de alte posibile activităţi (από τον αέρα). verbele care arată ce acţiune a suferit subiectul sunt pasive şi sunt la diateza pasivă.

Το πρωί σηκώνομαι στις εφτά. Dimineaţa mă trezesc la şapte. În această propoziţie verbul (σηκώνομαι) înseamnă a acţiune pe care o face subiectul ego. Aceste verbe cum sunt ντύνομαι, χτε- νίζομαι, ετοιμάζομαι, sunt mai multe ca şi cele care spilcuiesc, cele care se piaptănă, cei care pun la cale.
Verbele care arată acţiunea subiectului sunt la diateza directă şi această diateză se numeşte diateză directă. Το παιδί κοιμάται. Copul doarme. Aici verbul arată acţiunea făcută de subiectul dintr-o multitudine de alte posibilităţi în care s-ar putea găsii. Aceste verbe cum ar fii πεινώ, foame, διψώ, sete, κάθομαι, a sta, verbul arată în ce stare se găseşte subiectul. Verbele care arată în ce stare se găseşte subiectul (dintr-o mulţime de alte stări) se numeşte diateză neutră şi se citeşte neutră. Verbele active sunt de două feluri: de tranziţie şi intranzitive.

În propoziţia η μητέρα ετοιμάζει το τραπέζι mama pregăteşte masa, verbul arată acţiunea pe care o face subiectul când merge să pună masa. În propoziţia

χτυπώ την πόρτα — ο περιβολάρης ποτί-

ζει τα λουλούδια paleta de muşte se găseşte pe uşă – dispozitiv de irigare a folorilor, acţiunea pe care o face verbul se găseşte pe uşă şi pe flori. Verbele de acţiune la acare acţiunea se găseşte la prima persoană se numesc de tranziţie. Persoanele şi lucrurile care fac acţiunea se numesc obiect. Verbele de tranziţie sunt întotdeauna combinate cu obiectul.

Când citim τα παιδιά τρέχουν, πηδούν, γελούν, copil, a fugii, a sării, a râde, verbele arată acţiunea, şi sunt active, şu dacă ele nu arată ceea ce face subiectul nu sunt de obiect.

Verbele active în care subiectul nu este la persoana lucrului se numesc intranzitive. Verbele care sunt bine dispuse pentru eliminare se împart în active, pasive, directe şi neutre.

Sunete

δένω	έδενα	δένομαι	δενόμουν
δένεις	έδενες	δένεσαι	δέθηκα
δένει	έδεσα		
θα δέσω		θα δεθώ	
έχω δέσει		έχω δεθεί	

A lega

Verbele care sunt flexibile cu cuvintele din jur sunt de mai multe tipuri. Sunt două grupuri de tipuri care se numesc sunete.

Totalul tipului verbelor care au finalul la singular al primei persoane terminat în ω sunt numite sunete active. Totatul verbelor care au finalul la singur la primei persoane terminat în μαι se numesc sunete pasive. Verbele δένομαι, ακούομαι, χτυπιέμαι a lega, a asculta, a plesni muşte sunt suntele pasive. În mod obişnuit se însoţesc la diateza activă verbele active şi la diateza pasivă sunt cuvintele pasive γράφω, μοιράζω, ντύνω — γράφομαι, μοιράζομαι, ντύνομαι. scriu, abordez, a spilcui.

Verbele neutre sunt însoţite de sunete active şi sunt la pasiv

πεινώ, διψώ — κοιμούμαι, χαίρομαι. for

a fora, îi este sete.

Mai multe verbe au două forme ακούω — ακούομαι. Unele însă se exprimă printr-un singur cuvânt

ζω, ξυπνώ, γερνώ, τρέχω — έρχομαι, φαίνομαι, χρειάζομαι.

a trăi, treaz, carenă, ieşire violentă.

Verbele care au un singur sunet pasiv se numesc depoziţionale: [29]

αισθάνομαι, γίνομαι, δέχομαι, εργάζομαι,
εύχομαι, θυμούμαι, μεταχειρίζομαι, σέβομαι,
συλλογίζομαι, φοβούμαι κτλ.

a simţii, devenii, accept, a lucra, aş avea, îmi amintesc, a trata, respect, a cugeta, frică.

CAPITOLUL DOISPREZECE
STAREA DE SPIRIT ŞI TIMPURILE – NUMERELE ŞI PROPOZIŢILE
Dispoziţie

Έγραψα τα ονόματα.
Ας γράψουμε.
Γράψε στον πίνακα το ρήμα.

Scrierea numelui
Lasă-mă să scriu
Scrie la masă verbele

Când citim έγραψα τα ονόματα, scrierea numelor, învăţăm numai ceea ce devine şi numai despre lucruri. Astfel spunem

[29] Ele se numesc depoziţionale fiindcă exprimă o depoziţie (a elimina, a pierde) de genul sunetului activ.

γράψε στον πίνακα το ρήμα, scriem la masă este ceva care arată comanda [scriem sensul pe tabel] . Acest gen de propoziţii arată mai mult decât orice forma verbului. Formele de cuvinte care exprimă prin predicat sau verb o voinţă se numesc verbe de dispoziţie. Verbele de dispoziţie sunt de trei feluri: definitive, conjunctive, ipostatice.

Definitive sunt cele care i-au un verb fără să fie asigurate.

Ο ήλιος λάμπει. Χτες έβρεξε. Το απόγεμα θα παίξω.

Soarele răsare. Ieri a plouat. Apogeul jocurilor. Apogeul jocurilor.

Verbele conjunctive sunt cele care arată voinţa sau sunt în aşteptarea unui act volitiv:

Ας παίξουμε (= θέλω να παίξουμε).

'Οταν έρθουν οι διακοπές, θα πάμε εξοχή (= περιμένω νά 'ρθουν οι διακοπές).

Ne jucăm. Nu avem nici un fel de vacanţe ci mai mult decât orice suntem la ţară.

Definitive sunt cele care reprezintă verbul fără comandă, dorinţă, rugăciune:

Φύγε. 'Ακουσέ με. Βοήθησέ με, Θεέ μου.

mergi. Ascultă-mă. Ajutor Dumnezeul meu.

Definitivele, conjunctivele şi ipostaticele sunt în mare de un gen singur, la persoana care pune un accent după articol, şi se numesc dispozitive de persoană.

(δένω, δένεις, δένουμε, να δένω, να δένει κτλ.). verbele de dispoziţie se numesc şi denumesc o acţiune ce nu se încheie şi care împărtăşeşte. Verbele care denumesc o acţiune care se încheie şi pe care o vedem şi care este la acelaşi timp cu verbul. Verbele de încheiere sunt mai mult decât orice sunete energice (δέσει, γράψει, βρέξει) manşetă, a scrie, umezirea şi pasive (δεθεί, γραφεί, βραχεί).

έχω είχα θα έχω	}	δέσει	έχω είχα θα έχω	} δεθεί

Verbele care împărtăşesc şi schematizează două sunete. Ele sunt la timpul prezent

(δένοντας, τιμώντας), şi sunt unele care nu se conjugă. La pasiv ele sunt un fel de cadou perfect, şi se conjugă la trei genuri

(εργαζόμενος, -η, -ο, δεμένος, -η, -ο).

Verbele care sunt de conjugare a continuităţii şi a împărtăşirii care ele sunt mai mult decât orice de un gen triplu.

(εργαζόμενος, -η, -ο, δεμένος, -η, -ο).

Muncitor, acoperiş. Acţiunile şi împărtăşirea sunt impersonale şi de dispoziţie pentru că sunt de genul remarcabil la persoana accentuată.

DISPOZIŢIA

Timpurile verbului

δένω a lega (acum)

έδενα legate (la trecut) θα δέσω v-a legat (în viitor)

Vedem astfel că nu sunt separate genurile de verbe care nu au aceiaşi verbalitate. Acest gen de verbe sunt verbele de timp. Timpul verbului în neolină sunt de trei feluri: trecut, prezent şi viitor.

Importanţa timpului ca definitiv

Timpul prezent

Timpul prezent exprimă starea actuală sau prezentă. Prezentul arată o acţiune care se desfăşoară în momentul vorbirii şi este laringian:

Βγαίνει ο ήλιος. Τρέχω να τον πιάσω.

Soarele se desprinde. Care rulează să îl prind. Astfel este reluat:

Κάθε πρωί ξυπνώ στις έξι και σηκώνομαι αμέσως.

În fiecare dimineaţă alarma sună la şase şi avem noţiunile de bază imediat.

Cadoul perfect ne arată cum a devenit verbul la trecut şi arată ora în care s-a terminat de vorbit: Έχω διαβάσει τα μαθήματά μου Eu citeam cursul meu
(aici verbul a citii este la trecut).
Timpul trecut
Timpurile trecutul sunt imperfectul, aoristul şi mai mult ca perfect. Imperfectul arată unde se găseşte verbul când se întâmplă să fie la trecut şi este laringian, şi repetat:

Χτες το απόγεμα διάβαζα.

Το καλοκαίρι ξυπνούσα στις έξι. Ieri după amiază citeam. Vara începea în şase.

Aoristul sau verbele nehotărâte arată ceea ce se făcea în trecut

Χτύπησα την πόρτα.

Περάσαμε ωραία στο ταξίδι. Lovise poarta. Ne-am distrat pe drum.

Mai mult ca perfectul arată ceea ce se făcea mai înainte de a se termina ceva trecut înainte de a face altceva:

Όταν έφτανες, εγώ είχα φύγει. La atingere am plecat.

Timpul viitor.
Timpul viitor este viitorul continuu, viitorul instantaneu, şi viitorul de terminaţie. Viitorul continuu arată o acţiune neîntreruptă care v-a urma şi se v-a repeta.

Όλο το απόγεμα θα γράφω.

Από αύριο θα σηκώνομαι στις έξι. Toată după amiaza voi scrie. Mâine te voi ridica la şase.

Viitorul instantaneu arată ceea ce s-a v-a întâmpla în viitor fără să se repete

Αύριο θα ξυπνήσω πολύ πρωί.

Θα μιλήσω με τον καθένα σας χωριστά.

Mâine vă v-a trezii foarte de dimineaţă.
Vei învăţa să permiţi oricui.
Viitorul de terminaţie arată cum v-a fii viitorul terminat la un timp viitor

Όταν βραδιάσει, θα έχω τελειωμένες τις δουλειές μου.

Στις πέντε το πρωί θα έχω φύγει.

Atunci când se v-a însera ei voi merge la serviciul meu.
La cinci dimineaţa eu voi pleca.
După modelul de mai sus putem vedea toate distincţiile timpului. Distincţiile sunt menţionate în loc când sunt cele care se termină mijloacele verbului: prin laringe γράφω, έγραφα, θα γράφω. scriu, scriam, voi scrie.

Din clipă în clipă έγραψα, θα γράψω ή am scris, voi scrie.

Când arată terminaţia: έχω γράψει, είχα γράψει, θα έχω γράψει. eu voi scrie, voi scrie.

Aici sunt timpurile:
1. Continuu: prezent, imperfect, viitor continuu,
2. Instantaneu: aorist, viitor instantaneu
3. viitorul de terminaţie cadoul perfect, mai mult ca perfectul, viitorul de închidere.

Timpurile monosilabice şi cele perifrastice
Toate se folosesc dintr-un cuvânt şi se numesc monosilabice şi cele din două sau din trei se numesc perifrastice.
Timpurile monosilabice sunt trei:
1. timpul prezent, δένω — δένομαι, a lega,

2. imperfect έδενα — δενόμουν και legat şi aorist legasem.

Timpurile perifrastice sunt cinci: viitorul continuu, viitorul instantaneu, viitorul de terminaţie, viitorul perfect, mai mult ca perfectul. Viitorul continuă se formează cu particula a vrea θα δένω — θα δένομαι. voi lega.
Viitorul perfect, mai mult ca perfectul şi viitorul de terminaţie este de două feluri: de primul fel se foloseşte cu verbul eu, (είχα, θα έχω) şi nu se încheie cu aoristul

έχω δέσει, είχα δέσει, θα έχω δέσει

έχω δεθεί, είχα δεθεί, θα έχω δεθεί.

eu voi lega.
Al doilea gen se formează: cu sunetul activ cu verbul a avea

(ήμουν, θα είμαι)

şi la pasiv este la perfect

είμαι δεμένος, -η, -ο, ήμουν δεμένος, -η, -ο, θα είμαι δεμένος, -η, -ο.

sunt legat, eram legat, voi fii legat.
Verbele a avea şi a fii ajută la formarea perifrasticelor şi se numesc verbe de ajutor.
Formarea conjunctivelor şi a protectivelor
Conjunctivele sunt de prezent, cele neclare, şi cele perfecte:

Να γράφω, να γράψω, να έχω γράψει.

eu scriu, eu scriam, eu voi scrie. Ele se formează însoţite de particula ας, να şi mai au şi conjuncţiile για να, όταν, αν şi mai au şi locuţiunea de inhibiţie μη

να μένει, όταν φύγουμε, αν κάθονται, μην τρέχεις.
să rămână, când devin realitate, a sta, nu fugii.

Protectivele sunt de prezent (γράφε), scriu, trecut (γράψε) scriam, şi mai rare la viitor (έχε γραμμένο). voi scrie.
La timpul trecut sunt notabile, monosilabice, şi la aorist sunt mai rare genurile monosilabice. Genurile care sunt alimentate la conjunctiv se formează cu particula ας (να): ας γράφει, να είναι

γραμμένο.

voi scrie.
Protectivele sunt la două persoane mai bine spus la persoana a doua şi la a treia. Persoana a treia nu este de un gen separat şi sunt completate de conjunctiv: ας γράφει să scrie, να γράφει. scrie.

NUMĂRUL ŞI PERSOANA

τρέχω	τρέχουμε
τρέχεις	τρέχετε

a avea o ieşire violentă

Când citim pe τρέχω, τρέχεις, subiectul este o persoană (εγώ, εσύ). Când citim τρέχουμε, τρέχετε, subiectul sunt mai multe persoane (εμείς, εσείς).
Το άλογο τρέχει: calul trece, aici subiectul este calul care este o

ființă. *Τα αυτοκίνητα τρέχουν:* Mașinile s-au accientat, aici subiectul sunt mai multe lucruri. **(τα αυτοκίνητα).**

Genul de verb care arată că că subietul este la mai multe persoane, lucruri se numeşte numărul verbului. La verb numărul este de două feluri: plural şi singular. Personal se numeşte verbul care arată persoana celui despre care se vorbeşte. Persoanele vorbitorului sunt trei: prima persoană **(εγώ) γράφω — (εμείς) γράφουμε,** eu scriu, a doua persoană **(εσύ) γράφεις — (εσείς) γράφετε,** tu scrii,
A treia persoană **(αυτός) γράφει — (αυτοί) γράφουν.** el scrie.

Acesta este modelul care este urmat de mai multe verbe după număr şi după persoană şi el se poate vedea cel mai bine după sufixul verbului. Asocierea verbului. Diateza şi sunetul, dispoziţia şi timpul, numărul şi persoana se încheie în genul care arată verbul şi se numeşte asocierea verbului.

CAPITOLUL AL TREISPREZECELEA

Elementele formării.

Tema, sufixul şi caracterul

Definitiv

Prezentul plural	-ω -εις -ει -ουμε -ετε -ουν	aoristul activ plural	-α -ες -ε -αμε -ατε -αν
pasiv	-ηκα -ηκες -ηκε -ηκαμε -ηκατε -ηκαν		

Când se găseşte cu verbul odată sau prima dată nu se schimbă şi se citeşte temă cum este πληρων-, πληρωσ-, πληρωθ-. complet. După prima dată la final se pune sufixele -ω, -εις, -ει. Tema verbului este dublă: la prezent şi la trecut aorist (tema aoristului activ şi tema aoristului pasiv). Verbul πληρώνω a plăti, are tema la prezent πληρων-· şi tema la trecut

πληρωσ- la aoristul activ şi πληρωθ- la aoristul pasiv. Diftongul de la final la tema prezentului şi a trecutului aorist se numeşte caracterul prezent şi aorist.

La temele πληρων-, πληρωσ-, πληρωθ- caracterele

ν, σ, θ.

sunt sunetele de legătură care se găsesc cu silabe ale sufixului se numesc sunete tematice. πληρώνω sunetele tematice sunt ω· ει.

λείπω

Tema şi timpul

Tema este primară când contribuie la formarea timpului. După tema prezentului avem timpuri care exprimă continuitatea şi două sunete şi care arată viitorul continuu, prezentul şi imperfectul:

λύν-ω	λύν-ομαι
έλυν-α	λυν-όμουν
θα λύν-ω	θα λύν-ομαι
να λύν-ω	να λύν-ομαι
λύν-ε	λύν-ου
λύν-οντας	—

a rezolva, a dezlega.

Tema aoristului prezent se formează din timpul momentan al sunetului activ cum este aoristul şi viitorul continuu, care apără şi continuă sunetul activ.

έ-λυσ-α	(έχω)	
θα λύσ-ω	(είχα)	λύσ-ει
	(θα έχω)	

La tema aoristului pasiv se găsesc timpurile marcate de sunetele pasive, pasivele continue, şi timpurile de trecut ce nu pot fii conjugate:

λύθ-ηκα	(έχω)	
θα λυθ-ώ	(είχα)	λυθ-εί
	(θα έχω)	

prezentul şi aoristul trecut se citesc ca şi timpuri primare ale verbului, care au la tema formată numai şi numai din timpuri.

ΘΕΜΑ			ΧΡΟΝΟΙ						
			Ενεστώτας				Παρατα-τικός	Μέλ-λοντας	
			Οριστική	Υποτακτική	Προστα-κτική	1. απαρέμφατο 2. μετοχή			
Ενεστώτα		δεν- ενεργ.	δέν-ω	να δέν-ω	δέν-ε	1. — 2. δέν-οντας	έ-δεν-α	θα δέν-ω	Εξακολουθητικοί χρόνοι
Ενεστώτα		δεν- παθ.	δέν-ομαι	να δέν-ομαι	δέν-ου	—	δεν-όμουν	θα δέν-ομαι	Εξακολουθητικοί χρόνοι
			Αόριστος						
Αορίστου	Ενεργητικού	δεσ-	έ-δεσ-α	να δέσ-ω	δέσ-ε	1. δέσ-ει* 2. —	—	θα δέσ-ω	Στιγμιαίοι χρόνοι
Αορίστου	Παθητικού	δεθ-	δέθ-ηκα	να δεθ-ώ	δεθ-είτε	1. δεθ-εί** 2. —	—	θα δεθ-ώ	Στιγμιαίοι χρόνοι

Tabel cu formarea timpurilor

Creşterea λύνω, έ-λυνα, έ-λυσα

Aceste verbe care începút cu o consoană în faţa temei au pe ε. E-ul exprimă creşterea şi tipurile verbale de acest fel de citesc genuri de creştere. Unele verbe primesc creşterea η mai înainte de e ε.

πίνω (έπινα) - ήπια, θέλω - ήθελα,

βρίσκω (έβρισκα) - ήβρα, ξέρω - ήξερα.

a bea, a voi, a găsii, a cunoaşte.

έ-λυνα, έ-λυνες — λύναμε, λύνατε

acesta este modul care îl urmează toată crescătoarele ele sunt mai mult decât orice în

ανάβω - άναβα - ανάφτηκε

ορίζω - όρισα

ευχαριστώ - ευχαριστούσα

tonalitate.

a sui, orizonturi, mulţumesc

Crescătoarele externe

Unele verbe sintetice la prima compusă a verbului după πολύ, πάρα, καλά, κακά primesc sufixul creşterii pe a doua compusă.

Creşterea se numeşte creştere exoterică:

δεν τον πολυέβλεπα, δεν πολυήξερε, παραήθελε

Nu am văzut nimic

Creşterea externă se foloseşte numai cu compusele dintr-o propoziţie. Aceste emoţii sunt

εκφράζω - εξέφραζα, εγκρίνω - ενέκρινα, ενδιαφέρω - ενδιέφερα, εμπνέω - ενέπνεα, συμβαίνει - συνέβη.

voce, aprobat, interesant, a infuza, a avea loc.

La timpul trecut υπάρχω a se găsii se termină în α η υπήρχα - υπήρξε. creşterea externă să foloseşte numai când este o tonalitate

εξέφραζα, εξέφρασε, (εξέφραζαν), αλλά εκφράζαμε, εκφράζονταν, εκφράστηκε κτλ.

exprimat

SE scrie cu η

ήρθα, ήβρα, ήπια, ήμουν, ήξερα, ήθελα.

vine, uşor, am fost, ştiam, am voit.

Sc scrie cu ει είδα, είπα, είχα. am văzut, am avut.

Ajutoarele în formare expresilor

La formarea timpurilor perifrastice verbul se împarte în a. format cu particular de viitor θα la toate viitorurile θα δένω, θα δέσω, θα έχω δεθεί. voi lega b. verbele de viitor έχω şi είμαι la toate timpurile compuse.

Verbul de viitor εχω

έχω	έχω			είχα
έχεις	έχεις *	έχε		είχες
έχει	έχει			είχε
έχουμε	έχουμε		έχοντας	
(έχομε)	(έχομε)			είχαμε
έχετε	έχετε	έχετε		είχατε
έχουν	έχουν			είχαν

Verbul de viitor **είμαι** a fii
Timpuri monoleptice

είμαι	είμαι		ήμουν
είσαι	είσαι		ήσουν
είναι	είναι	όντας	ήταν
είμαστε	είμαστε		ήμαστε
είστε	είστε		ήσαστε
είναι	είναι		ήταν

Timpul periphrastic viitor θα είμαι IMperativul este format din genuri tactice

να (ας) είσαι, να είναι, να είστε, να είναι.

CAPITOLUL PAISPREZECE
PARTENERIATELE
În elină verbele nu sunt toate de acelaşi mod. Singularele şi cele tactice se termină cu un accent:

---

[30] Mai înainte de împărţirea în sufixe a formelor supra tactice (να έχης, να έχη, να έχωμε), şi a continuităţii a ceea ce chiar azi unii au realizat.

δένω — έδενα, αγαπώ — αγαπούσα,

δένομαι — δενόμουν, αγαπιέμαι — αγαπιόμουν.

a lega. Verbele care sunt la acelaşi mod constituie o însoţire sau un partener. Însoţitoarele sunt două: prima însoţeşte verbul care se tonalizează pe cei mai veche vocală a primei personae de la final, la singularul activ şi pe cea mai accentuată silabă la prima persoană a singularului pasiv. Acest gen de verbe se termină în **-ω** la diateză activă şi în **-ομαι** la diateza pasivă.

δέν-ω — δέν-ομαι, γράφ-ω — γράφ-ομαι.

a lega, a scrie. De genul primei legăzuri se găsesc mai toate verbele.

A doua însoţire sunt verbele care se tonalizează pe ultima silaba primă a primei personae a diatezei active a singularului şi pe cea mai accentuată silabă a primei personae a singularului active final. Acest gen de verbe se termină în ω la diateza activă şi în **-ιέμαι** şi **-ούμαι** la diateza pasivă. A iubii, a afecta.

Tabele cu legăturile verbelor

Ρήματα της πρώτης συζυγίας

230. Ενεργητική φωνή

δ έ ν ω

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (να, όταν, για να κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	δένω δένεις δένει δένουμε, δένομε δένετε δένουν	δένω δένεις δένει δένουμε, δένομε δένετε δένουν	δένε δένετε		δένοντας	**Παρατατικός**	έδενα έδενες έδενε δέναμε δένατε έδεναν
Αόριστος	έδεσα έδεσες έδεσε δέσαμε δέσατε έδεσαν	δέσω δέσεις δέσει δέσουμε, δέσομε δέσετε δέσουν	δέσε δέστε	δέσει			

Περιφραστικοί χρόνοι	Οριστική	Υποτακτική
	Εξακολουθητικός μέλλοντας: *θα δένω, θα δένεις, θα δένει* κτλ. Στιγμιαίος μέλλοντας: *θα δέσω, θα δέσεις, θα δέσει* κτλ. Παρακείμενος: *έχω δέσει, έχεις δέσει* (ή *έχω δεμένο* κτλ.) Υπερσυντέλικος: *είχα δέσει, είχες δέσει* (ή *είχα δεμένο* κτλ.) Συντελεσμένος μέλλοντας: *θα έχω δέσει* (ή *θα έχω δεμένο* κτλ.)	Παρακείμενος: *να έχω δέσει, να έχεις δέσει, να έχει δέσει, να έχουμε δέσει* κτλ. (ή *να έχω δεμένο, να έχεις δεμένο* κτλ.).

231. Παθητική φωνή

δ έ ν ο μ α ι

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (*να, όταν, για να* κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	*δένομαι* *δένεσαι* *δένεται* *δενόμαστε* *δένεστε* *δένονται*	*δένομαι* *δένεσαι* *δένεται* *δενόμαστε* *δένεστε* *δένονται*	*(δένου)* *(δένεστε)*			**Παρατατικός**	*δενόμουν* *δενόσουν* *δενόταν* *δενόμαστε* *δενόσαστε* *δένονταν*
Αόριστος	*δέθηκα* *δέθηκες* *δέθηκε* *δεθήκαμε* *δεθήκατε* *δέθηκαν*	*δεθώ* *δεθείς* *δεθεί* *δεθούμε* *δεθείτε* *δεθούν*	*δέσου* *δεθείτε*	*δεθεί*			
Παρακείμενος					*δεμένος*		
Περιφραστικοί χρόνοι	**Οριστική**				**Υποτακτική**		
	Εξακολουθητικός μέλλοντας: *θα δένομαι, θα δένεσαι* κτλ. Στιγμιαίος μέλλοντας: *θα δεθώ, θα δεθείς, θα δεθεί* κτλ. Παρακείμενος: *έχω δεθεί, έχεις δεθεί* (ή *είμαι δεμένος* κτλ.) Υπερσυντέλικος: *είχα δεθεί, είχες δεθεί* (ή *ήμουν δεμένος* κτλ.) Συντελεσμένος μέλλοντας: *θα έχω δεθεί* (ή *θα είμαι δεμένος* κτλ.)				Παρακείμενος: *να έχω δεθεί, να έχεις δεθεί, να έχει δεθεί* (ή *να είμαι δεμένος, να είσαι δεμένος* κτλ.)		

232. Ενεργητική φωνή

κ ρ ύ β ω

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (νά, όταν, γιά νά κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	*κρύβω* *κρύβεις* *κρύβει* *κρύβουμε, -ομε* *κρύβετε* *κρύβουν*	*κρύβω* *κρύβεις* *κρύβει* *κρύβουμε, -ομε* *κρύβετε* *κρύβουν*	*κρύβε* *κρύβετε*		*κρύβοντας*	**Παρατατικός**	*έκρυβα* *έκρυβες* *έκρυβε* *κρύβαμε* *κρύβατε* *έκρυβαν*
Αόριστος	*έκρυψα* *έκρυψες* *έκρυψε* *κρύψαμε* *κρύψατε* *έκρυψαν*	*κρύψω* *κρύψεις* *κρύψει* *κρύψουμε, -ομε* *κρύψετε* *κρύψουν*	*κρύψε* *κρύψτε*	*κρύψει*			
Περιφραστικοί χρόνοι	Οριστική				Υποτακτική		
	Εξακολουθητικός μέλλοντας: *θα κρύβω, θα κρύβεις* κτλ. Στιγμιαίος μέλλοντας: *θα κρύψω, θα κρύψεις, θα κρύψει* κτλ. Παρακείμενος: *έχω κρύψει, έχεις κρύψει* (ή *έχω κρυμμένο* κτλ.) Υπερσυντέλικος: *είχα κρύψει, είχες κρύψει* (ή *είχα κρυμμένο* κτλ.) Συντελ. μέλλοντας: *θα έχω κρύψει* (ή *θα έχω κρυμμένο* κτλ.)				Παρακείμενος: *να έχω κρύψει, να έχεις κρύψει, να έχει κρύψει, να έχουμε κρύψει* κτλ. (ή *να έχω κρυμμένο* κτλ.)		

233. Παθητική φωνή

κρύβομαι

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (*να, όταν, για να* κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	*κρύβομαι* *κρύβεσαι* *κρύβεται* *κρυβόμαστε* *κρύβεστε* *κρύβονται*	*κρύβομαι* *κρύβεσαι* *κρύβεται* *κρυβόμαστε* *κρύβεστε* *κρύβονται*	*(κρύβου)* *(κρύβεστε)*			**Παρατατικός**	*κρυβόμουν* *κρυβόσουν* *κρυβόταν* *κρυβόμαστε* *κρυβόσαστε* *κρύβονταν*
Αόριστος	*κρύφτηκα* *κρύφτηκες* *κρύφτηκε* *κρυφτήκαμε* *κρυφτήκατε* *κρύφτηκαν*	*κρυφτώ* *κρυφτείς* *κρυφτεί* *κρυφτούμε* *κρυφτείτε* *κρυφτούν*	*κρύψου* *κρυφτείτε*	*κρυφτεί*			
Παρακείμενος					*κρυμμένος*		

Περιφραστικοί χρόνοι	Οριστική	Υποτακτική
	Εξακολ. μέλλοντας: *θα κρύβομαι, θα κρύβεσαι, θα κρύβεται* κτλ. Στιγμ. μέλλοντας: *θα κρυφτώ, θα κρυφτείς, θα κρυφτεί* κτλ. Παρακείμενος: *έχω κρυφτεί, έχεις κρυφτεί* (ή *είμαι κρυμμένος* κτλ.) Υπερσυντέλικος: *είχα κρυφτεί* (ή *ήμουν κρυμμένος* κτλ.) Συντελ. μέλλοντας: *θα έχω κρυφτεί* (ή *θα είμαι κρυμμένος* κτλ.)	Παρακείμενος: *να έχω κρυφτεί, να έχεις κρυφτεί, να έχει κρυφτεί, να έχουμε κρυφτεί* (ή *να είμαι κρυμμένος* κτλ.)

234. Ενεργητική φωνή

π λ έ κ ω

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (*να, όταν, για να* κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	*πλέκω* *πλέκεις* *πλέκει* *πλέκουμε, -ομε* *πλέκετε* *πλέκουν*	*πλέκω* *πλέκεις* *πλέκει* *πλέκουμε, -ομε* *πλέκετε* *πλέκουν*	*πλέκε* *πλέκετε*		*πλέκοντας*	**Παρατατικός**	*έπλεκα* *έπλεκες* *έπλεκε* *πλέκαμε* *πλέκατε* *έπλεκαν*
Αόριστος	*έπλεξα* *έπλεξες* *έπλεξε* *πλέξαμε* *πλέξατε* *έπλεξαν*	*πλέξω* *πλέξεις* *πλέξει* *πλέξουμε, -ομε* *πλέξετε* *πλέξουν*	*πλέξε* *πλέξτε*	*πλέξει*			
Περιφραστικοί χρόνοι	Οριστική				Υποτακτική		
	Εξακολ. μέλλοντας: *θα πλέκω, θα πλέκεις, θά πλέκει* κτλ. Στιγμ. μέλλοντας: *θα πλέξω, θα πλέξεις, θα πλέξει* κτλ. Παρακείμενος: *έχω πλέξει, έχεις πλέξει* (ή *έχω πλεγμένο* κτλ.) Υπερσυντέλικος: *είχα πλέξει, είχες πλέξει* (ή *είχα πλεγμένο* κτλ.) Συντελ. μέλλοντας: *θα έχω πλέξει* (ή *θα έχω πλεγμένο* κτλ.)				Παρακείμενος: *να έχω πλέξει, να έχεις πλέξει, να έχει πλέξει* (ή *να έχω πλεγμένο, να έχεις πλεγμένο* κτλ.)		

235. Παθητική φωνή

πλέκομαι

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (*να, όταν, για να* κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	*πλέκομαι* *πλέκεσαι* *πλέκεται* *πλεκόμαστε* *πλέκεστε* *πλέκονται*	*πλέκομαι* *πλέκεσαι* *πλέκεται* *πλεκόμαστε* *πλέκεστε* *πλέκονται*	*(πλέκου)* *(πλέκεστε)*			**Παρατατικός**	*πλεκόμουν* *πλεκόσουν* *πλεκόταν* *πλεκόμαστε* *πλεκόσαστε* *πλέκονταν*
Αόριστος	*πλέχτηκα* *πλέχτηκες* *πλέχτηκε* *πλεχτήκαμε* *πλεχτήκατε* *πλέχτηκαν*	*πλεχτώ* *πλεχτείς* *πλεχτεί* *πλεχτούμε* *πλεχτείτε* *πλεχτούν*	*πλέξου* *πλεχτείτε*	*πλεχτεί*			
Παρακείμενος					*πλεγμένος*		
Περιφραστικοί χρόνοι	**Οριστική** Εξακολ. μέλλοντας: *θα πλέκομαι, θα πλέκεσαι, θα πλέκεται* κτλ. Στιγμ. μέλλοντας: *θα πλεχτώ, θα πλεχτείς, θα πλεχτεί* κτλ. Παρακείμενος: *έχω πλεχτεί, έχεις πλεχτεί* (ή *είμαι πλεγμένος* κτλ.) Υπερσυντέλικος: *είχα πλεχτεί* (ή *ήμουν πλεγμένος* κτλ.) Συντελ. μέλλοντας: *θα έχω πλεχτεί* (ή *θα είμαι πλεγμένος* κτλ.)				**Υποτακτική** Παρακείμενος: *να έχω πλεχτεί, να έχεις πλεχτεί, να έχει πλεχτεί, να έχουμε πλεχτεί* κτλ. (ή *να είμαι πλεγμένος* κτλ.)		

236. Ενεργητική φωνή

δ ρ ο σ ί ζ ω

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (να, όταν, για να κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	δροσίζω δροσίζεις δροσίζει δροσίζουμε,-ομε δροσίζετε δροσίζουν	δροσίζω δροσίζεις δροσίζει δροσίζουμε,-ομε δροσίζετε δροσίζουν	δρόσιζε δροσίζετε		δροσίζοντας	**Παρατατικός**	δρόσιζα δρόσιζες δρόσιζε δροσίζαμε δροσίζατε δρόσιζαν
Αόριστος	δρόσισα δρόσισες δρόσισε δροσίσαμε δροσίσατε δρόσισαν	δροσίσω δροσίσεις δροσίσει δροσίσουμε,-ομε δροσίσετε δροσίσουν	δρόσισε δροσίστε	δροσίσει			
Περιφραστικοί χρόνοι	Ο ρ ι σ τ ι κ ή				Υ π ο τ α κ τ ι κ ή		
	Εξακολ. μέλλοντας: θα δροσίζω, θα δροσίζεις, θα δροσίζει κτλ. Στιγμ. μέλλοντας: θα δροσίσω, θα δροσίσεις, θα δροσίσει κτλ. Παρακείμενος: έχω δροσίσει, έχεις δροσίσει (ή έχω δροσισμένο κτλ.) Υπερσυντέλικος: είχα δροσίσει (ή είχα δροσισμένο κτλ.) Συντελ. μέλλοντας: θα έχω δροσίσει (ή θα έχω δροσισμένο κτλ.)				Παρακείμενος: να έχω δροσίσει, να έχεις δροσίσει, να έχει δροσίσει (ή να έχω δροσισμένο κτλ.)		

237. Παθητική φωνή

δροσίζομαι

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (*να, όταν, για να* κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	*δροσίζομαι* *δροσίζεσαι* *δροσίζεται* *δροσιζόμαστε* *δροσίζεστε* *δροσίζονται*	*δροσίζομαι* *δροσίζεσαι* *δροσίζεται* *δροσιζόμαστε* *δροσίζεστε* *δροσίζονται*	*(δροσίζου)* *(δροσίζεστε)*			**Παρατατικός**	*δροσιζόμουν* *δροσιζόσουν* *δροσιζόταν* *δροσιζόμαστε* *δροσιζόσαστε* *δροσίζονταν*
Αόριστος	*δροσίστηκα* *δροσίστηκες* *δροσίστηκε* *δροσιστήκαμε* *δροσιστήκατε* *δροσίστηκαν*	*δροσιστώ* *δροσιστείς* *δροσιστεί* *δροσιστούμε* *δροσιστείτε* *δροσιστούν*	*δροσίσου* *δροσιστείτε*	*δροσιστεί*			
Παρακείμενος					*δροσισμένος*		
Περιφραστικοί χρόνοι	Οριστική				Υποτακτική		
	Εξακολ. μέλλοντας: *θα δροσίζομαι, θα δροσίζεσαι* κτλ. Στιγμ. μέλλ.: *θα δροσιστώ, θα δροσιστείς, θα δροσιστεί* κτλ. Παρακείμενος: *έχω δροσιστεί* (ή *είμαι δροσισμένος* κτλ.) Υπερσυντέλικος: *είχα δροσιστεί* (ή *ήμουν δροσισμένος* κτλ.) Συντελ. μέλλοντας: *θα έχω δροσιστεί* (ή *θα είμαι δροσισμένος* κτλ.)				Παρακείμενος: *να έχω δροσιστεί, να έχεις δροσιστεί, να έχει δροσιστεί* (ή *να είμαι δροσισμένος* κτλ.)		

De la verbul δενω a lega mai avem:

χάνω, ψήνω, λύνω, ντύνω —

απλώνω, διορθώνω, διπλώνω, δυναμώνω, ενώνω, θαμπώνω, καρφώνω, λιώνω, ξημερώνω, οργώνω, περικυκλώνω, πληρώνω, σηκώνω, στεφανώνω —

***ιδρύω* κ.ά.**

a frige al grătar, decuplarea, a siclui, a răspândi, a stimula memorie, a împurernicii, a combina, a întuneca, cuier, astăzi, a ara, busolă, a plăti, alunecare de teren, coroană. A ridica.

De la **κρύβω** a trage cu urechea avem

αλείβω, θλίβομαι, ράβω, σκάβω — λείπω — βάφω, γράφω

p
erie, a întrista, a coase, a cerceta, a absenta, vopsea. A scrie. La pasiv avem pe cele terminate în ***-μένος***

***γιατρεύω (γιατρεμένος), δουλεύω, καβαλικεύω. ξεθαρρεύομαι (ξεθαρρεμένος), ονειρεύομαι. παραξενεύομαι* κ.ά.**

a videnca, a lucra, pas, a omorî, a visa, ciudat.

De la πλεκω a tricota avem:

***μπλέκω — ανοίγω, διαλέγω, φυλάγομαι — δέχομαι, τρέχω — δείχνω, ρίχνω, σπρώχνω — αναπτύσσω — παίζω, πήζω, αλλάζω, αρπάζω, βουλιάζω, κοιτάζω* κ.ά.**

a încurca, a înclina, a trunchia, păzit, a accepta, ieşire violentă, a arăta, a arunca, ghiont, a dezvolta, joacă, a cristaliza, săpăligă, a scufunda, uite.

De la a perfecţiona δροσίζω avem: perfecţionare:
αγωνίζομαι, αλωνίζω, ανθίζω, ελπίζω, θερίζω,
μεταχειρίζομαι, προφασίζομαι, στολίζω, συλλογίζομαι, συνεχίζω·
αθροίζω, δακρύζω, δανείζω· λούζω·
δοξάζω, εξετάζω, ωριμάζω·
αγκαλιάζω, λογαριάζω, μουδιάζω, μπολιάζω·
αλέθω, πείθω, πλάθω, σβήνω, ζώνω, πιάνω, φτάνω κ.ά.

a lupta, a treiera, a sulfa, a spera, a cosi, a trata, prefăcătorie, a cugeta, a continua, umflătură, a vărsa lacrimi împrumuta, băi, a mării, a desface, sezonal, a strange, a calcula [număra], a calma, altoire, carne tocată. A evoca, potoli, încinge, piano, destul.
Comentarii la verbele de primă legătură
Sunetele energetice
Defintivele
Al doilea singular al aoristului active definitiv sde termină în ε, când se găseşte însoţit de pronumele persoanl la a treia persoană τον, την, το, şi este însoţit de un articol care începe cu τ,
φέρ᾽ τον, βάλ᾽ τα, κρύψ᾽ το, πάρ᾽ τα βιβλία.
forjat, supapa, secret, după carte. Verbul δωσε a dat, se încheie în ε şi este însoţit de μου
δώσ᾽ μου, δώσ᾽ μας.
şi μας. dă-mi mie.
Sunetele pasive
Sunt rare propoziţile monolectice ale singularului. Vom cita numai câteva propoziţii:
γίνου, κάθου, ντύνου, πλύνου, προφασίζου,
ετοιμάζεστε, σηκώνεστε κτλ.
interpretează, pârât, spilcui, extrage, prefăcătorie, a pune la cale, a ridica.

Acest gen de propoziţii monoleptice se formează de cele mai multe ori pe expresia

να δροσίζεσαι, να χτενίζεσαι, να αγωνίζεστε, να έρχεστε.

anume να: rece, pierptene, a juca, dumneavoastră.

Verbele de legătura a doua

Verbele de partea celei de a doua legături se termină în două clasificări în funcţie de sunet care sunt analoage sufixului şi care au la final prezenta definitivă:

Verbel active

Prima clasificare se termină în

-ώ, -άς, -ά : αγαπώ, αγαπάς, αγαπά.

a iubii,

Îa doua clasificare se termină în

-ώ, -είς, -εί : λαλώ, λαλείς, λαλεί.

vorbesc.

Verbele la pasiv

Prima clasificare se termină cu

-ιέμαι, -ιέσαι, -ιέται : αγαπιέμαι, αγαπιέσαι, αγαπιέται.

A doua clasificare se termină cu

-ούμαι, -άσαι, -άται : θυμούμαι, θυμάσαι, θυμάται.

a a minţii amintii

Δεύτερη συζυγία

Πρώτη τάξη

241. Ενεργητική φωνή

α γ α π ώ

<table>
<tr><th>ΧΡΟΝΟΙ</th><th>Οριστική</th><th>Υποτακτική
(να, όταν, για να κτλ.)</th><th>Προστακτική</th><th>Απαρέμφατο</th><th>Μετοχή</th><th>ΧΡΟΝΟΙ</th><th>Οριστική</th></tr>
<tr><td>Ενεστώτας</td><td>αγαπώ
αγαπάς
αγαπά[1]
αγαπούμε[2]
αγαπάτε
αγαπούν[3]</td><td>αγαπώ
αγαπάς
αγαπά[1]
αγαπούμε[2]
αγαπάτε
αγαπούν[3]</td><td>αγάπα

αγαπάτε</td><td></td><td>αγαπώντας</td><td>Παρατατικός</td><td>αγαπούσα
αγαπούσες
αγαπούσε
αγαπούσαμε
αγαπούσατε
αγαπούσαν</td></tr>
<tr><td>Αόριστος</td><td>αγάπησα
αγάπησες
αγάπησε
αγαπήσαμε
αγαπήσατε
αγάπησαν</td><td>αγαπήσω
αγαπήσεις
αγαπήσει
αγαπήσουμε, -ομε
αγαπήσετε
αγαπήσουν</td><td>αγάπησε

αγαπήστε</td><td>αγαπήσει</td><td colspan="3"></td></tr>
<tr><td rowspan="2">Περιφραστικοί χρόνοι</td><td colspan="4">Ο ρ ι σ τ ι κ ή</td><td colspan="3">Υ π ο τ α κ τ ι κ ή</td></tr>
<tr><td colspan="4">Εξακολουθητικός μέλλοντας: θ' αγαπώ, θ' αγαπάς, θ' αγαπά κτλ.
Στιγμιαίος μέλλοντας: θ' αγαπήσω, θ' αγαπήσεις, θ' αγαπήσει κτλ.
Παρακείμενος: έχω αγαπήσει (ή έχω αγαπημένο κτλ.)
Υπερσυντέλικος: είχα αγαπήσει (ή είχα αγαπημένο κτλ.)
Συντελ. μέλλ.: θα έχω αγαπήσει (ή θα έχω αγαπημένο κτλ.)</td><td colspan="3">Παρακείμενος:
να έχω αγαπήσει, να έχεις αγαπήσει, να έχει αγαπήσει (ή να έχω αγαπημένο κτλ.)</td></tr>
</table>

1. Και *αγαπάει*. 2. Και *αγαπάμε*. 3. Και *αγαπάν(ε)*.

Δεύτερη συζυγία
Πρώτη τάξη

242. Παθητική φωνή

α γ α π ι έ μ α ι

ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική	Υποτακτική (*να, όταν, για να* κτλ.)	Προστακτική	Απαρέμφατο	Μετοχή	ΧΡΟΝΟΙ	Οριστική
Ενεστώτας	*αγαπιέμαι* *αγαπιέσαι* *αγαπιέται* *αγαπιόμαστε* *αγαπιέστε* *αγαπιούνται*	*αγαπιέμαι* *αγαπιέσαι* *αγαπιέται* *αγαπιόμαστε* *αγαπιέστε* *αγαπιούνται*				**Παρατατικός**	*αγαπιόμουν* *αγαπιόσουν* *αγαπιόταν* *αγαπιόμαστε* *αγαπιόσαστε* *αγαπιόνταν*[1]
Αόριστος	*αγαπήθηκα* *αγαπήθηκες* *αγαπήθηκε* *αγαπηθήκαμε* *αγαπηθήκατε* *αγαπήθηκαν*	*αγαπηθώ* *αγαπηθείς* *αγαπηθεί* *αγαπηθούμε* *αγαπηθείτε* *αγαπηθούν*	*αγαπήσου* *αγαπηθείτε*	*αγαπηθεί*			
Παρακείμενος					*αγαπημένος*		

	Οριστική	Υποτακτική
Περιφραστικοί χρόνοι	Εξακολ. μέλλοντας: *θ' αγαπιέμαι, θ' αγαπιέσαι, θ' αγαπιέται* κτλ. Στιγμ. μέλλοντας: *θ' αγαπηθώ, θ' αγαπηθείς, θ' αγαπηθεί* κτλ. Παρακείμενος: *έχω αγαπηθεί* (ή *είμαι αγαπημένος* κτλ.) Υπερσυντέλικος: *είχα αγαπηθεί* (ή *ήμουν αγαπημένος* κτλ.) Συντελ. μέλλ.: *θα έχω αγαπηθεί* (ή *θα είμαι αγαπημένος* κτλ.)	Παρακείμενος: *να έχω αγαπηθεί, να έχεις αγαπηθεί, να έχει αγαπηθεί* (ή *να είμαι αγαπημένος* κτλ.)

1. Και *αγαπιούνταν*.

A doua legătură şi a doua clasificare
Sunetele active
Timpul prezent
Definitiv

λαλώ
λαλείς
λαλεί
λαλούμε
λαλείτε
λαλούν

a vorbii

λαλώ
λαλείς
λαλει
λαλούμε
λαλείτε
λαλούν

λάλει

λαλείτε

Conjunctiv Prostatic Acţiune

λαλώντας

Toate timpurile şi toate legăturile sunt la prima clasificare. Definitivele de scop se termină în mare în α ·α, τηλεφώνα, după verbele de primă clasificare.
Legăturile de a doua categorie

Sunete passive
Prezentul definitive

θυμούμαι[1]
θυμάσαι
θυμάται
θυμούμαστε
θυμάστε
θυμούνται

Conjunctiv

θυμούμαι[1]
θυμάσαι
θυμάται
θυμούμαστε
θυμάστε
θυμούνται

Definitive

θυμόμουν
θυμόσουν
θυμόταν
θυμόμαστε
θυμόσαστε
θυμόνταν[2]

Toate timpurile şi legăturile se formează la prima clasificare.
De la verbul a iubii avem

αποντώ, κεντώ, κυβερνώ, κυνηγώ, νικώ, ρωτώ, τιμώ, τρυπώ, χαιρετώ, χτυπώ κ.ά.

Răspuns, broad, a chivernisii, vânător, a bruit, pedeapsă, gaură, alo, paletă. După unele accente ale aoristului:

βαστώ, διψώ, δρω, κρεμώ, περνώ, πετώ, ρουφώ, σπω, χαλώ κ.ά.

stai, a acţiona, creamă, zbura, acest sindrom, mânecă.
după verbul a vorbii λαλω

α) αδιαφορώ, αδικώ, αργώ, δημιουργώ, εξαντλώ, επιχειρώ, ζω (ζεις, ζει), θεωρώ, θρηνώ, κατοικώ, κινώ, ποθώ, προσπαθώ, προχωρώ, συγκινώ, συμμαχώ, υμνώ, υπηρετώ, φιλώ, φρουρώ, ωφελώ κ.ά.

A fii indiferent, nedreptate, argou, a crea, a se uza, încercările, viaţă biologică, consider, a jeli, locuitor, a tânjii, încerc, a continua, film de aventuri, aliat, laudă, servire, a iubii prieteneşte, pază, beneficiar.
După accentul pe aorist

αποτελώ, αφαιρώ, καλώ, μπορώ, συναιρώ κ.ά.

Sontră, abstract, frumos, pot, După αγαπιέμαι avem

αναρωτιέμαι, κρατιέμαι, μετριέμαι, παρηγοριέμαι, πουλιέμαι, σταυροκοπιέμαι, τρυπιέμαι κ.ά.

A întreba, membru, măsură, consolare, pasăre, de trecere, gaură.

după unele accente de la aoristul prezent şi de la pasiv: *βαριέμαι, γελιέμαι, καταριέμαι, κρεμιέμαι, κυλιέμαι, ξεχνιέμαι, παραπονιέμαι, πετιέμαι, στενοχωριέμαι, τραβιέμαι, τυραννιέμαι* κ.ά.

a plictisii, blestem, creamă, talmeş-baleme a uita, reclamaţie, a se agita, a tiraniza, , Îmi amintesc.

θυμούμαι

După avem a regreta îi fi teamă *κοιμούμαι, λυπούμαι, φοβούμαι.*

mai multe verbe din legătura a doua sunt numite după sunetele pasive a primei clasificări şi după a doua:

μιλείς και *μιλάς, πατεί* και *πατά, τραγουδείτε* και *τραγουδάτε.*

A învăţa, a păta, a cânta,

De aceiaşi formare: *βαρώ, βοηθώ, ζητώ, καρτερώ, κελαηδώ, κληρονομώ, κουβαλώ, κρατώ, λαχταρώ, παρηγορώ, πονώ, πουλώ, συγχωρώ, τηλεφωνώ, φορώ* κ.ά.

a bate, ajutor, rezistenţă, ciripit, a administra, a transporta, a conduce, dor, pasăre, iartă, telefon, a purta

Prezentul Definitiv

στερούμαι, στερείσαι, στερείται, στερούμαστε, στερείστε, στε-

a lipsi

Tactic

να κτλ. *στερούμαι, στερείσαι, στερείται, στερούμαστε, στε-ρείστε, στερούνται.*

στερούμουν, στερούσουν, στερούνταν, στερούμαστε, στερούσαστε, στερού-νταν.

Acestea se formează după verbe depoziţionale:

επικαλούμαι, μιμούμαι, προ-
ηγούμαι, συνεννοούμαι și unele verbe pasive se formează din

λαλω αποτελούμαι, αφαιρούμαι, εξαιρούμαι.

A invoca, maimuţă,
Preludiu, a comunica,
Prezentul

εγγυώμαι, εγγυάσαι, εγγυάται, εγγυόμαστε, εγγυάστε(-σθε), εγγυώ-
νται.

garanţie,
După aceste verbe avem formate unele parafraze cum ar fii:

έθετα εγγύηση, είχα εξάρτηση κ.ά.

apune garanţie, depedenţă
Acestea sunt formate

εξαρτώμαι, διερωτώμαι, διασπώμαι

Verbele de formaţie adverbială

ακούω, καίω

a a auzii,

ακούω	ακούω		καίω	καίω	
ακούς	ακούς	άκου	καις	καις	καίγε
ακούει	ακούει		καίει	καίει	
ακούμε	ακούμε		καίμε	καίμε	
ακούτε	ακούτε	ακούτε	καίτε	καίτε	καίτε
ακούν(ε)	ακούν(ε)		καίν(ε)	καίν(ε)	

Mai multe verbe fonetice de mai sus formează mai mult un fel de diateză pasivă şi sunt mai mult definitive după formarea tematică şi după formarea sunetului. Ele se formează mai mult cu un fel de gen combinat.

Ele reţin un fel de legături. Acest gen de verbe se numesc verbe de continuitate.

Aceleaşi verbe de a ακούω καίω mai au şi verbele κλαίω φταίω. În mare ele se termină în γ, după ce mai au particula αι

Ars,

Prezentul καίγε, κλαίγε. έκαιγε, έφταιγε.

Prezentul pasiv καίγεται, κλαίγεται.

λ έ (γ) ω, π ά ω

eu spun

λέ(γ)ω	λέ(γ)ω		πάω	πάω	
λες	λες	λέγε	πας	πας	πήγαινε
λέει	λέει		πάει	πάει	
λέμε	λέμε		πάμε	πάμε	
λέτε	λέτε	λέγετε	πάτε	πάτε	πηγαί-νετε
λέν(ε)	λέν(ε)	και λέτε	πάν(ε)	παν(ε)	

După verb λέ(γ)ω avem φυλά(γ)ω, τρώ(γ)ω. a spune, păzit, a roade

După παω avem viitorul lui τρώγω: θα φάω şi prezentul aoristului

trecut να φάω φά(γ)ε, definitvul lui παω

πηγαίνω: πήγαινε, πηγαί-νετε.

verbele de continuitate mă duc,
se exprimă la singularul persoanei a doua şi a treia.

Comentarii generice la formarea verbelor

Genurile verbului vin după a treia persoană la care pluralul se încheie în ν, şi au acelaşi scop:

δένουν — δένουνε, έδεναν — (ε)δένανε, (έ)δεσαν — (ε)δέσανε, δέσουν — δέσουνε, δενόταν — δενότανε, δένονταν — δενόντανε, δεθούν — δεθούνε,

αγαπούν — αγαπούνε, αγαπούσαν — αγαπούσανε, αγάπησαν — αγαπήσανε.

A lega

A sării

Prezentul pasiv se formează după prima şi a doua persoană la plural şi genurile ei sunt -μασταν, -σασταν:

δενόσασταν, αγαπιόμασταν κτλ.

Ortografie

Pasivele de comuniune în -ώντας au tonalitatea pe cea mai veche silabă, şi la fel de tonalizează şi -οντας tot pe cea mai veche silabă:

πηδώντας, τραγουδώντας — λέγοντας, βλέποντας. a sării, a cînta a spune vedere

CAPITOLUL CINCISPREZECE

PROBLEMELE

Timpul present

Timpul present este mai mult decât orice un timp abstract care se găseşte la prima persoană a prezentului final cu sufixul -ω

μαι, -ιέμαι, -ούμαι):

δέν-ω, γελ-ώ, έρχ-ομαι, γελ-ιέμαι, θυμ-ούμαι.

a lega, a râde, a a venii, îmi amintesc

Separaţia verbelor după tema prezentului

Verbele se impart în următoarele categorii de mai jos

Verbele de primă legătură

Fonetice

ελκύ-ω, αποκλεί-ω, πλέ-ω, καί-ω, ακού-ω

după caracterul sunetelor şi legăturilor

atrage, a coordona, a pluti, a auzii.

Heilicolictice

Care sunt carecterizate prin termianţiile **π, β, φ. πτ, φτ**[1] **αυ, ευ**

λείπ-ω, κόβ-ω, γράφ-ω, απορρίπτ-ω, πέφτ-ω, αναπαύ-ω, δουλεύ-ω a absenta, a scrie, a respinge, a repausa, a muncii.

Pronunţate pe laringe cu caracterele **κ, γ, χ, σκ, γγ, χν**[2]

πλέκ-ω, ανοίγ-ω, βρέχ-ω, διδάσκ-ω, σφίγγ-ω, δείχν-ω maşina de tricotat, a singe lumina, a învăţa, sfinxul, a arăta.

Odonticolictice cu caracterele în **τ (ττ), θ, σ (σσ), ζ**

θέτ-ω, πλήττ-ω, αλέθ-ω, αρέσ-ω, διατάσσ-ω, δροσίζ-ω a spune,

Ciomag, carne tocată, a impune, perfecţionare.

λ (λλ), ρ, (λν), (ρν), μ, ν

Igrlolictice

θέλ-ω, ανατέλλ-ω, ξέρ-ω, ψέλν-ω, σπέρν-ω, τρέμ-ω, μέν-ω.

a vrea, în creştere, a ştii, psalm, însămânţat, a locui.

Verbele de a doua legătură

αγαπ-ώ, γελ-ώ, τραγουδ-ώ, αργ-ώ, χουν-ώ.

Caracterul este conferit de oricare consoană a iubii, a râde, a cânta, argo, leagăn

Tema aoristului la aoristul active

Aoristul se găseşte mutată de la prima persoană singular a finalului aoristului cu sufixul α şi creşterea

έ-δεσ-α, γέλασ-α, έ-πλυν-α, παράγγειλ-α.

delicatese, râs, spălate, comandă.

Aoristul active se încheie la prima persoană singular în σα şi este mai rar în α fără ς

έδεσα, άκουσα, έπλυνα, έφυγα. delicatese, ascultare, spălare, am plecat.

Aoristul care se încheie în σα se numeşte aorist sigmatic. Aoristul care se termină în α se numeşte aorist astigmatic.

Aoristul sigmatic

Prezent

ακού-ω

ιδρύ-ω a asculta, a institui

Aorist

άκουσα
ίδρυσα } σα

Caracterul sunetelor şi al ligaturilor ου, υ aoristul este în σα. Acest gen de verbe şi de legături se caracterizează prin faptul că se termină în σα.

Aşa avem excluse

καίω - έκαψα, κλαίω - έκλαψα, φταίω - έφταιξα.

a arde, a plânge, a da vina

Verbele heilicolictice

Prezent

λείπ-ω

κρύβ-ω

γράφ-ω

αστράφτ-ω

καλύπτ-ω

παύ-ω

δουλεύ-ω

a absenta, a trage cu urechea, a scrie, a uşura, a acoperii, a destitui, a lucra.

έλειψα
έκρυψα
έγραψα
άστραψα
κάλυψα
} ψα

έπαψα
δούλεψα

Aorist [trecut]

Unele caractere sunt în (π, β, φ, φτ (πτ), αυ, ευ. şi aoristul în ψα.

Când tema prezentului are caracterul pe o consoană de pe buze, aoristul de formează cu -ψα. Se exlude verbul a cădea πέφτω - έπεσα.

Verbele de pe laringe

Prezentul

πλέκ-ω

πνίγ-ω

προσέχ-ω

διώχν-ω

Maşină de tricotat,

A ruga, a risipi.

Aorist

έπλεξα

έπνιξα

πρόσεξα

έδιωξα

} ξα

Caracterele laringelor (κ, γ, χ, χν) aoristul ξα.

Când tema prezentului are un caracter de laringe al consoanei, aoristul se formează cu ξα.

Verbele odinctocolictice şi cele siristicolictice

Prezent

θέτ-ω

αλέθ-ω

αρέσ-ω

αγκαλιάζ-ω

πλήττ-ω

απαλλάσσ-ω

βουλιάζ-ω

contrar, carne tocată, a strânge, ciomag, a absolvi, a scufunda.

Aorist

έθεσα
άλεσα
άρεσα
αγκάλιασα

} σα

έπληξα
απάλλαξα
βούλιαξα

} ξα

caracterele dentare şi cele silabisite

(τ, (ττ), θ, σ (σσ), ζ) Aoristul în -σα ή -ξα

Verbele rinicolictice
Prezent

απλώνω-ω
πιάν-ω
αφήν-ω
ανασταίν-ω
αμαρτάν-ω

a răspândii, piano, a apărut, păcat

Aorist

άπλωσα
έπιασα
άφησα
ανάστησα
αμάρτησα

} σα

După verbele rinicolictice avem aoristul sigmatic 1. la verbele în care terminaţia este în **-ώνω,** 2. la mai multe verbe în care terminaţia este în **-νω** la mai multe verbe în care terminaţia este în **-αίνω** şi **-άνω.**
Verbele din această categorie au după formarea aoristului sigmatic pe n ν şi toate sunetele tematice ale prezentului.
Verbele din a doua legătură

Prezent

τραγουδ-ώ
αγαπ-ώ
κυβερν-ώ

a cânta, a iubii, a chivernisii.

Aorist

τραγούδησα
αγάπησα
κυβέρνησα

} ησα

Prezentul în ω, Aoristul în ησα.

Verbele din a doua categorie de legături au aoristul în ησα. Acest gen de verbe urmează un anumit model care este propriu aoristului

-ασα	*(γελώ - γέλασα)*	**-εσα**	*(καλώ - κάλεσα)*
-υσα	*(μεθώ - μέθυσα)*	**-αξα**	*(πετώ - πέταξα)*
-ηξα	*(τραβώ - τράβηξα)*	**-εψα**	*(θαρρώ - θάρρεψα)*

Aoristul astigmatic

πρoσφέρ-ω
σφάλλ-ω
γέρν-ω
στέλν-ω

Prezent ofertă, supus greşelii, carenă, transport. Are caracterele în **ρ, λ(λ), ρν, λν**

πρόσφερ-α
έσφαλ-α
έγειρ-α
έστειλ-α } **α**

Aorist se termină în a

Verbele igrolictice se formează primind aoristul astigmatic cu temele **σφάλλ-ω - έσφαλ-α, γέρν-ω - έγειρ-α**

verbele rinicolictice

κρίν-ω
απονέμ-ω
καταλαβαίν-ω
ανασαίν-ω
ακριβαίν-ω

Prezent crin, a împărţii, a înţelege, respirat, a devenii mai drag. Caracterele sunt în m şi n

έκριν-α
απόνειμ-α
κατάλαβ-α } α
ανάσαν-α
ακρίβυν-α

Aorist aoristul se termină în a

Mai multe verbe rinicolictice se termină la aoristul astigmatic cu tema

μέν-ω έμειν-α

eu locuiesc, am stat.

Verbele în -αίνω

Verbele care se termină în -αίνω se impart în trei caregorii: la prima sunt cele care se termină în silaba -αιν: καταλαβαίνω - κατάλαβα a înţelege; la a

doua sunt cele care formează aoristul cu **-ανα**

ανασαίνω - ανάσανα

; a respira şi la a treia categorie sunt cele care au aoristul, cum este a devenii mai drag

-υνα: *ακριβαίνω - ακρίβυνα*

Verbele în aoristul astigmatic
Aoristul astigmatic formează un alt verb: când au la aorist schimbarea temei complet *λέγω - είπα* a zice

Când au la aorist sunetul tematic la present *φεύγω - έφυγα* am plecat

Când primesc la aorist sufixul **-ηκα:** *ανεβαίνω - ανέβηκα*

a urca,
Anomaliile formării dispoziţiei aoristului asigmatic
Prezent aorist

Definitivul conjunctivul definitivul continuu

1	ανεβαίνω	ανέβηκα	ανέβω ή ανεβώ	ανέβα ανεβείτε	ανέβει ή ανεβεί
2	κατεβαίνω	κατέβηκα	κατέβω ή κατεβώ	κατέβα κατεβείτε	κατέβει ή κατεβεί
3	βγαίνω	βγήκα	να βγω ή νά βγω	βγες (έβγα) βγείτε	βγει
4	μπαίνω	μπήκα	να μπω ή νά μπω	μπες (έμπα) μπείτε	μπει
5	βρίσκω	βρήκα	να βρω ή νά βρω	βρες βρείτε	βρει
6	βλέπω	είδα	(ι)δώ	(ι)δές δείτε, δέ(σ)τε	(ι)δεί
7	λέ(γ)ω	είπα	(ει)πώ	πες πείτε, πέστε	(ει)πεί
8	πίνω	ήπια	πιω	πιες (πιε) πιείτε, πιέ(σ)τε	πιει
9	έρχομαι	ήρθα	έρθω ή να 'ρθω ή νά 'ρθω	έλα ελάτε	έρθει
10	πηγαίνω	πήγα	πάω	—	πάει
11	παίρνω	πήρα	πάρω	πάρε πάρετε	πάρει
12	τρώ(γ)ω	έφαγα	φά(γ)ω	φά(γ)ε φάτε	φά(γ)ει

A încărca, a descărca, se desprinde, a intra, a găsii, înţeleg, a zice, slab, a venii, mă duc, eu iau, a mânca
Comentarii
După verbele care le-am menţionat pentru prima dată, 1. unele se formează din aoristul activ cu **-ηκα : μπήκα, ανέ- βηκα κ.ά.**
Dintre verbele care fac parte din prima parte 1. unele se formează cu aoristul activ **-ηκα : μπήκα, ανέ- βηκα κ.ά.** pricepere, încarcă.
Cele care încep cu ει, şi η, la aoristul legăturii:
ειδα-να (ι)δώ, ήπια-να πιω.
a vizualiza, uşor de băut.
Mai toate sunt tematice accentuate care sunt şi definitive:
παίρνω - πήρα, αορ. θέμα πηρ-, αλλά να πάρω, πάρε, πάρει.
πηγαίνω-πήγα, αορ. θέμα πηγ-, αλλά να πάω, πάμε, πάει.
eu iau, implicaţie, primesc. Mă duc. A merge.
Aşa se formează toate legăturile fără sunetul tematic al verbului:
μπαίνω-μπήκα, αορ. θέμα μπηκ-, αλλά να μπω, έμπα, μπει.
Έτσι και βγαίνω, ανεβαίνω, κατεβαίνω, διαβαίνω, βρίσκω.
a intra în, a merge, a se desprinde, a traversa, a găsii.
Mai multe se mută pe tonalitatea personală care de cele mai multe ori este continuă:
να ανέβω, - ανεβώ, ανέβει - ανεβεί
να βρω-νά βρω, βρει.
pentru a urca, a lovii.
Unele se termină în accente definitive, care au sufixe şi nu sunt canonice:
βγες, μπες, βρες, δες, πες, πιες.
a merge, a găsii, a vedea, a spune, a bea.
Tema aoristului pasiv şi acţiunii passive
Formarea aoristului sigmatic

Sunete active Prezent aorist

Prezent	aorist	
δένω	έδεσα	σα
τιμώ	τίμησα	
πιάνω	έπιασα	σα
αλέθω	άλεσα	
μοιράζω	μοίρασα	

Sunete passive grindă cu zăbrele, pedeapsă, pian, carne tocată, deal.

δέθηκα
τιμήθηκα
→ θηκα

πιάστηκα
αλέστηκα
μοιράστηκα
→ στηκα

Aorist

Acţiune

δεμένος
τιμημένος
→ μένος

πιασμένος
αλεσμένος
μοιρασμένος
→ σμένος

-σα → -θηκα → -μένος

-σα → -στηκα → -σμένος

Astfel aoristul active se termină în **–σα,** aoristul pasiv se termină în **–θηκα ή –στηκα** şi acţiunea pasivă se termină în **–μένος ή –σμένος.**

sunete active

Prezent

κρύβω

ανακαλύπτω

εγκαταλείπω a trage cu urechea, a descoperii,
A părăsii

Aorist

κρυμμένος	}	**μμένος**
ανακαλυμμένος	}	**μμένος**
εγκαταλειμμένος	}	**μμένος**

-ψα → **-φτηκα** → **-μμένος**

Astfel, aoristul active se termină în **-ψα,** aoristul pasiv în **-φτηκα** şi verbele passive în **-μμένος.**

πλέκω	έπλεξα	}	ξα
διώχνω	έδιωξα	}	
αλλάζω	άλλαξα	}	

Sunetele energetice maşină de tricotat, a risipi, a schimba.

πλέχτηκα	}		πλεγμένος	}	
διώχτηκα	}	χτηκα	διωγμένος	}	γμένος
αλλάχτηκα	}		αλλαγμένος	}	

-ξα → -χτηκα → -γμένος

Aoristele active se termină în -ξα, aoristele passive se termină în -χτηκα şi activele depline în -γμένος.
sunetele energetice
Prezent şi aorist

παύω	έπαψα
μαγεύω	μάγεψα
επιστρατεύω	επιστράτευσα

a destitui, vamp, a recruta.

Aoristul pasiv

παύτηκα *παυμένος*

μαγεύτηκα *μαγεμένος*

επιστρατεύτηκα *επιστρατευμένος*

-αύω	→	-ψα	→	-αύτηκα	→	-αυμένος
-εύω	→	-ψα	→	-εύτηκα	→	-εμένος
-εύω	→	-ευσα	→	-εύτηκα	→	-ευμένος

Aceste verbe se termină **-αύω, -εύω,** în timp ce aoristul pasiv se formează în **-αύτηκα, -εύτηκα** şi în timp ce restul de verbe se termină în **-αυμένος, -εμένος, -ευμένος.**

Formarea aoristului astigmatic
Sunetele active
Prezent

βάζω (-βάλλω)

γδέρνω

am pus, ciocoi

Aorist

έβαλα
έγδαρα } α

βάλθηκα
γδάρθηκα } θηκα βαλμένος
γδαρμένος } μένος

-α → -θηκα → -μένος

Verbele igrolictice formează aoristul pasiv în –θηκα împărtăşirea pasivă –μένος.

Sunetele active

κρίνω   έκρινα
πλένω   έπλυνα } α

a avea loc, a spăla.

Sunete active

κρίθηκα
πλύθηκα } θηκα κριμένος
πλυμένος } μένος

Rinicolictele

-νω, -α → -θηκα → -μένος

Verbele rinicolictice -νω se formează la aoristul pasiv în -θηκα şi la deplinul -μένος.

pasiv în sunetele energetice

επιβαρύνω επιβάρυνα } α
ευκολύνω ευκόλυνα
αισθάνομαι —

a împovăra, a facilita, a simţii.

επιβαρύνθηκα } νθηκα επιβαρημένος
ευκολύνθηκα —
αισθάνθηκα —

Supersilabele rinicolicte -ύνω → -νθηκα a simţii αισθάνομαι → -νθηκα

Suprasilabele rinicolictice care se termină în -ύνω şi verbul a simţii se termină la aorisul pasiv -νθηκα. Unele verbe sunt neregulate şi se termină îneregulat μολύνω - μολυσμένος infecţios.

απολυμαίνω απολύμανα
ζεσταίνω ζέστανα

Sunetele active a a decontamina, freca.

απολυμάνθηκα απολυμασμένος

ζεστάθηκα ζεσταμένος

-αίνω, -ανα → -νθηκα → -σμένος

-αίνω, -ανα → -θηκα → -μένος

Verbele rinicolicte se termină în **-αίνω** la aoristul energetic **-ανα:** toate exprimă caracterul în ν, şi la pasiv în **-σμένος**

Toate au caracterul în n, la aoristul energetic şi au caracterul aoristului terminându-se în **-θηκα** şi verbele în definitive la **-μένος**

Anomaliile stigmatice ale aoristului pasiv

Mai multe verbe la pasiv formează acest lucru ca şi mai sus. Mai multe dintre aceste verbe se termină anomalic în verbul temei **(δίνω - ενεργ. αόρ. έδωσα, παθητ. αόρ. δόθηκα)** a da, cu sufixul **(βρίσκω - βρέθηκα).** a găsii.

Acest gen de verbe se găseşte în categoria celor anomalice.

Al doilea gen de aorist pasiv

Unele aoriste se termină la pasiv **-ηκα** şi nu **-θηκα ή -τηκα: κόβω - κόπ-ηκα.** bătute.

Acest gen de aorist se numeşte aorist pasiv de genul al doilea. Aoristul pasiv de forma a doua se formează 1. din sunetul tematic şi are tema a genul aorist al finalului:

έκοψα - κόπηκα, έπνιξα - πνίγηκα, έγραψα - γράφηκα.
a tăia. A scrie.
Sunete accentuate tematice:

έβρεξα - βράχηκα, ντρέπομαι - ντράπηκα, έτρεψα - τράπηκα, φαίνομαι - φάνηκα, χαίρομαι - χάρηκα.

Plouat. A îndoi, a arăta. Acest gen de verbe se găsesc la o formă dinamică

έστρεψα - στράφηκα - στραμμένος

a transforma

şi καταστρεμμένος. desfăcut [a desface`. Acest gen sunt mai mult decât orice un fel de temă a aoristului

χάρηκα, θα χαρώ, να (σε) χαρώ, έχω χαρεί.

Mă bucur să te cunosc.
Mai multe verbe se formează la al doilea gen de aoriste passive şi ca şi model pe

-θηκα ή -τηκα: al doilea gen de aoriste passive sunt ca şi primele

γράφομαι - γράφηκα και γράφτηκα.

a scrie.
Al doilea gen de aoriste

γράφηκα	γραφώ		
γράφηκες	γραφείς	γράψου	
γράφηκε	γραφεί		γραφεί
γραφήκαμε	γραφούμε		
γραφήκατε	γραφείτε	γραφείτε	
γράφηκαν	γραφούν		

Mia multe verbe se formează în jurul unor verbe definitive δυστυχώ a fii nefericit, nefericirea. δυστυχημένος δυστυχισμένος.

Aoriste duble şi sunete definitive pasive

Mai multe verbe se formează cu un aorist dublu activ şi pasiv la fel ca şi altele sunete pasive

πηδώ - πήδησα και πήδηξα

ξύνω - ξύστηκα και ξύθηκα

πετώ - πεταμένος και πεταγμένος.

a sări, racla, a zbura.

Mai sunt multe alte verbe care urmează formarea după acest model πήδησα, ξύστηκα, πεταμένος.

a sării, eliminată.

Η μητέρα κεντά.

Το δέντρο ξεριζώθηκε.

Η γάτα κοιμάται.

mama brodează

Copac dezrădăcinat. Pisica doarme.

Avem astfel cuvinte cum sunt η μητέρα, το δέντρο, η γάτα, şi înţelegem că sunt aceste cuvinte cum sunt mamă, copac şi pisc şi care se întâmplă să fie însoţite de

acţiunea pe care o realizează. Ele se scriu cum se citesc: η μητέρα κεντά, το δέντρο ξεριζώθηκε, η γάτα κοιμάται, unde a ştii se spune după cuvântul a broda, şi cuvântul în sine apare ca şi un fel de binefacere şi unde cuvântul opac vine după dezrădicinat, şi cuvântul doarme după pisică, când se găseşte la aceiaşi stare. Cuvintele κεντά, ξεριζώθηκε, κοιμάται sunt verbe.

Verbele sunt cuvintele care se conjugă cu o persoană, fiinţă sau lucru cu care au aceiaşi stare.

Verbele pot forma aceiaşi stare şi cu care au acelaşi sens şi se numesc propunere. Aceste gen de verbe care denumesc o propunere sunt un fel de sinteză a substantivelor şi arată acelaşi cuvânt. În propoziţia mama brodează η μητέρα κεντά se arată mai mult decât orice substantivul care îndeplineşte acţiunea. În propoziţia copac dezrădăcinat το δέντρο ξεριζώθηκε cuvântul copac este cel care a suferit acţiunea. În propoziţia pisica doarme η γάτα κοιμάται cuvântul pisică este cel care face o stare. În acest gen de propoziţii găsim foarte bine cuvintele mamă, copac şi pisică (persoană, fiinţă şi lucru): propoziţiile care au în ele o persoană, un lucru sau o fiinţă se numesc subiect.

CAPITOLUL AL ŞAISPREZECELEA

Verbele eliptice, verbele impersonale, şi verbele anomalice

Mai multe verbe nu se formează după un anumit gen. Ele se numesc verbe eliptice. Verbele care se formează din continuitatea unor genuri sunt ανήκω, είμαι, έχω, κείτομαι, μάχομαι, μέλει, μέλλω, ξέρω, οφείλω, παθαίνομαι, πρέπει, πρόκειται, χρωστώ κ.ά.

a aparţine, a avea, a lupta, a studia, viitor, a ştim, a îşi face datoria, a suferii, a trebui, ale acestuia, a pigmenta.

La teza timpurilor care abordează verbul cu consoane perifrastice cum ar fii a lupta se spune la aorist a polemiza şi de la a trebui se spune a avut loc, τρέμω: μ' έπιασε τρο- μάρα

tremur: îmi este frică.

Verbele nepersonale.

1. Πρέπει να φύγω. Πρόκειται να ταξιδέψω.
2. Το πρωί χιόνιζε· τώρα βρέχει.
3. Ακούγεται πως θα γίνει ο γάμος.

Trebuie să mănânc. Ei se vor duce. Dimineaţa ninge când nu este lumină. Se pare că nunta v-a avea loc.

Unele verbe au la persoana a treia subiectul o persoană sau un lucru. Acest gen de verbe se numesc nepersonale.

Verbele nepersonale sunt:

πρέπει, πρόκειται, συμφέρει, μέλει, μέλλεται

1. verbele a trebui, a plasa, a interesa, a fii în viitor,
2. verbele care arată fenomene fizice

βροντά, γλυκοχαράζει, ξημερώνει, φέγγει, φυσά, χαράζει, χειμωνιάζει, χιονίζει κ.ά. (παράδ. 2).

βραδιάζει, βρέχει, a fulmina, dulce, a actualiza, a sclipi, a face bule, a se bucura, a se inerna, a ninge, a se înopta, a ploua. Â

Aşa se formează importanţa la mai multe verbe φέξε μου, φυσώ τη φωτιά.

suflă în lumânare.

Unele verbe sunt în frază: ακούγεται, λέγεται, αξίζει, γίνεται, θέλει, χρειάζεται, φαίνεται

a suna, a citii, a valora, a naşte, a voi, a se nevoi, a arăta.

Verbe neregulate

Mai multe verbe nu urmează modelele celorlalte verbe. Aşa că avem de a face cu mai multe anomalii tematice βλεπω a înţelege are aoristul [trecutul] ειδα înţelesesem după cum se

numeşte (ειδα ca şi subiect şi definitivul **δες, δείτε** a vedea. Acest gen de verbe se numesc verbe neregulate.

CAPITOLUL AL ŞAPTESTRĂZECELEA
Acţiunile
Sunetele active

1. *Μου διηγήθηκε την ι-στορία του κλαίγοντας* **-οντας**
2. *Λέγοντας αυτά άνοιξε την πόρτα* **-οντας**
3. *Λέγοντας αυτά άνοι-ξαν τις πόρτες* **-οντας**
4. *Ανέβαιναν τραγου-δώντας* **-ώντας**

Prezent sufixele

1. Eu am povestit istoria plânsului
2. Cel care a deschis poarta
3. cei care au deschis poarta
4. a ajuns cântăreţ.

Sunetele pasive
Perfectul

5. Τον είδα κλαμένο και τρόμαξα — -μένος

6. Η αυλή ήταν χορταριασμένη — -(σ)μένη

7. Τραγούδι τραγουδήστε μου χιλιοτραγουδημένο — -(η)μένο

8. Ώρα έμεινε ακουμπισμένος στον τοίχο — -(σ)μένος

sufixe

5. L-am văzut plâgând cu lacrimi în ochi
6. Curtea are iarbă.
7. Cântă cântarea cea mai de sus
8. o oră a rămas sprijinit pe perete.

Comentarii

Acţiunile sunt

1. Prezentul sunetului activ
2. Perfectul sunetului pasiv

Verbele constituite astfel exprimă două acţiuni: prezentul activ şi acţiunile pasive perfecte ale pasivului.

Acţiunile active se termină în **-οντας (-ώντας)** şi nu sunt flexibile

Acţiunile pasive se termină în **-μένος,** şi sunt flexibile, au trei genuri şi două articole.

Acţiunile pasive au aceiaşi formă cu adjectivul

La fel se formează acţiunile pasive fără să aibă acelaşi verb al sunetului energetic şi nu au acelaşi gen ca şi tipul pasiv.

Acţiunile prezentului pasiv
Mai multe verbe se formează la prezent cu o anumită temă şi sunt acţiuni pasive prezente aceste acţiuni se termină în -άμενος. -ούμενος, -όμενος şi sunt la fel de bine verbe adjectivale τρεμάμενα χέρια, οι εργαζόμενες γυναίκες, γλυκολυπούμενη χαμογελάει.
Tremurător, mână, femei muncitor, dulce, zâmbete.
Unele dintre aceste acţiuni sunt substantivale: τα πλεούμενα, το περιεχόμενο, τα κρατούμενα, τα μελλούμενα, τα βρισκούμενα — προστατευόμενος, εμπορευόμενος.
ambarcaţiuni, cuprins, prizonierii, lucruri pentru a venii, găsire, protejat, produs sau comerciant.

Acţiunile în -όμενος şi în -ωμένος. după aceste acţiuni avem:
Paraxitonalele care se termină în o εργαζόμενος, λεγόμενος, εμπορευόμενος. lucrare, a fost numit, comerţ.
Să remarcăm
Unele cuvinte care derivă din logica verbului de legătura a doua nu sunt regulate şi se formează cu ω τιμώ - τιμώμενος, προσδοκώ - προσδοκώμενος, περισπώμενη λέξη
Pedeapsă, onorate, viitor, circumflex..
Paraxitonalele se scriu ω ειπωμένος, φαγωμένος, ξηλω μένος am deja, şlefuită, meniu stricat
CUVINTE INDECLINABILE
CAPITOLUL 1
ADVERBELE

'Επεσε κάτω. Φεύγει αύριο.
Βλέπει καλά. Μου αρέσει πολύ.

A scăzut. Vede bine. Venim mâine. Îmi place mult.

Cuvintele κάτω, αύριο, καλά, πολύ mai jos, mâine, bun, mult. Ele se găsesc lângă un verb care se identifică şi care arată că cineva a căzut (locul), poate vom merge, (timpul), cum vedeţi (starea) şi valoarea.

Cuvintele nedeclinate care identifică un verb şi îi arată locul, timpul, starea şi valoarea se citesc adverbe. Verbele sunt mai mult decât orice un fel de identificare a adverbelor cu adjectivele:

Ο καιρός είναι πολύ καλός.

Ο πατέρας βγήκε από το σπίτι κάπως νωρίς.

Vremea este foarte bună. Tata a venit la locuinţă destul de devreme.

Adverbul mult se identifică cu adjectivul bun şi oarecum cum devreme.

După formare există cinci feluri de verbe:

1. tonice, 2. temporale, 3. de stare sau dispoziţie, 4. de valoare, 5. de probaţie, lipsite de acţiune sau de uitare.

Adverbele de loc

Adverbele de loc arată localizarea şi se încheie în şi se termină cu interogaţia unde

εδώ, εκεί, αυτού, αλλού, παντού, κάπου, πουθενά

aici, acolo, lui, în altă parte, pretutindeni, undeva, nicăieri.

Adverbele de timp πότε;

Adverbele de timp arată locul şi răspund la întrebarea cînd

Πότε; όποτε, ποτέ, πότε πότε, κάποτε, κάπου κάπου

când, oricând, undeva,

Adverbele de mod

În general arată modul sau dispoziţia şi răspund la întrebarea cum πως

Πώς; όπως, έτσι, μαζί, κάπως, αλλιώς — καλά, κακά κτλ

cum, ca, aşa, lângă, oarecum, altfel, rău, bun.

Verbele de loc aparţin şi se formează cu particula σαν şi ως.

După ele avem însoţite cu particular σαν, ajung să se denumească pronumele:

Πέθανε σαν παλικάρι.

Χυτή σαν λαμπάδα.

Είναι σαν εσένα.

A murit ca şi un bărbat. Aruncat ca şi o torţă. Este ca şi tine.
Care ar cauza:

Αυτός ας έλεγε ό,τι ήθελε· εσύ σαν συγγενής έπρεπε να με υποστηρίξεις

el a spus cum şi-a dorit; ca rudele să mă susţină.
Particula ως însoţeşte numele. Un nume cu particula ως se pune în faţa categoriei:

Υπηρετεί στο γυμνάσιο ως καθηγητής.

Η Ελλάδα αναγνωρίστηκε ως ανεξάρτητο Κράτος.

V-a trebui să restituim şcolii pe elevi. Elada s-a proclamat un stat independent.
Este greşit să folosim cazurile aceluaişi σαν.
Cantitativele
Adverbele cantitative arată valoarea şi răspunsul la întrebarea cât:

Πόσο; *όσο, οσοδήποτε, τόσο, πολύ, περισσότερο, πιο, λίγο*

cât ca, arbitrar, ambii, mult, cele mai multe, mai mult, puţin.
Siguranţa, nesiguranţa, negativ
Adverbele de siguranţă exprimă după cum este evident siguranţa arată mai mult decât orice ezitarea, negativul

siguranţa **ναι, μάλιστα, βέβαια** da, sunt de acord, curs.
Nehotărârea

ίσως, τάχα (τάχατε), δήθεν, πιθανόν:

— Θά 'ρθεις; — 'Ισως, πιθανόν.

poate, se presupune că, probabil, vine.

De renunţare nu, nu vin, nu numai.
Adverbele în α
Sunt mai multe adverbe în α, care se formează la plural cu neutrul adverbelor: ωραίος, frumos, ωραία, adverbul ωραία: περάσαμε ωραία.

frumos pasaj.

Unele sunt de mod, şi au doar locul: (δεξιά, χαμηλά κτλ.), (αδιάκοπα)
dreapta, jos, de timp, de timp neîntreruptă, şi de valoare (αρκετά).

suficent.
Adverbele în ως.

Unele adverbe în a se formează cu -ως (-ώς).
βέβαια — βεβαίως, σπάνια — σπανίως, χοντρικά — χοντρικώς.
curs, rar, robust.

În ως sunt adverbele adjectivale -ης, -ής, -ες:
σαφής — σαφώς, συνεχής — συνεχώς, ακριβής — ακριβώς.
o clară, continuu, precis.

Unele adverbe comune sunt asamblate în cuvântul pe care îl însoţesc.

	1. Τοπικά	2. Χρονικά
α. Ερωτηματικά	*πού; (πούθε;)*	*πότε;*
β. Αόριστα	*κάπου,* *πουθενά,* *αλλού,*	*κάποτε,* *κάπου κάπου,* *πότε πότε, άλλοτε,*
γ. Δεικτικά	*εδώ, εκεί, αυτού, παντού,*	*τότε, τώρα, ποτέ,*
δ. Αναφορικά	*εκεί που,* *όπου,* *οπουδήποτε,*	*τότε που,* *όποτε,* *οποτεδήποτε,*
ε. Διάφορα	*(ε)πάνω, κάτω,* *καταγής, μέσα, έξω,* *(ε)μπρός, πίσω,* *δεξιά, αριστερά,* *ψηλά, χαμηλά,* *πλάι, δίπλα, κοντά,* *μακριά, απέναντι,* *γύρω, ολόγυρα,* *μεταξύ, αναμεταξύ,* *ανάμεσα,* *πέρα, αντίπερα,* *βόρεια, νότια,* *ανατολικά, δυτικά,* *βορειοανατολικά,* *νοτιοανατολικά* κτλ.	*αμέσως, ευθύς, κιόλας,* *ήδη, πια, μόλις, ακόμη* *(ακόμα), πάλι, ξανά,* *συχνά, συνήθως,* *ύστερα, έπειτα,* *κατόπιν, πρώτα, πριν,* *πρωτύτερα, νωρίς,* *αργά, γρήγορα,* *συνάμα, αδιάκοπα,* *έγκαιρα, χτες, προχτές,* *σήμερα, (ε)ψές, απόψε,* *αύριο, μεθαύριο,* *πέρ(υ)σι, πρόπερσι,* *φέτος, του χρόνου* κτλ.

Locul timpul
Întrebări unde? Când?
Undeva, nicăieri, în altă parte,
Cândva, undeva, uneori,
Aici, acolo, lui, pretutindeni,
Apoi, atunci, vreodată,
De respect
Unde, unde, oriunde,
Întrucât, oricând,
De diferenţă
De sus, de mai jos,
fractură,
interior,
mai departe, înapoi, dreaptă, stânga, sus,
jos, cadru, dublu,
în apropiere,
departe, opus, în jurul
între, şanse,
dincolo de,
nord, sud, est, vest
nordestic,
sudestic
undeva,
undeva
atunci, acum,
vreodată
întrucât
oricând
oricând
direct. Fericire, deja,
nu numai,
încă
din nou, de mai multe ori
obişnuit
după
intenţionat
prima, în urmă
în prealabil
de vreme
târziu, repede
neîntrerupt
timp, ieri, alaltăieri
azi, aseară
la noapte
mâine, poimânâne
anul trecut

în acest an
timp

πώς;

κάπως,
αλλιώς,
αλλιώτικα,

έτσι, μαζί,

όπως,
καθώς, ως, σαν,

καλά, κακά, σιγά,
έξαφνα (άξαφνα,
ξαφνικά), ίσια, ωραία,
χωριστά, μόνο,
μονάχα (μοναχά),
διαρκώς, μεμιάς,
μονομιάς, επίσης,
επικεφαλής, ιδίως,
κυρίως, ειδεμή,
του κάκου, τυχόν,
καλώς, ακριβώς,
εντελώς, ευτυχώς, εξής,
ελληνικά, γαλλικά,
χωριάτικα κτλ.

adverbele de loc

Unde, undeva, altfel,
Lângă
Ca, precum şi
Bun, frumos, canalizat
Brusc
Drept,
Frumos
Fără
Singur
De durată, dintr-o dată
Direct
De asemenea, cap
Special
Mai ales, sau
Şi rău, orice
Bun venit, orice
Scumpe
Complet
Din fericire
Următor
Elină, franceză,
Fermă
Adverbe care arată valoarea
Valoare
Ambii
Ca, arbitrar
Puţin mult,
Mai mult, mai puţin, puţin
Îmbucătură
Suficent
Aproape, cel
Peste
Aproximativ
Total, deloc
Întru totul
Complet
Mai curând
La fel de
Doar
Probatoriul
Da bine, adevărat, sunt de acord
Nehotârâte
Poate
Se presupune că
Eventual
Mă întreb

Negative sau de renunţare
Nu, nu sunt de acord
Adverbele de corelaţie
Unele înrebări adverbiale arată importanţa (adverbe interogative) şi este sunt la fel şi la timpul trecut sau la aorist (adverbe aoristice) sau deictice (adverbe deictice) şi adverbe referenţiale. Acest gen de adverbe se numesc adverbe de corelaţie şi conţin următoarele:
Adverbele de corelaţie
Întrebări
De loc unde
De timp când
De mod cum
De valoare cât este valoarea
Trecut
Undeva, în altă parte, deplin
Oarecum
Altfel
Adverbe deictice
Aici, lui
Acolo, nicăieri
Atunci
Rotor
Aşa
Ambii
Respect
Unde, oriunde
Cum, cumva
Definitiv
Ca, arbitrar

CAPITOLUL 2
INTENŢIILE

Intenţiile arată locul, timpul, cauzele, tonul, timpul, modul şi valoarea.

Έρχομαι **από** το σπίτι	από πού;
Είναι άρρωστος **από** χτες	από πότε;
Έτρεμε **από** το θυμό του	γιατί;
Πηγαίνω **προς** την αγορά	προς τα πού;
Ήρθε **κατά** το μεσημέρι	πότε;
Πήγα **με** τα πόδια	πώς;
Απέχει **ως** χίλια μέτρα	πόσο;

mergem acasă. Unde?
Este bolnav de ieri. Când?
Tremura de furie. Ce?
Merge în piaţă. Încotro?
A venit timpul prânzului. Vreodată?
M-am dus pe jos. Cum?
Privit ca şi o mie de metri.
Cuvintele care se pun în faţa numelor şi a adverbelor şi care arată mai mult decât orice tonalitatea, timpul, cauzele, modul, se numesc intenţi.
Inteţiile sunt:

1. cinci monosilabice με, σε*, για, ως (mai rar έως), προς·[31]

[31] Εις, care este un tip mai mare al lui σε, se găseşte mai rar sub forme steriotipe în frazele istorice şi mai ales în cântecele populare: εις υγείαν, εις ανώτερα, εις βάρος μου, κοιμάται εις ύπνο βαθύ noroc, serior, în

Mine, pentru, ca, de

2. în şapte disilabice

κατά, μετά, παρά, αντί(ς), από, δίχως, χωρίς

împotriva, post, producere, din, fără.

3. 3. trisilabice ίσαμε. până la.

Intenţiile care de mai multe ori slujesc ca şi prime sintetice:

προς (τα ξημερώματα)	προσθέτω
κατά (την αγορά)	κατακαθίζω
μετά (το φαγητό)	μεταλαβαίνω
από (χτες)	απόβροχο
(δύο) αντί (τρεις)	αντίδωρο

După ziua de azi, aditiv,
Împotriva pieţei, precipita
Peste mâncare, a primii comuniune
De ieri, după ploaie,
două anti, anafură

După modelul intenţiilor găsim scopul:

Κατά την αγορά. Προς τον κήπο.

a achiziţiona din piaţă. Din grădină.

Ce intenţii se sintetizează şi ce intenţii nu

με, σε, για, ως

Intenţii de sintetizare (monisilabice)

χωρίς, δίχως

(disilabice), trisilabice ίσαμε

detrimental meu, doarme ca şi un somnambul.

προς

Intenţii care servesc şi primele sintetice (monosilabică) şi

αντί(ς), από,

κατά, μετά,

παρά

(disilabică).

Intenţiile pasive

Intenţiile με, σε, για, κατά, παρά, από suferă de mai multe ori un fel de sincopă care este fără de finalul sunetului.

Stratificarea făcută de intenţiile

με, σε, από, για, κατά, παρά,

ίσαμε se pun în faţa sunetului:

μ' εσένα, σ' αυτόν, απ' αλλού, γι' αυτό, κατ' αυτά, παρ' όλο, ίσαμ' εδώ. (Βλ. και §§ 41, 45).

Tăierea care se face prin sunetul σε şi απο se pune după τ al articolului

στον κόσμο, απ' τη θάλασσα.

din lume, din mare.

Iintenţii monosilabice

σε	με, σε, για

Disilabice

από	από, κατά, παρά

ίσαμε

Trisilabice

Intenţii depăşite

Opt dintre intenţiile cele de mai sus se citesc ca şi simple expresii şi ca şi intenţii vechi

διά, εκ, εν, επί, προ, υπέρ, υπό:

sau prime

δια: δια πυρός και σιδήρου de foc şi de fier (a rămâne...se formează la fel de bine)

εκ-εξ: εκ Θεού, εξ ουρανού de la Dumnezeu, din cer. (din cauza, început). **εν: εν γνώσει** în cunoşatere. (bine). **επί: επί Καποδίστρια** din Kapodfistira. Din caz şi din sunt în cele din urmă.

περί: τον έχει περί πολλού, περί τα τοιαύτα.

aceasta include mai multe, astfel de lucruri,

προ: προ Χριστού, προ ολίγου (έτσι και προπάντων).

υπέρ: υπέρ το μέτρο, υπέρ το δέον.

υπό: υπό την προεδρία, κρατώ υπό σημείωση.

de la Hristos, cu litrul

După metru,

Conform preşedenţiei, de stat la notă.

Matematica folosirii vechilor intenţii **συν, επί, δια, το πλην** şi **μείον.** meion=mai.

Intenţii

συν

επί

δια

πλην

μειον

και

φορές

μοιρασμένο σε

από

από

Mijloace moirasmeo se divizat

Paradigmele

διακόσια συν τέσσερα

χίλια επί δύο

εκατό δια δεκατρία

δώδεκα πλην τέσσερα

ΑΒ μειον ΓΔ

Plus patru sute

De mii de ori două
Două milioane de treisprezece
Doisprezece înainte de patru
CAPITOLUL TREI
CONJUNCŢIILE

5. *Η εκκλησία του χωριού μας,* **δηλαδή** *ο Αϊ-Γιώργης, είναι όμορφη.*
6. *'Ελεγε* **ότι** *τον τραβούσε η θάλασσα.*
7. **'Οταν** *λείπει η γάτα, χορεύουν τα ποντίκια.*
8. *Πουλί, σου ανοίγω το κλουβί,* **γιατί** *πονώ για σένα.*
9. *Βρόντα,* **αν** *θέλεις να σ' ανοίξουν.*
10. *Θέλω* **να** *πάω* **να** *κοιμηθώ.*
11. *Με γέλασε τόσες φορές,* **ώστε** *δεν τον πιστεύω πια.*
12. *Φοβούμαι* **μην** *πάθεις κακό.*
13. *Καλύτερα μιας ώρας ελεύθερη ζωή*
παρά *σαράντα χρόνια σκλαβιά και φυλακή.*

1. *Η ημέρα* **και** *η νύχτα.*
2. *'Ελα* **ή** *φύγε.*
3. *Το σπίτι είναι παλιό,* **μα** *νοικοκυρεμένο.*
4. *Είμ' 'Ελληνας,* **ώστε** *κι εγώ για λευτεριά διψάω.*

Ziua şi noaptea.
Iată el fuge.
Casa este veche ea trebuie îngrijită.
Sunt elin şi am o mare sete de libertate.
Biserica din satul cu cu hramul sfântului Gheorghe este frumoasă.
Ne găsim călătorind pe mare.
De când a dispărut pisica, şoarecii dansează.
Pasărea a deschis colivia pentru ca să poată pleca.
Împingeţi tare dacă doriţi să deschideţi.
Am râs de mai multe ori deşi nu mai credeam.

Nu îmi este frică de urâta suferinţă.
De mai bine de o oră sunt liber, după 40 de ani de sclavie şi de închisoare.
Cuvintele nedeclinabile

και, ή, μα, ώστε, δηλαδή, ότι, όταν, γιατί, αν, να, μην, παρά şi, dar, comandă, de exemplu, că, când, pentru că, dacă, de, nu, producere sunt cuvinte de legătură şi se numesc conjuncţii.

1. Simplectice

και

2. Separabilele ή, είτε
3. antitetice
4.

μα, αλλά, παρά, όμως, ωστόσο, ενώ, αν και, μολονότι, μόνο

Deductivele

λοιπόν, ώστε, άρα, επομένως, που δηλαδή

5. explicativele

δηλαδή

6. speciale

πως, που, ότι

7. de timp

όταν, σαν, ενώ, καθώς, αφού, αφότου, πριν (πριν να), μόλις, προτού, ώσπου, ωσότου, όσο που, όποτε

8. cauzale

γιατί, επειδή, αφού, τι

9. ipotetice

αν, σαν, άμα

10. de scop να, για να

11. de eficace ώστε (να), που

12. şovăitor μη(ν), μήπως

13. comparative παρά

Ortografie

Trebuie să ştim că singură conjuncţia πως poate devenii adverbul de mod **πώς:**

Είπε πως θά 'ρθει.

Πώς είσαι;

el a spus că v-a venii. Und este?

Trebuie să ştim mai ales despre conjuncţia cum că ea poate devenii şi un adverb de loc:

'Εμαθα που (ότι) ήσουν άρρωστος.

Δεν ξέρω πού είναι.

Am aflat că ai fost bolnav.
Nu ştiu unde este.

Când este singură conjuncţia οτι devine pronumele de referinţă: Είπε ότι είναι άρρωστος.

Αυτός κάνει του κεφαλιού του, ό,τι κι αν του πεις.

I-am spus că este bolnav.
Spune-ne cum se mai simte capul tău. Και şi în faţa unei consoane devine κι, se deprinde mai ales în literatură, şi el este mai de preferat ca şi o formă de utilizare de tipul κι, obişnuită unei limbi scrise.
Particulele
A număra conjuncţia şi unele cuvinte monosilabice este un lucru foarte des folosit fiindcă particulele aceasta se deosebesc prin faptul că crează foarte multe marcaje. Aceste particule sunt **ας, θα, να, μα, για**. A lăsa, voinţă, de, dar, pentru.
Primul ciclu, intern, are o particulă, al doilea se formează ca şi o unire şi al treilea are o paradigmă internă.
A lăsa sintetizează mai mult decât orice un fel de consimţământ. Ας φύγουμε. Ας έρθει. A devenit realitate. Să vină.
A vrea este de aceiaşi importantă:
Viitorul Θα ξεκινήσω. V-a începe.
Potenţial Θα σου το έστελνα, αν το είχα. Ţi-am fii trimis dacă am fii avut.
Probabilistic
Θα κοιμάται τώρα V-a dormii acum.
Volitivul va, de Να έρθεις să vină.
Indicatorul να,
Να τους έρχονται. Να που είχα δίκιο. Să vină. La care am avut dreptate.

Certificate dar, Μα την αλήθεια. Μα το Θεό. Dar adevărul, dar Dumnezeu.
Solicitarea για pentru

Για ελάτε. Για να ιδώ τι κάνετε!

Nu vezi în nici un fel de ceea ce faci.
CAPITOLUL AL PATRULEA
EXCLAMAŢIILE

Ω! τι όμορφος κόσμος!
Οχ! χτύπησα άσχημα!
Αχ! τι θα γίνω!

O ce lume frumoasă.
Ah! El este rănit grav.
Ah! Ce fericire.
Mai sus expresiile ω, οχ, αχ arată admiraţia, durerea şi uimirea. Acest gen de cuvinte se numesc exclamaţii. Exclamaţiile sunt nedeclinate, sunt însoţite, obişnuite, de cerere, întristare, rugăciunea, distincţie, invitaţie, ironia, a se agita, dezgustul, motivaţia, renunţarea, incertitudinea.
Expresile de exclamaţie
Milă! Atenţie! Hristos şi Maica Precistă!
1. Substantivalele

κρίμα! φρίκη! Θεέ μου! Χριστός! βοήθεια θάρρος!

Milă! Frică! Dumnezeul Meu! Hristos! Ajutor! Curaj!
2. adjectivele

καλέ! μωρέ! κακομοίρη μου! τον καημένο.

bine! Mai mult! Sărăcia mea! Beitul de el!

3. verbe

ἐλα δα! ορίστε! κόπιασε! ζήτω! ήμαρτον!

στάσου!

pune! Greu! Am păcătuit!

4. Adverbe

Faţă, extern, a petrece, bine, frumos, aşa este drept

5. Fraze oricum, te simpatizez! Dar adevărul, în binele tău!

Ortografie

Adverbele se remarcă mai mult ca şi fiind obişnuite, care sunt mai mult un fel de puncte de suspensie

Χα, χα, χα! Ωραία! Ε; 'Αιντε. . .

hah ahaha, frumos e, este o navă!

Adendă

Ghidare

Consoanele de legătură μπ, ντ, γκ sunt cuvinte străine. Complexele de consoane.

Sufixele substantivale

Sufixele adverbiale

Sufixele adverbiale

Sufixele adverbelor

Verbele neregulate

Categorii de verbe anomalice

Catalogul verbelor anomalice

Verbe care se termină -αίνω.

Conducere ortografică

Consoanele de legătură μπ, ντ, γκ şi cuvintele străine

A άλ-μπουρο

α-μπρί

αρ-γκό

αρα-μπάς

αρ-μπαρόριζα

argou, arabi, ghimbir,

B βε-ντέτα

venteta

Γ γαρ-μπής

γιορ-ντάνι

Γιου-γκοσλαβία

coliere, Iugoslavia

Z ζορ-μπάς

Zorba

Κ καβουρ-ντίζω

καλ-ντιρίμι

κα-μπίνα

καρα-μπίνα

κό-μπρα

κου-μπούρα

fript, grajduri,carabină,

Λ λι-μπρέτο

libret

M μα-ντέμι

μαρα-μπού

μπα-γκέτα

μπαϊλ-ντίζω

baghetă, trata, barbas

μπα-μπάς

μπάρ-μπας

μπαρ-μπέρης

μπαρ-μπούνι

μπέ-μπης

μπι-γκόνια

μπι-μπερό

μπορ-ντούρα

μπουλ-ντόζα

μπου-ντρούμι

lumânărică, bigonia, falcon, frontieră,

N ντα-ντά

ντό-μπρος

boicota, donjon. da da, deschis

P ρεπού-μπλικα

ρου-μπίνι

republică

T τα-μπούρι

τουρ-μπάνι

τουρ-μπίνα

τσι-μπούκι

Ruby. tambur, turban, turbină,

Φ φαρ-μπαλάς

φίλ-ντισι

zorzoane, fildeş

Complexe simfonice [consonante]

Complexele simfonice sau cele consonante sunt de mai multe feluri şi se termină în mai multe cuvinte şi se scriu cu aceleaşi cuvinte:

Probele citate

αδράχτι
αχτένιστος
βουτηχτής
δάχτυλο
δαχτυλιά
δαχτυλίδι
δείχτης
καληνυχτίζω

καρδιοχτύπι
κράχτης
λαχτάρα
νυχτέρι
νυχτερίδα
ξενυχτίζω
οχτώ (οκτώ)
στάχτη

σταχτοπούτα
σφαχτό
φούχτα
φράχτης
φυλαχτάρι
φυλαχτό
χταπόδι
χτένι

χτεσινός
(και χθεσινός)
χτίζω
(και κτίζω)
χτικιάζω
χτίστης
χτυπώ

nepieptănat, scafandru, deget, gaj, înserare frumoasă, emoţie, pistol, dor, noapte, înpotare, opt, cenuşă, cenuşăreasa, ucişi, mână, gard viu, şarm, caracatiţă, pieptene, coafură, a constui, pietrar, lovitor.

Έπαχτος (αλλά Ναύπακτος), Ουτρέχτη, Σαχτούρης,
όχτος, οχτιά (αλλά όχθη — παρόχθιος),
άφραχτος, απρόσεχτος,
πεταχτός, πνιχτός, ρουφηχτός,
τσουχτερός, φανταχτερός,
αρπάχτηκε, δέχτηκε, καταβρέχτηκε, κηρύχτηκε, ρουφήχτηκε,
σφίχτηκε, τραβήχτηκε,
μαζώχτρα, πήχτρα, σφυρίχτρα, φταίχτρα.

Utrecht, Sahturia, ge de duş, neglijent, zburdalnic, sugrumate, sarcastic, bătător la ochi,

răpit, el a acceptat, a se năpustii, strânse, capturat, fluier.

κτ.	*ακτή*	*έκταση*	*εκτός*	*πλήκτρο*
	ακτοπλοΐα	*εκτείνω*	*κτηνοτροφία*	*προστακτική*
	ανάκτορα	*εκτελώ*	*κτητικός*	*σταλακτίτης*
	αποκτώ	*εκτιμώ*	*νέκταρ*	*τακτικός*
	κατακτώ	*εκτημόριο*	*Οκτώβριος* (αλ-	*συντακτικό(ς)*
	έκτακτος	*έκτος*	λά *Οχτώβρης*)	*υποτακτική*

αιματόβρεκτος, ανύπαρκτος, απαράδεκτος, αρπακτικός, τρομακτικός, σπαρακτικός·
Άκτιο, Λεύκτρα, Έκτορας, Ικτίνος, Κτησίας, Πακτωλός, Φιλοκτήτης.

γκτ. *ελεγκτής, ελεγκτικός, Κόδριγκτον, Ουάσιγκτον.*

Radiaţie, transport maritim de coastă, palate, obţine, cuceri, special, domeniul de aplicare, desfăcut, vămuire, a apreciat, cu excepţia. Animale, posesiv, nectar, octombrie, cheie, definitiv, stalactită, a fost un regulat, editorial, conjunctiv.
Inexistent, innaceptabil, teribil, sarcastic, fanfaron, creare, Pactolus, Filoctetes.
Controlor, care protestează, Kordigton, Washington.

χθ. *άχθος, ιχθυολογία, καταχθόνιος, μοχθηρός, σεισάχθεια, υποχθόνιος, Άραχθος.*

povară, ihtiologie, stygian, răutate, astenie, infernal, răul.

φτ (υτ).	*βαφτίζω*	*ξεφτώ*	*φτελιά*	*φτιάνω*
	γύφτος	*πέφτω*	*φτέρη*	*φτυάρι*
	εφτά (επτά)	*ράφτης*	*φτερό*	*φτύνω*
	καθρέφτης	*τρίφτης*	*φτέρνα*	*φτωχός*
	κλέφτης	*φτάνω*	*φτερνίζομαι*	*χούφτα*
	ξεφτέρι	*φταίω*	*φτηνός*	

Διακοφτό,
κοφτός, σκυφτός, αστραφτερός, κοφτερός·
κρύφτηκε, νίφτηκε, σκέφτηκε, παύτηκε, κλαύτηκε, βολεύτηκε, βραβεύτηκε, γεύτηκε, ερμηνεύτηκε, εμπιστεύτηκε, χωνεύτηκε.

a boteza [scufunda], ţigan, şapte, oglinzi, hot, deştept, uzură, croitor, răzătoare, destul, vină, toc, a strănuta, ieftinătate, lopată, a scuipa. Sărac. Stocato, oprit, sclipitor, tranşant, ascuns, sceptic, detronat, am stabilit, premiat, gustat, interpretare, destăinuit, digestiv.

πτ.	*αλεξίπτωτο*	*ελλειπτική*	*οπτασία*	*πτέρυγα*
	αμερόληπτος	*επισκέπτης*	*οπτικός*	*σεπτός*
	ανακαλύπτω	*λεπτό*	*συνοπτικός*	*σκεπτικισμός*
	ανύποπτος	*λεπτός*	*παραλήπτης*	*σκέπτομαι* (αλ-
	αποκαλυπτήρια	*λεπτομέρεια*	*περίπτερο*	λά *σκέφτηκα*)
	αυτόπτης	*μεροληπτώ*	*περίπτωση*	(και *σκέφτομαι*)
	γλύπτης	*νιπτήρας*	*πταίσμα*	*σκωπτικός*

Αίγυπτος, Νεοπτόλεμος,
γραπτός (αλλά και *γραφτός, γραφτό),*
αντισηπτικός, επαναληπτικός, καταστρεπτικός, πεπτικός, περιληπτικός, προληπτικός.

paraşută, imparţial, descoperă, nebănuită, descoperire, ochi, sculptor, Egipt, Neoptolemos, eliptic, vizitator, detaliat, detaliu, fie parţial, lavoar, optic, sinoptic, destinatar, chioşc, caz, delict, aripă, venerabil, scepticism, a se îndoi, scris, antiseptic, rezumat, dezastruos, alimentar, succint, superstiţios.

μπτ. *άμεμπτος, σύμπτωμα, Πέμπτη.*

nevinovat, simptom, cinci.

φθ	*απόφθεγμα*	*διευθύνω*	*ευθύνη*	*φθόγγος*
(υθ).	*αυθαίρετος*	*δίφθογγος*	*οφθαλμία*	*φθόνος*
	αυθεντία	*ελευθερία*	*φθινόπωρο*	*φθορά*
	αυθόρμητος	(και *λευτεριά*)	*φθίση*	***Φθία.***
	άφθονος	*ευθεία*		

Proverb, arbitrar, stăpân, spontan, abundenţă, şef, diftong, libertate, drept, responsabilitate, ochi, toamnă, sunet, invidia, surpare,

στ. *αγωνίστηκα, ακονίστηκα, δοξάστηκα, κρεμάστηκα, μεταχειρίστηκα, πείστηκα, πρήστηκα, σείστηκα,* ***κουλουριαστώ, συμβιβαστώ, χτενιστώ.***

curse, ascuţi, laudă, spânzurat, tratate, convins, umflat, seistic, răsucii, parte din alcătuire, coafură.

σθ. ***αισθάνομαι, συναίσθημα, ισθμός, μισθός, μισθωτής, προσθαλάσσωση, προσθήκη, προσθέτω, πρόσθετος, Ευρυσθέας, Κλεισθένης.***

a simţii, emoţie, istm, pilot, arendaş, aterizare, completare, aditiv, adăuga, Evristeas, Kleisthenis.

σκ. ***άσκημος, μοσκοβολώ, σκίζα, σκίζω, σκίνος, σκισμάδα, σκοινί, σκολνώ.***

urâţenie, a se parfuma, a rupe, ciocolată.

σχ.	***ασχολία***	***μοσχοκάρφι***	***σχέδιο***	***σχολείο***
	απασχόληση	(αλλά ***μοσκοβολώ,***	***σχεδόν***	(και ***σκολειό***)
	λέσχη	***μοσκομυρίζω,***	***σχέση***	***σχολιάζω***
	ματαιόσχολος	***μοσκοπουλώ***)	***σχετίζω***	***σχολικός***
	μοσχάτο	***Πάσχα***	***σχήμα***	***σχόλιο***
	μόσχος	***πασχαλιά***	***σχηματίζω***	***υπόσχομαι***
	μοσχοκάρυδο	***πρόσχαρος***		***υποσχετικό.***

ocupaţie, ocuparea forţei de muncă, club, agitat, muşcat, nucşoară, paşte, pascalie, jovial, plan, aproape, relaţie, legate de, a modela, mucegai, şcoală, a şcolariza, şcoală, promit, ordin.

μπ. *ακουμπώ, γαμπρός, θαμπώνω, κολυμπώ, κολυμπήθρα* (και *κολυμβήθρα*), *μπόμπα* (και *βόμβα*) (αλλά *βομβαρδίζω*).

atingeţi, mire, a întuneca, înot, pompă,

μβ. *άμβωνας, εμβατήριο, ρεμβάζω, συμβόλαιο, βομβαρδίζω, εμβολή, συμβαίνω, συμβολή, διθύραμβος, έμβολο, συμβιβάζω, συμβουλή, εκατόμβη, θρίαμβος, συμβίωση, τύμβος, έμβασμα*

Καμβούνια, Μονεμβασία, Αμβέρσα, Αμβούργο, Βυρτεμβέργη, Εδιμβούργο.

Amvon, a bombarda, ditriambic, hecatombă, transferul, imnul, embolic, pistom triambic, a se întâmpla, a se comporta, notar, contribuţie, tip, mormânt.

μβρ. *αμβροσία, Δεκέμβριος, εμβρίθεια, μεσημβρινός, Νοέμβριος, Αμβρακικός, Μεσημβρία, Αμβρόσιος.*

ambrozie, decembrie, profunzime, amiază, noembrie, Ambrakikos, Mesimbria, Ambrozie.

μφ. *άμφια, αμφιβολία, αμφισβητώ, ράμφος, συμφέρει, συμφορά, συμφωνώ.*

veşminte, îndoială, întrebare, cioc, interese, calamitate, consoană.

μβλ. *αμβλεία, έμβλημα.*

obtuz, emblemă.

ντ. *έντεκα, εντέκατος* (και *ενδέκατος*), *καντήλι, κοντύλι, μάνταλο, μανταρίνι, σφεντόνα, χαντάκι.*

unsprezece, al unsprezecelea, creion, mandarin, şanţ.

ντρ. *αντράκλα, άντρας, αντρειωμένος, δέντρο, παντρειά, χοντρός, Αντραβίδα, Αντρίτσαινα, Χαλάντρι.*

Purslane, masculin, curajos, copac, căsătorie, robust, Andtrabida, Antristaina,

νδ.	ανένδοτος	ενδιαφέρον	σπονδή	συνδιαλλακτικός
	άσπονδος	ενδόμυχος	σπόνδυλος	συνδιοικητής
	ένδειξη	ένδοξος	συνδαιτυμόνας	συνδυάζω
	ενδεχόμενο	ινδικός	σύνδεσμος	

intransigent, vicios, indicaţie, posibilitate, interesant, cel mai adânc, renumit, indian, spondiloză, conjuncţie, coproprietar, combina.

Πίνδος, Ελγολάνδη, Ινδία, Ιρλανδία, Λονδίνο, Ολλανδία, Πανδώρα, Πίνδαρος.

μ. ***απόγεμα, ρέμα, ρεματιά, ψέμα, κάμα, κλάμα, αγρίεμα, βασίλεμα, κλάδεμα, σάλεμα, φύτεμα.***

retrograd, plâns, greu, regalitate, tăiere, cabană, plantaţie.

βμ (υμ). ***γεύμα, γευματίζω, έγκαυμα, θαύμα, θαυμάζω, νεύμα, πνεύμα, πνευματισμός, πνεύμονας*** **(και** ***πνεμόνι*****),** ***ρεύμα*** **(λ.χ.** ***ηλεκτρικό*****),** ***ρευματισμός,***
πολίτευμα, εμπόρευμα **κτλ.**

prânz, vagon restaurant, a arde, miracol, a face minuni, a da din cap, duh, spiritual, pneumonie, curent, reumatism, organizare statală, prime.

ψ. ***δούλεψη, χώνεψη, κάψα, κλάψα, έκαψα, έκλαψα, αγγάρεψα, αγρίεψα, γειτόνεψα, γιάτρεψα, γοήτεψα, μούσκεψα, ταξίδεψα.***

a lucrat, digera, capsule, plânge, ars, obţine sălbatic, a se alătura, ud, călătorit.

φχ(υχ). ***ευχή, ευχαριστώ, εύχομαι, προσεύχομαι, καυχιέμαι.***
rugăciunea, mulţumire, aş vrea, rugăciune, lăuda.

φσ (υσ). ***απαιδευσία, ευσυνειδησία, εύσημο, πανσίλυπος, καύσιμος*** **(αλλά** ***κάψιμο*****),** ***εμπορεύσιμος, στρατεύσιμος, επιστράτευση, απόλαυση, διάψευση.***

conştinţiozitate, combustibil, negociabil, mobilizatori, încânta, respingere.

φστ (υστ). απολαυστικός, αυστηρός, καυστικός, κελευστής, ναύσταθμος, αναπνευστικός, εμπνεύστηκε, ρευστός,
(αλλά ακατάπαυτος, άκαυτος, άκλαυτος).

delicioase, strict, torid, subofiţer, şantier naval, respiraţie, inspirat.

χ. κόχη, κοχύλι, ροχαλίζω, συχαρίκι

fiică, coajă, sforăi, vestea cea bună.

χν. σπλάχνο, σπλαχνίζομαι, άσπλαχνος, σπλαχνικός.

intestine, compasiune, neîndurare, milos.

γχ. αγχίνοια, αγχίστροφος, αγχόνη, εγχείρηση, ελέγχω, λόγχη, μελαγχολία, συγχαίρω, συγχορδία, συγχύζω, συγχωρώ,
Αγχίαλος, Κοπεγχάγη, Μάγχη.

tenacitate, spânzurătare, chirugie, verificare, lance, melancolie, a felicita, coardă, iartă,

γχρ. σύγχρονος, συγχρωτίζομαι*.

sinc
ronic. A se sincroniza.[32]

Schematizare cuvintelor din două consoane

Următoarea schematizare ne arată cuvintele care se scriu cu două consoane în loc de una

[32] În limba poetică, sunt mai multe genuri laice, şi unele după cuvinte, care sunt astfel cât se poate de complexe.

ββ	*Σάββας, Σάββατο.*
β	*κρεβάτι.*
κκ	*ακκισμός, ανέκκλητος, εκκαθάριση, εκκλησία, εκκρεμώ, έκκριση, κόκκινος, κόκκος, λάκκος.*
κ	*κόκαλο, κόκορας, κοκίτης, κοκόνα, κουκί, κούκος, κουκούλα, κουκούλι, κουκούτσι, ξωκλήσι, ρόκα, σάκος.*

Sava, sâmbătă, cravată, lichidare, biserică, pendulă, secreţie, roşu, fasole, lac. Bone, cocoş, tuse convulsivă, cuc, coconi, capelă. Roxas, manechin.

λλ	*αγαλλίαση*	*ειδύλλιο*	*κολλώ*	*συλλείτουργο*
	αγγέλλω (αλλά *άγγελος —αγγελία*)	*έλλειμμα*	*κοράλλι*	*σύλληψη*
		έλλειψη (αλλά *έλειπα —έλειψα*)	*κορυδαλλός*	*συλλογή*
			κρύσταλλο	*συλλογίζομαι*
	αλλά		*κύπελλο*	*σύλλογος*
	αλλαγή	*ελλειπτική*	*κωμειδύλλιο*	*συλλυπούμαι*
	αλλάζω	*ελλόγιμος*	*μαλλί*	*-στέλλω (δια-,συ-)*
	απαλλάσσω	*θάλλω*	*μάλλον*	*σφάλλω*
	αλλεπάλληλος	*καλλιγραφία*	*μέταλλο*	*τριφύλλι* (αλλά *Τριφυλία*)
	άλλος	*καλλιέργεια*	*μεταλλείο*	
	αλλοπρόσαλλος	*κάλλιο*	*μέλλον*	*υπάλληλος*
	αλλού	*καλλιτέχνης*	*μέλλω*	*φελλός*
	άμιλλα	*καλλονή*	*παράλληλος*	*φύλλο* (αλλά *φυλή, φύλο*)
	απαράμιλλος	*καλλυντικός*	*ποικίλλω* (αλλά *ποικίλος*)	
	αναγαλλιάζω	*καλλωπίζω*		
	ανασ́τέλλω	*κατάλληλος*	*πολλαπλασιάζω*	*χρυσαλλίδα*
	απαλλοτριώνω	*κόλλα*	*πολλοί*	*ψάλλω*
	βάλλω	*κολλιτσίδα*	*πρωτόκολλο*	*ψελλίζω*
	βδέλλα	*κόλλυβα*	*συλλαβή*	*ψύλλος*
	δικέλλι	*κολλύριο*	*συλλαλητήριο*	

argile,

ar

Ελλάδα, Έλληνας, Καλλίδρομο, Κεφαλληνία, Κεφαλλονιά, Κυλλήνη, Πέλλα, Πελλήνη, Γαλλία (αλλά *Πορτογαλία*)
Έλλη, Καλλιόπη, Καλλέργης, Καλλίας, Καλλιγάς, Καλλίμαχος, Ρηγίλλη, Σίβυλλα, Σύλλας, Ψελλός.

άργιλος	*γορίλας*	*μακελειό*	*σκύλος*
βάκιλος	*δολάριο*	*μαλώνω*	*τάλιρο*
βίλα	*θρύλος*	*μαξιλάρι*	*τορπίλα*
βανίλια	*καβάλα*	*μίλι*	*τρελός*
βούλα	*κάγκελο*	*μπάλα*	*τρούλος*
γάλος	*καλαισθησία*	*μπαλόνι*	*φάκελος*
(αλλά *Γάλλος*)	*καριοφίλι*	*παλικάρι*	*φάλαινα*
γρίλια	*κολάρο*	*πορτοφόλι*	*φυσαλίδα*
γρυλίζω	*κολίγας*	*πουλί*	*ψαλίδι*
γρύλος	*λίβελος*	*σέλα*	

Δαρδανέλια, Καβάλα, Πορτογαλία, Τριφυλία.

-έλα : *κανέλα, κασέλα, κοπέλα, μπροστέλα, σαρδέλα, φανέλα, φουστανέλα* (αλλά *βδέλλα, δικέλλα, θύελλα*)

-έλι : *κοκκινέλι, κουνέλι, κουρέλι, μπιζέλι, παστέλι*

-έλο : *βέλο, καπέλο, μοντέλο, πινέλο, φουρνέλο*

-ούλα : *βαρκούλα, καρδούλα*

-ούλι : *μεδούλι*

-ούλης : *μικρούλης*

-πουλο : *αρχοντόπουλο*

-πούλα : *ψαροπούλα*

argile, bacil, vilă, curcan, Vula, şipcă, greierii, gorilă, dolar, legendă, şa, rampă, eleganţă, Liban, măcel, maxilar, minge, banoli, portofoliu, găină, a întrista, câine, taliro, torpilă,

nebun, plic, balenă, spumă, foarfece. Scorţişoară, pat de copil, prietenă, sardea, verston, cârmaz, iepure, cârpă, bar, catifea, model, perie, explozii, barcă, inimă, măduva spinării, mititel,

-λος

Canoanele vechilor nume în los se scriu numai cu un l şi cu doi de l numai dacă sunt parixotonale

Αἰσχύλος, Κρατύλος, Ρωμύλος, Ζωίλος·
αλλά *Κάτουλλος, Τίβουλλος, Κύριλλος — Τελέσιλλα.*

nisip

μμ	*άμμος*	*αόμματος*	*γράμμα*	*γραμμάριο*
	αμμωνία	*βάμμα*	*γραμματέας*	*γραμμή*
	άναμμα	*βλέμμα*	*γραμματική*	*δίλημμα*

21

	εκατομμύριο	*κόμμα*	*πλημμέλημα*	*σύμμαχος*
	έλλειμμα	*κομμάτι*	*πλημμύρα*	*συμμερίζομαι*
	έμμεσος	*κομματίζομαι*	*ράμμα*	*συμμετοχή*
	έμμετρος	*κομματιάζω*	*στέμμα*	*συμμετρία*
	έμμισθος	*κομμωτής*	*στρέμμα*	*συμμορία*
	έμμονος	*κρεμμύδι*	*συμμαζεύω*	*συμμορφώνω*
	θρυμματίζω	*λήμμα*	*συμμαθητής*	*τρίμμα*
	κάλυμμα			*Εμμανουήλ.*

μ *γόμα, καμιά, κομοδίνο, μαμά, μαμή, μαμούθ, ρέμα, ψέμα.*

νν	*βλέννα*	*εννιακόσια*	*έννομος*	*παννυχίδα*
	γέεννα	(αλλά *ένατος,*	*καννάβι*	*σύννεφο*
	γενναίος	*ενενήντα,*	*κάννη*	*συννυφάδα*
	γέννημα	*ενενηντάρης*)	*μάννα (το)*	*τήβεννος*
	γεννώ	*έννοια*	*παλιννόστηση*	*τύραννος*
	εννιά	*εννοώ*		

Αλόννησος Πελοπόννησος (αλλά *Χερσόνησος, Πριγκιπόνησος, Εφτάνησα*) *Γιάννενα Γιάννης, Γεννάδιος, Κόριννα, Άννα.*

ν	*αέναος*	*ερινύες*	*μάνα*	*σονέτο*
	Γενάρης	*κανέλα*	*νόνα*	*τόνος* (για όλες
	γενεά	*κανίβαλος*	*νονός*	τις σημασίες)
	γούνα	*κάνουλα*	*πανί*	
	ενεός	*κολόνα*	*πένα*	*Βρετανία.*

ππ *ιππικό, ιπποδρόμιο, ιππότης, μόνιππο* κτλ., *παππούς* (αλλά *παπάς*)
Καππαδοκία, Φιλιππίνες, Ιππίας, Λύσιππος, Φίλιππος.

π *γρίπη, κάπα, καπέλο, παπάς, στέπα, στουπί.*

ρρ	*αιμορραγία*	*απορρίπτω*	*ετοιμόρροπος*	*παλίρροια*
	αμφίρροπος	*απορροφώ*	*θάρρος*	*παρρησία*
	αναντίρρητος	*άρρωστος*	*ιδιόρρυθμος*	*πρόρρηση*
	αναρριπίζω	*διαρροή*	*ισορροπία*	*πυρρίχη*
	ανάρρωση	*διαρρυθμίζω*	*καταρράκτης*	*πυρρός*
	αντίρρηση	*επίρρημα*	*μεταρρυθμίζω*	*σύρριζα*
	αντίρροπος	*επιρροή*	*μηχανορραφία*	*συρροή*
	απόρροια	*έρρινος*	*ομόρρυθμος*	*ψυχορραγώ.*

milioane, deficit, indirect, Ryhmes, misiuni, persistenţă, spulberat, ceapă, lemă, delict, potop, şuturi, coroană, a băga. Aliat, acţiuni, participare, simetrie, frumos, fulg, foma, nu, comod, minciuni, curajos, naştere, naştere, nouă, 900, adică, legal, plictisi, repatriere, panihidă, nor, togă, tiran,
continnu, generaţie, blană, înspământat, furiile, scorţişoară, canibal, ţap, bun, naş, soneta, soneto, ton. Hipodrom, cavaler, caleaşcă.
Răceală, pelerină, pălărie, tată, stepă, stupi. Sângerearea, nehotărât, peremptoriu, recuperare, opoziţie, contrabalansare, a rezulta, respins, monopoliza, bolnav, scăpa, dispus, adverb, epir, nazalitate, şubred, curaj, idioritmic, sold, praguri, maşinaţie, parteneriate generale, maree, deschis, prezicere, foc, rădăcină, aglomeraţie, a agoniza.
La fel sunt cuvintele

υπερρομαντικός, υπερρεαλιστής κτλ.

- supra

Αντίρριο, Σέρρες, Πύρρος.

romanitc, suprarealist
Cuvinte care se scriu într-un r şi în limba veche evaritaniua,

ευρυθμία, εύρωστος, Φερές, Φεραίος κτλ.

Robust, Feres.

Genurile verbale când sunt formare cu forma ξανά şi aoristul ξε-:

ξαναρίχνω, ξεριζώνω, ξεράβω. se umezeşte cusut
Genurile adverbiale din trecut

έραψε, έριξε, ερύθμισε, ερήγωσα κτλ.

C usut, scandalagiu, mă întreb, Ultimele compoziţii:

αγριοροδιά, αναρωτιέμαι, ασπρόρουχα, βαθύριζος, κατάραχα, γλυκόριζα, ελληνορουμανικός, ελληνορωμαϊκός, καλορίζικος, ξενοράβω, συχνορωτώ κτλ.

Mă întreb, lenjerie, licorice, gre român, cu calorii, Cuvintele străine

κάρο, καρούλι, περούκα, ταράτσα vagoane, perucă, terasă,

Cireaşă, limbă, mare, vase cositorite, colos, chiparos, rabic, molos, nou, ţărus, exces, persar, încurcătură, într-un organism, grămadă patru.

σσ	*βύσσινο*	*κολοσσός*	*νεοσσός*	*πίσσα*
	βυσσοδομώ	*κυπαρίσσι*	*πάσσαλος*	*συσσίτιο*
	γλώσσα	*λύσσα*	*περισσεύω*	*σύσσωμος*
	θάλασσα	*μέλισσα*	*περίσσιος*	*συσσωρεύω*
	κασσίτερος	*μολοσσός*	*περισσότερο*	*τάσσω*
	κίσσα	*νάρκισσος*	*πεσσός*	*τέσσερα.*
	κισσός			

-ισσα: βασίλισσα, αρχόντισσα.

factori împărătească, conducătoare

ττ	αττικισμός, διττός, ελάττωμα, ελαττώνω, κύτταρο, περιττός (αλλά πυρετός), τριττός, ψιττακίζω Αττική, Λυκαβηττός, Υμηττός, Φρεαττύδα, Πιττακός.			
τ	κότερο, πίτα, Βρετανία. -έτα : ομελέτα, οπερέτα, ρακέτα, ρουκέτα, τουαλέτα. -έτο : καβαλέτο, κασκέτο, κλαρινέτο, κουφέτο, πακέτο, σονέτο, στιλέτο. -ότο : βαρελότο, καρότο, μπισκότο, τσιρότο.			
γγ	άγγελος	ίλιγγος	σπαράγγι	υπέγγυος
	βεγγαλικό	κλαγγή	στραγγίζω	υπερφαλαγγίζω
	γάγγλια	λαρύγγι	στραγγαλίζω	φάλαγγα
	γάγγραινα	μαγγανεία	στρογγυλός	φάλαγγας
	γογγύζω	μαγγάνιο	συγγενής	φαλάγγι
	γογγύλι	(αλλά μάγκανο,	συγγνώμη	φαράγγι
	έγγαμος	μαγκανοπήγαδο)	συγγραφέας	φεγγάρι
	εγγόνι	μηλίγγι	συρίγγιο	φέγγω
	εγγράμματος	μηνιγγίτης	σφαλάγγι	φερέγγυος
	έγγραφο	παλιγγενεσία	σφίγγα	φθόγγος
	εγγυητής	παραγγελία	σφίγγω	φόρμιγγα
	ευαγγέλιο	παρασάγγης	σφουγγαρίζω	φραγγέλιο
	εχέγγυο	σάλπιγγα	σφουγγίζω	
	Μεσολόγγι, Παγγαίο, Αγγλία, Γάγγης, Μογγολία, Ουγγαρία, Αγγελική, 'Αγγελος, Βαγγέλης.			

Aticism, dublare, defecte, scade, chitară, inutil, marţi, alunecuş, plăcintă, omletă, operă, rachetă, toaletă, şevalet, caschetă, clarinet, pachet, sonet, stilet, petardă, morcove, pişcot, plasture,
Înger, bengalez, ganglioni, gangrena, somn turcesc, nepot, căsătorit, înregistrare, rob, veste bună, gaj, ameţeală, zăngănit, laringi, calandru, mangan, meningită, regenerare, comandă, a plânge, trompetă, sparanghel, stoarce, sugruma, rude, autor, fistulă, sfinx, curăţa, şterge, deasupra, păcăli, falangă, chei, lună, sclipind, solvent, diftong, flagel.

cuvintele care primesc un ωτζ

ντζ	*βελέντζα*	*μαντζουράνα*	*νεράντζι*
	γάντζος	(αλλά *μελιτζάνα*)	*παντζάρι*
	καλικάντζαρος	*μουντζούρα*	*παντζούρι*
	μαντζούνι	*μπρούντζος*	*σκαντζόχοιρος*

Μαντζουρία, Βιτσέντζος, Λορέντζος, Λορεντζάτος, Μάντζαρος, Φραντζής.

a zgudui, span, măghiran, copac portocaliu acru, sfeclă, jaluzele, arici,

sufixele substantivale

-εμός *μισεμός, ξενιτεμός, πηγεμός.*

-ητής (συνήθως από ρήματα σε *-ώ*)
αθλητής, επιθεωρητής, περιηγητής, ποιητής, τηλεγραφητής κτλ.
Εξαιρούνται: *ιδρυτής, μηνυτής, κριτής.*

-ιστής (συνήθως από ρήματα σε *-ίζω*)
ζυγιστής, θεριστής, λογιστής, τροχιστής κτλ.
ανθρωπιστής, πολεμιστής κτλ.
Εξαιρούνται: *δανειστής, ληστής.*

-ίτης (ουσιαστικά κοινά και εθνικά)
μεσίτης, οπλίτης, πολίτης, σπουργίτης, συντοπίτης κτλ.
Ανατολίτης, Θασίτης, Λιβαδίτης, Μεσολογγίτης κτλ.
Αλλά: *αλ***ήτης,** *διαβήτης, ιδιοκτήτης, κομήτης, κυβερνήτης, μαγνήτης, πλανήτης, πλοιοκτήτης, προφήτης* — *δ***ύτης,** *θύτης, λύτης* (κοινά).
*Αγιορ***είτης,** *Πηλιορείτης* και το *Αιγινήτης* (εθνικά).

-ονας (κοινά προπαροξύτονα)
ακτήμονας, άξονας, βραχίονας, γείτονας, γνώμονας, δαίμονας, εμπειρογνώμονας, επιστήμονας, κίονας, πνεύμονας, (αρχι)τέκτονας κτλ.
Αλλά: *άμβωνας, (είρωνας), καύσωνας, μεσαίωνας, (θερμο)σίφωνας.*

-ορας (κοινά και κύρια προπαροξύτονα)
αυτοκράτορας, διδάκτορας, εκλέκτορας, πράκτορας, ρήτορας κτλ.
Έκτορας, Μέντορας, Νέστορας κτλ.

-ότης *αγρότης, δεσπότης, δημότης, δότης, εξωμότης, ιππότης, πότης, συνωμότης, τοξότης.*
Τα υπόλοιπα σε **-ώτης:** *δεσμ***ώτης,** *επαρχιώτης, θιασώτης, ιδιώτης, νησιώτης, πανηγυριώτης, πατριώτης, στρατιώτης* (κοινά).

adio, stabili emigrare, inspector

	Ανδριώτης, Ηπειρώτης, Ρουμελιώτης, Σουλιώτης κτλ. (εθνικά).
-τήρας	*ανεμιστήρας, κλητήρας, λαμπτήρας, οδοστρωτήρας* κτλ.
-ωμός	*λυτρωμός, σκλαβωμός, τελειωμός* κτλ. Αλλά: *ερχομός*.
-ώνας	(παροξύτονα κοινά, περιεκτικά και τοπωνύμια) *αγκώνας, αγώνας, αιώνας, αρραβώνας, θαμώνας, κολοφώνας, κυκλώνας, χειμώνας* κτλ. *αμπελώνας, ελαιώνας, κοιτώνας, ορνιθώνας, περιστεριώνας, πευκώνας, στρατώνας* κτλ. *Ελικώνας, Κιθαιρώνας, Μαραθώνας* κτλ. και το *Ποσειδώνας*. Εξαιρούνται: *αλαζόνας, ηγεμόνας, κανόνας, συνδαιτυμόνας. Στρυμόνας, Μακεδόνας, Παφλαγόνας* κτλ.
-ωνας	(αρχαία κύρια ονόματα και εθνικά προπαροξύτονα). *Απόλλωνας, Ζήνωνας, Ιέρωνας, Κίμωνας, Κρίτωνας, Πλάτωνας, Σόλωνας, Τρύφωνας, Ωρίωνας* κτλ. Και το *Πάρνωνας — Ιάπωνας, Ίωνας, Λάκωνας, Λάπωνας, Τσάκωνας* κτλ. Αλλά: *Αγαμέμνονας, Αριστογείτονας, Ιάσονας, Φιλήμονας* κτλ. *Αλιάκμονας*.

ventilator, administrator,cilindru, răscumpărare, sclav, fără de sfârşit, cot, eon, logodnă, des de, colofoniu, ciclic, iarnă, podgorii, măslin, atunci când am luat, curte de păsări, pin, arogant, hegemonie, model,
feminine

-αία	*αυλαία, ηλιαία* (δικαστήριο στην αρχαία Αθήνα), *κεραία, μαία, περικεφαλαία* κτλ. και τα προπαροξύτονα *Νίκαια, Ποτίδαια, Φώκαια.* Εξαιρούνται: *θέα, ιδέα, νέα, παρέα.* *Ζέα, Κέα, Νεμέα, Ρέα, Τεγέα.*
-αινα	(προπαροξύτονα): *δράκαινα, λύκαινα* κτλ. *Γιώργαινα, Μαυρομιχάλαινα* κτλ.

Intangibil, antenă, cască, lup,

-ιά | *βαριά, βραδιά, βελονιά, ελιά, γειτονιά, κερασιά, ξενιτιά, οργιά, προβιά* κτλ.
Εξαιρούνται (από ρήματα σε *-εύω*): *γιατρ***ειά,** *δουλειά, σοδειά, παντρειά.*

-ία | (παροξύτονα θηλυκά)
αηδία, Ακαδημία, αμνηστία, απληστία, ασωτία, διετία, ευφορία, ηγεμονία, προεδρία, τυραννία, υπουργία, φιλοκαλία κτλ.
Αρκαδία, Ασία κτλ.

Αλλά (ουσιαστικά παράγωγα από ρήματα σε *-εύω*, από επίθετα σε *-ύς* και άλλα):
*αγγαρ***εία,** *αγυρτεία, αλαζονεία, βασιλεία, ερμηνεία, εταιρεία, εφεδρεία, εφορεία, θητεία* κτλ.
βαρεία, δασεία, οξεία, πλατεία κτλ.
θεία, λεία, μνεία, χρεία
και το ουσ. *Τροία.*

-ια | (λήγουσα με καταχρηστικό δίφθογγο)
αρρώστια, γύμνια, ζήλια, κάμπια, ορφάνια, περηφάνια, πούλια, συμπόνια, φτήνια.
Αλλά (τα προπαροξύτονα): *άδ***εια,** *αλήθεια, αμέλεια, βοήθεια, ευλάβεια, συγγένεια, συνήθεια* κτλ.
Αντιόχεια, Δαύλεια, Δεκέλεια, Μαντίνεια, Φιλαδέλφεια κτλ.
(ενώ *Ερέτρ***ια**) — *Θάλεια, Ιφιγένεια* κτλ.
*άγν***οια,** *αγχίνοια, διχόνοια, έννοια, εύνοια, ομόνοια, πρόνοια, παλίρροια, άπνοια, άπλοια* και *Εύβοια.*

-ίδα | *επικεφαλίδα, εφημερίδα, μερίδα* κτλ.
Εξαιρούνται: *χλαμύδα, σημύδα.*

greu, noapte, ace, măslină, cartier, cireşe, străinătate, vindecare, meserie, cultură, dezgust, academia, amnestie, lăcomie, disoluţie, euforie, hegemonie, preşedenţie, tiranie, ministru, iubire de frumosmuncă casnică, şarlatanie, stâlp, rezervă, eforie, serviciu, aspirat, acut, pătrat, pierdere, menţionaţi, pietate, rude, obicei. Ignoranţă, discordie, semnficaţie, voinţă dreaptă, providenţă, maree, calmează, naivitate. Carne de

gâscă, putreziciune. Stăpână, vecin,

-ίλα (αφηρημένα ουσιαστικά)
ανατριχίλα, καΐλα, σαπίλα κτλ.

-ισσα *αρχόντισσα, γειτόνισσα, Σαμιώτισσα* κτλ.
Εξαιρούνται: *Λάρισα, σάρισα* (= μακεδονικό δόρυ).

-ίτσα (υποκοριστικά)
αλυσιδίτσα, μπαλίτσα, ποδίτσα κτλ.
Εξαιρείται: ***θείτσα.***

-όνα (παροξύτονα)
αλκυόνα, αμαζόνα, εικόνα, σταγόνα κτλ.
Γκιόνα, Ελασσόνα, Καρχηδόνα, Χαλκηδόνα. Όμοια και η *Λακεδαίμονα.*
Εξαιρούνται: *αρραβ**ώνα**, αχυρώνα, κρυψώνα, λεγεώνα, χελώνα* κτλ.
Αυλώνα, Βαβυλώνα, Βραυρώνα, Καλυδώνα, Σιδώνα, Σικυώνα.

-οσύνη *αγραμματοσύνη, γρηγοροσύνη, δικαιοσύνη, καλοσύνη, μεγαλοσύνη, χριστιανοσύνη* κτλ.

-ότητα *απλότητα, θερμότητα, ιδιότητα, ποιότητα* κτλ.

-ύτητα *βαρύτητα, οξύτητα, ταχύτητα* κτλ. (από επίθετα σε *-ύς*).

-ωνία *Βαβυλωνία, Ιαπωνία, Ιωνία, Κολωνία, Λακωνία, Λαπωνία, Πολωνία.*
Ακόμη σε *-ωνιά: γωνιά, θημωνιά, κλειδωνιά, παγωνιά, χειμωνιά* κτλ.
Αλλά: *Μακεδονία, Παφλαγονία* κτλ.
και το *πετονιά.*

-ωτή *καλαμωτή, πινακωτή, φτερωτή.*

Breloc, simplitate, căldură, aceiaşi, calitate, gravitate, acuitate, viteză, naştere, stivui, înghţat, iarnă. Linie. Fan.
Valiză, pasacra mare, angajament, hambar, ascunzătoare, legiune, ţestoasă, analfabet, dreptate, bunătate, mărinimie, creştinism,
Neutru

-είο	(παροξύτονα που φανερώνουν τόπο) *γραφείο, ιατρείο, σχολείο, σωματείο, ωδείο* κτλ. Εξαιρούνται: *τοπίο, πεδίο. θρανίο, βιβλίο, θηρίο κ.ά. και πλοίο.*
-ημα	*μηχάνημα, επιφώνημα, τηλεγράφημα* κτλ.
-ητό	***αγκομαχητό, αναφιλητό, βογκητό, κυνηγητό, παραμιλητό, ξεφωνητό, ποδοβολητό.***

222

Scrie, a videnca, a şcolariza, corpuscul, conservatorul. Loc, copil, carte, fiară, navă. Maşină, exclamaţie, telegramă, suspin, a geme, urmărire, zăngănit.

Neutru

-είο	(παροξύτονα που φανερώνουν τόπο) *γραφείο, ιατρείο, σχολείο, σωματείο, ωδείο* κτλ. Εξαιρούνται: *τοπίο, πεδίο. θρανίο, βιβλίο, θηρίο κ.ά. και πλοίο.*
-ημα	*μηχάνημα, επιφώνημα, τηλεγράφημα* κτλ.
-ητό	***αγκομαχητό, αναφιλητό, βογκητό, κυνηγητό, παραμιλητό, ξεφωνητό, ποδοβολητό.***

arată locul, scriere, vindecare, şcoală, trupesc, conservator
Loc, copil carte, fiară, navă, maşină, adverb, telegramă

A claxona, suspin, a geme, urmărire, zăngănit

-ί	*αυτί, κλειδί, μαλλί, νησί, σπαθί.* Εξαιρείται: *οξύ.*
-ι	*αλάτι, θυμάρι, καλοκαίρι, τραγούδι* κτλ. Εξαιρούνται: *βράδυ, δάκρυ, δίχτυ, στάχυ* και το *δόρυ.*
-ίδι	*βαρίδι, ταξίδι, τουφεκίδι, φίδι* κτλ. Εξαιρούνται: *αντικλείδι, στρείδι — καρύδι, κρεμμύδι, μύδι, φρύδι — Παλαμήδι.*
-ιο	*γέλιο, συχώριο, τετράδιο.* Εξαιρούνται: *απόγειο, ισόγειο, υπόγειο, λύκειο.*
-όνι	*αηδόνι, λεμόνι, πριόνι, τιμόνι, τρυγόνι* κτλ. Εξαιρούνται: *αλώνι, κυδώνι, κωθώνι, παραγώνι.*
-ριό	*καμπαναριό, νοικοκυριό, συμπεθεριό* κτλ. Εξαιρείται: *μαγειρειό.*
-τήρι	*κλαδευτήρι, ξυπνητήρι, πατητήρι, ποτήρι, ποτιστήρι, τρυπητήρι* κτλ. Εξαιρούνται: *κεφαλοτύρι* κτλ. (με δεύτερο συνθετικό το *τυρί*).
-τήριο	*γυμναστήριο, δικαστήριο, πιεστήριο, σιδερωτήριο* κτλ. Εξαιρούνται: *κτίριο, μαρτύριο.*

Ureche, cheie, lână, insulă, sabie, sare, cimbru, vară, cântec, noapte, a rupe, net, satelit, bob, excursie, şarpe, parola. Stridii, nuc, ceapă, midie, sprânceană, pălămidă, râs, carte de notiţe. Apogeu, jos, subsol, liceu, privighetoare, lămâie, fierăstrău, director, recoltă de struguri, factori. Casnică. Bucătărie. Cârlig cu tăiere, ceas deşteptător, brânză, gimnaziu, tribunal, prese, călcătorie, clădire, martir.
Atletic,

-ίσιμος	*νηστίσιμος, υπολογίσιμος* κτλ. Αλλά: *αρτύσιμος* — (από ρήματα β' συζυγίας) *κατοική-σιμος, συζητήσιμος* κτλ.
-ίσιος	*αρνίσιος, βουνίσιος, παιδιακίσιος, παλικαρίσιος.* Αλλά: *ετήσιος, ημερήσιος, γνήσιος, Ιθακήσιος, Μιλήσιος* (εθνικά) κτλ.
-λέος	*πειναλέος, διψαλέος, ρωμαλέος* κτλ.
-τέος	*διαιρετέος, μειωτέος, πολλαπλασιαστέος, προακτέος* κτλ.
-ωπός	*αγριωπός, κιτρινωπός, πρασινωπός, χαρωπός* κτλ.
-ωτός	*αγκαθωτός, θολωτός, μεταξωτός, σπαθωτός, φουντωτός, φτερωτός* κτλ.

înflorire, capitol, fatal, trecut, amuzant, student în anul 1, netezi, plebeu, ridicol, rece, înflorit, costisitor, frisoane de viaţă, toridă, rău, elegant salinitate, argint, hidos, se întunecă, desăvârşit, puternic, cetate, purpuriu, albicios, negricios,

Sufixele verbelor

1.	**-άβω**	*ανάβω, ράβω, σκάβω* κ.ά.	*απολαύω, παύω, αναπαύω*
2.	**-εύω**	*κλαδεύω* κ.ά. *ονειρεύομαι* κ.ά.	*κλέβω, σέβομαι*
3.	**-αίνω**	*ζεσταίνω* κ.ά. *φαίνομαι* κ.ά.	*δένω, μένω, πλένω*
4.	**-έρνω**	*γέρνω, φέρνω* κ.ά.	*παίρνω*
5.	**-ιάζω**	*αγκαλιάζω* κ.ά. *βιάζομαι* κ.ά.	*αδειάζω, χρειάζομαι μοιάζω, μονοιάζω, νοιάζομαι*
6.	**-ίζω**	*αντικρίζω* κ.ά., *συλλογίζομαι* κ.ά.	*(μπ**ή**ζω - μπήγω), πήζω, πρήζω — αναβλ**ύ**ζω, αναβρύζω, γογγύζω, δακρύζω, κατακλύζω, κελαρύζω, ολολύζω, συγχύζω, σφύζω — δαν**εί**ζω — αθρ**οί**ζω*
7.	**-λλω**	*αναβάλλω, αναγγέλλω, μέλλω, ποικίλλω*	*θέλω, μέλει, οφείλω*
8.	**-ώνω**	*κλειδώνω (κλείδωνα, -ωσα, -ώθηκα, -ωμένος)* κ.ά.	
9.	**-σσω**	*αναπτύσσω, απαλλάσσω, εξελίσσω*	*αρέσω*
10.	**-ττω**	*πλήττω, εισπράττω*	*θέτω, κείτομαι*

Pui de somn, coase, cerceta, câştigă, destitui, a tăia, a visa, a fura, respect, freca, a lega, a locui, a spăla, carenă, a strânge, a viola, a părăsi, eu iau, am nevoie, de a semăna, a îi păsa, a înfrunta,

11.	-ίνω	δίνω, κλίνω, κρίνω, πίνω, αποκρίνομαι, γίνομαι
	-ήνω	αφήνω, σβήνω, στήνω, ψήνω
	-ύνω	γδύνω, λύνω, ντύνω, ξύνω, φτύνω, χύνω, διευθύνω, ευκολύνω, μολύνω, ξεδιαλύνω, οξύνω, ταχύνω, αμύνομαι
	-είνω	κλείνω, τείνω

a gândii, a conduce, a cristaliza, plâns, potop, şoaptă, fierbinţială, vibrant, a împrumuta, umflătură, a sta, a declara, viitor, marmora, a vrea, studiu, datorie, încuietoare, dezvoltă, a absolvi, a trece, ciomag, adunat,

Genurile aoristului [trecut]

-η-	αφήνω, σβήνω, πρήζω, μπήζω	άφησα, έσβησα, έπρηξα, έμπηξα	—
-ι-	ορίζω κτλ., νίβω, πνίγω, γίνομαι	όρισα (διόρισα), ένιψα, έπνιξα, έγινα	δίνω: έδωσα, παθ. δόθηκα
-υ-	μολύνω κτλ., δακρύζω, χύνω, συγχύζω	μόλυνα, δάκρυσα, έχυσα, σύγχυσα	—
-ει-	αλείβω, κλείνω, σείω, τείνω	άλειψα, έκλεισα, έσεισα, έτεινα	—
-οι-	αθροίζω, ανοίγω	άθροισα, άνοιξα	—
-ω-	απλώνω κτλ., νιώθω, σώζω	άπλωσα, ένιωσα, έσωσα	—
-ο-	αρμόζω (εφαρμόζω κτλ.), δεσπόζω	άρμοσα (εφάρμοσα κτλ.), δέσποσα	—

-ε-	μένω, απονέμω, γέρνω κτλ.	-ει-	έμεινα, απόνειμα, έγειρα	—
	πλένω (πλύνω)	-υ-	έπλυνα	—
-αι-	βαραίνω, κονταίνω κτλ.	-υ-	βάρυνα, κόντυνα	—
	ανεβαίνω, κατασταίνω, βλασταίνω κτλ.	-η-	ανέβηκα, κατάστησα βλάστησα	—
-α-	αμαρτάνω, αυξάνω	-η-	αμάρτησα, αύξησα	—

A părăsii, stingător, priză, bijuterii, orizonturi, interpretează, mol, a vărsa lacrimi, a vărsa, perie, a închide, cutremure, umflătură, a răspândii, a salva, a se potrivii, a întrece în înălţime, eu locuiesc, carenă, a spăla, a împovăra, a scurta, germina, păcat,

αγαπώ, λαλώ κτλ.	-η-	αγάπησα, λάλησα	μεθώ, μέθυσα
τραβώ κτλ.	-η-	τράβηξα	μηνώ, μήνυσα

σκορπώ και σκορπίζω	σκόρπισα
ανθώ και ανθίζω	άνθισα
γυρνώ και γυρίζω	γύρισα
κτλ.	κτλ.

A iubii, vorbesc, scorpion, mugur, a venii.
Acţiunile

Acţiunile active se termină în **-οντας**, când sunt paraxitonale

λέγοντας, γράφοντας, τρέχοντας κτλ.

zical
ă, scriere, funcţionare.

-ώντας, când sunt **-ώντας,**

γελώντας, πηδώντας, τραγουδώντας.

râs, a sării, a cânta
Acţiunile pasive se termină în

δένω - δεμένος, στήνω - στημένος, λύνω - λυμένος.

acoperiş, în, decuplarea.

r **-ώντας,** şi care sunt paraxitonale râs, a sării, cântăreţ

γελώντας, πηδώντας, τραγουδώντας.

acţiunile pasive se termină în μενας, care se formează cu μ

δένω - δεμένος, στήνω - στημένος, λύνω - λυμένος.

a legat-legat, în – falsificat, decuplarea-rezolvat.

-μμένος

cu doi de μ, la verbele care au caracterul pe buze:

γράφω - γραμμένος, ράβω - ραμμένος, εγκαταλείπω - εγκαταλειμμένος, απορρίπτω - απορριμμένος.

scriere, a coase, (cusute) deşert, (abandonat), respins [(scoase din uz).

-εμένος

cu un ε de cele mai multe se formează cu prima şi cea mai veche

βασιλεύω - βασιλεμένος, μαγεύω - μαγεμένος.

tonalitate a cuvântului:

domnitor – domnie, vampir -vrăjitor.

-ημένος

cu un η la verbele de legătura a doua:

αγαπώ - αγαπημένος, a iubirii-drăguţă, şi acţiunile *αποθαρρημένος* abătut, cu verbul *αποθαρρύνω* a demoraliza, şi *επιβαρύνω.* a împovăra

-ισμένος

. cu un I la unele cuvinte din a doua legătură:

ξαγρυπνώ - ξαγρυπνισμένος, φοβούμαι - φοβισμένος.

a stat în sus, a îi fii frică a se speria. Se exclude acţiunea **μεθυσμένος.** a ţine ritmul.

-σμένος verbele din prima legătură: **ι, η, υ, ει, οι** sunt pe cea mai veche dintre prezentul de la final:

χτίζω - χτισμένος, σβήνω - σβησμένος, συγχύζω - συγχυσμένος, κλείνω - κλεισμένος, αθροίζω - αθροισμένος.

a construe, construit, stingător, dispărut, a închide-închis, umflătură a se umfla.

-ωμένος în ω

Verbele care se termină în **-ώνω:**

απλώνω - απλωμένος a răspândi.

Şi lângă verbele animalice nehotărâte:

βλέπω	*ιδωμένος*
λέγω	*ειπωμένος*
γίνομαι	*γινωμένος*
κάνω	*καμωμένος*
πίνω	*πιωμένος*
τρώγω	*φαγωμένος*

înţeleg, văzut, spun-am deja, a devenii –produs, a face-înmuiat, a bea-beat, mâncător-a mânca.

Acest gen de acţiuni pasive se termină în **-ωμένος,** şi al aoristul pasiv în **-ώθηκα,** şi al aoristul activ în **-ωσα.**

Sufixele adverbelor

-ει	εκεί, παμψηφεί.
-η	ακόμη, ειδεμή, μη.
-ι	έτσι, μονορούφι, πάλι, πέρ(υ)σι, όχι, σταυροπόδι, μαζί.
-ια	αγάλια, ανάρια, μακριά, πλατιά, φαρδιά κτλ.
-ις	μόλις, αποβραδίς, κοντολογίς, ολονυχτίς κτλ.

Acolo, unanim, încă, nu, tu, fără pauză, din nou, anul trecut, nu, lângă. Statuie, departe, aerisire, lat, doar, peste noapte, pe scurt, veghe.

Se exclud şi se scriu în η unele compuse de gen: απαρχής, εξαρχής, επικεφαλής, επίσης, καταγής, καταμεσής.

-υ	αντίκρυ, μεταξύ, πολύ.
-ω	γύρω, επάνω, κάτω, εδώ, έξω.
-ως	αμέσως, βεβαίως, κακώς, πώς κτλ.

începuturile, început, cap, la fel de bine, fractură, congestionat, înfrunta, între, mult, în jurul, sus, de mai jos, aici, imediat, sigur, greşit, că.

Se exclud εμπρός, εντός, εκτός, (ε)φέτος, τέλος.

în faţă, în, cu excepţia, în acest an, scop.

Verbele neregulate

Categoriile de verbe neregulate

Categoriile care sunt urmate sunt puţine, şi mai multe grupuri ale verbului se încheie cu aceiaşi anomalie cum este verbul βάζω, βγάζω a se dezbrăca şi κανω a face care aparţin de aceiaşi categorie şi care se schimbă la caracterul present al aoristului trecut. La fel sunt şi alte verbe dintre care fiecare este analog anomaliei în care se

încheie şi care intră în aceiaşi categorie. Acest gen de clasificare al verbelor se găseşte la catalogul verbelor neregulate care le însoţesc.
Categori
Mai multe verbe formează aotistul temei, după această rădicină λέγω - είπα. eu spun. Acest gen de verbe nu au nici un semn şi sunt însoţitoare βλέπω, έρχομαι, λέγω, τρώ(γ)ω.

Categoria a doua
Unele verbe nu îşi schimbă la aoristul temei caracteristicile prezentului βγάζω - έβγαλα. acest gen de verbe sunt însoţitoare βάζω, βγάζω, κάνω.

categoria a treia
Unele verbe formează aoristul temei schimbând sunetul thematic la present μένω -έμεινα, φεύγω - έφυγα. eu locuiesc,
Acest gen de verbe schematizează un fel de aorist fără semn şi acest semn este însoţitor:

απονέμω, βαραίνω, βρέχω, δίνω, λεπταίνω, μακραίνω, μένω, ντρέπομαι, πλένω, στέκομαι, στρέφω, τείνω, τρέπω, τρέφω, φαίνομαι φεύγω, φθείρω, χαίρομαι.

împărţii, împovăra, a stinge lumina, dau, subţiază, lungeşte, eu locuiesc, a spăla, tac, jibe, tind, îndoi, a fugii, jefuitor, mă bucur că.
Categoria a patra
Aceste verbe rinicolectice se termină în -αίνω, -άνω la present la sunetul thematic
αναστaίνω - ανάστησα, αμαρτάνω - αμάρτησα.
a apărut, păcat.

Acest gen de verbe se termină la aoristul sigmatic şi sunt însoţitoare: αμαρτάνω, ανασταίνω, αποσταίνω, αρταίνω, αυξάνω, βλασταίνω, βυζαίνω, εγκατασταίνω, παρασταίνω, σωπαίνω, χορταίνω.
păcat, a apărut, ceară, germinat, a suge, reşedinţă, a extinde, ţine destul de, sătura.
Categoria a cincea

Verbele igrolictice se termină în **-λλω** şi ele schematizează aoristul temei prin stoarcere pe λ şi ele sunt sunete tematice σφάλλω - έσφαλα, ανατέλλω - ανάτειλα.
supus greşelii.
Aceste verbe au un fel de aorist astigmatic şi sunt însoţitoare (αν)αγγέλλω, ανατέλλω, (απο)βάλλω, (κατ)αγγέλλω, (παρ)αγγέλλω, σφάλλω, ψάλλω.
înger, vale, a trimite, supus greşelii, psalm.
Categoria a şasea

Verbele igrolictice care se termină în **-λνω, -ρνω** formează aoristul temei printr-o sotarecere a lui ν, care este prezent, şi care modifică semnul sunetului tematic φέρνω - έφερα, σπέρνω - έσπειρα - σπάρθηκα σπαρμένος.
semănat, am adus, însămânţat, presărată..
Verbele din această categorie formează mai mult un fel de aorist fără formă şi sunt însoţitoare: γδέρνω, γέρνω, δέρνω, παίρνω, σέρνω, σπέρνω, στέλνω, φέρνω, …έλνω.
Ciocoi, carenă, perete, iau, urechiuşă, însămânţat, transport.
Categoria a şaptea

Unele verbe rinicolictice se termină în **-αίνω** şi formează schematizarea temei prin stoarcerea silabei **-αιν-** la prezent: καταλαβαίνω - κατάλαβα. a înţelege.

Acest gen de verbe formează mai mult aoristul asigmatic şi sunt însoţitoare:

καταλαβαίνω λαβαίνω λαχαίνω μαθαίνω
παθαίνω πετυχαίνω πηγαίνω τυχαίνω.

A primii, a învăţa, a suferii, a reuşii, a duce, avere.
Categoria a opta
Verbele din prima însoţire formează timpul şi genul după a doua însoţire:

θέλω - θέλησα, τρέχω - τρέχα.

A vrea- voinţă, ieşire violentă
Acest gen de verbe sunt de însoţire.

βόσκω, δέομαι, διαμαρτύρομαι, εύχομαι, θέλω, στέκομαι, τρέχω.

cioban, implor, protest, aş vrea, a vrea, tac, ieşire violentă.
Categoria a noua
Verbele din categoria a doua schematizează aoristul:

-ασα: γελώ - γέλασα· a râde, la fel sunt verbele:

ανακλώ, γελώ, γερνώ, διαθλώ, διψώ, δρω, επιδρώ, κερνώ, κρεμνώ, ξεχνώ, πεινώ, περνώ, σπω, σχολνώ.

reflectat, a râde, carenă, difracta, dublu, a acţiona, a reacţiona la, a uita, foame, acest

-εσα: καλώ - κάλεσα·

sindrom, cablu, l-am sunat
La fel sunt şi verbele

αναιρώ, αρκώ, αφαιρώ, βαρώ, διαιρώ, εξαιρώ, επαινώ, καθαιρώ, καλώ, καταφρονώ, μπορώ, πλανώ, πονώ, στενοχωρώ, συ(γ)χωρώ, συναιρώ, τελώ, φορώ.

-υσα: μεθώ - μέθυσα, μηνώ - μήνυσα.
-αξα: βαστώ - βάσταξα (βάστηξα), πετώ - πέταξα.
-ηξα: ρουφώ - ρούφηξα, τραβώ - τράβηξα.
-εψα: θαρρώ - θάρρεψα.

dezice, abstract, bate, a dezbina, a exclude, aplauda, ilustrate, eroare, nefericirea, ia în, supus, vamă, metodologie, necumpătat, reclamaţie, stai, îndura, zbura, înghiţitură., tras. Curaj.
Categoria a zecea

Unele acţiuni se formează anomalic fără să se folosească de modele, cum ar fii de exemplu, ca oricine care primeşte acţiunile categoriei din care face parte. Verbul πηγαίνω a merge şi αγανακτώ a fii indignat, sunt acţiuni: πηγεμένος şi αγανα-κτισμένος.

Aceste verbe sunt însoţitoare:

αγανακτώ	ξεψυχώ	φοβούμαι	βαραίνω
αγρυπνώ	ακουμπώ	αποθαρρύνω	κοιμούμαι
δυστυχώ	επιβαρύνω	ευτυχώ	μολύνω.
λεπταίνω	μαθαίνω	μακραίνω	

Să fie indignat, veghe, nefericit, subţiază, se stinge, odihnindu-se, împovăra, a învăţa, a îi fii frică, a demoraliza, fericire, lungeşte, împovăra, infecţios.
Verbele neregulate

Timpul prezent	aorist: activ	şi pasiv	acţiunile pasive[33]
αγανακτώ (K10)	αγανάκτησα	—	αγανακτισμένος
-αγγέλλω (K5) (το βρίσκουμε σύνθετο)	-άγγειλα	-αγγέλθηκα	-αγγελμένος
αγρυπνώ (K10)	αγρύπνησα	—	αγρυπνισμένος
-αιρώ (K9) (σύνθετο πάντα)	-αίρεσα	-αιρέθηκα	-αιρεμένος
ακουμπώ (K10)	ακούμπησα	—	ακουμπισμένος
αμαρτάνω (K4)	αμάρτησα	—	—
αναγγέλλω βλ. -αγγέλλω			
αναιρώ βλ. -αιρώ			
ανακλώ (K9)	ανάκλασα	ανακλάστηκα	ανακλασμένος
ανασταίνω (K4)	ανάστησα	αναστήθηκα	αναστημένος
ανατέλλω (K5)	ανάτειλα	—	—
ανεβαίνω	ανέβηκα § 255	—	ανεβασμένος

A fii indignat, a trimite, veghe, cântări, odihnind, păcat, vestitor, a dezice, reflectat, a apărut,

[33] Scrierea canonică, care v-a urma este mai mult decât orice aoristul şi prezentul activ, şi a aoristului pasiv şi perfectului şi aşa se formează uşor verbele rămase ale tipurilor şi ale timpurilor.

αποθαρρύνω (Κ10)	*αποθάρρυνα*	*αποθαρρύνθηκα*	*αποθαρρημένος*
απονέμω (Κ3)	*απόνειμα*	*απονεμήθηκα*	—
αποσταίνω (Κ4)	*απόστασα*	—	*αποσταμένος*
αρέσω Παρατατικός *άρεσα* και *άρεζα*	*άρεσα*	—	—
αρκώ (Κ9)	*άρκεσα*	*αρκέστηκα*	—
αρταίνω (Κ4)	*άρτυσα*	*αρτύθηκα*	*αρτυμένος*
αυξάνω (Κ4)	*αύξησα*	*αυξήθηκα*	*αυξημένος*
αφαιρώ βλ. *-αιρώ*			
αφήνω	*άφησα* *(αφήκα)*	*αφέθηκα*	*αφημένος*
βάζω (Κ2) *-βάλλω* (Κ5) *προ-*, *προσ-*, *ανα-* κ.ά.	*έβαλα* *-έβαλα*	*βάλθηκα* *-βλήθηκα*	*βαλμένος* *-βλημένος*
βαραίνω (Κ3)	*βάρυνα*	—	*βαρεμένος* (Κ10)
βαρώ (Κ9)	*βάρεσα*	*βαρέθηκα*	*βαρεμένος*
βαστώ (Κ9)	*βάσταξα* *βάστηξα*	*βαστάχτηκα* *βαστήχτηκα*	*βασταγμένος* *βαστηγμένος*

a demoraliza, conferii, a place, a ajunge, ceară, abstract, împovăra, a bate, a sta.

βγάζω (K2)	*έβγαλα*	*βγάλθηκα*	*βγαλμένος*
βγαίνω	*βγήκα* § 255	—	*βγαλμένος*
βλασταίνω (K4)	*βλάστησα*	—	*βλαστημένος*
βλέπω (K1)	*είδα* § 255 αλλά και *ανάβλεψα* *πρόβλεψα*	*ειδώθηκα* Υποτακτική *ιδωθώ*	*ιδωμένος*
βόσκω (K8)	*βόσκησα*	*βοσκήθηκα*	*βοσκημένος*
βρέχω (K3)	*έβρεξα*	*βράχηκα* *(κατα)βρέ-χτηκα* § 259	*βρε(γ)μένος*
βρίσκω	*βρήκα* § 255 *ήβρα*	*βρέθηκα*	—
βυζαίνω (K4)	*βύζαξα*	*βυζάχτηκα*	*βυζαγμένος*
γδέρνω (K6)	*έγδαρα*	*γδάρθηκα*	*γδαρμένος*
γελώ (K9)	*γέλασα*	*γελάστηκα*	*γελασμένος*
γέρνω (K6)	*έγειρα*	—	*γερμένος*
γερνώ (K9)	*γέρασα*	—	*γερασμένος*
γίνομαι	*έγινα*	*γίνηκα* Υποτακτική *γενώ*	*γινωμένος*
δέομαι (K8)	—	*δεήθηκα*	—
δέρνω (K6)	*έδειρα*	*δάρθηκα*	*δαρμένος*

a se dezbrăca, a se desprinde, germinat, înţeleg, cioban, a stinge lumina, a găsi, a suge, ciocoi, carenă, a devenii, a implora, afiş de perete

διαθλώ (Κ9)	διάθλασα	διαθλάστηκα	διαθλασμένος
διαβαίνω	διάβηκα § 255	—	—
διαιρώ βλ. -αιρώ			
διαμαρτύρομαι (Κ8)	—	διαμαρτυρήθηκα	διαμαρτυρημένος
διαρρέω	διέρρευσα	—	—
διδάσκω	δίδαξα	διδάχτηκα	διδαγμένος
δίνω (Κ3)	έδωσα έδωκα Προστακτική δώσε	δόθηκα	δο(σ)μένος
διψώ (Κ9)	δίψασα	—	διψασμένος
δρω (Κ9)	έδρασα	—	—
δυστυχώ (Κ10)	δυστύχησα	—	δυστυχισμένος
εγκατασταίνω (Κ4) - εγκαθιστώ	εγκατάστησα	εγκαταστάθηκα	εγκαταστημένος
εξαιρώ βλ. -αιρώ			
(ε)παινώ (Κ9) (παινεύω)	(ε)παίνεσα παίνεψα	(ε)παινέθηκα παινεύτηκα	παινεμένος παινεμένος
επιβαρύνω (Κ10)	επιβάρυνα	επιβαρύνθηκα	επιβαρημένος

a difracta, a traversa, a dezbina, a se scurge, a preda, a protesta, infilt
a, a învăţa, a da, a îi fii sete, a acţiona, a fii nefericit, reşedinţă, a exclude, suportate.

επιδρώ βλ. δρω			
έρχομαι	ήρθα § 255	—	—
ευτυχώ (K10)	ευτύχησα	—	ευτυχισμένος
εύχομαι (K8)	—	ευχήθηκα	—
θαρρώ (K9)	θάρρεψα θάρρησα	—	—
θέλω (K8)	θέλησα	—	θελημένος
θέτω	έθεσα	(τέθηκα)	-θεμένος, (απο-, κατα-, αποσυν- κ.ά.)
καθαιρώ βλ. -αιρώ			
κάθομαι (καθίζω)	κάθισα κάθισα	—	καθισμένος καθισμένος
καίω § 252,1	έκαψα	κάηκα § 259	καμένος
καλώ (K9)	κάλεσα	καλέστηκα	καλεσμένος
κάνω (K2) Παρατατικός έκανα	έκαμα (έκανα)	—	καμωμένος
καταγγέλλω βλ. -αγγέλλω			
καταλαβαίνω (K7)	κατάλαβα	—	—

a reacţiona, au vin, fericire, aş vrea, curaj, a voi, contrar, ilustrate, a sta, cablu,

reclamaţie, a înţelege.

καταφρονώ (K9)	*καταφρόνησα* *καταφρόνεσα*	*καταφρονήθηκα* *καταφρονέθηκα*	*καταφρονημένος* *καταφρονεμένος*
κατεβαίνω	*κατέβηκα* § 255	—	*κατεβασμένος*
κερνώ (K9)	*κέρασα*	*κεράστηκα*	*κερασμένος*
κλαίω § 252,1	*έκλαψα*	*κλαύτηκα*	*κλαμένος*
κοιμούμαι (K10)	—	*κοιμήθηκα*	*κοιμισμένος*
κρεμ(ν)ώ (K9)	*κρέμασα*	*κρεμάστηκα*	*κρεμασμένος*
λαβαίνω (K7)	*έλαβα*	—	—
λαχαίνω (K7)	*έλαχα*	—	—
λέ(γ)ω (K1)	*είπα* § 255	*ειπώθηκα*	*ειπωμένος*
λεπταίνω (K3) *(λεπτύνω)*	*λέπτυνα*	*λεπτύνθηκα*	*(εκ)λεπτυσμένος* (K10)
μαθαίνω (K7)	*έμαθα*	*μαθεύτηκα*	*μαθημένος* (K10)
μακραίνω (K3)	*μάκρυνα*	— *απομακρύνθηκα*	*μακρεμένος*(K10) *απομακρυσμένος*
μεθώ (K9)	*μέθυσα*	—	*μεθυσμένος*
μένω (K3)	*έμεινα*	—	—
μηνώ (K9)	*μήνυσα*	*μηνύθηκα*	*μηνυμένος*
μολύνω (K10)	*μόλυνα*	*μολύνθηκα*	*μολυσμένος*
μπαίνω	*μπήκα* § 255	—	*μπασμένος*

cercetaş,

μπορώ (Κ9)	μπόρεσα	—	—
ντρέπομαι (Κ3)	—	ντράπηκα § 259	—
ξεδιαλύνω	ξεδιάλυνα	ξεδιαλύθηκα § 257,3	ξεδιαλυμένος
ξεχνώ (Κ9)	ξέχασα	ξεχάστηκα	ξεχασμένος
ξεψυχώ (Κ10)	ξεψύχησα	—	ξεψυχισμένος
παθαίνω (Κ7)	έπαθα	—	(κακο)παθημένος
παίρνω (Κ6)	πήρα § 255	πάρθηκα	παρμένος
παραγγέλλω παραγγέλνω βλ. -αγγέλλω			
παρασταίνω (Κ4)	παράστησα	παραστάθηκα	παραστημένος
πάω βλ. πηγαίνω			
πεινώ (Κ9)	πείνασα	—	πεινασμένος
περνώ (Κ9)	πέρασα	περάστηκα	περασμένος
πετυχαίνω (Κ7)	πέτυχα	—	πετυχημένος
πετώ (Κ9)	πέταξα	πετάχτηκα	πετα(γ)μένος
πέφτω	έπεσα	—	πεσμένος
πηγαίνω (Κ7) πάω	πήγα § 255	—	πηγεμένος (Κ10)
πίνω	ήπια § 255	πιώθηκα	πιωμένος

A putea, ruşinat, a dezlega, a uita, a se stinge, a suferii, a lua, comandă, a merge, foame, a reuşi, a zbura, mă duc,

πλανώ (K9) (πλανεύω)	πλάνεσα πλάνεψα	πλανήθηκα πλανεύτηκα	πλανημένος πλανεμένος
πλένω (K3)	έπλυνα	πλύθηκα	πλυμένος
πλέω	έπλευσα	—	—
πνέω	έπνευσα	-πνεύστηκα (εμ-)	-πνευσμένος (εμ-)
πονώ (K9)	πόνεσα	-πονέθηκα (παρα- κ.ά.)	πονεμένος
ρουφώ (K9)	ρούφηξα	ρουφήχτηκα	ρουφηγμένος
σέβομαι	—	σεβάστηκα	—
σέρνω (K6)	έσυρα	σύρθηκα	συρμένος
σπω (K9) σπάζω, σπάνω, σπάω	έσπασα	-σπάστηκα (απο- κ.ά.)	σπασμένος
σπέρνω (K6)	έσπειρα	σπάρθηκα	σπαρμένος
στέκομαι (K3) στέκω		στάθηκα Προστακτική στάσου σταθείτε	—
στέλνω (K6) -στέλλω	έστειλα	στάλθηκα	σταλμένος
στενοχωρώ (K9)	στενοχώρησα στενοχώρεσα	στενοχωρήθηκα στενοχωρέθηκα	στενοχωρημένος στενοχωρεμένος

eroare, a spăla, respect, a pluti, urechiuşă, acest sindrom, a însămânţa tac, transport, nefericirea.

στρέφω (Κ3)	*έστρεψα*	*στράφηκα* § 259	*στραμμένος* *-στρεμμένος* *(κατα-)*
συ(γ)χωρώ (Κ9)	*συ(γ)χώρησα* *συ(γ)χώρεσα*	*συ(γ)χωρήθηκα* *συ(γ)χωρέθηκα*	*συ(γ)χωρημένος* *συ(γ)χωρεμένος*
συναιρώ βλ. *-αιρώ*			
συνωμοτώ	*συνωμότησα* *συνώμοσα*	—	—
σφάλλω (Κ5)	*έσφαλα*	—	*εσφαλμένος*
σχολνώ (Κ9)	*σχόλασα*	—	*σχολασμένος*
σωπαίνω (Κ4)	*σώπασα*	—	*σωπασμένος*
σιωπώ	*σιώπησα*	*-σιωπήθηκα* (*απο-* κ.ά.)	*-σιωπημένος*
τείνω (Κ3)	*έτεινα*	*-τάθηκα* (*απο-* κ.ά.)	—
τελώ (Κ9) (σύνθετο συνήθως)	*τέλεσα*	*τελέστηκα*	*-τελεσμένος* (*συν-* κ.ά.)
τραβώ (Κ9)	*τράβηξα*	*τραβήχτηκα*	*τραβηγμένος*
τρέπω (Κ3)	*έτρεψα*	*τράπηκα* § 259	*-τραμμένος*
τρέφω (Κ3) *(θρέφω)*	*έθρεψα*	*τράφηκα* *θράφηκα* § 259	*θρεμμένος*

stepă, a ierta, a fii supus, conspirator, a fii supus greşelii, ţine destul de, tăcere, a tinde,

τρέχω (K8) Προστακτική τρέχα τρεχάτε	έτρεξα	—	—
τρώ(γ)ω (K1)	έφαγα § 255	φαγώθηκα	φαγωμένος
τυχαίνω (K7)	έτυχα	—	(αποτυχημένος)
υπόσχομαι	υποσχέθηκα	—	υποσχεμένος
φαίνομαι (K3)		φάνηκα § 259	(κακοφανισμένος)
φεύγω (K3) Προστακτική φεύγε φεύγα	έφυγα	—	—
φθείρω (K3)	έφθειρα	φθάρηκα § 267	φθαρμένος
φοβούμαι (K10)	—	φοβήθηκα	φοβισμένος
φορώ (K9)	φόρεσα	φορέθηκα	φορεμένος
φταίω § 252,1	έφταιξα	—	—
χαίρομαι (K3) Μετοχή χαρούμενος	—	χάρηκα § 259	—
χορταίνω (K4)	χόρτασα	—	χορτασμένος
ψέλνω (K6) (ψάλλω) (K5)	έψαλα	(ψάλθηκα)	ψαλμένος

ieşire violentă,

-αίνω

Verbe
Prezent
Aoristul energetic, aoristul patetic, activităţile patetice

Aoristul **-ανα**

(-αίνω, -ανα, -νθηκα, -σμένος)

ανασαίνω	ανάσανα	—	—
απολυμαίνω	απολύμανα	απολυμάνθηκα	απολυμασμένος
θερμαίνω	θέρμανα	θερμάνθηκα	θερμασμένος
λευκαίνω	λεύκανα	λευκάνθηκα	λευκασμένος
λιπαίνω	λίπανα	λιπάνθηκα	λιπασμένος
μιαίνω	μίανα	μιάνθηκα	μιασμένος
ξεθυμαίνω	ξεθύμανα	—	ξεθυμασμένος
ραίνω	έρανα	—	—
ρυπαίνω	ρύπανα	ρυπάνθηκα	—
σημαίνω	σήμανα	σημάνθηκα	(σε)σημασμένος
συμπεραίνω	συμπέρανα	—	—
υγραίνω	(ύγρανα)	υγρά(ν)θηκα	—
υφαίνω	ύφανα	υφάνθηκα	υφασμένος

Respirat, decontamina, radiator, albicios, vicia, giulgiu, roura, a spurca, influent, presupunere, amortizor, ţese.

Aoristul activ, pasiv, acţiune în

(-αίνω, -ανα, -θηκα, -μένος)

βασκαίνω	βάσκανα	βασκάθηκα	βασκαμένος
βουβαίνω	βούβανα	βουβάθηκα	βουβαμένος
γλυκαίνω	γλύκανα	γλυκάθηκα	γλυκαμένος
ζεσταίνω	ζέστανα	ζεστάθηκα	ζεσταμένος
κουφαίνω	κούφανα	κουφάθηκα	κουφαμένος
μαραίνω	μάρανα	μαράθηκα	μαραμένος
μοιραίνω	μοίρανα	μοιράθηκα	μοιραμένος
-μωραίνω	-μώρανα	(ξε)μωράθηκα	(ξε)μωραμένος
ξεραίνω	ξέρανα	ξεράθηκα	ξεραμένος

A certifica, a îndulcii, freca, înăbuşii, pacoste, lua în râs, deshidrata.

πεθαίνω	πέθανα	—	πεθαμένος
πικραίνω	πίκρανα	πικράθηκα	πικραμένος
τρελαίνω	τρέλανα	τρελάθηκα	(ξε)τρελαμένος
φυραίνω	φύρανα	—	(φυραμένος)
ψυχραίνω	ψύχρανα	ψυχράθηκα	ψυχραμένος

A murii, a înăbuşii, deranjeze, se răceşte.

-υνα

Aoristul în

ακριβαίνω	ακρίβυνα	—	—
απαλαίνω	απάλυνα	—	—
βαραίνω	βάρυνα	—	βαρεμένος
βαθαίνω	βάθυνα	—	—
κονταίνω	κόντυνα	—	—
λεπταίνω	λέπτυνα	λεπτύνθηκα	(εκ)λεπτυσμένος
μακραίνω	μάκρυνα	απομακρύνθηκα	απομακρυσμένος μακρεμένος
μικραίνω	μίκρυνα	—	—
ξανθαίνω	ξάνθυνα	—	—
ομορφαίνω	ομόρφυνα	—	—
παχαίνω	πάχυνα	—	—
πλαταίνω	πλάτυνα	—	—
πληθαίνω	πλήθυνα	—	—
σγουραίνω	σγούρυνα	—	—
σκληραίνω	σκλήρυνα	—	—
σκουραίνω	σκούρυνα	—	—
φαρδαίνω	φάρδυνα	—	—
φτωχαίνω	φτώχυνα	—	—
χοντραίνω	χόντρυνα	—	—

a devenii mai drag, a împovăra, a aprofunda, a scurta, subţiază, lungeşte, a micii, a înfrumuseţa, a îngrăşa, a mării, a se înmulţii, a frige la grătar, a împietri, întunecă, a scoate, a sărăcii, a se îngrăşa.

Din istoria limbii eline

Istoria limbii pe care o învăţaţi, este gravată, pe aceleaşi cuvinte care s-au învăţat şi au fost cântate mai multe mii de ani pe mai multe milioane de buze. Vechii elini au vorbit

după ton şi după limba lăudată, şi ea fiind vorbită în mai multe genuri care se numesc dialecte. În Sparta s-a vorbit dialectul doric, la Atena dialectul atic, şi în alte părţi un alt dialect. Dar dintre toate nu ne vom lega de toate, comunicând şi vom consulta, confortabil, dialectele care nu sunt mari. Limba nu se schimbă. Cuvântul mamă μητερα, al atenienilor se pronunţă μητηρ şi la spartani se pronunţă ματηρ. Cuvântul spartan ταν se pronunţă la atenieni την. Vechea zicală a spartanilor «ἤ τάν ἤ ἐπί τᾶς»· "sau când asupra lor" la atena se citeşte într-un dialect drept «ἤ τάν ἤ ἐπί τᾶς»· sau pentru a aduce înapoi să ajungă într-un punct mort. Aşa putem remarca că diferenţele nu sunt aşa mari, ci ele sunt mai mult lucrări ale limbii. Aşa s-au creat mai multe dialecte. Totuşi, limba s-a format mai târziu, începând cu anii din secolul al III-lea înainte de Hristos, şi care s-a încheiat după secolul al III-lea după Hristos. Această limbă care s-a încheiat ca şi formare comună la toţi elinii s-a format din dialectul atic, şi el s-a vorbit la Atena în jurul secolelor al VI-lea şi al VII-lea după Hristos când grecii erau în perioada de formare. În timp ce s-a format dialectul atic a avut loc şi facerea restului dialectelor, până când Alexandru cel Mare a cucerit Anatolia. Acest gen de limbă s-a născut în regiunea Anatoliei. Ea s-a vorbit şi s-a scris şi în Siria, Asia Mică, Persia, Egipt şi alte părţi ale lumii. De exemplu ea a devenit ceea ce numim noi azi o limbă internaţională a vremii.

Acest gen de limbă a fost mai mult decât orice ceea ce a contribuit la limba pe care o vorbim astăzi. Limba elină din secolul al III-lea după Hristos are foarte multe cuvinte care se vorbesc şi azi. Citim astfel ὕει, ἐρυθρός, ἰχθύς, λένε βρέχει, κόκκινος, lămpi roşii, peşte, care se citesc, ploaie, roşu şi care au rămas la fel şi azi. Unele probe se găsesc şi în Evanghelie Βρέχει ἐπί δικαίους καί ἀδί- κους, soarele răsare şi peste cei buni şi peste cei răi, evrei supnând că Hristos este lumina roşie, peste mulţimea pe care o învăţa Hristos şi care a hrănit 500 mii de oameni cu doi peşti.

Este cât se poate de sigur că acest model este cunoscut cuvintelor care sunt folosite zilnic. Se justifică astfel cum se vorbeşte limba comună la vremea lui Hristos şi care a constituit o staţie mare a istoriei limbii eline sau primei a noi limbi eline. Vremurile s-au schimbat şi au venit bizantinii. Aşa s-au născut noi cuvinte. Din această perioadă se găsesc formate mai multe cuvinte cum ar fii παιδί(ν), αλώνι(ν), πατέρας, πόλη, copil aloni, tată, oraş şi alte cuvinte.

Mai târziu când bizantinii au ajuns celebrii, limba a devenit una mai nouă cum este cea pe care o numit azi neoelina, şi pe care o ştim ca şi elina demotică sau populară a cântecelor. Limba elină de azi are unele calităţi unice: expresivitate, agilitate, forţă dinamică, capacitate productivă, care are mijloace necesare de exprimare a întregului.

Limba elină are o istorie mare. Are probabil cea mai lungă istorie dintre limbile europene. Au fost găsite inscripţii elineşti din mileniul al II-lea mai înainte de Hristos, ceea ce ne facem să credem că ele sunt scrise acum 2500 de ani. Există astfel o literatură evanghelică şi la fel de bine una bizantină. La fel de bine această scriere o găsim pe mai multe monumente: poveşti, proverbe, tradiţii, şi în cântecele folclorice Elina este un tezaur. Este de datoria noastră să punem în evidenţă acest tezaur. Aşa atingem ceea ce trebuie să denumim unele dispozitive lingvistice. Aşa este şi această carte de gramatică care o oferim celor care vor să înveţe elina şi oamenilor în termeni generici.